Eiropas Savienības

Oficiālais Vēstnesis

L 191

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

66. gadagājums

2023. gada 28. jūlijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 (2023. gada 12. jūlijs) par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK** [1] 1

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1543 (2023. gada 12. jūlijs) par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai krimināllietās un brīvības atņemšanas sodu izpildei pēc krimināllietas** 118

DIREKTĪVAS

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/1544 (2023. gada 12. jūlijs), ar ko paredz saskaņotus noteikumus par izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu elektronisko pierādījumu vākšanai krimināllietās** 181

[1] Dokuments attiecas uz EEZ.

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2023/1542

(2023. gada 12. jūlijs)

par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu un tā 192. panta 1. punktu saistībā ar šīs regulas 54. līdz 76. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojums "Eiropas zaļais kurss" ("Eiropas zaļais kurss") ir Eiropas izaugsmes stratēģija, kas tiecas Savienību pārveidot par taisnīgu un pārticīgu sabiedrību ar mūsdienīgu, resursefektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku, kurā siltumnīcefekta gāzu neto emisijas 2050. gadā samazinātos līdz nullei un ekonomiskā izaugsme būtu atsaistīta no resursu patēriņa. Viens no priekšnosacījumiem, lai būtu iespējams līdz 2050. gadam sasniegt klimatneitralitāti, ir pāreja no fosilo degvielu izmantošanas transportlīdzekļos uz elektromobilitāti. Lai Savienības produktu rīcībpolitikas palīdzētu samazināt oglekļa emisijas pasaules līmenī, ir jānodrošina, ka Savienībā tirgotie un pārdotie produkti ir sagādāti un izgatavoti ilgtspējīgā veidā.

(2) Tāpēc baterijas ir uzskatāmas par nozīmīgu energoavotu un vienu no galvenajiem faktoriem, kas palīdzēs pārkārtoties uz ilgtspējīgu attīstību, zaļo mobilitāti, tīru enerģiju un klimatneitralitāti. Paredzams, ka tuvākajos gados pieprasījums pēc baterijām strauji augs, jo īpaši elektriskajā autotransportā un vieglajos pārvietošanās līdzekļos, kur tās nodrošina transportlīdzekļu vilci, tāpēc bateriju tirgus iegūst aizvien stratēģiskāku nozīmi globālā mērogā. Bateriju tehnoloģiju jomā turpināsies ievērojams zinātnes un tehnikas progress. Ņemot vērā bateriju stratēģisko nozīmi un lai nodrošinātu juridisko noteiktību visiem iesaistītajiem operatoriem un nepieļautu diskrimināciju, šķēršļus tirdzniecībai un izkropļojumus bateriju tirgū, ir jānosaka noteikumi par bateriju ilgtspēju, sniegumu, drošumu, savākšanu, reciklēšanu un otrreizēju izmantošanu, kā arī par to, kāda informācija par baterijām ir jāsniedz tiešajiem lietotājiem un ekonomikas operatoriem. Ir nepieciešams izveidot saskaņotu tiesisko regulējumu, kas aptver visu Savienības tirgū laisto bateriju aprites ciklu.

([1]) OV C 220, 9.6.2021., 128. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2023. gada 14. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2023. gada 28. jūnija lēmums.

(3) Ir arī jāatjaunina Savienības tiesību akti bateriju atkritumu apsaimniekošanas jomā un jāveic pasākumi vides un cilvēku veselības aizsardzībai, novēršot vai samazinot atkritumu rašanās un apsaimniekošanas negatīvo ietekmi, samazinot resursu izmantošanas ietekmi un uzlabojot resursefektivitāti. Šādi pasākumi ir ļoti būtiski pārejai uz klimatneitrālu aprites ekonomiku un vidi, kas brīva no toksikantiem, un Savienības ilgtermiņa konkurētspējas un stratēģiskās autonomijas nodrošināšanai. Tie var radīt nozīmīgas ekonomiskās iespējas, palielinot sinerģijas starp aprites ekonomiku un enerģētikas, klimata, transporta, rūpniecības un pētniecības politiku, kā arī aizsargājot vidi un samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK ([3]) ir uzlabojusi bateriju vidisko sniegumu un noteikusi dažus kopīgus noteikumus un pienākumus ekonomikas operatoriem, jo īpaši ar saskaņotiem noteikumiem par smago metālu saturu un bateriju marķēšanu, kā arī noteikumiem un mērķrādītājiem visu bateriju atkritumu apsaimniekošanai, pamatojoties uz ražotāja paplašinātu atbildību.

(5) Komisijas 2019. gadā iesniegtie ziņojumi par Direktīvas 2006/66/EK īstenošanu, ietekmi un izvērtējumu atklāja ne tikai sasniegumus, bet arī minētās direktīvas trūkumus, jo īpaši apstākļos, kad pašos pamatos ir mainījusies bateriju stratēģiskā nozīmība un pieaugusi to izmantošana.

(6) Komisijas 2018. gada 17. maija paziņojumā "Eiropa kustībā – ilgtspējīga mobilitāte Eiropai: droša, satīklota un tīra" ir ietverts stratēģiskais rīcības plāns par baterijām. Minētajā rīcības plānā ir izklāstīti pasākumi, ar ko atbalsta centienus veidot bateriju vērtības ķēdi Eiropā, kas aptver izejmateriālu ieguvi, ilgtspējīgu sagādi un pārstrādi, ilgtspējīgus bateriju materiālus, elementu izgatavošanu, kā arī bateriju atkalizmantošanu un reciklēšanu.

(7) Eiropas zaļajā kursā Komisija apliecināja savu apņemšanos īstenot stratēģisko rīcības plānu par baterijām un norādīja, ka tā ierosinās tiesību aktus, ar ko tiks nodrošināta droša, apritē saskaņota un ilgtspējīga bateriju vērtības ķēde attiecībā uz visām baterijām, tostarp tām, ar ko apgādā augošo elektrotransportlīdzekļu tirgu.

(8) Padome 2019. gada 4. oktobra secinājumos "Pilnīgāka aprite – pāreja uz ilgtspējīgu sabiedrību" cita starpā aicināja īstenot saskaņotu politiku, kas atbalsta tādu tehnoloģiju izstrādi, ar kurām uzlabo akumulatoru ilgtspēju un apritīgumu, lai papildinātu pāreju uz elektromobilitāti. Turklāt Padome aicināja steidzami pārskatīt Direktīvu 2006/66/EK, un šajā pārskatīšanā būtu jāiekļauj visi attiecīgie bateriju materiāli un jo īpaši jāapsver konkrētas prasības attiecībā uz litiju un kobaltu, kā arī mehānisms, kas ļautu pielāgot minēto direktīvu bateriju tehnoloģiju turpmākām izmaiņām.

(9) Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojumā "Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns – par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu" norādīts, ka priekšlikums par bateriju jaunu tiesisko regulējumu aptvers noteikumus par reciklēta materiāla saturu un pasākumus, ar ko uzlabo visu bateriju savākšanas un reciklēšanas rādītājus, lai nodrošinātu vērtīgu materiālu atgūšanu un sniegtu norādes patērētājiem; tāpat tajā būs apskatīts, kā pakāpeniski izbeigt atkārtoti neuzlādējamu bateriju izmantošanu gadījumos, kad ir pieejamas alternatīvas. Turklāt ir norādīts, ka tiks apsvērtas ilgtspējas un caurredzamības prasības, ņemot vērā bateriju un akumulatoru ražošanas oglekļa pēdu, izejvielu ētisku sagādi un piegādes drošību, lai veicinātu bateriju atkalizmantošanu, pārprofilēšanu un reciklēšanu.

(10) Lai būtu iespējams aptvert visu Savienības tirgū laisto bateriju pilnu aprites ciklu, ir jāizveido saskaņotas prasības produktiem un tirgvedībai, tostarp atbilstības novērtēšanas procedūras, kā arī prasības, kas pilnā mērā attiecas uz bateriju darbmūža beigu posmu. Prasības, kas attiecas uz darbmūža beigu posmu, ir nepieciešamas tāpēc, lai risinātu bateriju izraisīto ietekmi uz vidi un jo īpaši, lai atbalstītu bateriju atkritumu reciklēšanas tirgu un no baterijām atgūto otrreizējo izejmateriālu tirgu veidošanos. Lai sasniegtu iecerētos mērķus – vienā juridiskā instrumentā pievērsties visam baterijas aprites ciklam, vienlaikus nepieļaujot šķēršļus tirdzniecībai un konkurences izkropļojumus, kā arī saglabājot iekšējā tirgus integritāti –, noteikumiem par baterijām izvirzītajām prasībām vajadzētu būt vienveidīgi piemērojamiem visiem ekonomikas operatoriem visā Savienībā, un nevajadzētu būt iespējai dalībvalstīs tos īstenot atšķirīgi. Tāpēc Direktīva 2006/66/EK būtu jāaizstāj ar regulu.

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

(11) Šī regula būtu jāpiemēro visu kategoriju baterijām, kas laistas tirgū vai nodotas ekspluatācijā Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tās ir ražotas Savienībā vai importētas. Tā būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, vai baterija ir iestrādāta ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, vai kā citādi pievienota produktiem un vai baterija ir laista tirgū vai laista ekspluatācijā Savienībā pati par sevi. Šī regula būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, vai baterija ir īpaši paredzēta konkrētam produktam vai ir vispārlietojama, un neatkarīgi no tā, vai tā ir iestrādāta produktā vai tiek piegādāta kopā ar produktu, kuram tā paredzēta, vai atsevišķi no tā. Uzskata, ka laišana tirgū notiek, kad baterija ir pirmo reizi darīta pieejama Savienības tirgū, izgatavotājam vai importētājam komercdarbības gaitā to piegādājot izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai, par samaksu vai bez maksas. Tādējādi tām baterijām, ko izplatītāji, tostarp mazumtirgotāji, vairumtirgotāji un izgatavotāju tirdzniecības nodaļas, ir Savienībā nodevuši krājumā pirms attiecīgo šīs regulas prasību piemērošanas dienas, nav jāatbilst minētajām prasībām.

(12) Šai regulai būtu jānovērš un jāsamazina bateriju negatīvā ietekme uz vidi un jānodrošina droša un ilgtspējīga visu bateriju vērtības ķēde, ņemot vērā, piemēram, bateriju izgatavošanas oglekļa pēdu, izejmateriālu ētisku sagādi un piegādes drošību, kā arī veicinot atkalizmantošanu, pārprofilēšanu un reciklēšanu. Šīs regulas mērķis ir uzlabot bateriju vidisko sniegumu un bateriju aprites ciklā iesaistīto visu operatoru, piemēram, ražotāju, izplatītāju un tiešo lietotāju un jo īpaši to operatoru, kuri tieši iesaistīti bateriju atkritumu apstrādē vai reciklēšanā, darbību. Šādi pasākumi palīdzēs nodrošināt pāreju uz aprites ekonomiku un Savienības ilgtermiņa konkurētspēju, un tiem būtu jāveicina iekšējā tirgus efektīva darbība, vienlaikus ņemot vērā augstu vides aizsardzības līmeni. Šīs regulas mērķim vajadzētu būt arī novērst un samazināt bateriju atkritumu rašanās un apsaimniekošanas negatīvo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi, un tās mērķim vajadzētu būt samazināt resursu izmantošanu un veicināt atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas praktisko piemērošanu. Tādējādi, lai novērstu atšķirības, kas kavē bateriju brīvu apriti, nosakot vienotus pienākumus un prasības visā iekšējā tirgū, Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants ir atbilstošais juridiskais pamats šai regulai. Ciktāl šajā regulā ir ietverti konkrēti noteikumi par bateriju atkritumu apsaimniekošanu, atbilstošais juridiskais pamats attiecībā uz minētajiem konkrētajiem noteikumiem ir LESD 192. panta 1. punkts.

(13) Produktiem, ko laiž tirgū kā bateriju paketes, proti, baterijas vai elementu grupas, kas ir savienotas vai ietvertas ārējā korpusā tā, ka tās veido vienotu bloku, kas ir gatavs lietošanai tiešo lietotāju vajadzībām vai lietotnēs un ko tiešajiem lietotājiem nav paredzēts sadalīt vai atvērt, un kas atbilst bateriju definīcijai, vai baterijas elementiem, kas atbilst bateriju definīcijai, būtu jāpiemēro tās pašas prasības, kuras piemēro baterijām.

(14) Baterijas, ko tiešais lietotājs var sagatavot lietošanai ar vispārpieejamiem instrumentiem, izmantojot instrumentu komplektu pašrocīgai lietošanai, šīs regulas nolūkā būtu jāuzskata par baterijām. Uz ekonomikas operatoru, kas šādus komplektus laiž tirgū, būtu jāattiecina šī regula.

(15) Šīs regulas plašajā darbības jomā ir lietderīgi nošķirt dažādas bateriju kategorijas atkarībā no to konstrukcijas un lietojuma, neatkarīgi no to baterijas ķīmiskā sastāva. Saskaņā ar Direktīvu 2006/66/EK veiktā klasificēšana pārnēsājamās baterijās, no vienas puses, un rūpnieciskās baterijās un automobiļos izmantojamās baterijās, no otras puses, būtu vēl jāpilnveido, lai labāk atspoguļotu jauninājumus bateriju lietošanā. Baterijas, ko izmanto elektrotransportlīdzekļu vilcei un kas saskaņā ar Direktīvu 2006/66/EK ietilpst rūpniecībā izmantojamo bateriju kategorijā, veido lielu un aizvien augošu tirgus daļu, jo ceļu elektrotransportlīdzekļu sektorā vērojama strauja izaugsme. Tāpēc ir lietderīgi minētās baterijas, ko izmanto ceļu transportlīdzekļu vilcei, klasificēt jaunā atsevišķā kategorijā kā elektrotransportlīdzekļu baterijas. Baterijas, ko izmanto vilcei vieglo pārvietošanās līdzekļos, piemēram, elektriskos velosipēdos un elektrisko motorolleros, saskaņā ar Direktīvu 2006/66/EK netika klasificētas kā atsevišķa bateriju kategorija. Tomēr šādas baterijas veido nozīmīgu tirgus daļu, jo aizvien vairāk tiek izmantotas ilgtspējīgas mobilitātes nodrošināšanai pilsētās. Tāpēc ir lietderīgi minētās baterijas klasificēt kā jaunu atsevišķu bateriju kategoriju, proti, vieglo pārvietošanās līdzekļu baterijas (*LMT* baterijas). Baterijas, ko izmanto vilcei citos transportlīdzekļos, tostarp dzelzceļa, ūdens un gaisa transportlīdzekļos vai bezceļu tehnikā, joprojām ietilpst rūpniecisko bateriju kategorijā saskaņā ar šo regulu. Pie rūpniecisko bateriju kategorijas pieder ļoti dažādas baterijas, ko paredzēts izmantot rūpniecībā, sakaru infrastruktūrā, lauksaimniecībā vai elektroenerģijas ražošanā un sadalē. Baterijas, kuras tiek izmantotas rūpnieciski pēc sagatavošanas pārprofilēšanai vai pārprofilēšanas, lai gan sākotnēji tās bija paredzētas citādam lietojumam, saskaņā ar šo regulu būtu jāuzskata par rūpnieciskām baterijām. Papildus šim neizsmeļošajam piemēru sarakstam jebkura baterija, kura sver vairāk par 5 kg un neietilpst nevienā citā kategorijā, saskaņā ar šo regulu būtu jāuzskata par rūpniecisko bateriju. Baterijas, ko izmanto enerģijas uzkrāšanai privātām vajadzībām vai mājas apstākļos, šīs regulas nolūkos būtu jāuzskata par

rūpnieciskām baterijām. Baterijas, ko izmanto vilcei ritošos transportlīdzekļos, kurus uzskata par rotaļlietām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/48/EK ([4]) nozīmē, šīs regulas nolūkos nebūtu jāuzskata par *LMT* baterijām, bet par pārnēsājamām baterijām.

(16) Pēc tam, kad baterija ir laista tirgū vai laista ekspluatācijā Savienībā pirmo reizi, uz to var attiekties atkalizmantošana, pārprofilēšana, pārražošana, sagatavošana atkalizmantošanai vai sagatavošana pārprofilēšanai. Šīs regulas nolūkos saskaņā ar Savienības regulējumu attiecībā uz produktiem ir jāuzskata, ka lietota baterija, proti, baterija, uz kuru ir attiekusies atkalizmantošana, ir jau laista tirgū tad, kad tā pirmo reizi tika darīta pieejama tirgū lietošanai vai izplatīšanai. Savukārt baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, uzskata par tādām, kas ir laistas tirgū no jauna, un tāpēc tām būtu jāatbilst šai regulai. Turklāt saskaņā ar Savienības regulējumu attiecībā uz produktiem tiek uzskatīts, ka lietota baterija, kas ir importēta no trešās valsts, ir laista tirgū tad, kad to pirmo reizi ieved Savienībā. Tāpēc baterijai, uz kuru ir attiekusies atkalizmantošana, pārprofilēšana, pārražošana, sagatavošana atkalizmantošanai vai sagatavošana pārprofilēšanai un kura ir importēta no trešās valsts, būtu jāatbilst šai regulai.

(17) Pārražošana aptver daudz dažādu tehnisku operāciju, kuras var veikt ar baterijām vai bateriju atkritumiem. Attiecībā uz bateriju atkritumiem pārražošanu var uzskatīt par sagatavošanu atkalizmantošanai vai sagatavošanu pārprofilēšanai. Minētā iemesla dēļ nav nepieciešams šajā regulā paredzēt konkrētu režīmu bateriju atkritumu pārražošanai, kurš atšķirtos no režīma attiecībā uz bateriju atkritumu sagatavošanu atkalizmantošanai vai sagatavošanu pārprofilēšanai. Attiecībā uz lietotām baterijām pārražošanas mērķis ir atjaunot baterijas oriģinālo sniegumu. Šajā ziņā pārražošanu var uzskatīt par ārkārtēju atkalizmantošanas gadījumu, kas ietver baterijas elementu un moduļu demontāžu un izvērtēšanu un noteikta daudzuma šo elementu un moduļu nomaiņu. Lai nošķirtu pārražošanu no vienkāršas atkalizmantošanas, bateriju kapacitātes atjaunošana līdz vismaz 90 % no oriģinālās nominālās baterijas kapacitātes būtu jāuzskata par pārražošanu, un tādēļ ir jāpiemēro īpašs režīms.

(18) Gadījumos, kad tiešais lietotājs ir patērētājs un uz bateriju ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, uz minēto bateriju būtu jāattiecina pārdošanas līgums, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai (ES) 2019/771 ([5]). Proti, minētās direktīvas prasības attiecas uz produkta atbilstību, pārdevēja atbildību, tostarp iespēju noteikt īsāku atbildības vai noilguma termiņu, pierādīšanas pienākumu, tiesiskās aizsardzības līdzekļiem neatbilstības gadījumā, preču labošanu vai nomaiņu un komercgarantijām.

(19) Baterijas būtu jākonstruē un jāizgatavo tā, lai optimizētu to sniegumu, ilgizturību un drošumu un līdz minimumam samazinātu to vidisko pēdu. Ir lietderīgi noteikt konkrētas ilgtspējas prasības atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh, *LMT* baterijām un elektrotransportlīdzekļu baterijām, jo šādas baterijas ietilpst tirgus segmentā, kas tuvākajos gados varētu augt visvairāk.

(20) Attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu bateriju un bateriju, kas paredzētas starterim, apgaismes shēmai un aizdedzei (*SLI* baterijas), drošumu – lai M, N un O kategorijas transportlīdzekļu ES tipa apstiprinājums joprojām būtu derīgs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/858 ([6]), ir nepieciešams, lai jebkura saremontēta vai apmainīta baterija joprojām atbilstu piemērojamajām drošuma prasībām. Ja ar drošumu saistītie detalizētie dati ir mainījušies, ir jāveic papildu pārbaudes vai testi, lai pārliecinātos par nepārtrauktu atbilstību prasībām, uz kuru pamata ir izsniegts spēkā esošais ES tipa apstiprinājums.

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/48/EK (2009. gada 18. jūnijs) par rotaļlietu drošumu (OV L 170, 30.6.2009., 1. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.).

(21) Saskaņā ar Komisijas 2021. gada 12. maija paziņojumu "Ceļš uz veselīgu planētu itin visiem. ES Gaisa, ūdens un augsnes nulles piesārņojuma rīcības plāns" Savienības rīcībpolitiku pamatā vajadzētu būt principam, ka preventīvā darbība būtu jāveic piesārņojuma avotā. Komisija 2020. gada 14. oktobra paziņojumā "Ilgtspēju sekmējoša ķimikāliju stratēģija. Ceļā uz vidi, kas brīva no toksikantiem" ("Ilgtspēju sekmējoša ķimikāliju stratēģija") uzsver, ka būtu jāpastiprina Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 ([7]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 ([8]), kas ir Savienības ķimikāliju reglamentēšanas stūrakmeņi Savienībā, un ka tās būtu jāpapildina ar saskaņotām ķimikāliju novērtēšanas un apsaimniekošanas pieejām spēkā esošajos nozariskajos tiesību aktos. Tādēļ bīstamu vielu izmantošana baterijās galvenokārt būtu jāierobežo to avotā, lai pasargātu cilvēku veselību un vidi un pārvaldītu šādu vielu klātbūtni atkritumos. Šai regulai būtu jāpapildina Regula (EK) Nr. 1907/2006 un Regula (EK) Nr. 1272/2008 un jāļauj pieņemt riska pārvaldības pasākumus attiecībā uz vielām, kas ietver atkritumu posmu.

(22) Papildus ierobežojumiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā, ir lietderīgi noteikt ierobežojumus dzīvsudraba, kadmija un svina klātbūtnei dažu kategoriju baterijās. Baterijas, ko izmanto transportlīdzekļos, uz kuriem attiecas izņēmums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/53/EK ([9]) II pielikumu, no kadmija saturēšanas aizlieguma būtu jāatbrīvo. Lai vēl vairāk ierobežotu vielas, kas ir klātesošas baterijās vai tiek izmantotas to izgatavošanā, un saistībā ar vielas novērtēšanu, kas plānota ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006 izveidotās Eiropas Ķimikāliju aģentūras ("Aģentūra") mājaslapā publicētajā *REACH* izvērtēšanas vienotās rīcības plānā, ir lietderīgi apzināt vielas, kas rada bažas un kas Ilgtspēju sekmējošā ķimikāliju stratēģijā definētas kā vielas, kurām ir hroniska iedarbība uz cilvēku veselību un vidi, piemēram, vielas, kas ietvertas kandidātu sarakstā iekļaušanai ar laiku Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XIV pielikumā un Regulas (EK) Nr. 1272/2008 VI pielikumā, kā arī tās vielas, kas kavē reciklēšanu drošu un kvalitatīvu otrreizējo izejmateriālu iegūšanai.

(23) Lai nodrošinātu, ka pienācīgi var tikt risināts jautājums par vielām, kas, ja tās izmanto baterijās vai ja tās ir klātesošas bateriju atkritumos, rada nepieņemamu risku cilvēku veselībai vai videi, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to ierobežojumu grozīšanu, kas skar baterijās esošas vielas.

(24) Izvērtēšanas procedūra jaunu ierobežojumu pieņemšanai un pašreizējo ierobežojumu grozīšanai attiecībā uz baterijās un bateriju atkritumos esošām vielām būtu pilnībā jāsalāgo ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006. Lai nodrošinātu efektīvu lēmumu pieņemšanu, koordināciju un saistīto šīs regulas tehnisko, zinātnisko un administratīvo aspektu pārvaldību, Aģentūrai būtu jāveic konkrēti uzdevumi attiecībā uz to risku izvērtēšanu, ko rada vielu izmantošana bateriju izgatavošanā un izmantošanā, un to risku izvērtēšanu, kas var rasties pēc bateriju darbmūža beigām, kā arī attiecībā uz sociālekonomisko elementu izvērtēšanu un alternatīvu analīzi saskaņā ar attiecīgajiem Aģentūras norādījumiem. Līdz ar to Aģentūras Riska novērtēšanas komitejai un Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejai būtu jāatvieglo konkrētu ar šo regulu Aģentūrai uzticētu uzdevumu izpilde.

(25) Lai nodrošinātu, ka šī regula ir saskaņota ar jebkādiem turpmākiem grozījumiem Regulā (EK) Nr. 1907/2006 vai citos nākotnē gaidāmos Savienības tiesību aktos attiecībā uz bīstamo vielu un ķimikāliju ilgtspējas kritērijiem, Komisijai būtu jānovērtē, vai ir nepieciešams grozīt šīs regulas 6., 86., 87. un 88. pantu. Attiecīgā gadījumā Komisijai būtu jāierosina šīs regulas grozījumi nākotnē gaidāmā regulā, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006, vai citos nākotnē gaidāmos Savienības tiesību aktos attiecībā uz bīstamo vielu un ķimikāliju ilgtspējas kritērijiem.

(26) Lai veicinātu ilgtspējīgu Eiropas ekonomikas modeli, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāierosina grozījumi šīs regulas noteikumos, kas reglamentē ierobežojumus attiecībā uz baterijās un bateriju atkritumos esošām vielām, tostarp jāievieš eksporta aizliegums baterijām, kas neatbilst minētajiem ierobežojumiem.

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

(27) Paredzamajai bateriju masveida izmantošanai mobilitātes un enerģijas uzkrāšanas sektoros vajadzētu samazināt oglekļa emisijas. Tomēr, lai minēto potenciālu maksimāli palielinātu, baterijām to visā aprites ciklā ir jābūt ar mazu oglekļa pēdu. Kā minēts dokumentā "Produktu vidiskā pēda – noteikumi par to, kā kategorizējamas mobiliem lietojumiem paredzētas atkārtoti uzlādējamas baterijas ar lielu īpatenerģiju", bateriju gadījumā klimata pārmaiņas ir otra nozīmīgākā ietekmes kategorija pēc minerālu un metālu ieguves un izmantošanas. Tāpēc Savienības tirgū laistām atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh, *LMT* baterijām un elektrotransportlīdzekļu baterijām būtu jāpievieno oglekļa pēdas deklarācija. Saskaņot tehniskos noteikumus par to, kā aprēķināt oglekļa pēdu visām Savienības tirgū laistajām atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh, *LMT* baterijām un elektrotransportlīdzekļu baterijām, ir priekšnosacījums tam, lai ieviestu prasību par oglekļa pēdas deklarāciju un pēc tam noteiktu oglekļa pēdas snieguma klases, kas ļaus noskaidrot baterijas, kuras ir ar zemāku kopējo oglekļa pēdu. Nav paredzams, ka tikai ar prasību sniegt informāciju un marķējumā skaidri norādīt baterijas oglekļa pēdu izdosies panākt paradumu maiņu, kas nepieciešama, lai sasniegtu Savienības mērķi dekarbonizēt mobilitātes un enerģijas uzkrāšanas sektorus, kā to paredz starptautiski saskaņotie mērķi klimata pārmaiņu jomā. Tāpēc būtu jāievieš maksimālie oglekļa sliekšņi, kuru vērtības tiks noteiktas pēc īpaša ietekmes novērtējuma sagatavošanas. Ierosinot oglekļa pēdas maksimālos sliekšņus, Komisijai cita starpā būtu jāņem vērā to, kāds ir oglekļa pēdas vērtību relatīvais sadalījums starp tirgū esošajām baterijām, to, kā ir izdevies samazināt Savienības tirgū laisto bateriju oglekļa pēdu, un to, kā šis pasākums faktiski palīdz un var palīdzēt sasniegt Savienības mērķus – ilgtspējīgu mobilitāti un klimatneitralitāti, vēlākais, līdz 2050. gadam. Lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz bateriju oglekļa pēdu un lai Savienības tirgu pārorientētu uz baterijām ar mazāku oglekļa pēdu, neatkarīgi no to ražošanas vietas, ir pamatoti prasības par oglekļa pēdu pakāpeniski un kumulatīvi palielināt. Tas, ka šo prasību rezultātā tiks novērstas oglekļa emisijas bateriju aprites ciklā, palīdzēs sasniegt Savienības mērķus klimata jomā, jo īpaši mērķi, vēlākais, līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti. Tas varētu dot ieguldījumu arī citās rīcībpolitikās Savienības un valstu līmenī, piemēram, izmantojot stimulus vai zaļā publiskā iepirkuma kritērijus, veicinot tādu bateriju ražošanu, kam ir mazāka ietekme uz vidi.

(28) Aprites cikla oglekļa pēdas maksimālajām robežvērtībām vajadzētu atbilst nākotnes prasībām. Tāpēc, pieņemot deleģēto aktu, ar ko nosaka aprites cikla oglekļa pēdas maksimālo robežvērtību, Komisijai būtu jāņem vērā labākie pieejamie izgatavošanas un ražošanas procesi un jānodrošina, lai tās atlasītie tehniskie kritēriji atbilstu šīs regulas mērķim nodrošināt, ka Savienības tirgū laistās baterijas nodrošina augstu cilvēku veselības, cilvēku drošības un īpašuma un vides aizsardzības līmeni.

(29) Dažas baterijās klātesošas vielas, piemēram, kobalts, svins, litijs vai niķelis, tiek iegūtas no ierobežotiem resursiem, kas Savienībā nav viegli pieejami, un dažas no tām Komisija uzskata par kritiski svarīgām izejvielām. Saskaņā ar Komisijas 2021. gada 5. maija paziņojumu "2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai" Savienībai ir jācenšas nostiprināt savu stratēģisko autonomiju un kāpināt savu noturību, lai tā būtu gatava iespējamiem piegādes traucējumiem, ko izraisījušas veselības vai citas krīzes. Šo mērķi sasniegt palīdzēs aktīvāka minēto izejmateriālu reciklēšana un atgūšana, kas vedīs pie lielāka apritīguma un resursefektivitātes.

(30) Plašāka atgūto izejmateriālu izmantošana palīdzētu attīstīt aprites ekonomiku un ļautu izejmateriālus izmantot resursefektīvāk, vienlaikus samazinot Savienības atkarību no izejmateriāliem no trešām valstīm. Runājot par baterijām, tas ir jo sevišķi svarīgi attiecībā uz kobaltu, svinu, litiju un niķeli. Tāpēc ir jāveicina šādu materiālu atgūšana no atkritumiem, nosakot prasību par reciklēto materiālu saturu baterijās, kuru aktīvais materiāls satur kobaltu, svinu, litiju un niķeli. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka obligāti mērķrādītāji attiecībā uz reciklēta kobalta, svina, litija un niķeļa saturu, kas būtu jāsasniedz līdz 2031. gadam. Attiecībā uz kobaltu, litiju un niķeli paaugstināti mērķrādītāji būtu jānosaka līdz 2036. gadam. Nosakot jebkādus mērķrādītājus, jāņem vērā to atkritumu pieejamība, no kuriem šādus materiālus var atgūt, attiecīgo atgūšanas un izgatavošanas procesu tehniskā iespējamība, kā arī laiks, kas ekonomikas operatoriem vajadzīgs savu piegādes un izgatavošanas procesu pielāgošanai. Tāpēc, pirms šādus obligātos mērķrādītājus sāk piemērot, prasībai par reciklēta materiāla saturu būtu jāaprobežojas tikai ar informācijas atklāšanu par reciklētā materiāla saturu. Bateriju izgatavošanas atkritumi, iespējams, būs galvenais otrreizējo izejmateriālu avots bateriju ražošanai sakarā ar bateriju ražošanas paplašināšanu, un uz tiem būtu jāattiecina tie paši reciklēšanas procesi, kuri attiecas uz pēcpatēriņa bateriju atkritumiem. Tāpēc bateriju izgatavošanas atkritumi būtu jāskaita kā daļa no reciklēta materiāla satura mērķrādītājiem nolūkā paātrināt nepieciešamās reciklēšanas infrastruktūras attīstību. Tomēr bateriju izgatavošanas blakusprodukti, kas tiek atkalizmantoti ražošanas procesā, piemēram, ražošanas lūžņi, nav atkritumi, un tāpēc tie nebūtu jāskaita kā daļa no reciklēta materiāla satura mērķrādītājiem.

(31) Lai ņemtu vērā kobalta, svina, litija un niķeļa nepietiekamas piegādes risku un novērtētu minēto izejmateriālu pieejamību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to mērķrādītāju grozīšanu, kas noteikti attiecībā uz reciklēta kobalta, svina, litija vai niķeļa minimālo īpatsvaru bateriju aktīvajā materiālā.

(32) Lai ņemtu vērā izmaiņas bateriju tehnoloģijās, kas ietekmē atgūstamu materiālu veidus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu šo regulu, iekļaujot vēl citus izejmateriālus un attiecīgos mērķrādītājus sarakstā, kurā noteikts reciklēta materiāla satura minimālais īpatsvars bateriju aktīvajā materiālā.

(33) Lai nodrošinātu, ka atgūtā kobalta, svina, litija un niķeļa procentuālā īpatsvara aprēķināšana un verifikācija ir precīza un uzticama un lai nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot metodoloģiju, kā par katru baterijas modeli un par katru ražotni aprēķināt un verificēt bateriju aktīvajā materiālā esošā kobalta, litija vai niķeļa procentuālo īpatsvaru, kas ir aktīvā materiāla sastāvā un ir atgūts no bateriju izgatavošanas atkritumiem vai pēcpatēriņa atkritumiem, un svina procentuālo īpatsvaru, kas ir baterijas sastāvā un ir atgūts no atkritumiem, un formātu tehniskajai dokumentācijai par minētajām procentuālajām daļām katram bateriju modelim par gadu un ražotni. No minētās metodoloģijas būtu jāizslēdz tādu materiālu atkārtota izmantošana kā, piemēram, ražošanas brāķis, sasmalcināti ražošanas atlikumi vai lūžņi, kas radušies bateriju izgatavošanas procesā un kas var tikt atgūti tajā pašā procesā, kurā materiāli radušies.

(34) Savienības tirgū laistajām baterijām vajadzētu būt ilgizturīgām un augstu sniegumu. Tāpēc ir nepieciešams noteikt snieguma un ilgizturības parametrus gan vispārlietojamām pārnēsājamām baterijām, gan atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām, *LMT* baterijām un elektrotransportlīdzekļu baterijām. Attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām neformāla *UNECE* darba grupa, kas nodarbojas ar elektrotransportlīdzekļu un vides jautājumiem, ir izstrādājusi ilgizturības prasības transportlīdzekļiem, kuras Savienībā ir jāpiemēro, nākotnē pieņemot regulējumu par mehānisko transportlīdzekļu un motoru, kā arī šādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību tipa apstiprināšanu attiecībā uz to emisijām un baterijas ilgizturību ("Euro 7 Regula") tipa apstiprināšanai. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka tikai informācijas prasības attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu bateriju sniegumu un ilgizturību. No otras puses, enerģijas uzkrāšanas jomā pastāvošās mērījumu metodes, ar kurām testē bateriju sniegumu un ilgizturību, nav uzskatāmas par pietiekami precīzām un reprezentatīvām, lai būtu iespējams ieviest minimālās prasības. Minimālās prasības attiecībā uz šādu bateriju sniegumu un ilgizturību būtu jāievieš tikai tad, ja ir pieejami adekvāti saskaņotie standarti vai kopīgas specifikācijas.

(35) Lai samazinātu bateriju ietekmi uz vidi visā to aprites ciklā, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai varētu grozīt snieguma un ilgizturības parametrus attiecībā uz vispārlietojamām pārnēsājamām baterijām un atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām un noteikt minēto parametru minimālās vērtības. Minētajos deleģētajos aktos būtu arī jānosaka, kā minētajām minimālajām vērtībām ir jātiek piemērotām baterijām, uz kurām ir attiekusies pārražošana.

(36) Lai nodrošinātu, ka Savienības noteikumi par elektrotransportlīdzekļu bateriju elektroķīmisko sniegumu un ilgizturību ir atbilstīgi neformālās *UNECE* darba grupas, kas nodarbojas ar elektrotransportlīdzekļu un vides jautājumiem, izstrādātajām tehniskajām specifikācijām un šajos noteikumos ir ņemta vērā tehnikas un zinātnes attīstība, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu bateriju snieguma un ilgizturības parametru grozīšanu. Attiecībā uz minēto parametru minimālajām vērtībām elektrotransportlīdzekļu baterijām, kas ir iestrādātas mehāniskajos transportlīdzekļos, ir lietderīgi nākotnē gaidāmajā Euro 7 Regulā noteikt minimālās snieguma prasības, pamatojoties uz minimālajām snieguma prasībām, kas noteiktas Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) vispārējos tehniskajos noteikumos Nr. 22 par transportlīdzekļos iebūvētu bateriju ilgizturību elektrificētajiem transportlīdzekļiem.

(37) Ir tādas vispārlietojamas, atkārtoti neuzlādējamas baterijas, kas resursu un enerģijas izmantošanas ziņā var būt neefektīvas. Būtu jānosaka objektīvas prasības attiecībā uz šādu bateriju sniegumu un ilgizturību, lai nodrošinātu, ka šādas vispārlietojamas pārnēsājamas baterijas ar vāju sniegumu mazāk nonāk tirgū, jo īpaši tad, ja no aprites cikla novērtējuma izriet, ka atkārtoti uzlādējamu bateriju izmantošana to vietā nestu vispārējus ieguvumus videi. Attiecībā uz baterijām, kas ir iestrādātas mobilajos tālruņos un planšetdatoros, ir lietderīgi noteikt snieguma un ilgizturības prasības attiecībā uz minētajām baterijām, nākotnē pieņemot ekodizaina regulu, kas attiecas uz tālruņiem un planšetdatoriem, un atjaunināt Komisijas Regulu (ES) Nr. 617/2013 par datoriem un datoru serveriem ([10]). Attiecībā uz citām pārnēsājamām baterijām, kas ir iestrādātas citās ierīcēs, piemēram, dārza instrumentos

([10]) Komisijas Regula (ES) Nr. 617/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK īsteno attiecībā uz ekodizaina prasībām datoriem un datoru serveriem (OV L 175, 27.6.2013., 13. lpp.).

vai bezvada elektriskajos instrumentos, jautājums par iespēju noteikt minimālās snieguma un ilgizturības prasības būtu jārisina attiecīgajos produktu tiesību aktos, piemēram, īstenošanas aktos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK ([11]), vai citā Savienības tiesību aktā.

(38) Lai nodrošinātu, ka ierīcēs iestrādātas pārnēsājamas baterijas tiek dalīti savāktas, apstrādātas un kvalitatīvi reciklētas, kad minētās ierīces ir kļuvušas par atkritumiem, ir vajadzīgi noteikumi, kas paredz, ka baterijām ir jābūt no ierīcēm izņemamām un nomaināmām. Būtu jānodrošina patērētāju drošība atbilstoši Savienības tiesību aktiem un jo īpaši Savienības drošuma standartiem, kad pārnēsājamas baterijas tiek izņemtas no ierīces vai kad ierīcei tiek nomainītas pārnēsājamas baterijas. Būtu jāuzskata, ka tiešais lietotājs var izņemt pārnēsājamu bateriju, ja to var izņemt, izmantojot komerciāli pieejamus instrumentus, un nav nepieciešams izmantot specializētus instrumentus, ja vien tos nenodrošina bez maksas, vai pašizstrādātus instrumentus, siltumenerģiju vai šķīdinātājus, lai to demontētu. Komerciāli pieejami instrumenti tiek uzskatīti par instrumentiem, kuri tirgū pieejami visiem tiešajiem lietotājiem, kam nav nepieciešams pierādīt īpašumtiesības, un kurus var izmantot bez ierobežojumiem, izņemot ar veselību un drošumu saistītus apsvērumus.. Šīs regulas vispārīgie noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot drošuma un apkopes prasības attiecībā uz profesionālām medicīniskām attēlveidošanas un radioterapijas ierīcēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/745 ([12]), un *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/746 ([13]), un tos varētu papildināt ar prasībām, kas paredzētas konkrētiem ar baterijām darbināmiem produktiem, pieņemot īstenošanas pasākumus saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK. Ja citos Savienības tiesību aktos drošuma apsvērumu dēļ ir noteiktas konkrētākas prasības par bateriju izņemšanu no ražojumiem, piemēram, rotaļlietām, būtu jāpiemēro minētie konkrētie noteikumi.

(39) Lai nodrošinātu tiešo lietotāju drošību, šajā regulā būtu jāparedz ierobežota atkāpe no prasībām par izņemamību un nomaināmību attiecībā uz pārvietojamām baterijām, kas noteiktas attiecībā uz pārnēsājamām baterijām, kuras iestrādātas ierīcēs, kas ir īpaši konstruētas tā, lai lielāko daļu savas aktīvās ekspluatācijas laika tiktu izmantotas vidē, kas regulāri tiek pakļauta ūdens šļakatām, ūdens plūsmām vai iegremdēšanai ūdenī, un kuras ir paredzēts mazgāt vai skalot. Šī atkāpe būtu jāpiemēro tikai tad, ja, mainot ierīces konstrukciju, nav iespējams nodrošināt tiešā lietotāja drošību un to, lai ierīci varētu droši turpināt izmantot pēc tam, kad tiešais lietotājs ir pareizi ievērojis instrukcijas, lai izņemtu un nomainītu bateriju. Ja piemēro atkāpi, produktu būtu jākonstruē tā, lai bateriju varētu izņemt un nomainīt tikai neatkarīgi profesionāļi, nevis tiešie lietotāji.

(40) Attiecībā uz remontētām elektrotransportlīdzekļu baterijām un *SLI* baterijām Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2144 ([14]) drošuma prasības attiecas uz M, N un O kategorijas transportlīdzekļiem ar tipa apstiprinājumu un baterijām, kas konstruētas un izgatavotas minētajiem transportlīdzekļiem. Ir svarīgi, lai šādu bateriju drošumu remonta laikā varētu novērtēt, pamatojoties uz tām pielāgotiem nesagraujošiem testiem. Attiecībā uz remontētām *LMT* baterijām Komisija, pamatojoties uz pieredzi drošības prasību jomā valsts un vietējā līmenī, sagatavos noteikumus par mikromobilitātes ierīču drošumu, kā paziņots Komisijas 2021. gada 14. decembra paziņojumā "Jaunais ES pilsētmobilitātes satvars". Attiecībā uz citām remontētām baterijām, kuras paredzētas patērētājiem vai kuras tie varētu lietot, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/95/EK ([15]) prasības.

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EEK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.).

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2144 (2019. gada 27. novembris) par prasībām mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju un šiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību tipa apstiprināšanai attiecībā uz to vispārīgo drošību un transportlīdzekļa braucēju un neaizsargāto ceļu satiksmes dalībnieku aizsardzību, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/858 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 78/2009, (EK) Nr. 79/2009 un (EK) Nr. 661/2009 un Komisijas Regulas (EK) Nr. 631/2009, (ES) Nr. 406/2010, (ES) Nr. 672/2010, (ES) Nr. 1003/2010, (ES) Nr. 1005/2010, (ES) Nr. 1008/2010, (ES) Nr. 1009/2010, (ES) Nr. 19/2011, (ES) Nr. 109/2011, (ES) Nr. 458/2011, (ES) Nr. 65/2012, (ES) Nr. 130/2012, (ES) Nr. 347/2012, (ES) Nr. 351/2012, (ES) Nr. 1230/2012 un (ES) 2015/166 (OV L 325, 16.12.2019., 1. lpp.).

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.).

(41) Lādētāju sadarbspēja saistībā ar konkrētām bateriju kategorijām varētu patērētāju un citu tiešo lietotāju labā samazināt nevajadzīgu atkritumu daudzumu un izmaksas. Tāpēc vajadzētu būt iespējai atkārtoti uzlādēt *LMT* baterijas un atkārtoti uzlādējamas baterijas, kas iekļautas konkrētās elektrisko un elektronisko iekārtu kategorijās, izmantojot vienotus lādētājus, kuri nodrošina sadarbspēju katrā bateriju kategorijā. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka, ka Komisijai ir jānovērtē, kā ieviest saskaņotus standartus attiecībā uz vienotiem lādētājiem, kas paredzēti minētajām bateriju kategorijām, izņemot uzlādes ierīces radioiekārtu kategorijām un klasēm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/53/ES ([16]).

(42) Neatkarīgiem profesionāļiem būtu jāvar izņemt un nomainīt *SLI* baterijas un elektrotransportlīdzekļu baterijas, kas iestrādātas mehāniskajos transportlīdzekļos. Ir lietderīgi apsvērt Direktīvas 2000/53/EK pārskatīšanu, lai nodrošinātu, ka minētās baterijas var izņemt, nomainīt un demontēt, tostarp attiecībā uz savienotājelementiem, stiprinājumiem un blīvējuma elementiem. *SLI* bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju konstruēšanas, izgatavošanas un remonta vajadzībām izgatavotājiem attiecīgā transportlīdzekļa iebūvētās diagnostikas informācija un transportlīdzekļa remonta un apkopes informācija būtu bez diskriminācijas jāsniedz visiem ieinteresētajiem M, N un O kategorijas transportlīdzekļu iekārtu izgatavotājiem, uzstādītājiem vai remontētājiem, kā noteikts Regulā (ES) 2018/858. Turklāt Komisijai būtu jāveicina tādu konstruēšanas un montāžas metožu standartu izstrāde, kas atvieglo bateriju un bateriju pakešu apkopi, remontu un pārprofilēšanu.

(43) No uzticamām baterijām ir atkarīga daudzu produktu, ierīču un pakalpojumu darbība un drošums. Tāpēc bateriju konstrukcijai un izgatavošanai vajadzētu būtu tādai, lai tās neradītu nekādu risku cilvēku veselībai vai drošībai, īpašumam vai videi. Tas ir īpaši nozīmīgi, runājot par stacionārām enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmām, uz kurām pašlaik neattiecas citi Savienības tiesību akti. Tāpēc būtu jānosaka, kādi parametri jāizvērtē minēto bateriju drošuma testos, un tie būtu jāpapildina ar piemērojamajiem Eiropas standartizācijas organizāciju standartiem.

(44) Baterijas būtu jāmarķē, lai tiešajiem lietotājiem sniegtu pārredzamu, uzticamu un skaidru informāciju par baterijām un bateriju atkritumiem. Minētā informācija ļautu tiešajiem lietotājiem bateriju iegādes un izmešanas brīdī pieņemt apzinātus lēmumus, kā arī ļautu atkritumu apsaimniekotājiem pienācīgi apstrādāt bateriju atkritumus. Baterijas būtu jāmarķē ar visu vajadzīgo informāciju par to galvenajiem raksturlielumiem, tostarp par to kapacitāti un tajās esošu konkrētu bīstamu vielu daudzumu. Lai nodrošinātu informācijas pieejamību laika gaitā, minētā informācija būtu jādara pieejama arī ar *QR* kodu starpniecību, kas uzdrukāti uz baterijām vai iegravēti tajās, vai ir piestiprināti pie iepakojuma un baterijas pavaddokumentiem, un tai būtu jāatbilst ISO/IEC standarta 18004:2015 vadlīnijām. *QR* kodam būtu jānodrošina piekļuve baterijas produkta pasei. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/882 ([17]) marķējumiem un *QR* kodiem vajadzētu būt piekļūstamiem personām ar invaliditāti.

(45) Informācijas par bateriju sniegumu iekļaušana bateriju marķējumā ir ļoti būtiska, lai nodrošinātu, ka tiešie lietotāji, sevišķi patērētāji, pirms iegādes ir pienācīgi informēti un lai tiem jo īpaši būtu vienots atskaites punkts, pēc kura salīdzināt dažādas baterijas. Tāpēc atkārtoti neuzlādējamas pārnēsājamas baterijas būtu jāapzīmē ar marķējumu, uz kura norādīts "nav atkārtoti uzlādējama" un kurš satur informāciju par šo bateriju minimālo vidējo darbilgumu, kad tās izmanto specifiskos lietojumos. Tāpat ir svarīgi tiešajam lietotājam sniegt norādes par to, kā pienācīgi atbrīvoties no bateriju atkritumiem.

(46) Attiecībā uz stacionārām enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmām, *LMT* baterijām un elektrotransportlīdzekļu baterijām, kas izmanto bateriju pārvaldības sistēmu, tiešajam lietotājam vai jebkurai citai trešai personai, kas rīkojas minētā tiešā lietotāja vārdā, vajadzētu būt iespējai jebkurā laikā noteikt bateriju veselības stāvokli un paredzamo darbmūžu, izmantojot bateriju pārvaldības sistēmā glabātos datus. Personai, kas bateriju iegādājusies, vai jebkurai trešai personai, kas rīkojas minētās personas vārdā, vajadzētu jebkurā brīdī būt nodrošinātai lasīšanas režīma piekļuvei minētajiem datiem, lai izvērtētu baterijas atlikušo vērtību, veicinātu baterijas sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai, pārprofilēšanu vai pārražošanu vai lai bateriju darītu pieejamu neatkarīgiem

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK (OV L 153, 22.5.2014., 62. lpp.).

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.).

agregatoriem, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/944 ([18]) un kuri to izmanto, lai elektroenerģijas tīklos darbinātu virtuālas spēkstacijas. Tāpēc datiem vajadzētu būt atjauninātiem. Tie būtu jāatjaunina vismaz reizi dienā un biežāk, ja tas ir nepieciešams konkrētam mērķim. Tehniskās specifikācijas par piekļuvi datiem elektrotransportlīdzekļos, kuras sagatavojusi neformālā *UNECE* darba grupa, kas nodarbojas ar elektrotransportlīdzekļu un vides jautājumiem, būtu jāuzskata par kritēriju attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu bateriju veselības stāvokli un paredzamo darbmūžu. Šīs prasības būtu jāpiemēro papildus Savienības tiesību aktiem par transportlīdzekļu tipa apstiprināšanu, kas ir atbilstošais tiesiskais regulējums, lai cita starpā pievērstos tādām viedās uzlādes funkcijām kā, piemēram, transportlīdzeklis-tīkls, transportlīdzeklis-lādēšana, transportlīdzeklis-transportlīdzeklis, transportlīdzeklis-lādētājakumulators un transportlīdzeklis-ēka uzlādei.

(47) Vairākas šajā regulā paredzētās produktiem specifiskās prasības, tostarp attiecībā uz sniegumu, ilgizturību, pārprofilēšanu un drošumu, būtu jāmēra, izmantojot ticamas, precīzas un reproducējamas metodes, kurās ņemti vērā mūsdienīgi un vispāratzīti paņēmieni, standarti un aprēķina metodes. Lai nodrošinātu, ka nav nekādu šķēršļu tirdzniecībai iekšējā tirgū, standarti būtu jāsaskaņo Savienības līmenī. Šādām metodēm un standartiem pēc iespējas būtu jāņem vērā bateriju reālā lietošana, jāatspoguļo vidusmēra patērētāja uzvedība, un tiem vajadzētu būt pietiekami stingriem, lai nepieļautu to tīšu vai netīšu apiešanu. Kad atsauce uz šādu standartu ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 ([19]), baterijas, kuras atbilst minētajam standartam, būtu jāuzskata par atbilstošām minētajām produktiem specifiskajām prasībām saskaņā ar šo regulu, ar noteikumu, ka ir sasniegtas minimālās vērtības, kas noteiktas minētajām produktiem specifiskajām prasībām. Lai izvairītos no tehnisko specifikāciju dublēšanās, no vienas puses, un maksimāli palielinātu efektivitāti un ņemtu vērā īpašo zināšanu augstāko līmeni un jaunākās zināšanas, no otras puses, Komisijai būtu jācenšas pieprasīt vienai vai vairākām Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt standartu, ja šāda standarta vēl nav. Ja produktiem specifisko prasību piemērošanas brīdī publicētu standartu nav vai ja attiecīgās Eiropas standartizācijas organizācijas sniegtā atbilde nav apmierinoša, Komisijai izņēmuma un pamatotos gadījumos un pēc apspriešanās ar attiecīgajām iesaistītajām personām būtu ar īstenošanas aktiem jāpieņem kopīgas specifikācijas. Šādu specifikāciju ievērošanai arī vajadzētu būt par pamatu atbilstības prezumpcijai. Ja kopīgajās specifikācijās vēlāk tiek konstatētas nepilnības, Komisija attiecīgās kopīgās specifikācijas ar īstenošanas aktu groza vai atceļ. Pēc saskaņoto standartu atsauču publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* visas kopīgās specifikācijas būtu jāatceļ saprātīgā laikposmā, kas ļauj izgatavotājiem ņemt vērā izmaiņas.

(48) Aktīva iesaistīšanās starptautisko standartizācijas komiteju darbā ir svarīgs stratēģisks priekšnoteikums nākotnes bateriju tehnoloģiju laišanai tirgū. Eiropas iesaistīšanās dažās no minētajām komitejām ir bijusi mazāk efektīva, nekā tā būtu varējusi būt. Būtu jāuzlabo Eiropas iesaistīšanās, lai pastiprinātu Savienības pozīciju globālajā standartizācijā – arī nolūkā uzlabot Savienības uzņēmumu konkurētspēju, samazināt Savienības atkarību un aizsargāt Savienības intereses, politikas mērķus un vērtības. Tāpēc Komisijai un dalībvalstīm būtu jāuzrauga un jākoordinē Eiropas pieeja starptautiskajai standartizācijai. Harmonizētos standartos, kas papildina šīs regulas īstenošanu, būtu jāņem vērā spēkā esošie starptautiskie standarti, jo īpaši *IEC* un *ISO* līmenī.

(49) Komisijai būtu jānodrošina konsekvence attiecībā uz saskaņotajiem standartiem un kopīgajām specifikācijām saskaņā ar šo regulu, tostarp Regulas (ES) Nr. 1025/2012 pārskatīšanā.

(50) Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi informācijai tirgus uzraudzības nolūkos, pielāgotos jaunajām tehnoloģijām un nodrošinātu noturību globālu krīžu, tādu kā Covid-19 pandēmija, gadījumā, vajadzētu būt iespējai informāciju par atbilstību visiem baterijām piemērojamiem Savienības tiesību aktiem sniegt tiešsaistē vienotas ES atbilstības deklarācijas formā.

(51) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 ([20]) nosaka atbilstības novērtēšanas struktūru akreditācijas noteikumus, paredz tirgus uzraudzības sistēmu produktiem un sistēmu trešo valstu produktu kontrolei, kā arī nosaka vispārīgos principus attiecībā uz *CE* zīmi. Minētā regula būtu jāpiemēro baterijām, uz kurām attiecas šī

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV L 158, 14.6.2019., 125. lpp.).

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

regula, lai nodrošinātu, ka produkti, uz kuriem attiecas brīva preču aprite Savienībā, atbilst prasībām, kuras nodrošina augstu aizsardzības līmeni sabiedrības interesēm, piemēram, cilvēku veselībai, drošībai un videi.

(52) Lai ekonomikas operatori varētu pierādīt un kompetentās iestādes varētu verificēt, ka baterijas, kas ir darītas pieejamas tirgū, atbilst šai regulai, ir jāparedz atbilstības novērtēšanas procedūras. Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK ([21]) nosaka atbilstības novērtēšanas procedūru moduļus, kuros iekļautas procedūras no vismazāk stingrām līdz visstingrākajām, atkarībā no attiecīgā riska līmeņa un nepieciešamā drošuma līmeņa. Saskaņā ar minēto lēmumu, ja ir vajadzīga atbilstības novērtēšana, šajā novērtēšanā izmantojamās procedūras izvēlas no šiem moduļiem. Ir vajadzīgas stingras atbilstības novērtēšanas procedūras, lai nodrošinātu, ka baterijas atbilst šajā regulā noteiktajām jaunajām un sarežģītajām oglekļa pēdas un reciklēta materiāla satura prasībām un pienācīgas pārbaudes pienākumiem.

(53) *CE* zīme uz baterijas norāda, ka baterija atbilst šai regulai. Regulā (EK) Nr. 765/2008 ir noteikti vispārējie principi, kas reglamentē *CE* zīmi un tās saistību ar citiem marķējumiem. Šie principi būtu jāpiemēro arī *CE* zīmei uz baterijām. Lai nodrošinātu, ka baterijas tiek glabātas, izmantotas un izmestas tā, ka tas ir droši no cilvēku veselības un vides aizsardzības viedokļa, būtu jāparedz konkrēti noteikumi, kas reglamentē *CE* zīmes uzlikšanu baterijām.

(54) Šajā regulā izklāstītās atbilstības novērtēšanas procedūras paredz atbilstības novērtēšanas struktūru iesaistīšanos. Lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu vienādu īstenošanu, minētās struktūras dalībvalstu iestādēm būtu jāpaziņo Komisijai.

(55) Ņemot vērā to ilgtspējas, snieguma, drošuma, marķēšanas un informācijas prasību novitāti un sarežģītību, kuras šajā regulā izvirzītas baterijām, un lai nodrošinātu bateriju atbilstības novērtēšanas konsekventu kvalitātes līmeni, ir jānosaka prasības attiecībā uz paziņojošām iestādēm, kuras ir iesaistītas Komisijai paziņoto atbilstības novērtēšanas struktūru novērtēšanā, paziņošanā un uzraudzībā, tādējādi kļūstot par paziņotajām struktūrām ("paziņotās struktūras"). Jo īpaši būtu jānodrošina, ka paziņojošā iestāde savā darbā ir objektīva un taisnīga un ka tai ir pietiekams skaits tehniski kompetentu darbinieku tās uzdevumu veikšanai. Tāpat paziņojošām iestādēm būtu jāglabā iegūtās informācijas konfidencialitāte, tomēr tām būtu jāspēj apmainīties ar informāciju par paziņotajām struktūrām ar valsts iestādēm, citu dalībvalstu paziņojošajām iestādēm un Komisiju, lai nodrošinātu atbilstības novērtēšanas konsekvenci.

(56) Ir svarīgi, lai visas paziņotās struktūras savas funkcijas veiktu vienādā līmenī un godīgas konkurences un autonomijas apstākļos. Tādēļ šajā regulā būtu jānosaka prasības, kuras atbilstības novērtēšanas struktūrām jāizpilda, ja tās vēlas tikt paziņotas atbilstības novērtēšanas pakalpojumu sniegšanai. Minētās prasības būtu jāturpina piemērot kā priekšnoteikumu paziņotās struktūras kompetences aktualitātei. Lai nodrošinātu paziņotās struktūras autonomiju, paziņotajai struktūrai un tās darbiniekiem būtu jāsaglabā neatkarība no ekonomikas operatoriem bateriju vērtību ķēdē un no citiem uzņēmumiem, tostarp uzņēmumu apvienībām, mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem. Paziņotajai struktūrai būtu jāsniedz dokumentāli savas neatkarības pierādījumi un jāiesniedz minētie dokumenti paziņojošajai iestādei. Paziņotajām struktūrām būtu jānodrošina to darbinieku rotācija, kuri veic dažādus atbilstības novērtēšanas uzdevumus.

(57) Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda baterijas atbilstību saskaņotajos standartos noteiktajiem kritērijiem, būtu jāpieņem, ka tā atbilst attiecīgajām prasībām, kuras noteiktas šajā regulā.

(58) Atbilstības novērtēšanas struktūras par dažām savām darbībām, kas saistītas ar atbilstības novērtēšanu, slēdz apakšlīgumus vai izmanto meitasuzņēmumu. Konkrētas darbības un lēmumu pieņemšanas procesi gan attiecībā ar bateriju atbilstības novērtēšanu, gan citām paziņotās struktūras iekšējām darbībām tomēr būtu jāīsteno tikai pašai paziņotajai struktūrai, lai nodrošinātu tās neatkarību un autonomiju. Turklāt, lai nodrošinātu tādu aizsardzības līmeni, kāds nepieciešams, lai baterijas varētu laist Savienības tirgū, atbilstības novērtēšanas struktūru apakšuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem saistībā ar šajā regulā paredzēto atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu būtu jāatbilst tādām pašām prasībām kā paziņotajām struktūrām.

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.).

(59) Paziņoto struktūru piedāvātie pakalpojumi dalībvalstī var attiekties uz baterijām, kas darītas pieejamas tirgū visā Savienībā, tāpēc ir lietderīgi dot pārējām dalībvalstīm un Komisijai iespēju celt iebildumus attiecībā uz paziņoto struktūru. Komisija, veicot izmeklēšanu, var konsultēties ar Savienības testēšanas iestādi, kas izraudzīta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1020 ([22]). Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai paziņojošai iestādei varētu prasīt veikt korektīvus pasākumus gadījumā, ja paziņotā struktūra neatbilst vai vairs neatbilst šīs regulas prasībām.

(60) Lai atvieglinātu un paātrinātu atbilstības novērtēšanas procedūru, sertificēšanu un galu galā piekļuvi tirgum un ņemot vērā šajā regulā paredzēto bateriju ilgtspējas, drošuma, marķēšanas un informācijas prasību novitāti un sarežģītību, ir ļoti svarīgi, lai paziņotajām struktūrām pastāvīgi būtu pieejams viss nepieciešamais testēšanas aprīkojums un testēšanas telpas un lai tās piemērotu procedūras, neradot nevajadzīgu slogu ekonomikas operatoriem. Šo pašu iemeslu dēļ un lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ekonomikas operatoriem, paziņotajām struktūrām atbilstības novērtēšanas procedūru piemērošanā ir jāievēro konsekvence.

(61) Pirms galīgā lēmuma pieņemšanas par to, vai baterijai var piešķirt atbilstības sertifikātu, būtu jāļauj ekonomikas operatoram, kas vēlas bateriju laist tirgū, vienu reizi iesniegt papildu dokumentāciju par bateriju.

(62) Komisijai būtu jāgādā par pienācīgu koordināciju un sadarbību starp paziņotajām struktūrām.

(63) Ir lietderīgi noteikt ekonomikas operatoru pienākumus saistībā ar bateriju laišanu tirgū vai laišanu ekspluatācijā. Šīs regulas nolūkos termins "ekonomikas operators" būtu jāsaprot kā tāds, kas aptver izgatavotāju, pilnvaroto pārstāvi, importētāju, izplatītāju, izpildes pakalpojumu sniedzēju vai jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kurai ir pienākumi saistībā ar bateriju izgatavošanu, darīšanu par pieejamām, laišanu tirgū vai laišanu ekspluatācijā. Šīs regulas nolūkos baterijām būtu jāietver baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana.

(64) Ir lietderīgi paredzēt to, lai prasības baterijām, kuras laiž ekspluatācijā, iepriekš tās nelaižot tirgū, būtu tādas pašas kā baterijām, kuras laiž tirgū pirms nodošanas ekspluatācijā. Tas attiecas, piemēram, uz baterijām, kuras izgatavotājs izmanto savām vajadzībām, vai baterijām, kuru montāža un testēšana to raksturlielumu dēļ ir iespējama tikai uz vietas minēto bateriju galamērķī. Tomēr, lai izvairītos no tā, ka saistībā ar vienu un to pašu produktu atbilstība ir jāpierāda divreiz, baterijām, kuras laiž tirgū, nebūtu jāpiemēro tās pašas prasības, kad tās laiž ekspluatācijā.

(65) Lai panāktu augstu sabiedrības interešu, piemēram, cilvēku veselības un drošības, un vides un īpašuma aizsardzības līmeni, ekonomikas operatoriem vajadzētu būt atbildīgiem par bateriju atbilstību šīs regulas prasībām, ņemot vērā to attiecīgās lomas piegādes ķēdē.

(66) Visiem ekonomikas operatoriem, kas darbojas piegādes un izplatīšanas ķēdē, būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tie dara pieejamas tirgū tikai šai regulai atbilstīgas baterijas. Jāparedz skaidra un samērīga pienākumu sadale atbilstoši katra ekonomikas operatora lomai piegādes un izplatīšanas ķēdē.

(67) Tā kā izgatavotājs sīki pārzina konstruēšanas un ražošanas procesu, tas var vislabāk veikt atbilstības novērtēšanas procedūru. Tādēļ atbilstības novērtēšanai arī turpmāk vajadzētu būt vienīgi izgatavotāja pienākumam.

(68) Izgatavotājam būtu jāsniedz pietiekami detalizēta informācija par baterijas paredzēto lietojumu, lai būtu iespējams to pareizi un droši laist tirgū, nodot ekspluatācijā un izmantot, kā arī apsaimniekot tās atkritumus, tostarp, iespējams, arī pārprofilēt.

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

(69) Lai atvieglotu ekonomikas operatoru, tirgus uzraudzības iestāžu un tiešo lietotāju saziņu, ekonomikas operatoriem savā kontaktinformācijā būtu jānorāda arī pasta un, ja tāda ir, e-pasta un tīmekļa vietnes adrese.

(70) vienotajam tirgum būtu jānodrošina vienādi konkurences apstākļi visiem ekonomikas operatoriem un aizsardzība pret negodīgu konkurenci. Minētajā sakarā ir nepieciešama pastiprināta Savienības saskaņošanas tiesību aktu par baterijām izpilde. Laba sadarbība starp ekonomikas operatoriem un tirgus uzraudzības iestādēm ir šādas pastiprinātas izpildes būtisks elements, kas ļauj nekavējoties iejaukties un veikt korektīvus pasākumus. Ir svarīgi, lai būtu ekonomikas operators, kas ir iedibināts Savienībā, lai tādējādi būtu kāds, kam tirgus uzraudzības iestādes var adresēt lūgumus, tostarp lūgumus sniegt informāciju par bateriju atbilstību Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, un kas var sadarboties ar tirgus uzraudzības iestādēm, nodrošinot, ka tiek veikti tūlītēji korektīvi pasākumi neatbilstības gadījumu novēršanai. Ekonomikas operatoriem, kuriem būtu jāveic minētie uzdevumi, vajadzētu būt izgatavotājam vai importētājam, ja izgatavotājs nav iedibināts Savienībā, vai pilnvarotam pārstāvim, ko šim nolūkam pilnvarojis izgatavotājs, vai izpildes pakalpojumu sniedzējam, kas ir iedibināts Savienībā attiecībā uz baterijām, ar kurām tas rīkojas, ja neviens cits ekonomikas operators nav iedibināts Savienībā.

(71) Ir nepieciešams nodrošināt, ka baterijas no trešām valstīm, kas ienāk Savienības tirgū, atbilst šīs regulas prasībām un citiem piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem gan tad, kad tās tiek importētas atsevišķi, gan tad, kad tās ir iestrādātas produktos vai pievienotas tiem, un jo īpaši nodrošināt to, ka izgatavotāji attiecībā uz minētajām baterijām ir veikuši pienācīgas atbilstības nodrošināšanas procedūras. Tāpēc būtu jāparedz, ka importētājiem ir jāpārliecinās, ka baterijas, ko tie laiž tirgū un ekspluatācijā, atbilst šīs regulas prasībām un ka *CE* zīme uz baterijām un izgatavotāju sagatavotā dokumentācija ir pieejama pārbaudei valsts iestādēm, neatkarīgi no tā, vai tās ir importētas kā jaunas vai lietotas baterijas vai kā baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana.

(72) Bateriju laižot tirgū vai ekspluatācijā, ikvienam importētājam būtu uz baterijas jānorāda importētāja nosaukums, reģistrētais tirdzniecības nosaukums vai reģistrētā preču zīme, kā arī pasta un, ja tāda ir, e-pasta un tīmekļa vietnes adrese. Būtu jāparedz izņēmumi gadījumos, kad baterijas izmērs ir pārāk mazs, lai tai varētu uzlikt minēto informāciju, vai kad importētājam būtu jāatver iepakojums, lai uzliktu importētāja nosaukumu, reģistrēto tirdzniecības nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un citu kontaktinformāciju. Minētajos izņēmuma gadījumos importētājam attiecīgā informācija būtu jāsniedz baterijai pievienotā dokumentā vai citā uzreiz pieejamā veidā. Ja baterija ir iepakojumā, importētājam attiecīgā informācija būtu jānorāda uz šā iepakojuma.

(73) Ja izplatītājs bateriju dara pieejamu tirgū pēc tam, kad izgatavotājs vai importētājs to laidis tirgū vai ekspluatācijā, izplatītājam būtu jārīkojas ar pienācīgu rūpību, lai nodrošinātu, ka tā rīkošanās ar bateriju negatīvi neietekmē baterijas atbilstību šīs regulas prasībām.

(74) Ikviens importētājs vai izplatītājs, kas laiž bateriju tirgū vai ekspluatācijā ar importētāja vai izplatītāja paša nosaukumu vai preču zīmi vai modificē bateriju tā, ka tas varētu ietekmēt baterijas atbilstību šīs regulas prasībām, vai modificē tirgū jau laistas baterijas paredzēto lietojumu, būtu uzskatāms par izgatavotāju, un tam būtu jāuzņemas šajā regulā paredzētie izgatavotāja pienākumi.

(75) Tā kā izplatītāji, importētāji un izpildes pakalpojumu sniedzēji darbojas tirgus vidē, tiem būtu jāiesaistās tirgus uzraudzības uzdevumos, ko veic valsts iestādes, un tiem vajadzētu būt gataviem aktīvi līdzdarboties, sniedzot minētajām iestādēm visu vajadzīgo informāciju par attiecīgo bateriju.

(76) Nodrošinot baterijas izsekojamību visā piegādes ķēdē, tirgus uzraudzība kļūst vienkāršāka un efektīvāka, un patērētājiem tiek nodrošināta pārredzamība. Efektīva izsekojamības sistēma atvieglina tirgus uzraudzības iestāžu uzdevumu atrast ekonomikas operatorus, kuri neatbilstīgas baterijas ir laiduši tirgū, darījuši pieejamas tirgū vai laiduši ekspluatācijā. Tāpēc no ekonomikas operatoriem būtu jāprasa, lai tie noteiktu laikposmu glabātu informāciju par saviem darījumiem, kas saistīti ar baterijām, tostarp elektroniskā formātā.

(77) Bez derīgo izrakteņu ieguves, pārstrādes un tirdzniecības nav iespējams sagādāt bateriju ražošanai nepieciešamos izejmateriālus. Bateriju izgatavotāji neatkarīgi no to pozīcijas vai ietekmes uz piegādātājiem un to ģeogrāfiskās atrašanās vietas varētu netieši veicināt negatīvu ietekmi izrakteņu piegādes ķēdē. Dažu izejmateriālu ieguvē vairāk nekā puse no pasaules kopējās produkcijas ir paredzētas lietošanai baterijām. Piemēram, bateriju ražošanā izmanto vairāk nekā 50 % no globālā pieprasījuma pēc kobalta un vairāk nekā 60 % no pasaules litija. Bateriju izgatavošanā izmanto aptuveni 8 % no pasaulē iegūtā dabiskā grafīta un 6 % no niķeļa.

(78) Izejmateriālus, kurus izmanto bateriju izgatavošanā, piegādā tikai nedaudzas valstis, un dažos gadījumos zemie pārvaldības standarti minētajās valstīs var pastiprināt vidiskās un sociālās problēmas. Kobalta un niķeļa ieguve un rafinēšana ir saistīta ar daudzām sociālajām un vidiskajām problēmām. Lai gan ar dabisko grafītu saistītā sociālā un vidiskā ietekme nav tik smaga, dabiskā grafīta iegūšanai var būt nopietna ietekme uz vidi un cilvēku veselību, jo tā tiek galvenokārt īstenota, veicot nerūpnieciskas un neliela apjoma operācijas, lielākoties neoficiālā veidā. Līdztekus tam, ka nav regulāri atjaunotu raktuvju slēgšanas plānu un sanācijas, šis var novest pie ekosistēmu un augšņu iznīcināšanas. Paredzams, ka litijs aizvien vairāk tiks izmantots bateriju izgatavošanā, un tas, iespējams, radīs papildu spiedienu uz ieguves un rafinēšanas operācijām. Tāpēc ir lietderīgi litiju iekļaut bateriju pienācīgas pārbaudes pienākumu darbības jomā. Tam, ka Savienībā milzīgi pieaugs pieprasījums pēc baterijām, nevajadzētu sekmēt šādu vidisku un sociālu risku pieaugumu.

(79) Dažus no bateriju izgatavošanā izmantotajiem izejmateriāliem, piemēram, kobaltu, litiju un dabisko grafītu, uzskata par Savienības kritiski svarīgām izejvielām, kā to norādījusi Komisija savā 2020. gada 3. septembra paziņojumā "Noturība kritiski svarīgo izejvielu jomā: ceļā uz drošāku un ilgtspējīgāku apgādātību", un to ilgtspējīga sagāde ir viens no priekšnoteikumiem Savienības bateriju ekosistēmas pienācīgai funkcionēšanai.

(80) Bateriju piegādes ķēdes dalībnieki jau tagad īsteno vairākus brīvprātīgus centienus ar mērķi veicināt ilgtspējīgas sagādes principu ievērošanu; tostarp Atbildīgas izrakteņu ieguves nodrošināšanas iniciatīvu, Atbildīgi iegūtu minerālu iniciatīvu un Kobalta nozares atbildīga novērtējuma satvaru. Tomēr nav skaidrs, vai ar brīvprātīgiem centieniem izveidot pienācīgas pārbaudes shēmas izdosies nodrošināt to, ka visi ekonomikas operatori, kas laiž baterijas Savienības tirgū, ievēro vienu un to pašu minimālo noteikumu kopumu.

(81) Savienībā vispārīgas prasības par pienācīgu pārbaudi saistībā ar konkrētiem minerāliem un metāliem tika ieviestas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/821 ([23]). Tomēr minētā regula neattiecas uz bateriju ražošanā izmantotajiem minerāliem un materiāliem.

(82) Tāpēc, tā kā ir paredzams, ka Savienībā pieprasījums pēc baterijām pieaugs eksponenciāli, ekonomikas operatoram, kas bateriju laiž Savienības tirgū, vajadzētu izveidot bateriju pienācīgas pārbaudes politiku. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka prasības, lai novērstu sociālos un vidiskos riskus, kas raksturīgi tādu konkrētu izejmateriālu un otrreizējo izejmateriālu ieguvei, pārstrādei un tirdzniecībai, kurus izmanto bateriju izgatavošanas vajadzībām. Šādai politikai būtu jāaptver visi ķēdē iesaistītie operatori un to meitasuzņēmumi un apakšuzņēmēji, kas iegūst, apstrādā un tirgo noteiktas izejvielas un otrreizējos izejmateriālus.

(83) Ieviešot uz risku balstītu bateriju pienācīgas pārbaudes politiku, ekonomikas operatoram to vajadzētu balstīt uz starptautiski atzītiem pienācīgas pārbaudes standartiem un principiem, piemēram, tādiem, kas ietverti Apvienoto Nāciju Organizācijas Vadošajos principos uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, Apvienoto Nāciju Organizācijas Globālā līguma desmit principos, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmas (*UNEP*) Vadlīnijās par produktu aprites cikla sociālās ietekmes novērtēšanu, Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Trīspusējā deklarācijā par principiem attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) vadlīnijās daudznacionāliem uzņēmumiem un ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijās attiecībā uz atbildīgu uzņēmējdarbības praksi. Minētie standarti un principi, kas katram ekonomikas operatoram būtu jāpielāgo savam specifiskajam kontekstam un apstākļiem, atspoguļo valdību un ieinteresēto personu vienotu izpratni. Attiecībā uz bateriju ražošanā izmantoto dabisko minerālresursu ieguvi, pārstrādi un tirdzniecību – ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijas attiecībā uz atbildīgām izrakteņu piegādes ķēdēm no konfliktu skartām un augsta riska teritorijām ir starptautiski atzīts standarts, kas paredzēts tam, lai novērstu konkrētus smagu cilvēktiesību pārkāpumu riskus, un tās atspoguļo valdību un ieinteresēto personu ilgstošus centienus iedibināt labo praksi šajā jomā.

([23]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/821 (2017. gada 17. maijs), ar ko paredz piegādes ķēdes pienācīgas pārbaudes pienākumus Savienības importētājiem, kuri importē konfliktu skartu un augsta riska teritoriju izcelsmes alvu, tantalu un volframu, to rūdas un zeltu (OV L 130, 19.5.2017., 1. lpp.).

(84) ANO, SDO un ESAO standarti un principi paredz, ka pienācīga pārbaude ir nepārtraukts, proaktīvs un reaktīvs process, ar ko uzņēmumi var nodrošināt, ka tie ievēro cilvēktiesības, respektē vidi un neveicina konfliktus. Uz risku balstīta pienācīga pārbaude nozīmē pasākumus, kas uzņēmumiem būtu jāveic, lai identificētu, novērstu, mazinātu un citādi reaģētu uz kaitīgo ietekmi, kas saistīta ar to darbību vai sagādes lēmumiem. Ekonomikas operatoriem būtu jāveic uz informāciju balstīta, efektīva un jēgpilna apspriešanās ar skartajām kopienām. Uzņēmums var novērtēt riskus, ko rada tā darbība un attiecības, un pieņemt risku mazinošus pasākumus, kas var ietvert papildu informācijas pieprasīšanu, sarunas nolūkā labot situāciju vai apturēt vai izbeigt sadarbību ar piegādātājiem saskaņā ar attiecīgajiem standartiem, ko paredz valstu un starptautiskie tiesību akti, starptautisko organizāciju ieteikumi par atbildīgu uzņēmējdarbību, valdības atbalstīti instrumenti, privātā sektora brīvprātīgas iniciatīvas un uzņēmuma iekšējā politika un sistēmas. Šāda pieeja arī palīdz pienācīgas pārbaudes darbības salāgot proporcionāli uzņēmuma darbības mērogam vai attiecībām piegādes ķēdē.

(85) Lai gan privātā sektora pienācīgas pārbaudes shēmas var palīdzēt ekonomikas operatoriem izpildīt savus bateriju pienācīgas pārbaudes pienākumus saskaņā ar ESAO vadlīnijām daudznacionāliem uzņēmumiem un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, ekonomikas operatoriem vajadzētu būt individuāli atbildīgiem par šajā regulā noteikto pienācīgas pārbaudes pienākumu izpildi.

(86) Būtu jāpieņem vai jāgroza obligāta bateriju pienācīgas pārbaudes politika, un tajā būtu jāpievēršas vismaz izplatītākajām sociālā un vidiskā riska kategorijām. Šādai politikai būtu jāaptver pašreizējā un paredzamā ietekme uz sociālajiem jautājumiem, jo īpaši cilvēktiesībām, cilvēku veselību un drošību, kā arī arodveselību un drošību un darba tiesībām, no vienas puses, un pašreizējā un paredzamā ietekme uz vidi, jo īpaši uz ūdens izmantošanu, augsnes aizsardzību, gaisa piesārņojumu, klimata pārmaiņām un biodaudzveidību, kā arī kopienu dzīves aizsardzību, no otras puses.

(87) Runājot par sociālā riska kategorijām, bateriju pienācīgas pārbaudes politikai būtu jāpievēršas tādiem riskiem, kas saistīti ar cilvēktiesību aizsardzību, tostarp cilvēku veselību, kopienu, arī pirmiedzīvotāju, dzīvi, bērnu aizsardzību un dzimumu līdztiesību saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesībām. Bateriju pienācīgas pārbaudes politikā būtu jāiekļauj informācija par to, kā ekonomikas operators ir palīdzējis novērst cilvēktiesību pārkāpumus, un par operatora uzņēmējdarbības struktūrā ieviestajiem instrumentiem korupcijas un kukuļošanas apkarošanai. Bateriju pienācīgas pārbaudes politikai arī būtu jānodrošina, ka tiek pienācīgi īstenoti noteikumi, kas iekļauti SDO pamatkonvencijās, kuras uzskaitītas SDO trīspusējās deklarācijas par principiem attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku I pielikumā.

(88) Cilvēktiesību pārkāpumi ir bieži izplatīti ar resursiem bagātās konfliktu skartās un augsta riska teritorijās. Tāpēc ekonomikas operatoru bateriju pienācīgas pārbaudes politikā šādām teritorijām ir jāpievērš īpaša uzmanība. Regulā (ES) 2017/821 ir iekļauti noteikumi par indikatīvu, neizsmeļošu un regulāri atjauninātu sarakstu ar konfliktu skartām un augsta riska teritorijām. Minētais saraksts ir svarīgs arī saistībā ar šajā regulā paredzēto bateriju pienācīgas pārbaudes noteikumu īstenošanu.

(89) Attiecībā uz vidiskā riska kategorijām bateriju pienācīgas pārbaudes politikai būtu jāpievēršas riskiem attiecībā uz dabas vides un biodaudzveidības aizsardzību saskaņā ar Konvenciju par bioloģisko daudzveidību, kas ietver vietējo kopienu ņemšanu vērā un gādāšanu par šo kopienu aizsardzību un attīstību. Bateriju pienācīgas pārbaudes politikai būtu jāpievēršas arī riskiem, kuri saistīti ar klimata pārmaiņām, ievērojot Parīzes nolīgumu ([24]), kas pieņemts 2015. gada 12. decembrī saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām ("ANO Parīzes nolīgums"), kā arī vides riskiem, uz kuriem attiecas citas starptautiskās konvencijas vides jomā.

(90) Bateriju pienācīgas pārbaudes pienākumiem saistībā ar tādu sociālo un vidisko risku identificēšanu un mazināšanu, kas saistīti ar bateriju izgatavošanā izmantotajiem izejmateriāliem, vajadzētu palīdzēt īstenot ANO Vides programmas Rezolūciju 4/19 par minerālresursu pārvaldību, kurā atzīts, cik liela nozīme izrakteņu ieguves nozarei būs 2030. gada programmas un ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā.

([24]) OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.

(91) Citi Savienības tiesību akti, kas nosaka prasības attiecībā uz piegādes ķēdes pienācīgu pārbaudi, būtu jāpiemēro baterijām tiktāl, ciktāl šajā regulā nav konkrētu noteikumu ar tādu pašu mērķi, raksturu un ietekmi, kurus var pielāgot, ņemot vērā nākotnē pieņemtus tiesību aktu grozījumus. Šādi tiesību akti varētu reglamentēt uzņēmumu civiltiesisko atbildību par zaudējumiem, kas radušies tāpēc, ka tie neievēro pienācīgas pārbaudes prasības. Ja šādi tiesību akti nereglamentē vai pilnībā nereglamentē šajā regulā noteikto bateriju pienācīgas pārbaudes pienākumu civiltiesiskās atbildības sekas, vajadzētu būt iespējai tās reglamentēt valsts noteikumos.

(92) Lai pielāgotos norisēm bateriju vērtības ķēdē, tostarp izmaiņām attiecīgo vidisko un sociālo risku mērogā un raksturā, kā arī tehnikas un zinātnes attīstībai bateriju izgatavošanas un ķīmiskā sastāva jomā, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai grozītu izejmateriālu un riska kategoriju sarakstu, starptautisko instrumentu sarakstu un bateriju pienācīgas pārbaudes pienākumus.

(93) Lai atzītu valdību, nozares apvienību un citu ieinteresētu organizāciju grupējumu izveidoto pienācīgas pārbaudes shēmu līdzvērtīgumu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai.

(94) Lai nodrošinātu pienācīgas pārbaudes shēmu pienācīgu, pareizu un konsekventu novērtēšanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot kritērijus un metodoloģiju, kā noteikt, vai pienācīgas pārbaudes shēmas ļauj ekonomikas operatoriem izpildīt pienācīgas pārbaudes prasības, kas noteiktas šajā regulā.

(95) Lai nodrošinātu, ka uz ražotājiem un citiem ekonomikas operatoriem visās dalībvalstīs tiek attiecināti vienādi noteikumi, ciktāl tas skar paplašinātas ražotāja atbildības īstenošanu attiecībā uz baterijām, un lai nodrošinātu augstu cilvēku veselības un vides aizsardzības līmeni visā Savienībā, ir vajadzīgi saskaņoti atkritumu apsaimniekošanas noteikumi. Paplašināta ražotāja atbildība var palīdzēt samazināt kopējo resursu patēriņu, jo īpaši, samazinot bateriju atkritumu rašanos un negatīvo ietekmi, kas saistīta ar bateriju atkritumu apsaimniekošanu. Lai panāktu augstu materiālu atgūšanas līmeni, ir maksimāli jāpalielina bateriju atkritumu dalīta savākšana un jānodrošina, ka visi savāktie bateriju atkritumi tiek reciklēti procesos, kas atbilst kopējam minimālajam reciklēšanas efektivitātes rādītājam. Izvērtējot Direktīvu 2006/66/EK, Komisija konstatēja, ka viens no minētās direktīvas trūkumiem ir nepietiekama tās noteikumu detalizētība, kas noved pie nevienmērīgas īstenošanas, būtiskiem šķēršļiem reciklēšanas tirgu darbībai un neoptimāla reciklēšanas līmeņa. Tāpēc ar detalizētākiem un saskaņotākiem noteikumiem būtu iespējams novērst izkropļojumus bateriju atkritumu savākšanas, apstrādes un reciklēšanas tirgū un nodrošināt prasību vienādu īstenošanu visā Savienībā. Rezultātā būtu arī iespējams vēl vairāk saskaņot ekonomikas operatoru sniegto atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumu kvalitāti un sekmēt otrreizējo izejmateriālu tirgus darbību.

(96) Lai nodrošinātu, ka šajā regulā paredzētie pienākumi tiek izpildīti un lai uzraudzītu un verificētu ražotāju un ražotāju atbildības organizāciju atbilstību šai regulai, dalībvalstīm ir jāizraugās viena vai vairākas kompetentās iestādes.

(97) Šīs regulas pamatā ir atkritumu apsaimniekošanas noteikumi un vispārīgie principi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ([25]), kuri būtu jāpielāgo, lai atspoguļotu bateriju atkritumu īpašo raksturu. Lai bateriju atkritumu savākšana tiktu organizēta pēc iespējas efektīvāk, ir svarīgi, lai tā notiktu gan tuvu vietai, kur baterijas tiek pārdotas, gan tuvu tiešajiem lietotājiem. Bateriju atkritumi būtu jāvāc atsevišķi no citām atkritumu plūsmām, piemēram, metāla, papīra un kartona, stikla, plastmasas, koksnes, tekstilizstrādājumu un bioloģiskajiem atkritumiem. Tāpat vajadzētu būtu iespējai bateriju atkritumus savākt kopā gan ar elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem, gan ar nolietotiem transportlīdzekļiem, izmantojot valsts savākšanas shēmas, kas izveidotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/19/ES ([26]) un Direktīvu 2000/53/EK. Lai gan Direktīva 2006/66/EK paredz konkrētus noteikumus par baterijām, ir vajadzīga saskanīga un papildinoša pieeja, kuras pamatā ir esošās atkritumu apsaimniekošanas struktūras un kura tās vēl vairāk saskaņo. Tādēļ un lai efektīvi īstenotu paplašināto ražotāja atbildību saistībā ar atkritumu apsaimniekošanu, būtu jānosaka pienākumi attiecībā uz dalībvalsti, kurā baterijas pirmo reizi tiek darītas pieejamas tirgū.

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

(98) Lai uzraudzītu, vai ražotāji pilda savus pienākumus attiecībā uz to bateriju atkritumu apstrādi, kas pirmo reizi darītas pieejamas tirgū dalībvalsts teritorijā, katrā dalībvalstī ir jāizveido reģistrs, ko pārvalda kompetentā iestāde. Reģistrā iekļautajai informācijai vajadzētu būt pieejamai tām struktūrām, kurām ir loma ražotāja paplašinātas atbildības ievērošanas un izpildes uzraudzībā. Vajadzētu būt iespējamam, ka minētais reģistrs ir tāds pats kā valsts reģistrs, kas izveidots, ievērojot Direktīvu 2006/66/EK. Ražotājiem vajadzētu noteikt prasību reģistrēties, lai sniegtu informāciju, kas kompetentajām iestādēm nepieciešama, lai uzraudzītu, vai ražotāji pilda savus pienākumus. Reģistrācijas prasības visā Savienībā būtu jāvienkāršo.

(99) Valsts vadītu ražotāju atbildības organizāciju gadījumā, tā kā nav pārstāvētā ražotāja pilnvarojuma, šajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz šādiem pilnvarojumiem nepiemēro.

(100) Ņemot vērā principu "piesārņotājs maksā", ir lietderīgi noteikt pienākumus ražotājiem attiecībā uz bateriju atkritumu apsaimniekošanu. Šajā kontekstā ražotāji būtu jāsaprot tā, ka tie ietver jebkuru izgatavotāju, importētāju vai izplatītāju, kurš neatkarīgi no izmantotajiem pārdošanas paņēmieniem – tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES ([27]) 2. panta 7. punktā definētajiem distances līgumiem – dalībvalsts teritorijā uz komerciāliem pamatiem pirmo reizi izplatīšanai vai lietošanai piegādā bateriju, tostarp tādu, kas iestrādāta ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos.

(101) Ražotājiem vajadzētu būt paplašinātai ražotāja atbildībai par savu bateriju apsaimniekošanu to darbmūža beigās. Tāpēc tiem būtu jāfinansē izmaksas par visu savākto bateriju savākšanu, apstrādi un reciklēšanu, par savākto jaukto sadzīves atkritumu sastāva apsekojuma veikšanu, par ziņošanu par baterijām un bateriju atkritumiem un par informācijas sniegšanu tiešajiem lietotājiem un atkritumu apsaimniekotājiem par baterijām un par bateriju atkritumu pienācīgu atkalizmantošanu un apsaimniekošanu. Jaunie noteikumi par paplašinātu ražotāja atbildību saskaņā ar šo regulu Savienībā ir paredzēti, lai nodrošinātu augstu vides un veselības aizsardzības līmeni, maksimāli palielinot bateriju atkritumu dalītu savākšanu un nodrošinot, ka visas savāktās baterijas tiek reciklētas procesos, kas sasniedz augstus reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas rādītājus, ņemot vērā tehnisko un zinātnes attīstību. Ar paplašinātu ražotāja atbildību saistītie pienākumi būtu jāattiecina uz visa veida piegādēm, tostarp tālpārdošanu. Ražotājiem vajadzētu būt iespējai šos pienākumus pildīt kolektīvi, izmantojot ražotāju atbildības organizācijas, kas uzņemas atbildību to vārdā. Ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām būtu jāsaņem atļauja un būtu jāpierāda, ka tiem ir finanšu līdzekļi, ar ko segt ar paplašinātu ražotāja atbildību saistītās izmaksas. Paredzot administratīvos un procedūras noteikumus par atļauju izsniegšanu ražotājiem individuālai atbilstībai un ražotāju atbildības organizācijām attiecībā uz kolektīvo atbilstību, dalībvalstīm būtu jāspēj diferencēt individuālajiem ražotājiem un ražotāju atbildības organizācijām piemērojamos procesus, lai ierobežotu administratīvo slogu individuāliem ražotājiem. Šajā sakarā būtu jābūt iespējai uzskatīt atļaujas, kas izdotas saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK, par atļauju šīs regulas nolūkos. Ja tas nepieciešams, lai izvairītos no iekšējā tirgus izkropļojumiem un lai nodrošinātu vienādus nosacījumus to finansiālo iemaksu modulācijai, ko ražotāji maksā ražotāju atbildības organizācijām, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Atkritumu apsaimniekošanas operatoriem, kas veic savākšanu un apstrādi saskaņā ar šo regulu, būtu jāpiemēro atlases procedūra, ko īsteno attiecīgo bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, kas rīkojas to vārdā, saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK. Ja atkritumu apsaimniekošanas operācijas notiek dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā baterija pirmo reizi darīta pieejama tirgū, tad ražotājiem būtu jāsedz izmaksas, kas radušās atkritumu apsaimniekošanas operatoriem dalībvalstī, kurā notiek atkritumu apsaimniekošanas operācijas. Apspriežot iespējamos priekšlikumus Savienības tiesību aktiem par nolietotiem transportlīdzekļiem un elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem, starp attiecīgajiem dalībniekiem būtu jāapsver iespēja izveidot pārrobežu paplašinātas ražotāja atbildības mehānismu attiecībā uz bateriju atkritumiem, tostarp transportlīdzekļos vai ierīcēs iestrādātu bateriju atkritumiem. Turklāt būtu jāapsver iespēja pieņemt citus pasākumus, piemēram, informācijas pārvaldības un verifikācijas rīkus, tostarp – attiecīgā gadījumā – paplašinātas ražotāja atbildības pilnvaroto pārstāvju, atkritumu apsaimniekošanas operatoru, ražotāju atbildības organizāciju, produktu digitālo pasu un ražotāju reģistrus un valstu transportlīdzekļu reģistrācijas sistēmas, kad tās aptver elektrotransportlīdzekļu baterijas.

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

(102) Paplašināta ražotāja atbildība būtu jāpiemēro arī ekonomikas operatoriem, kuri laiž tirgū bateriju, kas iegūta sagatavošanas atkalizmantošanai, sagatavošanas pārprofilēšanai, pārprofilēšanas vai pārražošanas operāciju rezultātā. Tāpēc ekonomikas operatoram, kurš bateriju laidis tirgū sākotnēji, nebūtu jāsedz papildu izmaksas, kas varētu rasties no atkritumu apsaimniekošanas, kura izriet no minētās baterijas turpmākā aprites cikla. Ekonomikas operatoriem, uz kuriem attiecas paplašināta ražotāja atbildība, vajadzētu būt iespējai izveidot izmaksu dalīšanas mehānismu, pamatojoties uz atkritumu apsaimniekošanas faktisko izmaksu sadalījumu.

(103) Šī regula ir *lex specialis* saistībā ar Direktīvu 2008/98/EK attiecībā uz paplašinātas ražotāja atbildības minimālajām prasībām par savākšanas un reciklēšanas mērķrādītājiem, atpakaļnodošanu izplatītājiem un otrreizēju izmantošanu. Dalībvalstīm būtu jānosaka pienākums definēt šajā regulā paredzēto ražotāja paplašināto atbildību saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un valstu tiesību aktiem, ar kuriem minēto direktīvu transponē. Turklāt gadījumos, kad šī regula VIII nodaļā neparedz pilnīgu saskaņošanu, dalībvalstīm būtu jāvar paredzēt papildu pasākumi attiecībā uz minētajiem konkrētajiem jautājumiem ar noteikumu, ka šāds papildu regulējums ir saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un atbilst gan valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē minēto direktīvu, gan šai regulai.

(104) Šajā regulā būtu jāprecizē, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2022/2065 ([28]) noteiktie tirgotāju izsekojamības pienākumi ir jāpiemēro tiešsaistes platformām, kas ļauj patērētājiem slēgt distances līgumus ar ražotājiem, kuri piedāvā baterijas, tostarp tādas, kas iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, un patērētājiem, kas atrodas Savienībā, saistībā ar ražotāju reģistriem, kas izveidoti, ievērojot šo regulu. Šīs regulas nolūkos ikviens ražotājs, kas, izmantojot distances līgumus, piedāvā baterijas, tostarp tādas, kas iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, tieši patērētājiem, kas atrodas dalībvalstī, neatkarīgi no tā, vai tas iedibināts dalībvalstī vai trešā valstī, būtu jāuzskata par tirgotāju kā definēts Regulā (ES) 2022/2065. Ievērojot minēto regulu, tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, uz kuriem attiecas minētās regulas III nodaļas 4. iedaļas darbības joma un kuri ļauj patērētājiem slēgt distances līgumus ar ražotājiem, no minētajiem ražotājiem būtu jāiegūst informācija par ražotāju reģistru, kurā tie ir reģistrēti, kā arī viņu reģistrācijas numurs un pašapliecinājums, ar kuru minētie ražotāji apņemas izpildīt šajā regulā noteiktās paplašinātas ražotāja atbildības prasības. Uz tirgotāju izsekojamības noteikumu īstenošanu saistībā ar bateriju pārdošanu tiešsaistē attiecas Regulā (ES) 2022/2065 paredzētie izpildes noteikumi.

(105) Lai bateriju piegādes ķēdē nodrošinātu kvalitatīvu reciklēšanu, veicinātu kvalitatīvu otrreizējo izejmateriālu izmantošanu un aizsargātu vidi, vajadzētu būt augstiem bateriju atkritumu savākšanas un reciklēšanas rādītājiem. Bateriju atkritumu savākšana ir fundamentāli svarīgs solis attiecībā uz baterijās klātesošo vērtīgo materiālu atgūšanu, veicot to reciklēšanu, un bateriju piegādes ķēdes paturēšanu Savienībā, sekmējot Savienības stratēģisko autonomiju šajā nozarē. Šāda reciklēšana tādējādi atvieglo piekļuvi atgūtiem materiāliem, kurus var turpmāk izmantot jaunu produktu ražošanā.

(106) Ražotajiem vajadzētu būt atbildīgiem par bateriju atkritumu dalītas savākšanas finansēšanu un organizēšanu. Tas būtu jādara, izveidojot atpakaļpieņemšanas un savākšanas tīklu, un saistītas informatīvas kampaņas, kas aptver visu katras dalībvalsts teritoriju. Šādiem tīkliem būtu jāatrodas tiešo lietotāju tuvumā un nebūtu jāaprobežojas tikai ar tiem apgabaliem un baterijām, kur bateriju atkritumu savākšana ir rentabla. Savākšanas tīklā būtu jāiekļauj izplatītāji, elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu un nolietoto transportlīdzekļu pilnvarotie apstrādes objekti i un šķiroto atkritumu savākšanas vietas, kā arī, uz brīvprātības pamata, citi dalībnieki, kas to vēlas, piemēram, publiskās iestādes un skolas. Lai verificētu un uzlabotu savākšanas tīkla un saistīto informācijas kampaņu efektivitāti, būtu regulāri vismaz *NUTS* 2 līmenī ([29]), kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1059/2003, jāapseko savākto jaukto sadzīves atkritumu un elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu plūsmu sastāvs, lai noskaidrotu, kāds ir pārnēsājamo bateriju atkritumu īpatsvars šajās plūsmās.

(107) Vajadzētu būt iespējai bateriju atkritumus savākt kopā ar elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem, izmantojot valstu savākšanas shēmas, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 2012/19/ES, un kopā ar nolietotiem transportlīdzekļiem saskaņā ar Direktīvu 2000/53/EK. Šādos gadījumos – kā obligātā minimālās apstrādes prasība – baterijas būtu jāizņem no savāktajiem iekārtu atkritumiem un nolietotajiem transportlīdzekļiem. Pēc izņemšanas

([28]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp.).

([29]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (*NUTS*) izveidi (OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.).

no savāktajiem iekārtu atkritumiem un nolietotiem transportlīdzekļiem uz baterijām būtu jāattiecina šīs regulas prasības. Jo īpaši šādi bateriju atkritumi būtu jāieskaita minētās bateriju kategorijas mērķrādītāja sasniegšanā, un tām būtu jāpiemēro šajā regulā paredzētās apstrādes un reciklēšanas prasības.

(108) Ņemot vērā ietekmi uz vidi un materiālu zudumu, ko izraisa tas, ka bateriju atkritumi netiek dalīti savākti un līdz ar to netiek apstrādāti videi nekaitīgā veidā, arī turpmāk būtu jāpiemēro saskaņā ar Direktīvu 2006/66/EK noteiktais pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas mērķrādītājs, turklāt tas būtu pakāpeniski jāpalielina. Ņemot vērā *LMT* bateriju pārdošanas apjomu pašreizējo pieaugumu un to, ka tām ir ilgāks darbmūžs nekā pārnēsājamām baterijām, ir lietderīgi *LMT* atkritumu baterijām noteikt konkrētu savākšanas mērķrādītāju, atsevišķi no pārnēsājamo bateriju atkritumiem piemērojamā savākšanas mērķrādītāja. Ņemot vērā *LMT* bateriju un pārnēsājamo bateriju tirgus paredzamo attīstību un to paredzamā darbmūža pieaugumu, būtu jāpārskata savākšanas mērķrādītāju aprēķināšanas un verificēšanas metodika, lai labāk noskaidrotu savākšanai pieejamo *LMT* bateriju atkritumu un pārnēsājamo bateriju atkritumu faktisko apjomu. Tāpēc būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šādas metodikas grozīšanu un savākšanas mērķrādītāju atbilstīgu grozīšanu. Ir ļoti svarīgi, lai jaunā metodika "pieejams savākšanai" – salīdzinājumā ar pašreizējo metodiku – saglabātu vai palielinātu vēriens vides jomā attiecībā uz *LMT* bateriju atkritumu un pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanu. Pamatojoties uz Kopīgā pētniecības centra pētījumu par pārnēsājamo bateriju atkritumu un vieglo pārvietošanās līdzekļu bateriju atkritumu alternatīviem savākšanas mērķrādītājiem, tiek lēsts, ka *LMT* bateriju atkritumu savākšanas mērķrādītājs – 51 % līdz 2028. gada 31. decembrim un 61 % līdz 2031. gada 31. decembrim –, kas aprēķināts, pamatojoties uz to *LMT* bateriju daudzumu, kuras ir darītas pieejamas dalībvalsts tirgū, atbildīs *LMT* bateriju atkritumu savākšanas mērķrādītājam – 79 % līdz 2028. gada 31. decembrim un 85 % līdz 2031. gada 31. decembrim –, kas aprēķināts, pamatojoties uz savākšanai pieejamo *LMT* bateriju daudzumu dalībvalstī. Pārnēsājamo bateriju atkritumu un *LMT* bateriju atkritumu savākšanas mērķrādītāji būtu jāpārskata. Būtu jāvar šādā pārskatīšanā arī pievērsties iespējai pievienot divas pārnēsājamo bateriju apakškategorijas: atkārtoti uzlādējamas un atkārtoti neuzlādējamas, katrai no tām paredzot atsevišķu savākšanas rādītāju. Komisijai būtu jāsagatavo ziņojums, kas pievienots minētajām pārskatīšanām.

(109) Lai maksimāli palielinātu savākšanas apjomu un samazinātu drošuma riskus, Komisijai būtu jāizvērtē, vai ir iespējams izveidot depozīta sistēmu baterijām, jo īpaši attiecībā uz vispārlietojamām pārnēsājamām baterijām, un kādi varētu būt šādas sistēmas ieviešanas sniegtie ieguvumi. Minētajā izvērtējumā jāņem vērā valstu un saskaņotas Savienības mēroga depozīta sistēmas.

(110) Pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas rādītājs arī turpmāk būtu jāaprēķina, pamatojoties uz vidējo gadā pārdoto daudzumu iepriekšējos gados, lai mērķrādītāji būtu proporcionāli bateriju patēriņa līmenim dalībvalstī. Lai vislabāk atspoguļotu izmaiņas attiecībā uz to, kas ir ietverts pārnēsājamo bateriju kategorijas sastāvā, kā arī bateriju darbmūžā un patēriņa paradumos, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai grozītu metodiku pārnēsājamo bateriju atkritumu, kā arī *LMT* bateriju atkritumu savākšanas rādītāja aprēķināšanai un verifikācijai.

(111) Dalībvalstu pienākums pieņemt pasākumus attiecībā uz to, kā ražotāji un ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas, sasniedz pārnēsājamo bateriju atkritumu un *LMT* bateriju atkritumu savākšanas mērķrādītājus, atspoguļo vispārējo principu, ka dalībvalstīm ir jānodrošina Savienības tiesību aktu efektivitāte.

(112) Visi *SLI* bateriju atkritumi, rūpniecisko bateriju atkritumi baterijas un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumi būtu jāsavāc. Minētajā nolūkā *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju ražotājiem būtu jāakceptē un bez maksas jāpieņem atpakaļ no tiešajiem lietotājiem visu savas attiecīgās kategorijas bateriju atkritumi. Būtu jānosaka detalizēti ziņošanas pienākumi visiem ražotājiem, atkritumu apsaimniekošanas operatoriem un atkritumu īpašniekiem, kas iesaistīti *SLI* bateriju atkritumu, rūpniecisko bateriju atkritumu un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu savākšanā.

(113) Ņemot vērā ar Direktīvu 2008/98/EK noteikto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, kas paredz, ka prioritāra ir atkritumu rašanās novēršana, sagatavošana atkalizmantošanai un reciklēšana, un saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un Padomes Direktīvu 1999/31/EK ([30]), savāktos bateriju atkritumus nevajadzētu apglabāt vai izmantot enerģijas atgūšanai.

([30]) Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

(114) Visiem atļauju saņēmušajiem objektiem, kas nodarbojas ar bateriju apstrādi, būtu jāievēro minimālās prasības, lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi un cilvēku veselību un lai panāktu augstu baterijās klātesošo materiālu atgūšanas līmeni. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES ([31]) reglamentē vairākas rūpnieciskas darbības, kas saistītas ar bateriju atkritumu apstrādi, attiecībā uz kurām tā paredz īpašas atļauju izsniegšanas prasības un kontroles pasākumus, kas atspoguļo labākos pieejamos tehniskos paņēmienus. Gadījumos, kad Direktīva 2010/75/ES neaptver ar bateriju apstrādi un reciklēšanu saistītās rūpnieciskās darbības, operatoriem jebkurā gadījumā vajadzētu būt pienākumam izmantot minētās direktīvas 3. panta 10. punktā definētos labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kā arī šajā regulā noteiktās īpašās prasības. Komisijai vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo šajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz bateriju apstrādi un reciklēšanu, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību un jaunās tehnoloģijas atkritumu apsaimniekošanā. Tāpēc būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz minēto prasību grozīšanu.

(115) Būtu jānosaka reciklēšanas procesu efektivitātes un materiālu atgūšanas mērķrādītāji, lai nodrošinātu materiālu atgūšanas augstu kvalitāti bateriju nozares vajadzībām, tajā pašā laikā nodrošinot skaidrus un kopīgus noteikumus reciklētājiem un nepieļaujot konkurences izkropļojumus vai citus šķēršļus iekšējā tirgus netraucētai darbībai attiecībā uz otrreizējiem izejmateriāliem no bateriju atkritumiem. Būtu jānosaka reciklēšanas efektivitātes mērķrādītāji, kā reciklēto materiālu kopējā daudzuma mērs, attiecībā uz svina-skābes baterijām, niķeļa-kadmija baterijām, litija baterijām un citām baterijām. Būtu arī jānosaka atgūto materiālu mērķrādītāji attiecībā uz kobaltu, svinu, litiju un niķeli, lai panāktu ievērojamu materiālu atguves rādītāju visā Savienībā. Komisijas Regulā (ES) Nr. 493/2012 ([32]) paredzētie noteikumi par reciklēšanas efektivitātes aprēķināšanu un paziņošanu būtu jāpiemēro arī turpmāk. Lai nodrošinātu, ka reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas likmju aprēķināšana un verifikācija ir precīza un uzticama un nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot metodiku reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas rādītāju aprēķināšanai un verifikācijai un formātu dokumentācijai par bateriju atkritumu reciklēšanas efektivitāti un materiālu atgūšanu un par galīgo izlaides frakciju galamērķi un iegūto daudzumu saskaņā ar XII pielikuma A daļu. Komisijai būtu arī jāpārskata Regula (ES) Nr. 493/2012, lai pienācīgi atspoguļotu tehnoloģiju attīstību un izmaiņas rūpnieciskajos atgūšanas procesos, lai to darbības jomā iekļautu esošus un jaunus mērķrādītājus un lai sagādātu starpproduktu raksturošanai nepieciešamos rīkus. Apstrādes objektus vajadzētu mudināt ieviest sertificētas vidiskās pārvaldības shēmas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009 ([33]).

(116) Bateriju atkritumu apstrādi ārpus attiecīgās dalībvalsts, kur atkritumi tika savākti, vai ārpus Savienības vajadzētu būt iespējai veikt tikai tad, ja bateriju atkritumu sūtījumi atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1013/2006 ([34]) un Komisijas Regulai (EK) Nr. 1418/2007 ([35]) un ja apstrāde atbilst prasībām, kas piemērojamas šāda veida atkritumiem saskaņā ar to klasifikāciju Komisijas Lēmumā 2000/532/EK ([36]). Minētais lēmums būtu jāpārskata, lai tas atspoguļotu visu veidu ķīmisko sastāvu baterijās, jo īpaši ķīmisko sastāvu, kas ietver litija bateriju atkritumu kodus, nolūkā veikt šādu bateriju atkritumu pienācīgu šķirošanu un ziņošanu par tiem. Šī regula neskar bateriju atkritumu iespējamo klasificēšanu par bīstamiem atkritumiem saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK. Ja šāda apstrāde notiek ārpus Savienības, tad, lai to varētu ieskaitīt reciklēšanas efektivitātes mērķrādītājā un citos mērķrādītājos, atkritumu apsaimniekošanas operatoram, kura vārdā tā tiek veikta, būtu jānosaka

([31]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

([32]) Komisijas Regula (ES) Nr. 493/2012 (2012. gada 11. jūnijs), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/66/EK paredz sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz bateriju un akumulatoru atkritumu pārstrādes procesu pārstrādes mērķlielumu aprēķināšanu (OV L 151, 12.6.2012., 9. lpp.).

([33]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

([34]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

([35]) Komisijas Regula (EK) Nr. 1418/2007 (2007. gada 29. novembris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 III vai IIIA pielikumā uzskaitītu dažu atkritumu eksportu reģenerācijai uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO Lēmums par atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli (OV L 316, 4.12.2007., 6. lpp.).

([36]) Komisijas Lēmums 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.).

pienākums par minēto apstrādi ziņot tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā minētie bateriju atkritumi tika savākti, un pierādīt, ka apstrāde notika apstākļos, kas ir līdzvērtīgi šajā regulā paredzētajiem, un atbilstoši citiem Savienības tiesību aktiem par cilvēku veselības un vides aizsardzību. Lai noteiktu, kādām jābūt prasībām, lai apstrādi uzskatītu par līdzvērtīgu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot detalizētus noteikumus, kuros iekļauti kritēriji līdzvērtīgu apstākļu novērtēšanai.

(117) Ja bateriju atkritumus no Savienības eksportē sagatavošanai atkalizmantošanai, sagatavošanai pārprofilēšanai vai reciklēšanai, dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu efektīvi jāizmanto Regulā (EK) Nr. 1013/2006 paredzētās pilnvaras, lai pieprasītu dokumentārus pierādījumus, kas apliecina atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām.

(118) Vajadzētu būt iespējai rūpnieciskās baterijas un elektrotransportlīdzekļu baterijas, kas vairs nav piemērotas sākotnējam nolūkam, kuram tās tika izgatavotas, izmantot citam nolūkam kā stacionāras enerģiju uzkrājošās baterijas. Pašlaik sāk veidoties lietotu rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju tirgus, tāpēc, lai atbalstītu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas praktisko realizēšanu, būtu jānosaka konkrēti noteikumi, kas ļautu lietotas baterijas atbildīgi pārprofilēt, vienlaikus ņemot vērā piesardzības principu un nodrošinot, ka tiešie lietotāji tās var droši izmantot. Būtu jānovērtē visu šādu lietotu bateriju veselības stāvoklis un pieejamā kapacitāte, lai pārliecinātos par to piemērotību kādam citam, nevis sākotnējam nolūkam. Baterijas, par kurām tiek konstatēts, ka tās ir piemērotas citam, nevis sākotnējam nolūkam, ideālā gadījumā būtu jāpārprofilē. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus to prasību īstenošanai, kas rūpniecisko bateriju atkritumiem, *LMT* bateriju atkritumiem vai elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumiem būtu jāizpilda, lai tās vairs neuzskatītu par atkritumiem, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai.

(119) Ražotājiem un izplatītājiem būtu aktīvi jāiesaistās tiešo lietotāju informēšanā par bateriju atkritumu obligātu dalītu savākšanu un savākšanas shēmu pieejamību. Tiem būtu jāinformē tiešie lietotāji arī par to, cik svarīga ir tiešo lietotāju loma bateriju atkritumu apsaimniekošanā videi nekaitīgā veidā. Ražotājiem un izplatītājiem būtu jāizmanto jaunākās informācijas tehnoloģijas, lai paziņotu informāciju visiem tiešajiem lietotājiem, kā arī ziņotu par baterijām. Informācija būtu jāsniedz vai nu ar klasiskiem paņēmieniem, piemēram, vides reklāmas, plakāti, ar kampaņām sociālajos medijos, vai ar inovatīvākiem līdzekļiem, piemēram, elektroniska piekļuve tīmekļa vietnēm, ko nodrošina baterijām uzlikti *QR* kodi. Saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/882 šādai informācijai vajadzētu būt piekļūstamai personām ar invaliditāti.

(120) Lai būtu iespējams pārliecināties, vai tiek pildīti bateriju atkritumu savākšanas un apstrādes pienākumi un cik tie ir efektīvi, operatoriem ir jāziņo kompetentajām iestādēm. Bateriju ražotājiem un citiem atkritumu apsaimniekošanas operatoriem, kas bateriju atkritumus savāc, attiecīgā gadījumā būtu par katru kalendāro gadu jāziņo dati par pārdotajām baterijām un savāktajiem bateriju atkritumiem. Savukārt pienākums ziņot par apstrādi būtu jāuzliek attiecīgi atkritumu apsaimniekošanas operatoriem un reciklētājiem.

(121) Dalībvalstīm par katru kalendāro gadu būtu jāsniedz Komisijai informācija par savā teritorijā piegādāto bateriju daudzumu un savākto bateriju atkritumu daudzumu, norādot bateriju kategoriju un ķīmisko sastāvu. Dati par pārnēsājamo bateriju atkritumiem un *LMT* bateriju atkritumiem būtu jāpaziņo atsevišķi, ļaujot pielāgot attiecīgos savākšanas mērķrādītājus, ņemot vērā šādu bateriju tirgus daļu un to specifisko nolūku un raksturlielumus. Šāda informācija būtu sniedzama elektroniski, un tai būtu jāpievieno kvalitātes pārbaudes ziņojums. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus attiecībā uz minēto datu paziņošanu un Komisijas informēšanu, kā arī verifikācijas metodēm, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai.

(122) Par katru kalendāro gadu dalībvalstīm būtu jāziņo Komisijai par reciklēšanas efektivitātes un atgūto materiālu rādītājiem, ņemot vērā visus atsevišķos reciklēšanas procesa posmus un izlaides frakcijas.

(123) Lai visām ieinteresētajām personām piegādes un vērtības ķēdes darītu pārredzamākas, ir nepieciešams izveidot baterijas pasi, kas maksimāli palielina informācijas apmaiņu, ļauj izsekot baterijām un tās identificēt, un sniedz informāciju par to izgatavošanas procesu oglekļa intensitāti, kā arī par izmantoto materiālu izcelsmi, un par to, vai ir izmantoti tādi atjaunojami materiāli kā no lignīna ražots materiāls grafīta aizstāšanai, par bateriju sastāvu, tostarp izejmateriāliem un bīstamām ķimikālijām, par remonta, pārprofilēšanas un demontāžas operācijām un iespējām un par bateriju apstrādes, reciklēšanas un atgūšanas procesiem, kuriem baterijas varētu tikt pakļautas to darbmūža beigās. Baterijas pasei būtu jāsniedz sabiedrībai informācija par tirgū laistajām baterijām un par to ilgtspējas prasībām. Tai būtu jāsniedz pārražotājiem, otrreizējas izmantošanas operatoriem un reciklētājiem atjaunināta informācija par to, kā rīkoties ar baterijām, un konkrētiem dalībniekiem – pielāgota informācija, piemēram, par bateriju veselības stāvokli. Ar baterijas pasi vajadzētu būt iespējai atbalstīt tirgus uzraudzības iestādes to uzdevumu veikšanā saskaņā ar šo regulu, bet tai nevajadzētu aizstāt vai mainīt to tirgus uzraudzības iestāžu pienākumus, kurām saskaņā ar Regulu (ES) 2019/1020 būtu jāpārbauda bateriju pasēs sniegtā informācija.

(124) Noteiktai informācijai baterijas pasē nevajadzētu būt publiskai, piemēram, sensitīvai komercinformācijai, kurai būtu jābūt pieejamai tikai ierobežotam skaitam personu, kurām ir leģitīmas intereses. Tas attiecas uz informāciju par demontāžu, tostarp drošumu, un detalizētu informāciju par baterijas sastāvu, kas ir būtiska remontētājiem, pārražotājiem, otrreizējas izmantošanas operatoriem un reciklētājiem. Tas attiecas arī uz informāciju par atsevišķām baterijām, kas ir būtiska tiem, kuri bateriju iegādājušies, vai personām, kas rīkojas to vārdā, lai bateriju darītu pieejamu neatkarīgiem enerģijas agregatoriem vai enerģijas tirgus dalībniekiem, novērtētu tās atlikušo vērtību vai atlikušo darbmūžu turpmākai izmantošanai un atvieglinātu baterijas sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai, pārprofilēšanu vai pārražošanu. Testēšanas pārskatu rezultātiem vajadzētu būt piekļūstamiem tikai paziņotajām struktūrām, tirgus uzraudzības iestādēm un Komisijai.

(125) Baterijas pasei būtu jādod iespēja ekonomikas operatoriem efektīvāk savākt un atkalizmantot informāciju un datus par atsevišķām tirgū laistām baterijām un savā plānošanas darbā izdarīt informācijā balstītu izvēli. Kad baterija ir laista tirgū, dažos gadījumos varētu būt praktiskāk, ka informāciju pasē atjaunina cita juridiska persona, piemēram, transportlīdzekļa ražotājs. Tāpēc būtu jāļauj ekonomikas operatoram, kas bateriju laiž tirgū, dot rakstisku atļauju jebkuram citam operatoram rīkoties tā vārdā. Atbildība par atbilstību noteikumiem attiecībā uz baterijas pasi būtu jāuzņemas ekonomikas operatoram, kas bateriju laiž tirgū. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus baterijas pases īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai.

(126) Lai nodrošinātu, ka baterijas pase ir elastīga, dinamiska un uz tirgu balstīta, kā arī attīstās saskaņā ar uzņēmējdarbības modeļiem, tirgiem un inovāciju, tā būtu jābalsta uz decentralizētas datu sistēmas, kuru izveido un uztur ekonomikas operatori. Lai nodrošinātu rezultatīvu baterijas pases ieviešanu, baterijas pases tehniskajiem parametriem, datu prasībām un darbībai būtu jāatbilst tehnisko pamatprasību kopumam. Šādas prasības būtu jāizstrādā kopā ar prasībām attiecībā uz produktu digitālajām pasēm, ko prasa citi Savienības tiesību akti par ilgtspējīgu produktu ekodizainu. Lai nodrošinātu minēto pamatprasību efektīvu īstenošanu, būtu jānosaka tehniskās specifikācijas, saistībā ar kurām būtu jāņem vērā Komisijas Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta principi attiecībā uz *eDelivery* tīklu; minētās specifikācijas būtu jānosaka vai nu kā saskaņoti standarti, uz kuriem tiek publicēta atsauce *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, vai arī – alternatīvā variantā – kā Komisijas pieņemtas kopīgas specifikācijas. Tehniskajiem parametriem būtu jānodrošina, ka baterijas pasē dati tiek glabāti drošā veidā, ievērojot privātuma noteikumus.

(127) Regulā (ES) 2019/1020 ir paredzēti vispārīgi noteikumi par tirgus uzraudzību un kontroli attiecībā uz produktiem, kas laisti Savienības tirgū vai kas ienāk Savienības tirgū no trešām valstīm. Lai nodrošinātu, ka baterijas, uz kurām attiecas brīva preču aprite, atbilst prasībām, kuras nodrošina augstu aizsardzības līmeni tādām sabiedrības interesēm kā cilvēku veselība, cilvēku drošība, īpašuma un vides aizsardzība, un lai nodrošinātu pienākumu pilnīgu izpildāmību, jo īpaši attiecībā uz bateriju pienācīgas pārbaudes politiku saskaņā ar šo regulu, Regula (ES) 2019/1020 būtu jāpiemēro arī baterijām un ekonomikas operatoriem, uz kuriem attiecas šī regula. Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regulas (ES) 2019/1020 I pielikums.

(128) Regulā (ES) 2019/1020 ir noteikts, ka tirgus uzraudzības iestādēm atbilstīgā apmērā jāveic pienācīgas produktu īpašību pārbaudes. Tā piešķir Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu vienotos pārbaužu nosacījumus, kritērijus pārbaužu biežuma noteikšanai un pārbaudāmo paraugu daudzumu saistībā ar konkrētiem produktiem vai produktu kategorijām. Minētā pilnvaru piešķiršana attiecas arī uz baterijām, uz kurām attiecas šī regula, ja ir izpildīti Regulā (ES) 2019/1020 paredzētie nosacījumi.

(129) Ar Regulu (ES) 2019/1020 tika ieviesti jauni instrumenti atbilstības un tirgus uzraudzības uzlabošanai, kuri attiecas arī uz baterijām. Tajā ir noteikts, ka Komisija izraugās publisku dalībvalsts testēšanas iestādi par Savienības testēšanas iestādi attiecībā uz konkrētām produktu kategorijām vai konkrētiem riskiem, kas saistīti ar produktu kategoriju. Baterijas, uz kurām attiecas šī regula, Komisijai ir jāiekļauj nākamajā uzaicinājumā paust ieinteresētību attiecībā uz Savienības testēšanas iestāžu izraudzīšanos, ievērojot Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2022/1267 ([37]). Regula (ES) 2019/1020 arī paredz, ka tirgus uzraudzības iestādes var veikt kopīgas darbības ar organizācijām, kas pārstāv ekonomikas operatorus vai tiešos lietotājus, lai veicinātu atbilstību, konstatētu neatbilstību, palielinātu informētību un sniegtu norādījumus saistībā ar konkrētām produktu kategorijām. Minētā iespēja būtu jāparedz arī saistībā ar šīs regulas prasībām. Minētajā kontekstā dalībvalstis vai tirgus uzraudzības iestādes varētu izpētīt iespēju izveidot bateriju kompetences centrus.

(130) Baterijas drīkstētu laist tirgū tikai tad, ja tās nerada apdraudējumu cilvēku veselībai, personu drošībai, īpašumam vai videi, ja tās uzglabā un lieto paredzētajam nolūkam vai tādos lietošanas apstākļos, ko var saprātīgi paredzēt, proti, ja šādi apstākļi varētu būt likumīgas un viegli paredzamas cilvēku uzvedības rezultāts.

(131) Būtu vajadzīga procedūra, saskaņā ar kuru ieinteresētās personas tiek informētas par pasākumiem, ko iecerēts veikt attiecībā uz baterijām, kas rada risku cilvēku veselībai, personu drošībai, īpašumam vai videi. Šādai procedūrai arī būtu jādod iespēja tirgus uzraudzības iestādēm sadarbībā ar attiecīgajiem ekonomikas operatoriem savlaicīgi rīkoties attiecībā uz šādām baterijām. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai noteiktu, vai pasākumi, ko dalībvalstis veic attiecībā uz neatbilstīgām baterijām, ir pamatoti.

(132) Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt atļautam prasīt, lai ekonomikas operators veic korektīvas darbības, ja tās konstatē, ka vai nu baterija neatbilst šīs regulas prasībām, vai arī ka ekonomikas operators ir pārkāpis noteikumus par baterijas laišanu tirgū vai darīšanu pieejamu tirgū vai par ilgtspēju, drošumu, marķēšanu un informāciju, vai par piegādes ķēdes pienācīgu pārbaudi.

(133) Publiskais iepirkums ir sektors, kas var būtiski palīdzēt samazināt cilvēka darbības ietekmi uz vidi un veicināt tirgus pārorientēšanu uz ilgtspējīgākiem produktiem. Līgumslēdzējām iestādēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2014/24/ES ([38]) un 2014/25/ES ([39]), un līgumslēdzējiem, kā definēts Direktīvā 2014/25/ES, iepērkot baterijas vai baterijas saturošus produktus, būtu jāņem vērā to ietekme uz vidi un būtu jānodrošina, ka ekonomikas operatori efektīvi ievēro sociālās un vidiskās prasības, lai veicinātu un stimulētu tīras un energoefektīvas mobilitātes un enerģijas uzkrāšanas tirgu un tādējādi sekmētu Savienības vides, klimata un enerģētikas rīcībpolitikas mērķu sasniegšanu.

(134) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, kad tā pieņem deleģētos aktus saskaņā ar šo regulu, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai šīs apspriešanās notiktu saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([40]). Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

([37]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2022/1267 (2022. gada 20. jūlijs), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1020 nosaka Savienības testēšanas iestāžu izraudzīšanās procedūras tirgus uzraudzības un produktu atbilstības verifikācijas vajadzībām (OV L 192, 21.7.2022., 21. lpp.).

([38]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

([40]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(135) Īstenošanas pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar šo regulu un kas nav saistītas ar konstatēšanu, vai dalībvalstu veiktie pasākumi attiecībā uz neatbilstīgām baterijām ir pamatoti vai nav, būtu jārealizē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([41]).

(136) Ja Komisija noskaidro, ka paziņotā struktūra neatbilst vai vairs neatbilst tās paziņojuma prasībām, tai, izmantojot konsultēšanās procedūru, būtu jāpieņem īstenošanas akts, kurā aicina paziņojošo iestādi veikt vajadzīgos korektīvos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā anulēt paziņojumu.

(137) Ja tas vajadzīgs steidzamu un nenovēršamu iemeslu dēļ pienācīgi pamatotos gadījumos saistībā ar cilvēku veselības vai personu drošības, vai īpašuma vai vides aizsardzību, Komisijai būtu jāpieņem tūlītēji piemērojami īstenošanas akti, ar ko nosaka, vai veiktais valsts pasākums attiecībā uz atbilstīgu bateriju, kas rada risku, ir pamatots vai nav.

(138) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sodiem, kas piemērojami par šīs regulas pārkāpumiem, un jānodrošina, lai minētie noteikumi tiktu īstenoti. Paredzētajiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem. Piemērojot sodus, ir svarīgi, ka pienācīgi tiek ņemts vērā pārkāpuma raksturs, smagums, apmērs, tas, vai pārkāpums izdarīts tīši un vai tas atkārtojas, kā arī tas, cik lielā mērā atbildīgā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi. Sodu piemērošanai jāatbilst Savienības un valsts tiesību aktiem, tostarp piemērojamām procesuālajām garantijām un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principiem.

(139) Ievērojot vajadzību nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni un ņemt vērā notikumu attīstību, pamatojoties uz zinātniskiem faktiem, Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par šīs regulas piemērošanu un tās ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību. Ziņojumā Komisijai būtu jāiekļauj izvērtējums par noteikumiem attiecībā uz ilgtspējības, drošuma, marķēšanas un informācijas kritērijiem, par bateriju atkritumu apsaimniekošanas pasākumiem un par piegādes ķēdes pienācīgas pārbaudes prasībām. Vajadzības gadījumā ziņojumam būtu jāpievieno likumdošanas priekšlikums par šīs regulas attiecīgo noteikumu grozīšanu.

(140) Ir jāparedz pietiekams laiks, lai ekonomikas operatori varētu izpildīt pienākumus, kas paredzēti šajā regulā, un dalībvalstis varētu izveidot administratīvo infrastruktūru, kas vajadzīga tās piemērošanai. Tāpēc šīs regulas piemērošana būtu jāatliek līdz dienai, kad minētos sagatavošanās darbus var saprātīgi pabeigt.

(141) Lai dalībvalstis varētu pielāgot saskaņā ar Direktīvu 2006/66/EK izveidoto ražotāju reģistru un veikt nepieciešamos administratīvos pasākumus, kas attiecas uz to, kā kompetentās iestādes organizē atļaujas piešķiršanas procedūras, un tajā pašā laikā saglabāt ekonomikas operatoriem vajadzīgo regulējuma nepārtrauktību, Direktīva 2006/66/EK būtu jāatceļ no 2025. gada 18. augusta. Lai nodrošinātu nepārtrauktību līdz brīdim, kad Komisija saskaņā ar šo regulu pieņem jaunus aprēķināšanas noteikumus un ziņošanas formātus, minētajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem attiecībā to, kā jāuzrauga un jāziņo par pārnēsājamo bateriju savākšanas rādītāju, būtu jāpaliek spēkā līdz 2023. gada 31. decembrim un saistītajiem pienākumiem attiecībā uz datu nosūtīšanu Komisijai būtu jāpaliek spēkā līdz 2025. gada 30. jūnijam, minētajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem attiecībā uz to, kā jāuzrauga un jāziņo par reciklēšanas procesu reciklēšanas efektivitāti būtu jāpaliek spēkā līdz 2025. gada 31. decembrim un saistītajiem pienākumiem attiecībā uz datu nosūtīšanu Komisijai būtu jāpaliek spēkā līdz 2027. gada 30. jūnijam.

(142) Ir svarīgi, lai, īstenojot šo regulu, tiktu ņemta vērā ietekme uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku. Turklāt, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, ir svarīgi, lai, īstenojot šo regulu, vienlīdz tiktu ņemtas vērā visas attiecīgās pieejamās tehnoloģijas, ar noteikumu, ka minētās tehnoloģijas nodrošina bateriju pilnīgu atbilstību visām attiecīgajām šajā regulā noteiktajām prasībām. Turklāt nebūtu jāuzliek pārmērīgs administratīvais slogs ekonomikas operatoriem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).

(143) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, veicināt iekšējā tirgus darbību un novērst un samazināt bateriju un bateriju atkritumu negatīvo ietekmi, lai nodrošinātu augstu cilvēku veselības, personu drošības, īpašuma un vides aizsardzības līmeni, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minēto mērķi nepieciešamās saskaņotības dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

([41]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula nosaka prasības par ilgtspēju, drošumu, marķēšanu, apzīmēšanu un informāciju, kuras ir jāizpilda, lai Savienībā varētu laist tirgū vai nodot ekspluatācijā baterijas. Tā nosaka arī minimālās prasības paplašinātai ražotāja atbildībai, bateriju atkritumu savākšanai un apstrādei un ziņošanai.

2. Šī regula uzliek bateriju pienācīgas pārbaudes pienākumus ekonomikas operatoriem, kuri baterijas laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā. Tā arī nosaka zaļā publiskā iepirkuma prasības, iepērkot baterijas vai produktus, kuros baterijas ir iestrādātas.

3. Šo regulu piemēro visu kategoriju baterijām neatkarīgi no to formas, tilpuma, masas, konstrukcijas, materiālu sastāva, ķīmiskā sastāva, izmantošanas vai mērķa, proti, pārnēsājamām baterijām, baterijām, kas paredzētas starterim, apgaismes shēmai un aizdedzei (*SLI* baterijas), vieglo pārvietošanās līdzekļu baterijām (*LMT* baterijas), elektrotransportlīdzekļu baterijām un rūpnieciskām baterijām. To piemēro arī baterijām, kuras ir iestrādātas citos produktos vai tiem pievienotas, vai arī ir īpaši konstruētas, lai tās iestrādātu produktos vai pievienotu tiem.

II nodaļas nolūkos, ja var uzskatīt, ka tirgū laistās baterijas ietilpst vairāk nekā vienā kategorijā, uzskata, ka tās ietilpst kategorijā, uz kuru attiecas visstingrākās prasības.

4. Gadījumos, kad baterijas elementus vai baterijas moduļus dara pieejamus tirgū tiešajam lietojumam bez turpmākas iestrādāšanas vai montāžas lielākās bateriju paketēs vai baterijās, šīs regulas nolūkos uzskata, ka tie ir laisti tirgū kā baterijas, un piemēro tās prasības, kas paredzētas vislīdzīgākajai bateriju kategorijai. Gadījumos, kad var uzskatīt, ka šādi baterijas elementi vai baterijas moduļi ietilpst vairāk nekā vienā bateriju kategorijā, uzskata, ka tie ietilpst kategorijā, uz kuru attiecas visstingrākās prasības.

5. Šo regulu nepiemēro baterijām, kuras ir iestrādātas vai ir īpaši konstruētas tā, lai tās iestrādātu:

a) aprīkojumā, kas saistīts ar dalībvalstu būtisko drošības interešu aizsardzību, ieročos, munīcijā un militārajā aprīkojumā, izņemot produktus, kas nav konkrēti paredzēti militāriem nolūkiem; un

b) aprīkojumā, kas paredzēts sūtīšanai kosmosā.

6. Šīs regulas III un VIII nodaļu nepiemēro aprīkojumam, kas īpaši paredzēts kodoliekārtu drošībai, kā definēts Padomes Direktīvas 2009/71/Euratom ([42]) 3. pantā.

2. pants

Mērķi

Šīs regulas mērķi ir veicināt iekšējā tirgus efektīvu darbību, vienlaikus novēršot un samazinot bateriju negatīvo ietekmi uz vidi, un aizsargāt vidi un cilvēku veselību, novēršot un samazinot bateriju atkritumu rašanās un apsaimniekošanas negatīvo ietekmi.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "baterija" ir jebkura ierīce, kas tiešā ķīmiskas enerģijas pārveidē ģenerē elektrisko enerģiju, kam ir iekšējs vai ārējs uzkrājējs un kas sastāv no viena vai vairākiem atkārtoti neuzlādējamiem vai atkārtoti uzlādējamiem baterijas elementiem, moduļiem vai to paketēm, un ietver bateriju, uz kuru ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana;

([42]) Padomes Direktīva 2009/71/Euratom (2009. gada 25. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru (OV L 172, 2.7.2009., 18. lpp.).

2) "bateriju pakete" ir jebkurš tādu baterijas elementu vai moduļu kopums, kas ir savienoti kopā vai ietverti ārējā korpusā, lai veidotu vienotu bloku, kuru tiešajiem lietotājiem nav paredzēts sadalīt vai atvērt;

3) "baterijas modulis" ir jebkāds tādu baterijas elementu kopums, kas ir savienoti kopā vai ietverti ārējā korpusā, lai aizsargātu elementus pret ārēju ietekmi, un ko paredzēts izmantot vai nu atsevišķi, vai kopā ar citiem moduļiem;

4) "baterijas elements" ir baterijas elementārā funkcionālā vienība, kas sastāv no elektrodiem, elektrolīta, korpusa, spailēm un – attiecīgā gadījumā – separatoriem un satur aktīvos materiālus, kuriem reaģējot, rodas elektriskā enerģija;

5) "aktīvais materiāls" ir materiāls, kas, baterijas elementam izlādējoties, ķīmiski reaģē un tā rada elektrisko enerģiju vai kas baterijas uzlādes laikā ķīmiski reaģē un tā uzkrāj elektrisko enerģiju;

6) "atkārtoti neuzlādējama baterija" ir baterija, ko nav paredzēts atkārtoti elektriski uzlādēt;

7) "atkārtoti uzlādējama baterija" ir baterija, ko ir paredzēts atkārtoti elektriski uzlādēt;

8) "baterija ar ārēju uzkrājēju" ir baterija, kas ir īpaši konstruēta tā, lai tās enerģija tiktu uzglabāta tikai vienā vai vairākās pievienotās ārējās pierīcēs;

9) "pārnēsājama baterija" ir baterija, kura ir aizplombēta, kuras masa ir 5 kg vai mazāk, kura nav īpaši konstruēta rūpnieciskai izmantošanai un kura nav ne elektrotransportlīdzekļa baterija, ne *LMT* baterija, ne *SLI* baterija;

10) "vispārlietojama pārnēsājama baterija" ir atkārtoti uzlādējama vai neuzlādējama pārnēsājama baterija, kura ir īpaši konstruēta, lai būtu sadarbspējīga, un kurai ir viens no šādiem kopējiem formātiem: 4,5 V (3R12), podziņelements, D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 V (PP3);

11) "vieglo pārvietošanās līdzekļu baterija" jeb "*LMT* baterija" ir baterija, kura ir aizplombēta, kuras masa ir mazāka par 25 kg vai vienāda ar 25 kg un kura īpaši konstruēta, lai nodrošinātu elektroenerģiju tādu ritošo transportlīdzekļu vilcei, ko var darbināt vai nu tikai elektromotors, vai elektromotors kombinācijā ar cilvēka spēku, ieskaitot L kategorijas transportlīdzekļus, kam piešķirts tipa apstiprinājums, Regulas (ES) Nr. 168/2013 ([43]) nozīmē, un kura nav elektrotransportlīdzekļa baterija;

12) "baterija, kas paredzēta starterim, apgaismes shēmai un aizdedzei" jeb "*SLI* baterija" ir baterija, kura ir īpaši konstruēta, lai nodrošinātu elektroenerģijas padevi starterim, apgaismes shēmai vai aizdedzei, un kuru transportlīdzekļos, citos pārvietošanās līdzekļos vai citā tehnikā var arī izmantot palīgfunkciju vai rezerves vajadzībām;

13) "rūpnieciskā baterija" ir baterija, kura ir īpaši konstruēta rūpnieciskai izmantošanai pēc tam, kad uz to ir attiekusies sagatavošana pārprofilēšanai vai pārprofilēšana, vai jebkura cita baterija, kuras masa pārsniedz 5 kg un kura nav elektrotransportlīdzekļa baterija, *LMT* baterija vai *SLI* baterija;

14) "elektrotransportlīdzekļa baterija" ir baterija, kas ir īpaši konstruēta, lai nodrošinātu elektroenerģiju Regulā (ES) Nr. 168/2013 noteikto L kategorijas hibrīda transportlīdzekļu vai elektrotransportlīdzekļu, kuru masa ir lielāka par 25 kg, vilcei, vai baterija, kura īpaši konstruēta, lai nodrošinātu elektroenerģiju Regulā (ES) 2018/858 noteikto M, N vai O kategorijas hibrīda transportlīdzekļu vai elektrotransportlīdzekļu vilcei;

15) "stacionāra enerģiju uzkrājošo bateriju sistēma" ir rūpnieciska baterija ar iekšējo uzkrājēju, kura ir īpaši konstruēta elektroenerģijas uzkrāšanai no un piegādāšanai uz elektrotīklu vai elektroenerģijas uzkrāšanai un piegādāšanai tiešajiem lietotājiem, neatkarīgi no tā, kur un kas šo bateriju izmanto;

16) "laist tirgū" nozīmē bateriju pirmo reizi darīt pieejamu Savienības tirgū;

17) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē komercdarbības gaitā par samaksu vai bez maksas piegādāt bateriju izplatīšanai vai izmantošanai Savienības tirgū;

18) "nodot ekspluatācijā" nozīmē bateriju, kas iepriekš nav laista tirgū, pirmo reizi izmantot Savienībā tai paredzētajā nolūkā;

([43]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 (2013. gada 15. janvāris) par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.).

19) "baterijas modelis" ir baterijas versija, kuras visām vienībām ir tādi paši tehniskie raksturlielumi, kas ir būtiski saistībā ar ilgtspējas un drošuma prasībām un marķēšanas, apzīmēšanas un informācijas prasībām saskaņā ar šo regulu, un tāds pats modeļa identifikators;

20) "baterija, kas rada risku" ir baterija, kas var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību vai personu drošību, īpašumu vai vidi tā, ka ir pārsniegta pakāpe, ko uzskata par saprātīgu un pieņemamu saistībā ar baterijas paredzēto nolūku vai parastos vai saprātīgi paredzamos attiecīgās baterijas lietošanas apstākļos, pie kā pieder arī tās lietošanas ilgums un – attiecīgā gadījumā – prasības, kuras attiecas uz tās laišanu ekspluatācijā, uzstādīšanu un apkopi;

21) "oglekļa pēda" ir siltumnīcefekta gāzu emisiju un siltumnīcefekta gāzu emisiju piesaistījumu summa produkta sistēmā, kas izteikta kā oglekļa dioksīda ekvivalents un balstīta uz produkta vidiskās pēdas (PVP) pētījumu, kurā izmantota viena ietekmes kategorija – klimata pārmaiņas;

22) "ekonomikas operators" ir izgatavotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs, izplatītājs, izpildes pakalpojumu sniedzējs vai jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kam saskaņā ar šo regulu ir pienākumi saistībā ar bateriju izgatavošanu, sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai, pārprofilēšanu vai pārražošanu, bateriju darīšanu par pieejamām tirgū vai to laišanu tirgū, tostarp tiešsaistē, vai bateriju laišanu ekspluatācijā;

23) "neatkarīgs operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir neatkarīga no izgatavotāja un ražotāja un kas ir tieši vai netieši iesaistīta bateriju remontā, apkopē vai pārprofilēšanā, un pie kā pieder atkritumu apsaimniekošanas operatori, remontētāji, remontaprīkojuma, instrumentu vai rezerves daļu izgatavotāji vai izplatītāji, kā arī tehniskās informācijas izdevēji, operatori, kas sniedz inspicēšanas un testēšanas pakalpojumus, operatori, kas sniedz apmācīšanas pakalpojumus uzstādītājiem, izgatavotājiem un alternatīvas degvielas transportlīdzekļu aprīkojuma remontētājiem;

24) "*QR* kods" ir matricas kods mašīnlasāmā formātā, kas nodrošina saiti uz informāciju, kā noteikts šajā regulā;

25) "baterijas pārvaldības sistēma" ir elektroniska ierīce, kas kontrolē vai pārvalda baterijas elektriskās un termiskās funkcijas, lai nodrošinātu baterijas drošumu, sniegumu un ekspluatācijas mūžu, kas pārvalda un glabā datus par VII pielikumā uzskaitītajiem parametriem, pēc kuriem nosaka baterijas veselības stāvokli un paredzamo darbmūžu, un kas komunicē ar transportlīdzekli, vieglo pārvietošanās līdzekli vai ierīci, kurā baterija ir iestrādāta, vai ar publisku vai privātu uzlādes infrastruktūru;

26) "ierīce" ir jebkura elektriska vai elektroniska iekārta, kā tā definēta Direktīvas 2012/19/ES 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kas enerģiju pilnībā vai daļēji saņem vai spēj saņemt no baterijas;

27) "uzlādes stāvoklis" ir baterijā pieejamā enerģija, ko izsaka procentos no tās nominālās kapacitātes, kā deklarējis izgatavotājs;

28) "veselības stāvoklis" ir mērs, kas izsaka atkārtoti uzlādējamas baterijas vispārējo stāvokli un tās spēju nodrošināt norādīto sniegumu salīdzinājumā ar tās sākotnējo stāvokli;

29) "sagatavošana atkalizmantošanai" ir sagatavošana atkalizmantošanai, kā noteikts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 16. punktā;

30) "sagatavošana pārprofilēšanai" ir jebkura operācija, kuras rezultātā baterijas atkritums vai tā daļas tiek sagatavoti, lai tos varētu izmantot citam nolūkam vai lietojumam nekā tas, kuram baterija sākotnēji bija konstruēta;

31) "pārprofilēšana" ir jebkura operācija, kuras rezultātā baterija, kas nav baterijas atkritums, vai tās daļas, tiek izmantotas citam nolūkam vai lietojumam nekā tas, kuram baterija sākotnēji bija konstruēta;

32) "pārražošana" ir jebkura tehniska operācija ar lietotu bateriju, kura ietver visu tās baterijas elementu un moduļu demontāžu un izvērtēšanu un noteikta skaita baterijas elementu un moduļu – jaunu, lietotu vai no atkritumiem atgūtu – vai citu baterijas komponentu izmantošanu, lai atjaunotu baterijas kapacitāti vismaz 90 % apmērā no sākotnējās nominālās kapacitātes, ja visu atsevišķo baterijas elementu veselības stāvoklis neatšķiras vairāk kā par 3 % starp elementiem, un kuras rezultāts ir baterija, ko izmanto tam pašam nolūkam vai lietojumam, kuram baterija sākotnēji bija konstruēta;

33) "izgatavotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas izgatavo bateriju vai pasūtījusi baterijas konstruēšanu vai izgatavošanu un kas bateriju tirgo ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai laiž to ekspluatācijā savām vajadzībām;

34) "tehniskās specifikācijas" ir dokuments, kurā noteiktas tehniskās prasības, kurām produktam, procesam vai pakalpojumam ir jāatbilst;

35) "saskaņotais standarts" ir standarts, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;

36) "CE zīme" ir zīme, ar ko izgatavotājs norāda, ka baterija atbilst piemērojamajām prasībām, ko nosaka Savienības saskaņošanas tiesību akti, kas paredz tās uzlikšanu;

37) "akreditācija" ir akreditācija, kā definēts Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 10. punktā;

38) "valsts akreditācijas struktūra" ir valsts akreditācijas struktūra, kā definēts Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 11. punktā;

39) "atbilstības novērtēšana" ir process, kurā novērtē, vai ir ievērotas šajā regulā noteiktās ilgtspējas, drošuma, marķēšanas, informācijas un pienācīgas pārbaudes prasības;

40) "atbilstības novērtēšanas struktūra" ir struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas darbības, tostarp kalibrēšanu, testēšanu, sertificēšanu un inspicēšanu;

41) "paziņotā struktūra" ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas paziņota saskaņā ar V nodaļu;

42) "bateriju pienācīga pārbaude" ir pienākumi, kas uzlikti ekonomikas operatoram saistībā ar tā pārvaldības sistēmu, riska pārvaldību, trešo personu īstenotu verifikāciju un uzraudzību, kuru veic paziņotās struktūras, un informācijas izpaušanu nolūkā identificēt, novērst faktiskos un potenciālos sociālos un vidiskos riskus, kuri saistīti ar bateriju izgatavošanai nepieciešamo izejmateriālu un otrreizējo izejmateriālu sagādi, pārstrādi un tirdzniecību, tostarp tādu, ko veic piegādātāji ķēdē un to meitasuzņēmumi vai apakšuzņēmēji, un šādiem riskiem pievērsties;

43) "meitasuzņēmums" ir juridiska persona, ar kuras starpniecību tiek īstenota kontrolēta uzņēmuma Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK ([44]) 2. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē darbība;

44) "mātesuzņēmums" ir uzņēmums, kurš kontrolē vienu vai vairākus meitasuzņēmumus;

45) "konfliktu skartas un augsta riska teritorijas" ir konfliktu skartas un augsta riska teritorijas, kā definēts Regulas (ES) 2017/821 2. panta f) punktā;

46) "distances līgumi" ir distances līgumi, kā definēts Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7) punktā;

47) "ražotājs" ir jebkurš izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs, vai cita fiziska vai juridiska persona, kas neatkarīgi no izmantotajiem pārdošanas paņēmieniem, tostarp ar distances līgumiem:

   a) iedibināts dalībvalstī un izgatavo baterijas ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai ir pasūtījis bateriju konstruēšanu vai izgatavošanu, un pirmo reizi piegādā tās ar savu nosaukumu vai preču zīmi minētās dalībvalsts teritorijā, tostarp tās, kas iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos;

   b) iedibināts dalībvalstī un ar savu nosaukumu vai preču zīmi minētās dalībvalsts teritorijā pārdod tālāk baterijas, tostarp tās, kas iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, ko izgatavojuši citi un uz kurām nav norādīts minēto citu ražotāju nosaukums vai preču zīme;

   c) iedibināts uzņēmējdarbību dalībvalstī un profesionālā kārtā pirmo reizi minētajā dalībvalstī piegādā baterijas, tostarp tās, kas iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, no citas dalībvalsts vai no trešās valsts; vai

([44]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

d) izmantojot distances līgumus, pārdod baterijas dalībvalstī, tostarp tās, kas iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, tieši tiešajiem lietotājiem, neatkarīgi no tā, vai viņi ir privātas mājsaimniecības, un kas iedibināts citā dalībvalstī vai trešā valstī;

48) "pilnvarotais pārstāvis saistībā ar paplašinātu ražotāja atbildību" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta dalībvalstī, kurā ražotājs laiž tirgū baterijas un kura nav dalībvalsts, kurā ražotājs ir iedibināts, un ko ražotājs ieceļ saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 5. punkta trešo daļu, lai izpildītu minētā ražotāja pienākumus saskaņā ar šīs regulas VIII nodaļu;

49) "ražotāju atbildības organizācija" ir tiesību subjekts, kas vairāku ražotāju vārdā finansiāli vai finansiāli un operacionāli organizē paplašinātas ražotāju atbildības pienākumu izpildi;

50) "baterijas atkritums", ir jebkura baterija, kas ir atkritums, kā definēts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punktā;

51) "bateriju izgatavošanas atkritumi" ir bateriju izgatavošanas procesā izbrāķētie materiāli vai priekšmeti, kurus nevar atkalizmantot kā neatņemamu daļu tajā pašā procesā un kuri ir jāreciklē;

52) "bīstama viela" ir viela, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 3. pantu klasificēta kā bīstama;

53) "apstrāde" ir jebkura operācija, ko veic ar bateriju atkritumiem pēc tam, kad tie ir nodoti objektam šķirošanai, sagatavošanai atkalizmantošanai, sagatavošanai pārprofilēšanai, sagatavošanai reciklēšanai vai reciklēšanai;

54) "sagatavošana reciklēšanai" ir bateriju atkritumu apstrāde pirms jebkāda reciklēšanas procesa, kas cita starpā ietver glabāšanu, pārvietošanu, bateriju pakešu demontāžu vai tādu frakciju atdalīšanu, kas nav baterijas daļa;

55) "brīvprātīgas savākšanas punkts" ir jebkāda bezpeļņas, komerciāla vai cita saimnieciska struktūra vai publiska struktūra, kas pēc savas iniciatīvas iesaistījusies vai nu pašu, vai citu tiešo lietotāju radīto pārnēsājamo bateriju atkritumu un *LMT* bateriju atkritumu dalītā savākšanā, pirms minētie bateriju atkritumi tiek nodoti ražotājiem, ražotāju atbildības organizācijām vai atkritumu apsaimniekošanas operatoriem tālākai apstrādei;

56) "atkritumu apsaimniekošanas operators" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas profesionāli nodarbojas ar bateriju atkritumu dalītu savākšanu vai apstrādi;

57) "atļauju saņēmušais objekts" ir uzņēmums vai organizācija, kuram saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK ir atļauts apstrādāt bateriju atkritumus;

58) "reciklētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic reciklēšanu atļauju saņēmušā objektā;

59) "baterijas darbmūžs" ir periods, kas sākas brīdī, kad baterija ir izgatavota, un beidzas brīdī, kad baterija kļūst par atkritumu;

60) "reciklēšanas efektivitāte" ir procentos izteikta attiecība, ko iegūst, par reciklētu uzskatīto izlaides frakciju masu dalot ar bateriju atkritumu ielaides frakcijas masu attiecībā pret reciklēšanas procesu;

61) "Savienības saskaņošanas tiesību akti" ir jebkurš Savienības tiesību akts, ar ko saskaņo produktu tirdzniecības nosacījumus;

62) "valsts iestāde" ir apstiprinātāja iestāde vai jebkura cita iestāde, kura dalībvalstī ir iesaistīta tirgus uzraudzībā attiecībā uz baterijām un ir par to atbildīga;

63) "pilnvarotais pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta Savienībā un ir saņēmusi rakstisku izgatavotāja pilnvarojumu tā vārdā pildīt konkrētus uzdevumus saistībā ar izgatavotāja pienākumiem saskaņā ar IV un VI nodaļu;

64) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta Savienībā un laiž tirgū bateriju no kādas trešās valsts;

65) "izplatītājs" ir jebkura tāda fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav izgatavotājs vai importētājs un kas bateriju dara pieejamu tirgū;

66) "unikāls identifikators" ir unikāla rakstzīmju virkne bateriju identifikācijai, kas arī nodrošina tīmekļa saiti uz baterijas pasi;

67) "tiešsaistes platforma" ir tiešsaistes platforma, kā definēts Regulas (ES) 2022/2065 3. panta i) punktā;

68) "tirgus dalībnieks" ir tirgus dalībnieks, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/943 ([45]) 2. panta 25. punktā.

2. Papildus šā panta 1. punktā norādītajām definīcijām piemēro šādas definīcijas:

a) "atkritumi", "atkritumu valdītājs" (direktīvā – "atkritumu īpašnieks"), "atkritumu apsaimniekošana", "atkritumu rašanās novēršana", "savākšana", "dalīta savākšana", "paplašinātas ražotāja atbildības shēma" (direktīvā – "ražotāja paplašinātās atbildības shēma"), "atkalizmantošana" (direktīvā – "atkārtota izmantošana"), un "reciklēšana" (direktīvā – "pārstrāde") – kā noteikts Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā;

b) "tirgus uzraudzība", "tirgus uzraudzības iestāde", "izpildes pakalpojumu sniedzējs", "korektīvs pasākums", "tiešais lietotājs", "atsaukšana" un "izņemšana", kā arī definīciju "risks" saistībā ar prasībām, kas noteiktas šīs regulas I, IV, VI, VII, IX nodaļā un V, VIII un XIII pielikumā – kā noteikts Regulas (ES) 2019/1020 3. pantā;

c) "neatkarīgs agregators", "tirgus dalībnieks" un "enerģijas uzkrāšana" – kā noteikts Direktīvas (ES) 2019/944 2. pantā.

4. pants

Brīva aprite

1. Dalībvalstis tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar šīs regulas aptverto bateriju ilgtspējas, drošuma, marķēšanas un informācijas prasībām, neaizliedz, neierobežo un neaizkavē šai regulai atbilstošas baterijas darīt pieejamas tirgū vai laist ekspluatācijā.

2. Dalībvalstis nekavē izstādīt šai regulai neatbilstošas baterijas gadatirgos, izstādēs, demonstrējumos vai līdzīgos pasākumos, ar nosacījumu, ka labi redzama zīme skaidri norāda uz to, ka minētās baterijas neatbilst šīs regulas prasībām un ka tās nevar darīt pieejamas tirgū vai laist ekspluatācijā līdz laikam, kad šāda atbilstība būs nodrošināta. Demonstrējot šādas baterijas, attiecīgais ekonomikas operators veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu personu drošību.

5. pants

Baterijām izvirzītās ilgtspējas, drošuma, marķēšanas un informācijas prasības

1. Baterijas laiž tirgū vai ekspluatācijā tikai tad, ja tās atbilst šādām prasībām:

a) 6. līdz 10. pantā un 12. pantā noteiktajām ilgtspējas un drošuma prasībām; un

b) III nodaļā noteiktajām marķēšanas un informācijas prasībām.

2. Attiecībā uz jebkādiem aspektiem, uz ko neattiecas II un III nodaļa, baterijas, kuras laistas tirgū vai ekspluatācijā, ievērojot 1. punktu, neapdraud cilvēku veselību, personu drošību, īpašumu vai vidi.

II NODAĻA

Ilgtspējas un drošuma prasības

6. pants

Vielu ierobežošana

1. Papildus Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā un Direktīvas 2000/53/EK 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem ierobežojumiem, baterijas nedrīkst saturēt tādas vielas, attiecībā uz kurām šīs regulas I pielikumā ir noteikts ierobežojums, ja vien netiek ievēroti minētā ierobežojuma nosacījumi.

2. Ja kādas vielas izmantošana bateriju izgatavošanā vai kādas vielas klātbūtne baterijās to tirgū laišanas brīdī vai turpmākajās aprites cikla stadijās, tostarp pārprofilēšanas laikā vai bateriju atkritumu apstrādes laikā, rada nepieņemamu risku cilvēku veselībai vai videi, kas nav pienācīgi kontrolēts un ir jānovērš Savienības mērogā, Komisija saskaņā ar 89. pantu pieņem deleģēto aktu nolūkā grozīt I pielikumā noteiktos ierobežojumus, ievērojot 86., 87. un 88. pantā paredzēto procedūru.

([45]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/943 (2019. gada 5. jūnijs) par elektroenerģijas iekšējo tirgu (OV L 158, 14.6.2019., 54. lpp.).

3. Saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtos ierobežojumus nepiemēro vielas izmantošanai Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 23. punktā definētajā zinātniskajā izpētē un tehnoloģiju izstrādē, kas veikta attiecībā uz baterijām.

4. Ja saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemto ierobežojumu nepiemēro uz ražojumiem un procesiem orientētai pētniecībai un tehnoloģiju izstrādei, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 22. punktā, minēto atbrīvojumu, kā arī maksimālo vielas daudzumu, uz ko attiecas atbrīvojums, norāda šīs regulas I pielikumā.

5. Līdz 2027. gada 31. decembrim Komisija, kurai palīdz ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006 izveidotā Eiropas Ķimikāliju aģentūra ("Aģentūra"), sagatavo ziņojumu par baterijās esošām vai to izgatavošanā izmantotām vielām, kas rada bažas, proti, vielām, kam ir negatīva ietekme uz cilvēku veselību vai vidi vai kas kavē reciklēšanu, lai iegūtu drošus un augstas kvalitātes otrreizējos izejmateriālus. Komisija minēto ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, detalizēti izklāstot savus konstatējumus, un apsver atbilstīgus turpmākos pasākumus, tostarp šā panta 2. punktā minēto deleģēto aktu pieņemšanu.

7. pants

Elektrotransportlīdzekļu bateriju, atkārtoti uzlādējamu rūpniecisko bateriju un *LMT* bateriju oglekļa pēda

1. Attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām, atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh un *LMT* baterijām saskaņā ar ceturtajā daļā minēto īstenošanas aktu sagatavo oglekļa pēdas deklarāciju par katru baterijas modeli katrā ražotnē, kurā iekļauj vismaz šādu informāciju:

a) administratīvā informācija par izgatavotāju;

b) informācija par baterijas modeli;

c) informācija par bateriju ražotnes ģeogrāfisko atrašanās vietu;

d) baterijas oglekļa pēda, ko aprēķina kā oglekļa dioksīda ekvivalenta kilogramos uz vienu kWh no kopējās enerģijas, ko baterija nodrošina visā tās paredzamajā ekspluatācijas mūžā;

e) baterijas oglekļa pēda, kas diferencēta atbilstīgi aprites cikla stadijai, kā aprakstīts II pielikuma 4. punktā;

f) baterijas ES atbilstības deklarācijas identifikācijas numurs;

g) saite uz tīmekļa vietni, kur var piekļūt tā pētījuma publiskai versijai, ar kuru pamato oglekļa pēdas vērtības, kas minētas d) un e) apakšpunktā.

Oglekļa pēdas deklarāciju piemēro:

a) attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām – no 2025. gada 18. februāra vai no datuma, kas ir 12 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā vai nu deleģētais akts, vai īstenošanas akts, kas attiecīgi minēti ceturtās daļas a) un b) punktā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

b) attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs, – no 2026. gada 18. februāra vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā vai nu deleģētais akts, vai īstenošanas akts, kas attiecīgi minēti ceturtās daļas a) un b) apakšpunktā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

c) attiecībā uz *LMT* rūpnieciskām baterijām – no 2028. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā vai nu deleģētais akts, vai īstenošanas akts, kas attiecīgi minēti ceturtās daļas a) un b) punktā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

d) attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām ar ārējo uzkrājēju – no 2030. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad stājies spēkā vai nu deleģētais akts, vai īstenošanas akts, kas attiecīgi minēti ceturtās daļas a) un b) apakšpunktā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.

Līdz brīdim, kad oglekļa pēdas deklarācija kļūst pieejama, izmantojot 13. panta 6. punktā minēto *QR* kodu, oglekļa pēdas deklarāciju pievieno baterijai.

Komisija līdz 2024. gada 18. februārim attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām, līdz 2025. gada 18. februārim attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām, izņemot tās, kurām ir ārējais uzkrājējs, līdz 2027. gada 18. februārim attiecībā uz *LMT* baterijām un līdz 2029. gada 18. februārim attiecībā uz rūpnieciskajām baterijām ar ārēju uzkrājēju pieņem:

a) deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, ar ko šo regulu papildina, nosakot metodiku pirmās daļas d) apakšpunktā minētās baterijas oglekļa pēdas aprēķināšanai un verifikācijai saskaņā ar II pielikumā izklāstītajiem aprēķina pamatelementiem;

b) īstenošanas aktu, ar ko nosaka pirmajā daļā minētās oglekļa pēdas deklarācijas formātu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Elektrotransportlīdzekļu baterijām, atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh un *LMT* baterijām ir skaidri saredzams, skaidri salasāms un neizdzēšams marķējums, kas norāda 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minēto baterijas oglekļa pēdu un deklarē, kādai oglekļa pēdas snieguma klasei atbilst katras ražotnes attiecīgais baterijas modelis.

Attiecībā uz pirmajā daļā minētajām baterijām tehniskā dokumentācija, kas norādīta VIII pielikumā, pierāda, ka deklarētā oglekļa pēda un ar to saistītā klasificēšana oglekļa pēdas snieguma klasē ir aprēķināta saskaņā ar metodiku, kas izklāstīta deleģētajos aktos, kurus Komisija pieņēmusi, ievērojot 1. punkta ceturtās daļas a) apakšpunktu un šā punkta ceturtās daļas a) apakšpunktu.

Šā punkta pirmās daļas prasības par oglekļa pēdas snieguma klasi piemēro no datuma, kas ir:

a) attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām – no 2026. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā vai nu deleģētais akts, vai īstenošanas akts, kas attiecīgi minēti ceturtās daļas a) un b) punktā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

b) attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs – no 2027. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā vai nu deleģētais akts, vai īstenošanas akts, kas attiecīgi minēti ceturtās daļas a) un b) apakšpunktā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

c) attiecībā uz *LMT* rūpnieciskām baterijām – no 2030. gada 18. februāra vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā vai nu deleģētais akts, vai īstenošanas akts, kas attiecīgi minēti ceturtās daļas a) un b) punktā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

d) attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskām baterijām ar ārējo uzkrājēju – no 2032. gada 18. februāra vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad stājies spēkā vai nu deleģētais akts, vai īstenošanas akts, kas attiecīgi minēti ceturtās daļas a) un b) apakšpunktā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.

Komisija līdz 2025. gada 18. februārim attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām, līdz 2026. gada 18. augustam attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs, līdz 2028. gada 18. augustam attiecībā uz *LMT* baterijām un līdz 2030. gada 18. augustam attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām ar ārēju uzkrājēju pieņem:

a) deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, ar ko šo regulu papildina, nosakot šā punkta pirmajā daļā minētās oglekļa pēdas snieguma klases. Sagatavojot minēto deleģēto aktu, Komisija ņem vērā nosacījumus, kas izklāstīti II pielikuma 8. punktā;

b) īstenošanas aktu, ar ko nosaka šā punkta pirmajā daļā minētā marķējuma formātu un minētajā daļā minētās oglekļa pēdas snieguma klases deklarācijas formātu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija saskaņā ar II pielikuma 8. punktā izklāstītajiem nosacījumiem reizi trijos gados pārskata snieguma klašu skaitu un tās šķirošos sliekšņus un attiecīgā gadījumā pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu snieguma klašu skaitu un tās šķirošos sliekšņus nolūkā nodrošināt, ka snieguma klases ir reprezentatīvas tirgus realitātei un tirgus paredzamajai attīstībai.

3. Attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām, atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh un *LMT* baterijām tehniskā dokumentācija, kas minēta VIII pielikumā, pierāda, ka deklarētā aprites cikla oglekļa pēdas vērtība katras ražotnes attiecīgajam baterijas modelim nesasniedz maksimālo slieksni, kas noteikts ar deleģēto aktu, kas pieņemts, ievērojot šā punkta trešo daļu.

Prasību par aprites cikla oglekļa pēdas maksimālo slieksni, kura minēta šā punkta pirmajā daļā, piemēro no datuma, kas ir:

a) attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām – no 2028. gada 18. februāra vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā trešajā daļā minētais deleģētais akts, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

b) attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs – no 2029. gada 18. februāra vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā trešajā daļā minētais deleģētais akts, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

c) attiecībā uz *LMT* rūpnieciskām baterijām – no 2031. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā trešajā daļā minētais deleģētais akts, vai īstenošanas akts, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

d) attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām ar ārējo uzkrājēju – no 2033. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc dienas, kad ir stājies spēkā trešajā daļā minētais deleģētais akts, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.

Komisija līdz no 2026. gada 18. augustam attiecībā uz elektrotransportlīdzekļu baterijām, līdz 2028. gada 18. februārim attiecībā uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām, izņemot tās, kurām ir ārējais uzkrājējs, līdz 2030. gada 18. februārim attiecībā uz *LMT* baterijām un līdz 2032. gada 18. februārim attiecībā uz rūpnieciskajām baterijām ar ārēju uzkrājēju pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, ar ko šo regulu papildina, nosakot šā punkta pirmajā daļā minēto aprites cikla oglekļa pēdas maksimālo slieksni. Sagatavojot minēto deleģēto aktu, Komisija ņem vērā attiecīgos nosacījumus, kas izklāstīti II pielikuma 9. punktā.

Aprites cikla oglekļa pēdas maksimālā sliekšņa ieviešana nepieciešamības gadījumā ierosina 2. punktā minēto oglekļa pēdas snieguma klašu pārklasificēšanu.

4. Līdz 2030. gada 31. decembrim Komisija izvērtē, vai ir iespējams šā panta prasības attiecināt arī uz pārnēsājamām baterijām un vai 3. punktā noteikto prasību ir iespējams attiecināt uz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti 2 kWh vai zemāku. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei un apsver, vai veikt piemērotus pasākumus, tostarp pieņemt leģislatīvu aktu priekšlikumus.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neattiecas uz bateriju, uz kuru ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, ja baterija jau ir laista tirgū vai ekspluatācijā pirms šādu operāciju veikšanas.

8. pants

Reciklētais saturs rūpnieciskajās baterijās, elektrotransportlīdzekļu baterijās, *LMT* baterijās un *SLI* baterijās

1. No 2028. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 24 mēneši pēc trešajā daļā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs, elektrotransportlīdzekļu baterijām un *SLI* baterijām, kuru aktīvais materiāls satur kobaltu, svinu, litiju vai niķeli, pievieno dokumentāciju, kurā par katru baterijas modeli gadā un par katru ražotni ir sniegta informācija par kobalta, litija vai niķeļa procentuālo īpatsvaru, kas ir aktīvā materiāla sastāvā un ir atgūts no bateriju izgatavošanas atkritumiem vai pēcpatēriņa atkritumiem, un par svina procentuālo īpatsvaru, kas ir baterijas sastāvā un ir atgūts no atkritumiem.

Pirmo daļu no 2033. gada 18. augusta piemēro attiecībā uz *LMT* baterijām, kuru aktīvais materiāls satur kobaltu, svinu, litiju vai niķeli.

Līdz 2026. gada 18. augustam Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot metodiku, kā aprēķināt un verificēt šā punkta pirmajā un otrajā daļā minēto bateriju kobalta, litija vai niķeļa procentuālo īpatsvaru, kas ir aktīvā materiāla sastāvā un ir atgūts no bateriju izgatavošanas atkritumiem vai pēcpatēriņa atkritumiem, un par svina procentuālo īpatsvaru, kas ir baterijas sastāvā un ir atgūts no atkritumiem, un dokumentācijas formātu.

2. No 2031. gada 18. augusta attiecībā uz rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs, elektrotransportlīdzekļu un *SLI* baterijām, kuru aktīvo materiālu sastāvā ir kobalts, svins, litijs vai niķelis, VIII pielikumā minētajā tehniskajā dokumentācijā par katru baterijas modeli gadā un katrā ražotnē pierāda, ka minēto bateriju aktīvais materiāls satur attiecīgi šādu kobalta, litija vai niķeļa minimālo īpatsvaru, kas ir atgūts no bateriju izgatavošanas atkritumiem vai pēcpatēriņa atkritumiem, un šādu minimālo svina īpatsvaru, kas ir baterijas sastāvā un ir atgūts no atkritumiem:

a) kobalts – 16 %;

b) svins – 85 %;

c) litijs – 6 %;

d) niķelis – 6 %.

3. No 2036. gada 18. augusta attiecībā uz rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs, elektrotransportlīdzekļu baterijām, *LMT* baterijām un *SLI* baterijām, kuru aktīvo materiālu sastāvā ir kobalts, svins, litijs vai niķelis, VIII pielikumā minētajā tehniskajā dokumentācijā par katru baterijas modeli gadā un katrā ražotnē pierāda, ka minēto bateriju aktīvais materiāls satur attiecīgi šādu kobalta, litija vai niķeļa minimālo īpatsvaru, kas ir atgūts no bateriju izgatavošanas atkritumiem vai pēcpatēriņa atkritumiem, un šādu minimālo svina īpatsvaru, kas ir baterijas sastāvā un ir atgūts no atkritumiem:

a) kobalts – 26 %;

b) svins – 85 %;

c) litijs – 12 %;

d) niķelis – 15 %.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā noteiktās prasības nepiemēro baterijām, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, ja baterijas jau ir laistas tirgū vai nodotas ekspluatācijā pirms šādu operāciju veikšanas.

5. Pēc dienas, kad ir stājies spēkā deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu, un ne vēlāk kā 2028. gada 31. decembrī Komisija novērtē, vai, ņemot vērā no atkritumiem atgūta kobalta, svina, litija vai niķeļa esošo pieejamību un prognozēto pieejamību 2030. un 2035. gadā vai to trūkumu un ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, ir lietderīgi pārskatīt 2.un 3. punktā norādītos mērķrādītājus.

Ja tas ir pamatoti un lietderīgi, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts saskaņā ar pirmo daļu vai saistībā ar citām nozīmīgām izmaiņām bateriju tehnoloģijās, kas ietekmē atgūto materiālu tipu, Komisija līdz 2029. gada 18. augustam pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, ar ko groza 2. un 3. punktā norādītos mērķrādītājus.

6. Ja tas ir pamatoti un lietderīgi, ņemot vērā tirgus norises attiecībā uz bateriju ķīmiskajiem sastāviem, kas ietekmē atgūstamo materiālu veidu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu šo regulu, iekļaujot citus materiālus, kas nav kobalts, svins, litijs un niķelis, ar konkrētu minimālo reciklēto materiālu īpatsvaru uz katru 2. un 3. punktā minēto konkrēto materiālu.

9. pants

Vispārlietojamu pārnēsājamu bateriju snieguma un ilgizturības prasības

1. No 2028. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 24 mēneši pēc 2. punktā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, vispārlietojamas pārnēsājamas baterijas, izņemot podziņelementus, atbilst III pielikumā izklāstīto elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametru minimālajām vērtībām, kas noteiktas deleģētajā aktā, kas pieņemts, ievērojot 2. punktu.

2. Līdz 2027. gada 18. augustam Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, ar ko šo regulu papildina, nosakot III pielikumā izklāstīto elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametru obligātās minimālās vērtības vispārlietojamām pārnēsājamām baterijām, izņemot podziņelementus.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, grozītu minētās minimālās vērtības, kas minētas pirmajā daļā, vai pievienotu III pielikumā noteiktajiem parametriem elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametrus.

Sagatavojot pirmajā daļā minēto deleģēto aktu, Komisija apsver vajadzību samazināt vispārlietojamo pārnēsājamo bateriju ietekmi uz vidi visā to aprites ciklā, tostarp palielinot to resursefektivitāti, un ņem vērā attiecīgos starptautiskos standartus un marķēšanas shēmas.

Komisija arī nodrošina, ka pirmajā daļā minēto deleģēto aktu noteikumiem nav būtiskas nelabvēlīgas ietekmes uz minēto bateriju drošumu un funkcionalitāti vai to ierīču, vieglo pārvietošanās līdzekļu vai transportlīdzekļu drošumu un funkcionalitāti, kurās šīs baterijas ir iestrādātas, uz to pieejamību cenas ziņā un tiešo lietotāju izmaksām un uz nozares konkurētspēju.

3. Līdz 2030. gada 31. decembrim Komisija izvērtē, cik iespējami ir pasākumi, ar kuriem pakāpeniski aizliegtu atkārtoti neuzlādējamas vispārlietojamas baterijas, lai līdz minimumam samazinātu to ietekmi uz vidi, pamatojoties uz aprites cikla izvērtēšanas metodiku un dzīvotspējīgiem alternatīviem risinājumiem tiešajiem lietotājiem. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei un apsver, vai veikt piemērotus pasākumus, tostarp pieņemt tiesību aktu priekšlikumus, lai vai nu pakāpeniski izbeigtu to izmantošanu, vai noteiktu ekodizaina prasības.

10. pants

Atkārtoti uzlādējamu rūpniecisko bateriju, *LMT* bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju snieguma un ilgizturības prasības

1. No 2024. gada 18. augusta atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh, *LMT* baterijām un elektrotransportlīdzekļu baterijām pievieno dokumentu, kurā norādītas IV pielikuma A daļā noteiktās elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametru vērtības.

Attiecībā uz šā punkta pirmajā daļā minētajām baterijām VIII pielikumā minētajā tehniskajā dokumentācijā ietver skaidrojumu par tehniskajām specifikācijām, standartiem un nosacījumiem, kas izmantoti elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametru vērtību mērīšanā, aprēķināšanā vai aplēšanā. Minētais skaidrojums ietver vismaz IV pielikuma B daļā noteiktos elementus.

2. No vai nu 2027. gada 18. augusta, vai datuma, kas ir 18 mēneši pēc 5. punkta pirmajā daļā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, atkārtoti uzlādējamās rūpnieciskās baterijas ar kapacitāti virs 2 kWh, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs, atbilst IV pielikuma A daļā noteiktajām elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametru minimālajām vērtībām, kas noteiktas deleģētajā aktā, kurš pieņemts, ievērojot 5. punkta pirmo daļu.

3. No vai nu 2028. gada 18. augusta, vai dienas, kas ir 18 mēnešus pēc 5. punkta otrajā daļā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, *LMT* baterijas atbilst IV pielikuma A daļā izklāstīto elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametru minimālajām vērtībām, kas noteiktas deleģētajā aktā, kurš pieņemts, ievērojot 5. punkta otro daļu.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā noteiktās prasības nepiemēro baterijai, uz kuru ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, ja ekonomikas operators, kas bateriju laiž tirgū vai ekspluatācijā, pierāda, ka baterija pirms šādu operāciju veikšanas ir laista tirgū vai ekspluatācijā pirms datumiem, kuros minētie pienākumi kļūst piemērojami saskaņā ar minētajiem punktiem.

5. Līdz 2026. gada 18. februārim Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, ar ko šo regulu papildina, nosakot IV pielikuma A daļā noteikto elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametru minimālās vērtības, kuras jāsasniedz atkārtoti uzlādējamām rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs.

Līdz 2027. gada 18. februārim Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, ar ko šo regulu papildina, nosakot IV pielikuma A daļā noteikto elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametru minimālās vērtības, kuras jāsasniedz *LMT* baterijām.

Izstrādājot pirmajā un otrajā daļā minētos deleģētos aktus, Komisija apsver vajadzību samazināt atkārtoti uzlādējamu rūpniecisko bateriju ar kapacitāti virs 2 kWh, izņemot tās, kurām ir tikai ārējais uzkrājējs, un *LMT* bateriju ietekmi uz vidi visā to aprites ciklā un nodrošina, ka deleģēto aktu noteikumiem nav būtiskas negatīvas ietekmes uz minēto bateriju funkcionalitāti vai to ierīču, vieglo pārvietošanās līdzekļu vai citu transportlīdzekļu funkcionalitāti, kurās šīs baterijas ir iestrādātas, uz to pieejamību cenas ziņā un uz nozares konkurētspēju.

6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu IV pielikumā noteiktos elektroķīmiskā snieguma un ilgizturības parametrus, ņemot vērā tirgus norises un tehnikas un zinātnes attīstību, tostarp jo īpaši saistībā ar tehniskajām specifikācijām, ko sniedz neformālā *UNECE* darba grupa, kas nodarbojas ar elektrotransportlīdzekļu un vides jautājumiem.

11. pants

Pārnēsājamu bateriju un *LMT* bateriju izņemamība un nomaināmība

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, kas laiž tirgū produktus ar iestrādātām pārnēsājamām baterijām, nodrošina, ka minētās baterijas ir tiešajam lietotājam viegli izņemamas un nomaināmas jebkurā brīdī produkta darbmūža laikā. Minētais pienākums attiecas tikai uz baterijām kopumā, nevis uz atsevišķiem elementiem vai citām daļām, kas iekļautas šādās baterijās.

Pārnēsājamu bateriju uzskata par tiešajam lietotājam viegli izņemamu, ja to var izņemt no produkta, izmantojot komerciāli pieejamus instrumentus un neizmantojot specializētus instrumentus, ja vien tos nenodrošina bez maksas kopā ar produktu, pašizstrādātus instrumentus, siltumenerģiju vai šķīdinātājus, lai produktu demontētu.

Jebkura fiziska vai juridiska persona, kas laiž tirgū produktus ar iestrādātām pārnēsājamām baterijām, nodrošina, ka minētajiem produktiem ir pievienotas instrukcijas un drošuma informācija par bateriju izmantošanu, izņemšanu un nomainīšanu. Minētās instrukcijas un minēto drošuma informāciju dara pastāvīgi pieejamu tiešsaistē publiski pieejamā tīmekļa vietnē tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā veidā.

Šis punkts neskar jebkādus īpašus noteikumus, kas nodrošina augstāku vides un cilvēku veselības aizsardzības līmeni attiecībā uz pārnēsājamu bateriju izņemamību un nomaināmību tiešajiem lietotājiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos par elektriskajām un elektroniskajām iekārtām, kā definēts Direktīvas 2012/19/ES 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, šādi produkti, kuros iestrādātas pārnēsājamas baterijas, var būt konstruēti tā, lai bateriju varētu izņemt un nomainīt tikai neatkarīgi profesionāļi:

a) ierīces, kuras ir īpaši konstruētas tā, lai galvenokārt darbotos tādā vidē, kas regulāri tiek pakļauta ūdens šļakatām, ūdens plūsmām vai iegremdēšanai ūdenī, un kuras ir paredzēts mazgāt vai skalot;

b) profesionālas medicīniskās attēldiagnostikas un radioterapijas ierīces, kā definēts Regulas (ES) 2017/745 2. panta 1. punktā, un *in vitro* diagnostikas medicīniskās ierīces, kā definēts Regulas (ES) 2017/746 2. panta 2. punktā.

Šā punkta a) apakšpunktā noteiktā atkāpe ir piemērojama tikai tad, ja šāda atkāpe ir nepieciešama, lai nodrošinātu lietotāja drošību un ierīces drošumu.

3. Šā panta 1. punktā noteiktos pienākumus nepiemēro, ja ir vajadzīga enerģijas padeves nepārtrauktība un ir nepieciešams pastāvīgs savienojums starp produktu un attiecīgo pārnēsājamo bateriju, lai nodrošinātu lietotāja drošību un ierīces drošumu vai – attiecībā uz produktiem, kuru galvenā funkcija ir vākt un sniegt datus – datu integritātes apsvērumu dēļ.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu šā panta 2. punktu, iekļaujot papildu produktus, kas jāatbrīvo no šā panta 1. punktā noteiktajām izņemamības un nomaināmības prasībām. Šādus deleģētos aktus pieņem, tikai ņemot vērā tirgus norises un tehnikas un zinātnes attīstību, un ar nosacījumu, ka pastāv zinātniski pamatotas bažas par tiešo lietotāju drošību, izņemot vai nomainot pārnēsājamo bateriju, vai gadījumos, kad pastāv risks, ka tiešie lietotāji, izņemot vai nomainot bateriju, pārkāptu produkta drošuma prasības, kas paredzētas piemērojamos Savienības tiesību aktos.

5. Jebkura fiziska vai juridiska persona, kas laiž tirgū produktus ar iestrādātām *LMT* baterijām, nodrošina, ka minētās baterijas, kā arī atsevišķi bateriju elementi, kas iekļauti bateriju paketē, ir neatkarīgam profesionālim viegli izņemami un nomaināmi jebkurā brīdī produkta darbmūža laikā.

6. Šā panta 1. un 5. punkta nolūkā pārnēsājamu vai *LMT* bateriju uzskata par viegli nomaināmu tad, ja pēc izņemšanas no ierīces vai vieglajiem pārvietošanās līdzekļiem to var aizstāt ar citu saderīgu bateriju, neietekmējot minētās ierīces vai vieglo pārvietošanās līdzekļu funkcionēšanu vai sniegumu, vai drošumu.

7. Jebkura fiziska vai juridiska persona, kas laiž tirgū produktus ar iestrādātām pārnēsājamām baterijām vai *LMT* baterijām, nodrošina, ka minētās baterijas neatkarīgiem profesionāļiem un tiešajiem lietotājiem ir pieejamas par saprātīgu un nediskriminējošu cenu kā to ierīču rezerves daļas, ko šādas baterijas darbina, vismaz piecus gadus pēc attiecīgā ierīces modeļa pēdējās vienības laišanas tirgū.

8. Programmatūru neizmanto tam, lai liktu šķēršļus iespējām nomainīt pārnēsājamu bateriju vai *LMT* bateriju vai to galvenos komponentus ar citu saderīgu bateriju vai galvenajiem komponentiem.

9. Komisija publicē norādījumus, kas atvieglo šā panta saskaņotu piemērošanu.

12. pants

Stacionāru enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmu drošums

1. Stacionāras enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmas, kas laistas tirgū vai ekspluatācijā, ir drošas to normālas darbības un izmantošanas laikā.

2. Līdz 2024. gada 18. augustam VIII pielikumā minētā tehniskā dokumentācija:

a) pierāda, ka stacionārās enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmas atbilst 1. punkta prasībām, un ietver pierādījumus, ka tās ir sekmīgi pārbaudītas attiecībā uz V pielikumā iekļautajiem drošuma parametriem, izmantojot mūsdienīgu testēšanas metodiku. Drošuma parametrus piemēro vienīgi tiktāl, ciktāl attiecīgajai stacionārajai enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmai pastāv attiecīgs apdraudējums, ja to izmanto saskaņā ar izgatavotāja paredzētajiem nosacījumiem;

b) ietver novērtējumu par stacionārās enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmas iespējamiem drošības apdraudējumiem, kas nav aplūkoti V pielikumā;

c) ietver pierādījumus, ka b) punktā minētie apdraudējumi ir sekmīgi mazināti un testēti; šādai testēšanai izmanto mūsdienīgas testēšanas metodikas;

d) ietver ietekmes mazināšanas norādījumus, ja varētu rasties identificētie apdraudējumi, piemēram, ugunsgrēks vai eksplozija.

Tehnisko dokumentāciju pārskata, ja baterija tiek sagatavota atkalizmantošanai, sagatavota pārprofilēšanai, tiek pārražota vai pārprofilēta.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, grozītu V pielikumā noteiktos drošuma parametrus.

III NODAĻA

Marķēšanas, apzīmēšanas un informācijas prasības

13. pants

Bateriju marķēšana un apzīmēšana

1. No 2026. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc 10. punktā minētā īstenošanas akta stāšanās spēkā dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, baterijas apzīmē ar marķējumu, kas satur VI pielikuma A daļā noteikto vispārīgo informāciju par baterijām.

2. No 2026. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc 10. punktā minētā īstenošanas akta stāšanās spēkā dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, atkārtoti uzlādējamas pārnēsājamas baterijas, *LMT* baterijas un *SLI* baterijas apzīmē ar marķējumu, kas satur informāciju par to kapacitāti.

3. No 2026. gada 18. augusta vai no datuma, kas ir 18 mēneši pēc 10. punktā minētā īstenošanas akta stāšanās spēkā dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, neuzlādējamas pārnēsājamas baterijas apzīmē ar marķējumu, kas satur informāciju par to minimālo vidējo darbilgumu, kad tās izmanto specifiskos lietojumos, un ar marķējumu, uz kura norādīts "nav atkārtoti uzlādējama".

4. No 2025. gada 18. augusta, visas baterijas apzīmē ar bateriju dalītas savākšanas simbolu ("dalītās savākšanas simbols"), kā norādīts VI pielikuma B daļā.

Dalītās savākšanas simbols aizņem vismaz 3 % no baterijas lielākās skaldnes virsmas laukuma, nepārsniedzot 5 × 5 cm.

Cilindriskiem baterijas elementiem dalītās savākšanas simbols aizņem vismaz 1,5 % no baterijas virsmas laukuma, nepārsniedzot 5 × 5 cm.

Ja baterijas izmēri ir tādi, ka dalītās savākšanas simbols būtu mazāks par 0,47 x 0,47 cm, baterija nav jāapzīmē ar minēto simbolu. Tā vietā uz iepakojuma uzdrukā dalītas savākšanas simbolu, kura izmēri ir vismaz 1 × 1 cm.

5. Visas baterijas, kas satur vairāk nekā 0,002 % kadmija vai vairāk nekā 0,004 % svina, apzīmē ar attiecīgā metāla ķīmisko simbolu: Cd vai Pb.

Attiecīgo ķīmisko simbolu, kas norāda smago metālu saturu, uzdrukā zem dalītās savākšanas simbola, un tas aizņem vismaz vienu ceturto daļu no pēdējā minētā simbola laukuma.

6. No 2027. gada 18. februāra visas baterijas apzīmē ar *QR* kodu, kā izklāstīts VI pielikuma C daļā. Ar *QR* kodu tiek nodrošināta piekļuve:

a) attiecībā uz *LMT* baterijām, rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh un elektrotransportlīdzekļu baterijām – baterijas pasei saskaņā ar 77. pantu;

b) attiecībā uz citām baterijām – saitei uz piemērojamo informāciju, kas minēta šā panta 1.–5. punktā, atbilstības deklarācijai, kas minēta 18. pantā, ziņojumam, kas minēts 52. panta 3. punktā, un informācijai par 74. panta 1. punkta a)–f) apakšpunktā minēto bateriju atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu;

c) attiecībā uz *SLI* baterijām – kāds daudzums no baterijas aktīvajā materiālā esošā kobalta, svina, litija vai niķeļa, kas aprēķināts saskaņā ar 8. pantu, ir atgūts no atkritumiem.

Šī informācija ir pilnīga, atjaunināta un precīza.

7. Šā panta 1. līdz 6. punktā minēto marķējumu un *QR* kodu uz baterijas uzdrukā vai iegravē redzami, salasāmi un neizdzēšami. Ja baterijas īpatnību vai izmēra dēļ tas nav iespējams vai nav pamatoti, marķējumus un *QR* kodu uzliek iepakojumam un baterijas pavaddokumentiem.

8. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 89. pantu pieņemt deleģētos aktus nolūkā grozīt šo regulu, lai noteiktu alternatīvus viedā marķējuma veidus izmantošanai *QR* koda vietā vai papildus *QR* kodam, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību.

9. Baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, apzīmē ar jauniem marķējumiem vai tās apzīmē ar apzīmējumiem saskaņā ar šo pantu, kuri satur tādu informāciju par to statusa maiņu saskaņā ar XIII pielikuma 4. punktu, kura ir pieejama, izmantojot *QR* kodu.

10. Komisija līdz 2025. gada 18. augustam pieņem īstenošanas aktus, ar ko šā panta 1., 2. un 3. punktā minētajām marķējuma prasībām nosaka saskaņotas specifikācijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 90. panta 3. punktā.

14. pants

Informācija par bateriju veselības stāvokli un paredzamo darbmūžu

1. No 2024. gada 18. augusta atjauninātus datus par parametriem, pēc kuriem nosaka baterijas veselības stāvokli un paredzamo darbmūžu, kā izklāstīts VII pielikumā, iekļauj stacionāro enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmu, *LMT* bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju pārvaldības sistēmā.

2. Lasīšanas režīma piekļuvi 1. punktā noteiktajā bateriju pārvaldes sistēmā esošajiem VII pielikumā minēto parametru datiem, ievērojot bateriju izgatavotāja intelektuālā īpašuma tiesības, bez diskriminācijas nodrošina fiziskai vai juridiskai personai, kura bateriju likumīgi iegādājusies, tostarp neatkarīgiem operatoriem vai atkritumu apsaimniekošanas operatoriem, vai jebkurai trešai personai, kas rīkojas to vārdā, jebkurā brīdī nolūkā:

a) darīt bateriju pieejamu neatkarīgiem agregatoriem vai tirgus dalībniekiem kā daļu no enerģijas uzkrāšanas sistēmas;

b) izvērtēt baterijas atlikušo vērtību vai atlikušo darbmūžu un turpmāku izmantošanas spēju, pamatojoties uz baterijas veselības stāvokļa aplēsēm;

c) veicināt baterijas sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai, pārprofilēšanu vai pārražošanu.

3. Baterijas pārvaldības sistēma ietver programmatūras atiestatīšanas funkciju, ja ekonomikas operatoriem, kuri veic sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai, pārprofilēšanu vai pārražošanu, ir jāaugšupielādē cita baterijas pārvaldības sistēmas programmatūra. Ja tiek izmantota programmatūras atiestatīšanas funkcija, sākotnējo baterijas izgatavotāju neuzskata par atbildīgu par baterijas drošuma vai funkcionalitātes pārkāpumu, ko varētu attiecināt uz baterijas pārvaldības sistēmas programmatūru, kas augšupielādēta pēc baterijas laišanas tirgū.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu VII pielikumā noteiktos parametrus bateriju veselības stāvokļa un paredzamā darbmūža noteikšanai, ņemot vērā tirgus norises un tehnikas un zinātnes attīstību un lai nodrošinātu sinerģijas ar parametriem, kas noteikti ANO vispārējos tehniskajos noteikumos Nr. 22 par transportlīdzekļos iebūvētu bateriju ilgizturību elektrificētajiem transportlīdzekļiem, pienācīgi ņemot vērā bateriju izgatavotāja intelektuālā īpašuma tiesības.

5. Šā panta noteikumus piemēro papildus tiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos par transportlīdzekļu tipu apstiprināšanu.

IV NODAĻA

Bateriju atbilstība

15. pants

Pieņēmums par bateriju atbilstību

1. Lai nodrošinātu un verificētu bateriju atbilstību 9., 10., 12., 13., 14. un 78. pantā noteiktajām prasībām, veic testus, mērījumus un aprēķinus, izmantojot uzticamas, precīzas un reproducējamas metodes, kurās ņemtas vērā vispāratzītās mūsdienīgās metodes un ar kurām iegūto rezultātu nenoteiktība ir uzskatāma par zemu, tostarp standartos izklāstītās metodes, uz kurām šajā nolūkā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicētas atsauksmes.

2. Saskaņoto standartu mērķis ir pēc iespējas vairāk simulēt reālos lietošanas apstākļus, vienlaikus saglabājot standarta testus.

3. Pieņem, ka baterijas, kas atbilst saskaņotiem standartiem vai to daļām, uz ko *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicētas atsauces, atbilst 9., 10., 12., 13., 14. un 78. pantā noteiktajām prasībām tādā mērā, kādā šādi saskaņotie standarti vai to daļas aptver minētās prasības, un – attiecīgā gadījumā – tādā mērā, kādā tiek sasniegtas attiecībā uz minētajām prasībām noteiktās minimālās vērtības, ievērojot 9. un 10. pantu.

16. pants

Kopīgās specifikācijas

1. Izņēmuma gadījumos Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka kopīgas specifikācijas 9., 10., 12., 13., 14. un 78. pantā izklāstītajām prasībām vai 15. panta 1. punktā minētajiem testiem, ja:

a) uz minētajām prasībām vai testiem neattiecas tādi saskaņotie standarti vai to daļas, uz ko *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicētas atsauces;

b) Komisija ir pieprasījusi vienai vai vairākām Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt saskaņotu standartu attiecībā uz minētajām prasībām vai testiem; un

c) ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

i) Komisijas pieprasījumu nav akceptējusi neviena no Eiropas standartizācijas organizācijām,

ii) Komisija konstatē nepamatotu kavēšanos prasīto saskaņoto standartu pieņemšanā, vai

iii) Eiropas standartizācijas organizācija ir izstrādājusi standartu, kas pilnībā neatbilst Komisijas pieprasījumam.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 90. panta 3. punktā.

Sagatavojot īstenošanas akta projektu, ar ko nosaka kopīgās specifikācijas, Komisija ņem vērā attiecīgo struktūru vai ekspertu grupas viedokļus un pienācīgi apspriežas ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām.

2. Pieņem, ka baterijas, kas atbilst kopīgajām specifikācijām vai to daļām, atbilst 9., 10., 12., 13., 14. un 78. pantā noteiktajām prasībām tādā mērā, kādā šādas kopīgās specifikācijas vai to daļas aptver minētās prasības un – attiecīgā gadījumā – tādā mērā, kādā tiek sasniegtas attiecībā uz minētajām prasībām noteiktās minimālās vērtības, ievērojot 9. un 10. pantu.

3. Ja Eiropas standartizācijas organizācija ir pieņēmusi saskaņoto standartu un ierosinājusi Komisijai publicēt atsauci uz to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, Komisija novērtē saskaņoto standartu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012. Kad atsauci uz saskaņoto standartu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, Komisija atceļ 1. punktā minētos īstenošanas aktus vai to daļas, kas attiecas uz tām pašām prasībām vai testiem, kuri minēti 1. punktā.

17. pants

Atbilstības novērtēšanas procedūras

1. Bateriju atbilstību 6., 9., 10., 12., 13. un 14. panta prasībām novērtē saskaņā ar vienu no šādām procedūrām:

a) baterijām, ko izgatavo sērijveidā:

i) "A modulis – Iekšējā ražošanas kontrole", kas izklāstīts VIII pielikuma A daļā; vai

ii) "D1 modulis – Ražošanas procesa kvalitātes nodrošināšana", kas izklāstīts VIII pielikuma B daļā;

b) baterijām, ko neizgatavo sērijveidā:

i) "A modulis – Iekšējā ražošanas kontrole", kas izklāstīts VIII pielikuma A daļā, vai

ii) "G modulis – Atbilstība, pamatojoties uz vienības verificēšanu", kas izklāstīts VIII pielikuma C daļā.

2. Bateriju atbilstību 7. un 8. pantā noteiktajām prasībām novērtē saskaņā ar vienu no šādām procedūrām:

a) "D1 modulis – Ražošanas procesa kvalitātes nodrošināšana", kas izklāstīts VIII pielikuma B daļā, baterijām, ko izgatavo sērijveidā; vai

b) "G modulis – Atbilstība, pamatojoties uz vienības verificēšanu", kas izklāstīts VIII pielikuma C daļā, baterijām, ko neizgatavo sērijveidā.

3. To bateriju papildu atbilstības novērtēšanu, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, veic saskaņā ar procedūru "A modulis – Iekšējā ražošanas kontrole", kas izklāstīts VIII pielikuma A daļā, ņemot vērā 6., 9., 10., 12., 13. un 14. pantā noteiktās prasības.

4. Dokumentu sagatavošanu un saraksti saistībā ar bateriju atbilstības novērtēšanas procedūrām veic tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās, kurā ir iedibināta paziņotā struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas procedūras, vai minētajai iestādei pieņemamā valodā vai valodās.

18. pants

ES atbilstības deklarācija

1. ES atbilstības deklarācija apliecina, ka ir pierādīta atbilstība 6. līdz 10. un 12., 13. un 14. pantā noteiktajām prasībām.

2. ES atbilstības deklarācijai ir IX pielikumā sniegtā parauga struktūra, tajā ir VIII pielikumā izklāstītajos attiecīgajos moduļos norādītie elementi, un to regulāri atjaunina. To tulko valodā vai valodās, ko nosaka dalībvalsts, kurā bateriju laiž vai dara pieejamu tirgū vai nodod ekspluatācijā. To sagatavo elektroniskā formātā, un pēc pieprasījuma to sniedz papīra formātā.

3. Ja uz bateriju attiecas vairāk nekā viens Savienības tiesību akts, kurš prasa ES atbilstības deklarāciju, tiek sagatavota vienota ES atbilstības deklarācija attiecībā uz visiem šādiem Savienības tiesību aktiem. Minētajā deklarācijā norāda attiecīgos Savienības tiesību aktus un atsauces uz to publikācijām.

4. Izgatavotājs, sagatavojot ES atbilstības deklarāciju, uzņemas atbildību par baterijas atbilstību prasībām, kas noteiktas šajā regulā.

5. Neskarot 3. punktu, lai samazinātu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem, vienotu ES atbilstības deklarāciju var veidot viena vai vairākas atsevišķas ES atbilstības deklarācijas, kas jau sagatavotas saskaņā ar citu Savienības tiesību aktu vai aktiem.

19. pants

CE zīmes vispārējie principi

Uz *CE* zīmi attiecas vispārējie principi, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantā.

20. pants

CE zīmes uzlikšanas noteikumi un nosacījumi

1. *CE* zīmi baterijai uzliek redzami, salasāmi un neizdzēšami. Ja baterijas īpatnību dēļ tas nav iespējams vai nav pamatoti, *CE* zīmi uzliek iepakojumam un baterijas pavaddokumentiem.

2. *CE* zīmi uzliek pirms baterijas laišanas tirgū vai nodošanas ekspluatācijā.

3. Pēc *CE* zīmes norāda paziņotās struktūras identifikācijas numuru, kad tas prasīts saskaņā ar VIII pielikumu. Minēto identifikācijas numuru uzliek vai nu pati paziņotā struktūra, vai pēc tās norādījumiem to uzliek izgatavotājs vai tā pilnvarots pārstāvis.

4. Pēc *CE* zīmes un 3. punktā minētā identifikācijas numura attiecīgā gadījumā var norādīt jebkādu piktogrammu vai citu zīmi, kas brīdina par īpašu risku, izmantošanu vai jebkādu apdraudējumu saistībā ar baterijas izmantošanu, glabāšanu, apstrādi vai transportēšanu.

5. Dalībvalstis izmanto spēkā esošos mehānismus, lai nodrošinātu *CE* zīmes izmantošanas kārtības pareizu piemērošanu, un minētās zīmes neatbilstīgas izmantošanas gadījumā attiecīgi rīkojas.

V NODAĻA

Atbilstības novērtēšanas struktūru paziņošana

21. pants

Paziņošana

Dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo struktūras, kuras ir pilnvarotas veikt atbilstības novērtēšanas uzdevumus saskaņā ar šo regulu.

22. pants

Paziņojošās iestādes

1. Dalībvalstis izraugās paziņojošo iestādi, kas ir atbildīga par tādu procedūru izveidi un veikšanu, kuras nepieciešamas, lai novērtētu un paziņotu atbilstības novērtēšanas struktūras un uzraudzītu paziņotās struktūras, tostarp to atbilstību 27. pantam.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto novērtēšanu un uzraudzību veic valsts akreditācijas struktūra, kā definēts Regulā (EK) Nr. 765/2008 un saskaņā ar minētās regulas noteikumiem.

3. Ja paziņojošā iestāde šā panta 1. punktā minēto novērtēšanu, paziņošanu vai uzraudzību deleģē vai kā citādi uztic veikt kādai struktūrai, kas nav valsts pārvaldes iestāde, minētā struktūra ir juridiska persona, *mutatis mutandis* atbilst 23. pantā noteiktajām prasībām un ir spējīga uzņemties no tās darbībām izrietošās saistības.

4. Paziņojošā iestāde uzņemas pilnu atbildību par 3. punktā minētās struktūras veiktajiem uzdevumiem.

23. pants

Prasības paziņojošām iestādēm

1. Paziņojošo iestādi izveido tā, lai nebūtu nekāda interešu konflikta ar atbilstības novērtēšanas struktūrām.

2. Paziņojošā iestāde ir organizēta un darbojas tā, lai nodrošinātu savu darbību objektivitāti un taisnīgumu.

3. Paziņojošā iestāde ir organizēta tā, lai visus lēmumus par atbilstības novērtēšanas struktūras paziņošanu pieņemtu kompetentas personas, kas nav tās pašas personas, kuras novērtējušas atbilstības novērtēšanas struktūras, kas iesniedz paziņošanas pieteikumu saskaņā ar 28. pantu.

4. Paziņojošā iestāde nepiedāvā un neveic darbības, ko veic atbilstības novērtēšanas struktūras, un nesniedz konsultāciju pakalpojumus uz komerciāliem vai konkurences pamatiem.

5. Paziņojošā iestāde nodrošina iegūtās informācijas konfidencialitāti. Tomēr tā apmainās ar informāciju par paziņotajām iestādēm gan ar Komisiju, gan ar citu dalībvalstu paziņojošajām iestādēm un citām attiecīgām valsts iestādēm.

6. Paziņojošās iestādes rīcībā ir pietiekams skaits kompetentu darbinieku un pietiekams finansējums, kas vajadzīgs savu pienākumu pienācīgai izpildei.

24. pants

Pienākums informēt par paziņojošām iestādēm

Dalībvalstis informē Komisiju par savām atbilstības novērtēšanas struktūru novērtēšanas un paziņošanas procedūrām un paziņoto struktūru uzraudzības procedūrām, kā arī par jebkādām izmaiņām šajās procedūrās.

Komisija minēto informāciju dara publiski pieejamu.

25. pants

Prasības attiecībā uz paziņotajām struktūrām

1. Paziņošanas nolūkā atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst 2. līdz 11. punktā noteiktajām prasībām.

2. Atbilstības novērtēšanas struktūru izveido saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tā ir juridiska persona.

3. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir trešā persona, kura ir neatkarīga no darījumdarbības un attiecībā uz baterijām, ko tā novērtē, jo īpaši no bateriju izgatavotājiem, bateriju izgatavotāju tirdzniecības partneriem vai bateriju izgatavotāja ražotnēs investējošiem akcionāriem, no citām paziņotajām struktūrām un paziņoto struktūru uzņēmumu asociācijām, mātesuzņēmumiem vai meitasuzņēmumiem.

4. Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav novērtējamās baterijas konstruktori, izgatavotāji, piegādātāji, importētāji, izplatītāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai apkalpotāji, ne arī minēto personu pārstāvji. Minētais aizliegums neliedz izmantot novērtētās baterijas, kas ir vajadzīgas atbilstības novērtēšanas struktūras darbībai, vai izmantot šādas baterijas personīgām vajadzībām.

Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav tieši saistīti ar minēto bateriju konstruēšanu, izgatavošanu, tirdzniecību, importēšanu, izplatīšanu, uzstādīšanu, lietošanu vai apkalpošanu un nepārstāv minētajās darbībās iesaistītās personas. Tie neiesaistās nekādās darbībās, kas varētu būt pretrunā to lēmuma neatkarībai vai to godprātībai attiecībā uz atbilstības novērtēšanas darbībām, par kuriem tie ir paziņoti. Tas jo īpaši attiecas uz konsultāciju pakalpojumiem.

Atbilstības novērtēšanas struktūra nodrošina, ka tās mātesuzņēmuma vai māsasuzņēmumu, meitasuzņēmumu vai apakšuzņēmēju darbības neietekmē atbilstības novērtēšanas darbību konfidencialitāti, objektivitāti vai taisnīgumu.

5. Atbilstības novērtēšanas struktūra un tās darbinieki atbilstības novērtēšanas darbības veic ar visaugstāko profesionālo integritāti un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā un darbojas bez spiediena un pamudinājumiem, jo īpaši finansiāla rakstura, kas varētu ietekmēt to lēmumu vai to atbilstības novērtēšanas darbību rezultātus, īpaši attiecībā uz personām vai personu grupām, kuras ir ieinteresētas šo darbību rezultātos.

6. Atbilstības novērtēšanas struktūra spēj veikt visus atbilstības novērtēšanas uzdevumus, kas tai uzticēti VIII pielikumā, periodiskās revīzijas saskaņā ar 48. panta 2. punktu un trešās personas verifikāciju saskaņā ar 51. pantu, attiecībā uz kurām tā ir paziņota, neatkarīgi no tā, vai šos uzdevumus veic pati atbilstības novērtēšanas struktūra vai tie tiek veikti tās vārdā un tās atbildībā.

Atbilstības novērtēšanas struktūras rīcībā vienmēr un attiecībā uz katru VIII pielikumā izklāstīto atbilstības novērtēšanas procedūru, periodiskajām revīzijām saskaņā ar 48. panta 2. punktu un trešās personas verifikāciju saskaņā ar 51. pantu, un attiecībā uz katru bateriju kategoriju, attiecībā uz kurām tā ir paziņota, ir:

a) nepieciešamie darbinieki ar tehniskām zināšanām un pietiekamu un piemērotu pieredzi atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanai;

b) nepieciešamie atbilstības novērtēšanas procedūru apraksti, kas nodrošina minēto procedūru pārredzamību un iespēju tās atkārtot;

c) pienācīga kārtība un procedūras, kā darbības, kuras struktūra veic kā paziņotā struktūra, nodalīt no citiem uzdevumiem;

d) nepieciešamās procedūras atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanai, kurās pienācīgi ņem vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās baterijas tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai attiecīgais ražošanas process ir masveidīgs vai sērijveida.

Atbilstības novērtēšanas struktūrai ir vajadzīgie līdzekļi, lai pienācīgi veiktu tehniskus un administratīvus uzdevumus, kas saistīti ar tās atbilstības novērtēšanas darbībām, un tai ir piekļuve visai nepieciešamajai informācijai, testēšanas aprīkojumam vai telpām. Tas ietver iekšējo procedūru, vispārējās politikas, rīcības kodeksu vai citu iekšējo noteikumu izveidi un pārraudzību, konkrētu uzdevumu uzdošanu darbiniekiem un atbilstības novērtējuma lēmumu pieņemšanu, tos nedeleģējot apakšuzņēmējam vai meitasuzņēmumam.

7. Darbiniekiem, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, ir:

a) pienācīga tehniskā un profesionālā apmācība, kas aptver visas atbilstības novērtēšanas darbības, attiecībā uz kurām atbilstības novērtēšanas struktūra ir paziņota;

b) pietiekamas zināšanas par to veikto novērtējumu prasībām un atbilstošas pilnvaras veikt minētos novērtējumus;

c) atbilstošas zināšanas un izpratne par 6. līdz 10. pantā, 12., 13. un 14. pantā un 48. līdz 52. pantā noteiktajām prasībām un pienākumiem, par 15. pantā minētajiem piemērojamajiem saskaņotajiem standartiem un par 16. pantā minētajām kopīgajām specifikācijām, un par Savienības saskaņošanas tiesību aktu un valsts tiesību aktu attiecīgajiem noteikumiem;

d) prasme sastādīt sertifikātus, dokumentāciju un ziņojumus, kas pierāda, ka ir veikta atbilstības novērtēšana.

8. Tiek garantēta atbilstības novērtēšanas struktūras, tās augstākā līmeņa vadības un par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu atbildīgo darbinieku objektivitāte.

Augstākā līmeņa vadības un par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu atbildīgo darbinieku atalgojums nav atkarīgs no atbilstības novērtējumu skaita vai minēto novērtējumu rezultātiem.

9. Atbilstības novērtēšanas struktūrai ir apdrošināta civiltiesiskā atbildība, ja vien atbildību neuzņemas valsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem paziņojošajā dalībvalstī vai ja dalībvalsts pati nav tieši atbildīga par atbilstības novērtēšanu.

10. Atbilstības novērtēšanas struktūras darbinieki glabā dienesta noslēpumus attiecībā uz visu informāciju, kas iegūta, veicot atbilstības novērtēšanas uzdevumus saskaņā ar VIII pielikumu, periodiskas revīzijas saskaņā ar 48. panta 2. punktu vai trešās personas verifikāciju saskaņā ar 51. pantu, izņemot attiecībā uz paziņojošo iestādi un tās dalībvalsts valsts iestādēm, kurā tā darbojas. Īpašumtiesības tiek aizsargātas.

11. Atbilstības novērtēšanas struktūra piedalās attiecīgajās standartizācijas darbībās un darbībās, ko veic saskaņā ar 37. pantu izveidotā paziņoto struktūru nozariskā koordinācijas grupa, vai nodrošina, ka tās darbinieki, kas atbild par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, ir informēti par šādām darbībām, un kā vispārīgas pamatnostādnes piemēro minētās grupas administratīvos lēmumus un sagatavotos dokumentus.

26. pants

Pieņēmums par paziņoto struktūru atbilstību

Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda savu atbilstību kritērijiem, kas noteikti attiecīgajos saskaņotajos standartos vai to daļās, uz kuriem *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētas atsauces, pieņem, ka tā atbilst 25. pantā noteiktajām prasībām, ciktāl piemērojamie saskaņotie standarti attiecas uz minētajām prasībām.

27. pants

Paziņoto struktūru filiāles un apakšlīgumu slēgšana

1. Ja paziņotā struktūra konkrētus uzdevumus saistībā ar atbilstības novērtēšanu uztic apakšuzņēmējam vai izmanto meitasuzņēmumu, tā pārliecinās, ka apakšuzņēmējs vai meitasuzņēmums atbilst 25. pantā noteiktajām prasībām, un attiecīgi informē paziņojošo iestādi.

2. Paziņotā struktūra uzņemas pilnu atbildību par apakšuzņēmēju vai meitasuzņēmumu veiktajiem uzdevumiem neatkarīgi no tā, kur tie iedibināti.

3. Paziņotā struktūra var uzticēt darbības apakšuzņēmējam vai darbību veikšanai izmantot meitasuzņēmumu tikai tad, ja klients tam piekrīt.

4. Paziņotā struktūra paziņojošās iestādes vajadzībām glabā attiecīgos dokumentus saistībā ar apakšuzņēmēja vai meitasuzņēmuma kvalifikāciju novērtējumu un attiecībā uz veikto darbu saskaņā ar 48. panta 2. punktu un 51. pantu, un VIII pielikumu.

28. pants

Paziņošanas pieteikums

1. Atbilstības novērtēšanas struktūra iesniedz paziņošanas pieteikumu tās dalībvalsts paziņojošajai iestādei, kurā tā iedibināta.

2. Paziņošanas pieteikumam pievieno atbilstības novērtēšanas darbību aprakstu, VIII pielikumā izklāstītā atbilstības novērtēšanas moduļa vai moduļu aprakstu vai 48. panta 2. punktā un 51. pantā izklāstīto procedūru aprakstu un to bateriju aprakstu, attiecībā uz kurām atbilstības novērtēšanas struktūra paziņo, ka tā ir kompetenta, kā arī attiecīgā gadījumā valsts akreditācijas struktūras izsniegtu akreditācijas sertifikātu, kas apliecina, ka atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst 25. pantā noteiktajām prasībām.

3. Ja attiecīgā atbilstības novērtēšanas struktūra nevar uzrādīt šā panta 2. punktā minēto akreditācijas sertifikātu, tā iesniedz paziņojošai iestādei visus dokumentāros pierādījumus, kas nepieciešami, lai verificētu, atzītu un regulāri uzraudzītu tās atbilstību 25. pantā noteiktajām prasībām, tostarp attiecīgu dokumentāciju, kas pierāda, ka atbilstības novērtēšanas struktūra ir neatkarīga 25. panta 3. punkta nozīmē.

29. pants

Paziņošanas procedūra

1. Paziņojošā iestāde paziņo tikai tās atbilstības novērtēšanas struktūras, kuras atbilst 25. pantā noteiktajām prasībām.

2. Paziņojošā iestāde par katru 1. punktā minēto atbilstības novērtēšanas struktūru nosūta paziņojumu Komisijai un pārējo dalībvalstu paziņojošajām iestādēm, izmantojot Komisijas izstrādāto un pārvaldīto elektronisko paziņošanas rīku.

3. Paziņojumā iekļauj pilnīgu informāciju par atbilstības novērtēšanas darbībām, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļiem vai 48. panta 2. punktā un 51. pantā izklāstītajām procedūrām, attiecīgo bateriju kategorijām un attiecīgo kompetences apliecinājumu.

4. Ja paziņošana ir veikta, neizmantojot 28. panta 2. punktā minēto akreditācijas sertifikātu, paziņojošā iestāde iesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm dokumentārus pierādījumus, kuri apliecina atbilstības novērtēšanas struktūras kompetenci un pasākumus, ar ko nodrošina, ka minētā struktūra tiks regulāri uzraudzīta un ka tā joprojām atbildīs 25. pantā noteiktajām prasībām.

5. Attiecīgā atbilstības novērtēšanas struktūra paziņotās struktūras darbības veic tikai tādā gadījumā, ja Komisija vai pārējās dalībvalstis nav paudušas iebildumus divu nedēļu laikā no paziņošanas brīža, ja paziņojumā ir iekļauts 28. panta 2. punktā minētais akreditācijas sertifikāts, vai divu mēnešu laikā no paziņošanas brīža, ja paziņojumā ir iekļauti šā panta 4. punktā minētie dokumentārie pierādījumi. Šajā regulā par paziņoto struktūru uzskata tikai šādu atbilstības novērtēšanas struktūru.

6. Paziņojošā iestāde Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo par visām turpmākajām izmaiņām 2. punktā minētajā paziņojumā.

30. pants

Paziņoto struktūru identifikācijas numuri un saraksti

1. Komisija katrai paziņotajai struktūrai piešķir identifikācijas numuru. Tā piešķir vienu numuru, pat ja struktūra ir paziņota saskaņā ar vairākiem Savienības tiesību aktiem.

2. Komisija dara publiski pieejamu un regulāri atjaunina saskaņā ar šo regulu paziņoto struktūru sarakstu, tostarp tām piešķirtos identifikācijas numurus un atbilstības novērtēšanas darbības, attiecībā uz kurām tās ir paziņotas.

31. pants

Izmaiņas paziņojumos

1. Ja paziņojošā iestāde ir noskaidrojusi vai ir tikusi informēta, ka paziņotā struktūra vairs neatbilst 25. pantā noteiktajām prasībām vai ka tā nepilda savus pienākumus, paziņojošā iestāde attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē paziņojumu atkarībā no tā, kādā mērā attiecīgā struktūra nav spējusi nodrošināt atbilstību minētajām prasībām vai izpildīt minētos pienākumus. Tā nekavējoties attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Ja paziņojums, ievērojot 1. punktu, ir ierobežots, apturēts vai anulēts vai ja paziņotā struktūra ir beigusi darboties, paziņojošā iestāde veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās struktūras dokumentus apstrādā cita paziņotā struktūra vai tie pēc pieprasījuma ir pieejami atbildīgajām paziņojošām un tirgus uzraudzības iestādēm.

32. pants

Paziņoto struktūru kompetences apšaubīšana

1. Komisija izmeklē visus gadījumus, kuros tai ir šaubas vai ja tai ir paustas šaubas, – jo īpaši no ekonomikas operatoru un citu attiecīgo ieinteresēto personu puses, – par paziņotās struktūras kompetenci vai spēju turpināt pildīt tai piemērojamās prasības un pienākumus.

2. Paziņojošā iestāde pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju, kas attiecas uz attiecīgās struktūras paziņošanas pamatojumu vai šīs struktūras kompetences saglabāšanu.

3. Komisija nodrošina, ka visa sensitīvā informācija, kas iegūta izmeklēšanas gaitā, tiek apstrādāta kā konfidenciāla informācija.

4. Ja Komisija noskaidro, ka paziņotā struktūra neatbilst vai vairs neatbilst sava paziņojuma prasībām, tā pieņem īstenošanas aktu, kurā prasa paziņojošajai dalībvalstij veikt vajadzīgos korektīvos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā anulēt paziņojumu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 74. panta 2. punktā.

33. pants

Paziņoto struktūru pienākumi to darbības laikā

1. Paziņotā struktūra atbilstības novērtēšanu veic saskaņā ar 48. panta 2. punktā, 51. pantā vai VIII pielikumā izklāstītajām atbilstības novērtēšanas procedūrām, kā noteikts saskaņā ar 29. pantu veiktās paziņošanas tvērumā.

2. Paziņotā struktūra atbilstības novērtēšanu veic samērīgi, izvairoties radīt nevajadzīgu slogu ekonomikas operatoriem un pienācīgi ņemot vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, uzņēmuma struktūru, novērtējamās baterijas sarežģītības pakāpi un to, vai attiecīgais ražošanas process ir masveida vai sērijveida. Paziņotā struktūra tomēr ievēro tik lielu stingrību un tik augstu aizsardzības līmeni, kāds ir nepieciešams, lai nodrošinātu attiecīgās baterijas un ekonomikas operatoru atbilstību šai regulai.

3. Ja paziņotā struktūra konstatē, ka nav izpildītas piemērojamās prasības, kas noteiktas 6. līdz 10. pantā un 12., 13., 14., 49. un 50. pantā, atbilstošajos saskaņotajos standartos, kas minēti 15. pantā, kopīgajās specifikācijās, kas minētas 16. pantā, vai citās tehniskajās specifikācijās, tā prasa izgatavotājam vai citam attiecīgajam ekonomikas operatoram veikt atbilstīgus korektīvos pasākumus, gaidot otro un galīgo atbilstības novērtējumu, izņemot gadījumus, kad trūkumus nav iespējams novērst. Ja trūkumus nevar novērst, paziņotā struktūra neizdod atbilstības sertifikātu vai apstiprinājuma lēmumu.

4. Ja atbilstības uzraudzības gaitā pēc apstiprinājuma lēmuma izdošanas paziņotā struktūra konstatē, ka atbilstības vairs nav, tā pieprasa, lai attiecīgi izgatavotājs vai 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators veic atbilstīgus korektīvos pasākumus, un vajadzības gadījumā apstiprinājuma lēmumu aptur vai anulē.

5. Ja 4. punktā minētie korektīvie pasākumi netiek veikti vai nedod vēlamo rezultātu, paziņotā struktūra apstiprinājuma lēmumu attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē.

34. pants

Paziņoto struktūru lēmumu pārsūdzēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejama paziņoto struktūru lēmumu pārsūdzēšanas procedūra.

35. pants

Paziņoto struktūru pienākumi informācijas sniegšanā

1. Paziņotā struktūra informē paziņojošo iestādi par:

a) atbilstības sertifikāta vai apstiprinājuma lēmuma atteikšanu, ierobežošanu, apturēšanu vai anulēšanu;

b) jebkādiem apstākļiem, kas ietekmē tās paziņošanas tvērumu vai nosacījumus;

c) visiem informācijas pieprasījumiem par atbilstības novērtēšanas darbībām, ko tā saņēmusi no tirgus uzraudzības iestādēm;

d) pēc pieprasījuma – atbilstības novērtēšanas darbībām, kas veiktas tās paziņošanas tvērumā, un visām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšlīgumu slēgšanu.

2. Paziņotā struktūra citām paziņotajām struktūrām, kas veic līdzīgas atbilstības novērtēšanas darbības, kuras attiecas uz tām pašām bateriju kategorijām, sniedz attiecīgu informāciju par jautājumiem saistībā ar:

a) negatīviem un – pēc pieprasījuma – pozitīviem atbilstības novērtējumiem; un

b) apstiprinājuma lēmuma ierobežošanu, apturēšanu vai anulēšanu.

36. pants

Pieredzes un labas prakses apmaiņa

Komisija gādā, lai starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par paziņošanas politiku, tiktu organizēta pieredzes un labas prakses apmaiņa.

37. pants

Paziņoto struktūru koordinācija

Komisija nodrošina to, lai starp paziņotajām struktūrām tiktu izveidota attiecīga koordinācija un sadarbība un lai šāda koordinācija un sadarbība norisinātos paziņoto struktūru nozaru koordinācijas grupā.

Paziņotās struktūras nozaru koordinācijas grupas darbā piedalās tieši vai ar ieceltu pārstāvju starpniecību.

VI NODAĻA

Ekonomikas operatoru pienākumi, kas nav VII un VIII nodaļā noteiktie pienākumi

38. pants

Izgatavotāju pienākumi

1. Laižot bateriju tirgū vai ekspluatācijā, tostarp izgatavotāja paša vajadzībām, izgatavotājs nodrošina, ka baterija:

a) ir konstruēta un izgatavota saskaņā ar 6. līdz 10. pantu un 12. un 14. pantu un tai ir pievienotas skaidras, saprotamas un salasāmas instrukcijas un drošuma informācija tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā vai valodās, kā noteikusi dalībvalsts, kurā bateriju paredzēts laist tirgū vai nodot ekspluatācijā; un

b) ir marķēta un apzīmēta saskaņā ar 13. pantu.

2. Pirms baterijas laišanas tirgū vai nodošanas ekspluatācijā izgatavotāji sagatavo VIII pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju un veic attiecīgo 17. pantā minēto atbilstības novērtēšanas procedūru vai nodrošina, ka tā tiek veikta.

3. Ja ar attiecīgo 17. pantā minēto atbilstības novērtēšanas procedūru ir pierādīts, ka baterija atbilst piemērojamām prasībām, izgatavotāji sagatavo ES atbilstības deklarāciju saskaņā ar 18. pantu un uzliek *CE* zīmi saskaņā ar 19. un 20. pantu.

4. Izgatavotāji 10 gadus pēc baterijas laišanas tirgū vai ekspluatācijā valsts iestāžu vajadzībām glabā IX pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju un ES atbilstības deklarāciju.

5. Izgatavotāji nodrošina, ka ir ieviestas procedūras, ar kurām nodrošina, ka sērijveidā ražotas baterijas saglabā atbilstību šai regulai. To darot, izgatavotāji pienācīgi ņem vērā izmaiņas ražošanas procesā vai baterijas konstrukcijā vai raksturlielumos un izmaiņas 15. pantā minētajos saskaņotajos standartos, 16. pantā minētajās kopīgajās specifikācijās vai citās tehniskajās specifikācijās, uz kuru pamata ir deklarēta baterijas atbilstība vai kuras piemēro tās atbilstības verificēšanā.

6. Izgatavotāji nodrošina, ka uz baterijām, kuras tie laiž tirgū, ir modeļa identifikācija un partijas vai sērijas numurs, vai produkta numurs vai cits identifikācijas elements. Ja baterijas izmērs vai veids to neļauj, prasīto informāciju norāda uz iepakojuma vai baterijas pavaddokumentā.

7. Izgatavotāji uz baterijas norāda savu nosaukumu, reģistrēto tirdzniecības nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, savu pasta adresi, norādot vienotu kontaktpunktu, un, ja tāda ir, tīmekļa vietnes adresi un e-pasta adresi. Ja tas nav iespējams, prasīto informāciju norāda uz iepakojuma vai baterijas pavaddokumentā. Kontaktinformāciju norāda tiešajiem lietotājiem un tirgus uzraudzības iestādēm viegli saprotamā valodā vai valodās, kā noteikusi dalībvalsts, kurā bateriju paredzēts laist tirgū vai ekspluatācijā, un tā ir skaidra, saprotama un salasāma.

8. Izgatavotāji nodrošina piekļuvi VII pielikumā noteikto parametru datiem 14. panta 1. punktā minētajā baterijas pārvaldības sistēmā saskaņā ar minētajā pantā noteiktajām prasībām.

9. Izgatavotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka baterija, ko tie ir laiduši tirgū vai ekspluatācijā, neatbilst vienai vai vairākām piemērojamām prasībām, kuras izklāstītas 6. līdz 10. pantā un 12., 13. un 14. pantā, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu baterijas atbilstību vai attiecīgā gadījumā to izņemtu vai atsauktu. Turklāt, ja baterija rada risku, izgatavotāji nekavējoties par to informē tās dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādi, kuras tirgū tie bateriju ir darījuši pieejamu, un sniedz detalizētu informāciju, jo īpaši par neatbilstību un par visiem veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

10. Pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma izgatavotāji minētajai valsts iestādei viegli saprotamā valodā vai valodās sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu baterijas atbilstību 6. līdz 10. pantā un 12., 13. un 14. pantā noteiktajām prasībām. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz elektroniskā formātā un – pēc pieprasījuma – papīra formātā. Pēc minētās valsts iestādes pieprasījuma izgatavotāji ar to sadarbojas jebkurā pasākumā, kas tiek veikts, lai novērstu riskus, kurus rada baterija, ko tie laiduši tirgū vai ekspluatācijā.

11. Ekonomikas operatorus, kas veic sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai, pārprofilēšanu vai pārražošanu un laiž tirgū vai ekspluatācijā bateriju, kam veikta kāda no minētajām operācijām, šajā regulā uzskata par izgatavotājiem.

39. pants

Baterijas elementu un baterijas moduļu piegādātāju pienākumi

Baterijas elementu un baterijas moduļu piegādātāji, kad tie izgatavotājam piegādā baterijas elementus vai moduļus, sniedz informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama šīs regulas prasību izpildei. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz bez maksas.

40. pants

Pilnvaroto pārstāvju pienākumi

1. Izgatavotājs ar rakstisku pilnvarojumu var iecelt pilnvarotu pārstāvi.

Pilnvarotā pārstāvja pilnvarojums ir spēkā tikai tad, ja pilnvarotais pārstāvis to ir rakstiski akceptējis.

2. Pilnvarotā pārstāvja pilnvarojumā neietilpst 38. panta 1. punktā un 48. līdz 52. pantā noteiktie pienākumi un pienākums sagatavot tehnisko dokumentāciju.

3. Pilnvarotais pārstāvis veic uzdevumus, kas norādīti no izgatavotāja saņemtajā pilnvarojumā. Pilnvarotajam pārstāvim ir attiecīgie līdzekļi, lai veiktu pilnvarojumā precizētos uzdevumus. Pilnvarotais pārstāvis pēc pieprasījuma iesniedz tirgus uzraudzības iestādei pilnvarojuma kopiju valsts iestādes noteiktā Savienības valodā. Pilnvarojums ietver vismaz šādus uzdevumus:

a) 10 gadus pēc baterijas laišanas tirgū vai nodošanas ekspluatācijā glabāt valsts iestāžu vajadzībām ES atbilstības deklarāciju, tehnisko dokumentāciju, 51. panta 2. punktā minēto verifikācijas ziņojumu un apstiprinājuma lēmumu, kā arī 48. panta 2. punktā minētos revīzijas ziņojumus;

b) pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma sniegt tai visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu baterijas atbilstību. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz elektroniskā formātā un – pēc pieprasījuma – papīra formātā;

c) pēc valsts iestāžu pieprasījuma sadarboties ar tām visos tajos bateriju radīto risku likvidēšanas pasākumos, uz kuriem attiecas pilnvarotā pārstāvja pilnvarojums.

4. Ja baterija rada risku, pilnvarotie pārstāvji par to nekavējoties informē tirgus uzraudzības iestādes.

41. pants

Importētāju pienākumi

1. Importētāji laiž tirgū tikai 6. līdz 10. pantam un 12., 13. un 14. pantam atbilstošu bateriju.

2. Pirms baterijas laišanas tirgū importētāji pārliecinās, ka:

a) ir sagatavota VIII pielikumā minētā ES atbilstības deklarācija un tehniskā dokumentācija un ka izgatavotājs ir veicis 17. pantā minēto attiecīgo atbilstības novērtēšanas procedūru;

b) uz baterijas ir 19. pantā minētā *CE* zīme un tā ir marķēta un apzīmēta saskaņā ar 13. pantu;

c) baterijai ir pievienoti dokumenti, kas prasīti, ievērojot 6. līdz 10. pantu un 12., 13. un 14. pantu, kā arī instrukcijas un drošuma informācija tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā vai valodās, kā noteikusi dalībvalsts, kurā bateriju paredzēts darīt pieejamu tirgū; un

d) izgatavotājs ir izpildījis 38. panta 6. un 7. punkta prasības.

Ja importētājs uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka baterija neatbilst 6. līdz 10. pantam un 12., 13. un 14. pantam, importētājs minēto bateriju nelaiž tirgū, iekams nav panākta tās atbilstība. Turklāt, ja baterija rada risku, importētājs par to informē izgatavotāju un tirgus uzraudzības iestādes, sniedzot sīku informāciju par neatbilstību un par visiem veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

3. Importētāji uz baterijas norāda savu nosaukumu, reģistrēto tirdzniecības nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, savu pasta adresi, norādot vienotu kontaktpunktu, un tīmekļa vietnes adresi un e-pasta adresi, ja tādas ir. Ja tas nav iespējams, prasīto informāciju norāda uz iepakojuma vai baterijas pavaddokumentā. Kontaktinformācija ir tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā vai valodās, kā noteikusi dalībvalsts, kurā bateriju paredzēts darīt pieejamu tirgū, un tā ir skaidra, saprotama un salasāma.

4. Importētāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir atbildīgi par bateriju, tās uzglabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tās atbilstību 6. līdz 10. pantam un 12., 13. un 14. pantam.

5. Ja to uzskata par lietderīgu saistībā ar baterijas radītajiem riskiem, importētāji cilvēku veselības un patērētāju drošuma aizsardzības nolūkā testē tirgoto bateriju paraugus, izmeklē un, ja vajadzīgs, uztur sūdzību, neatbilstīgu bateriju un atsauktu bateriju reģistru, kā arī par šādu uzraudzību pastāvīgi informē izplatītājus.

6. Importētāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka baterija, ko tie ir laiduši tirgū, neatbilst 6. līdz 10. pantam un 12., 13. un 14. pantam, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu baterijas atbilstību vai attiecīgā gadījumā to izņemtu vai atsauktu. Turklāt, ja baterija rada risku, importētāji nekavējoties par to informē tās dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādi, kuras tirgū tie bateriju ir darījuši pieejamu, un sniedz detalizētu informāciju, jo īpaši par neatbilstību un par visiem veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

7. Importētāji 10 gadus pēc baterijas laišanas tirgū valsts iestāžu vajadzībām glabā ES atbilstības deklarācijas kopiju un nodrošina, ka minētajām iestādēm pēc pieprasījuma ir pieejama VIII pielikumā minētā tehniskā dokumentācija.

8. Pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma izgatavotāji minētajai iestādei viegli saprotamā valodā vai valodās sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu baterijas atbilstību 6. līdz 10. pantam un 12., 13. un 14. pantam. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz elektroniskā formātā un – pēc pieprasījuma – papīra formātā. Pēc valsts iestādes pieprasījuma importētāji ar to sadarbojas jebkurā pasākumā, kas tiek veikts, lai novērstu riskus, kurus rada baterijas, ko tie laiduši tirgū.

42. pants

Izplatītāju pienākumi

1. Darot bateriju pieejamu tirgū, izplatītāji rūpīgi ievēro šīs regulas prasības.

2. Pirms bateriju darīt pieejamu tirgū, izplatītāji pārliecinās, ka:

a) ražotājs ir reģistrēts 55. pantā minētajā ražotāju reģistrā;

b) uz baterijas ir 19. pantā minētā *CE* zīme un baterija ir marķēta un apzīmēta saskaņā ar 13. pantu;

c) baterijai ir pievienoti dokumenti, kas prasīti saskaņā ar 6. līdz 10. pantu un 12., 13. un 14. pantu, kā arī instrukcijas un drošuma informācija tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā vai valodās, kā noteikusi dalībvalsts, kurā bateriju paredzēts darīt pieejamu tirgū vai nodot ekspluatācijā; un

d) izgatavotājs un importētājs ir izpildījuši attiecīgi 38. panta 6. un 7. punktā un 41. panta 3. punktā noteiktās prasības.

3. Ja izplatītājs uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka baterija neatbilst 6. līdz 10. pantam vai 12., 13., vai 14. pantam, izplatītājs bateriju nedara pieejamu tirgū, iekams nav panākta tās atbilstība. Turklāt, ja baterija rada risku, izplatītājs par to informē izgatavotāju vai importētāju, kā arī tirgus uzraudzības iestādes.

4. Izplatītāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir atbildīgi par bateriju, tās uzglabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tās atbilstību 6. līdz 10. pantam un 12., 13. un 14. pantam.

5. Izplatītāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka baterija, kuru tie ir darījuši pieejamu tirgū, neatbilst 6. līdz 10. pantam vai 12., 13., vai 14. pantam, pārliecinās, ka tiek veikti korektīvie pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu minētās baterijas atbilstību vai attiecīgā gadījumā to izņemtu vai atsauktu. Turklāt, ja baterija rada risku, izplatītāji nekavējoties par to informē tās dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādes, kuras tirgū tie bateriju ir darījuši pieejamu, sniedzot detalizētu informāciju, jo īpaši par neatbilstību un par visiem veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

6. Pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma izgatavotāji minētajai iestādei viegli saprotamā valodā vai valodās sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu baterijas atbilstību 6. līdz 10. pantam un 12., 13. un 14. pantam. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz elektroniskā formātā un – pēc pieprasījuma – papīra formātā. Izplatītāji pēc valsts iestādes pieprasījuma sadarbojas ar to jebkurā pasākumā, kas tiek veikts, lai novērstu riskus, kurus rada baterija, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū.

43. pants

Izpildes pakalpojumu sniedzēju pienākumi

Izpildes pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka attiecībā uz baterijām, ar ko tie rīkojas, uzglabāšanas, iepakošanas, adresēšanas vai izsūtīšanas apstākļi negatīvi neietekmē bateriju atbilstību 6. līdz 10. pantam un 12., 13. un 14. pantam.

Neskarot attiecīgo ekonomikas operatoru pienākumus, kas noteikti šajā nodaļā, izpildes pakalpojumu sniedzēji papildus prasībām, kuras minētas pirmajā daļā, veic arī 40. panta 3. punkta c) apakšpunktā un 40. panta 4. punktā noteiktos uzdevumus.

44. pants

Gadījums, kad uz importētājiem un izplatītājiem attiecas izgatavotāju pienākumi

Importētāju vai izplatītāju par izgatavotāju šīs regulas nolūkos uzskata par izgatavotāju un uz tiem attiecina 38. pantā minētos izgatavotāja pienākumus, ja pastāv jebkurš no šiem apstākļiem:

a) bateriju laiž tirgū vai ekspluatācijā ar minētā importētāja vai izplatītāja paša nosaukumu vai preču zīmi;

b) minētais importētājs vai izplatītājs tirgū vai ekspluatācijā jau laistu bateriju pārveido tā, ka tas varētu ietekmēt atbilstību attiecīgajām šīs regulas prasībām; vai

c) minētais importētājs vai izplatītājs maina nolūku, kādam tirgū vai ekspluatācijā jau laista baterija paredzēta.

45. pants

To ekonomikas operatoru pienākumi, kuri laiž tirgū vai ekspluatācijā baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana

1. Ekonomikas operatori, kas laiž tirgū vai ekspluatācijā baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, nodrošina, ka minēto bateriju un šādu bateriju komponentu, uz kuriem attiecas kāda no minētajām operācijām, pārbaude, snieguma testēšana, iepakošana un nosūtīšana tiek veikta, ievērojot pienācīgu kvalitātes kontroli un drošuma instrukcijas.

2. Ekonomikas operatori, kas laiž tirgū vai ekspluatācijā baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, nodrošina, ka baterija atbilst šīs regulas prasībām, visām attiecīgajām produktu, vides, cilvēku veselības aizsardzības un transporta drošuma prasībām, kas noteiktas citos Savienības tiesību aktos, ņemot vērā to, ka minēto operāciju rezultātā minētā baterija varētu ietilpt citā bateriju kategorijā. Attiecībā uz pārražošanas operācijām šādi ekonomikas operatori pēc pieprasījuma iesniedz tirgus uzraudzības iestādēm dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu, ka uz bateriju ir attiekusies pārražošana saskaņā ar šo regulu.

46. pants

Ekonomikas operatoru identifikācija

1. Ekonomikas operatori pēc valsts iestādes pieprasījuma sniedz tirgus uzraudzības iestādēm šādu informāciju:

a) visu to ekonomikas operatoru identitāti, kuri tiem piegādājuši bateriju;

b) visu to ekonomikas operatoru identitāti, kuriem tie piegādājuši bateriju, kā arī par daudzumiem un precīziem modeļiem.

2. Ekonomikas operatori nodrošina, ka tie spēj uzrādīt 1. punktā minēto informāciju 10 gadus pēc tam, kad baterija tiem piegādāta, un 10 gadus pēc tam, kad tie ir piegādājuši bateriju.

VII NODAĻA

Ekonomikas operatoru pienākumi attiecībā uz bateriju pienācīgas pārbaudes politiku

47. pants

Šīs nodaļas darbības joma

Šo nodaļu nepiemēro ekonomikas operatoriem, kuru neto apgrozījums finanšu gadā pirms pēdējā finanšu gada bija mazāks par 40 miljoniem EUR un kuri nav daļa no grupas, ko veido mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, kuri konsolidēti pārsniedz 40 miljonu EUR limitu.

Šo nodaļu nepiemēro ekonomikas operatoriem, kuri laiž tirgū vai ekspluatācijā baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, ja šādas baterijas jau ir laistas tirgū vai ekspluatācijā pirms šādu operāciju veikšanas.

Šo nodaļu piemēro, neskarot noteikumus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos par pienācīgas pārbaudes pienākumiem attiecībā uz minerāliem un metāliem, kuru izcelsme ir konfliktu skartās un augsta riska teritorijās.

48. pants

Bateriju pienācīgas pārbaudes politika

1. No 2025. gada 18. augusta ekonomikas operatori, kas laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā baterijas, izpilda šā panta 2. un 3. punktā, 49., 50. un 52. pantā noteiktos pienācīgas pārbaudes pienākumus un šajā nolūkā izveido un īsteno bateriju pienācīgas pārbaudes politiku.

2. Šā panta 1. punktā minēto ekonomikas operatoru bateriju pienācīgas pārbaudes politiku verificē paziņotā struktūra saskaņā ar 51. pantu ("trešās personas verifikācija"), un minētā paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka bateriju pienācīgas pārbaudes politika tiek uzturēta un piemērota saskaņā ar 49., 50. un 52. pantu. Paziņotā struktūra iesniedz revidējamajam ekonomikas operatoram revīzijas ziņojumu.

3. Šā panta 1. punktā minētie ekonomikas operatori desmit gadus pēc tam, kad tirgū laista pēdējā baterija, kas izgatavota saskaņā ar attiecīgo bateriju pienācīgas pārbaudes politiku, glabā dokumentāciju, kas pierāda 49., 50. un 52. pantā noteikto pienākumu izpildi, tostarp 51. pantā minēto verifikācijas ziņojumu un apstiprinājuma lēmumu un šā panta 2. punktā minētos revīzijas ziņojumus.

4. Neskarot ekonomikas operatoru individuālo atbildību par savu bateriju pienācīgas pārbaudes politiku, šā panta 1. punktā minētie ekonomikas operatori, lai atbilstu 48., 49., 50. un 52. pantā noteiktajām prasībām, var sadarboties ar citiem dalībniekiem, tostarp izmantojot pienācīgas pārbaudes shēmas, kas atzītas saskaņā ar šo regulu.

5. Līdz 2025. gada 18. februārim Komisija publicē norādījumus attiecībā uz 49. un 50. pantā noteikto pienācīgas pārbaudes prasību piemērošanu, ņemot vērā X pielikuma 2. punktā minētos riskus un jo sevišķi ievērojot X pielikuma 3. un 4. punktā minētos starptautiskos instrumentus.

6. Lai ekonomikas operatoriem sniegtu informāciju un atbalstu šajā regulā noteikto pienācīgas pārbaudes pienākumu izpildē, dalībvalstis var individuāli vai kopīgi izveidot un uzturēt īpašas tīmekļa vietnes, platformas vai portālus.

7. Komisija var papildināt 6. punktā minētos dalībvalstu atbalsta pasākumus, pamatojoties uz esošo Savienības rīcību, ar ko atbalsta pienācīgu pārbaudi Savienībā un trešās valstīs, un var izstrādāt jaunus pasākumus, lai palīdzētu ekonomikas operatoriem pildīt to pienākumus, kas noteikti šajā regulā.

8. Komisija regulāri novērtē vajadzību atjaunināt X pielikumā izklāstīto izejmateriālu un riska kategoriju sarakstu.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai:

a) grozītu izejmateriālu sarakstu X pielikuma 1. punktā un riska kategoriju sarakstu X pielikumā 2. punktā, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību bateriju izgatavošanas un ķīmiskā sastāva jomā un grozījumus Regulā (ES) 2017/821;

b) grozītu X pielikuma 3. punktā iekļauto starptautisko instrumentu sarakstu saskaņā ar norisēm attiecīgajos starptautiskajos forumos attiecībā uz standartiem, kas saistīti ar pienācīgas pārbaudes politiku un vides un sociālo tiesību aizsardzību;

c) grozītu šā panta 1. punktā minētajiem ekonomikas operatoriem uzliktos pienākumus, kas izklāstīti 49. un 50. pantā, ņemot vērā grozījumus Regulā (ES) 2017/821, un grozītu to starptautiski atzītu pienācīgas pārbaudes instrumentu sarakstu, kas izklāstīti X pielikuma 4. punktā.

49. pants

Ekonomikas operatora pārvaldības sistēma

1. Ikviens šīs regulas 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators:

a) pieņem un skaidri paziņo piegādātājiem un sabiedrībai informāciju par to, kāda ir uzņēmuma bateriju pienācīgas pārbaudes politika attiecībā uz X pielikuma 1. punktā uzskaitītajiem izejmateriāliem un saistītajām X pielikuma 2. punktā uzskaitītajām sociālā un vidiskā riska kategorijām;

b) savā bateriju pienācīgas pārbaudes politikā iekļauj standartus, kuri ir saskanīgi ar standartiem, kas ir izklāstīti X pielikuma 4. punktā uzskaitītajos starptautiski atzītos pienācīgas pārbaudes instrumentos;

c) savu iekšējās vadības sistēmu strukturē tā, lai atbalstītu savu bateriju pienācīgas pārbaudes politiku, uzticot atbildību savam augstākās vadības līmenim pārraudzīt savu bateriju pienācīgas pārbaudes politiku, kā arī vismaz 10 gadus uzglabāt dokumentāciju par minēto sistēmu;

d) izveido un izmanto kontroles un pārredzamības sistēmu attiecībā uz piegādes ķēdi, tostarp pārraudzības ķēdi vai izsekojamības sistēmu, identificējot piegādes ķēdes augšposma dalībniekus;

e) savu bateriju pienācīgas pārbaudes politiku, tostarp riska pārvaldības pasākumus, iestrādā līgumos un nolīgumos ar piegādātājiem; un

f) izveido sūdzību mehānismu, tostarp agrīnās brīdināšanas riska apzināšanās sistēmu un tiesiskās aizsardzības mehānismu, vai nodrošina šādus mehānismus, vienojoties par sadarbību ar citiem ekonomikas operatoriem vai organizācijām vai atvieglojot piekļuvi ārējiem ekspertiem vai struktūrām, piemēram, ombudam; šādu mehānismu pamatā ir ANO Vadošie principi uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām.

2. Šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sistēmu pamato ar dokumentāciju, kurā sniegta vismaz šāda informācija:

a) izejmateriāla apraksts, arī tā tirdzniecības nosaukums un tips;

b) tā piegādātāja nosaukums un adrese, kas baterijās esošo izejmateriālu piegādājis ekonomikas operatoram, kurš laiž tirgū baterijas, kas satur attiecīgo izejmateriālu;

c) izejmateriāla izcelsmes valsts un tirgus darījumi, sākot no ieguves līdz tiešajam piegādātājam un ekonomikas operatoram, kas bateriju laiž tirgū;

d) tirgū laistajā baterijā esošā izejmateriāla daudzumi, ko izsaka kā procentuālo daļu vai masu;

e) trešās personas verifikācijas ziņojumi, ko izdevusi paziņotā struktūra un kas attiecas uz piegādātājiem, kā minēts 50. panta 3. punktā;

f) ja e) apakšpunktā minētie ziņojumi nav pieejami un ja izejmateriāla izcelsme ir konfliktu skartās un augsta riska teritorijās – papildu informācija atbilstoši konkrētiem ieteikumiem augšposma ekonomikas operatoriem, kā noteikts ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijās attiecībā uz atbildīgām izrakteņu piegādes ķēdēm no konfliktu skartām un augsta riska teritorijām, attiecīgā gadījumā, piemēram, par izcelsmes raktuvi, vietu, kur izejmateriāli tiek uzkrāti, tirgoti un apstrādāti, un kur tiek maksāti nodokļi, maksas un nodevas.

Pirmās daļas e) apakšpunktā minētos trešās personas verifikācijas ziņojumus piegādātāji, kā minēts 50. panta 3. punktā, dara pieejamus piegādes ķēdes lejupējā posma operatoriem.

50. pants

Riska pārvaldības pienākumi

1. Šīs regulas 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators:

a) savā pārvaldības plānā apzina un novērtē nelabvēlīgas ietekmes risku savā piegādes ķēdē saistībā ar X pielikuma 2. punktā uzskaitītajām riska kategorijām, tostarp, pamatojoties uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar 49. pantu, un jebkādu citu būtisku informāciju, kas ir publiski pieejama vai ko sniegušas ieinteresētās personas, atsaucoties uz tā bateriju pienācīgas pārbaudes politiku;

b) lai reaģētu uz identificētajiem riskiem, izstrādā un īsteno stratēģiju nolūkā novērst, mazināt un citā veidā risināt negatīvu ietekmi:

i) saskaņā ar 49. panta 1. punkta c) apakšpunktu noteiktajam savas augstākās vadības līmenim ziņojot par tā riska novērtēšanā konstatēto;

ii) pieņemot riska pārvaldības pasākumus, kas atbilst starptautiski atzītiem pienācīgas pārbaudes instrumentiem, kuri uzskaitīti X pielikuma 4. punktā, un ņemot vērā savas spējas ietekmēt piegādātājus, tostarp to meitasuzņēmumus un apakšuzņēmumus, kuri var vissekmīgāk novērst vai mazināt identificēto risku, un vajadzības gadījumā izdarīt spiedienu uz tiem;

iii) izstrādājot un īstenojot riska pārvaldības plānu, uzraugot un sekojot līdzi tam, cik veiksmīgi ir riska mazināšanas pasākumi, ziņojot saskaņā ar 49. panta 1. punkta c) apakšpunktu savas augstākās vadības līmenim un apsverot iespēju pēc neveiksmīgiem riska mazināšanas mēģinājumiem pārtraukt vai izbeigt attiecības ar piegādātāju vai tā meitasuzņēmumu vai apakšuzņēmumu, pamatojoties uz attiecīgiem 49. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētiem līgumiem un nolīgumiem;

iv) papildus izvērtējot faktus un riskus attiecībā uz mazināmajiem riskiem, vai tad, ja ir mainījušies apstākļi.

2. Ja 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators veic riska mazināšanas pasākumus, vienlaikus turpinot tirdzniecību vai to uz laiku pārtraucot, tas apspriežas ar piegādātājiem un attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp vietējām un valsts valdības iestādēm, starptautiskajām vai pilsoniskās sabiedrības organizācijām un skartajām trešajām personām, piemēram, vietējām kopienām, pirms stratēģijas izveidošanas attiecībā uz izmērāmiem riska mazināšanas pasākumiem šā panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minētajā riska pārvaldības plānā.

3. Šīs regulas 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators identificē un novērtē varbūtību, ka tā piegādes ķēdē iestāsies negatīva ietekme X pielikuma 2. punktā uzskaitītajās riska kategorijās. Minētais ekonomikas operators riskus savā piegādes ķēdē identificē un novērtē savas riska pārvaldības sistēmas ietvaros. Ekonomikas operators attiecībā uz savām pienācīgas pārbaudes ķēdēm ar paziņotās struktūras starpniecību veic trešās personas verifikācijas saskaņā ar 51. pantu. Ekonomikas operators var izmantot trešās personas verifikācijas ziņojumus, ko šāda paziņotā struktūra izdevusi saskaņā ar 51. panta 2. punktu, attiecībā uz bateriju pienācīgas pārbaudes politiku, ko īsteno piegādātāji minētajā ķēdē saskaņā ar šo nodaļu. Ekonomikas operatori var arī izmantot minētos trešās personas verifikācijas ziņojumus, lai attiecīgā gadījumā novērtētu minēto piegādātāju pienācīgas pārbaudes praksi.

4. Šīs regulas 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators šā panta 3. punktā minētajā riska novērtēšanā konstatēto paziņo savas augstākās vadības līmenim, kam uzticēta atbildība saskaņā ar 49. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un īsteno šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto stratēģiju.

51. pants

Trešās personas verifikācija attiecībā uz baterijas pienācīgas pārbaudes politiku

1. Paziņotā struktūra veic trešās personas verifikāciju. Šādas trešās personas verifikācijas:

a) aptver visas darbības, procesus un sistēmas, ko ekonomikas operatori izmanto, lai izpildītu to pienācīgas pārbaudes prasības saskaņā ar 49., 50. un 52. pantu;

b) to mērķis ir noteikt, vai ekonomikas operatoru pienācīgas pārbaudes prakse, kuri baterijas laiž tirgū, ir saskaņā ar 49., 50. un 52. pantu;

c) attiecīgā gadījumā ietver uzņēmumu pārbaudes un vāc informāciju no ieinteresētajām personām;

d) apzina jomas, kurās ekonomikas operatoriem, kuri laiž baterijas tirgū, ir iespējami uzlabojumi saistībā ar to pienācīgas pārbaudes praksi;

e) ievēro revīzijas principus par neatkarību, kompetenci un pārskatatbildību, kā noteikts ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijās attiecībā uz atbildīgām izrakteņu piegādes ķēdēm no konfliktu skartām un augsta riska teritorijām.

2. Paziņotā struktūra sniedz verifikācijas ziņojumu, kurā uzskaita pasākumus, kas veikti saskaņā ar šā panta 1. punktu, un šo pasākumu rezultātus. Ja 48. pantā minētā bateriju pienācīgas pārbaudes politika izpilda 49., 50. un 52. pantā noteiktos pienākumus, paziņotā struktūra izdod apstiprinājuma lēmumu.

52. pants

Informēšana par bateriju pienācīgas pārbaudes politiku

1. Šīs regulas 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators pēc dalībvalstu tirgus uzraudzības iestāžu vai valsts iestāžu pieprasījuma dara tām pieejamu verifikācijas ziņojumu un apstiprinājuma lēmumu, kas izdots saskaņā ar 51. pantu, revīzijas ziņojumus, kas minēti 48. panta 2. punktā, un pieejamos pierādījumus par atbilstību pienācīgas pārbaudes shēmai, ko Komisija atzinusi saskaņā ar 53. pantu.

2. Šīs regulas 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators, pienācīgi ņemot vērā uzņēmējdarbības konfidencialitāti un citus konkurences apsvērumus, saviem tiešajiem pircējiem lejupējā piegādes ķēdē dara pieejamu visu attiecīgo informāciju, kas iegūta un glabāta, ievērojot tā bateriju pienācīgas pārbaudes politiku.

3. Šīs regulas 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators katru gadu pārskata un publisko, tostarp internetā, ziņojumu par savu bateriju pienācīgas pārbaudes politiku. Minētajā ziņojumā, pienācīgi ņemot vērā uzņēmējdarbības konfidencialitāti un citus konkurences apsvērumus, tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā veidā un skaidri norādot attiecīgās baterijas, ietver datus un informāciju par to, kādus pasākumus minētais ekonomikas operators veicis, lai izpildītu 49. un 50. panta prasības, tostarp to, kāda būtiska negatīva ietekme konstatēta X pielikuma 2. punktā uzskaitītajās riska kategorijās un kā šī ietekme novērsta, kā arī iekļauj kopsavilkuma ziņojumu par trešās personas verifikācijām, kas veiktas saskaņā ar 51. pantu, tostarp paziņotās struktūras nosaukumu. Minētajā ziņojumā attiecīgā gadījumā arī ietver piekļuvi informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs attiecībā uz vides jautājumiem, kas saistīti ar baterijās esošo izejmateriālu sagādi, pārstrādi un tirdzniecību.

4. Ja 48. panta 1. punktā minētais ekonomikas operators var pierādīt, ka baterijā esošie X pielikuma 1. punktā uzskaitītie izejmateriāli ir iegūti no reciklētiem avotiem, tas šos secinājumus pietiekami sīki un publiski izziņo, pienācīgi ņemot vērā uzņēmējdarbības konfidencialitāti un citus konkurences apsvērumus.

53. pants

Pienācīgas pārbaudes shēmu atzīšana

1. Valdības, nozares apvienības un citi ieinteresētu organizāciju grupējumi, kuri ir izstrādājuši un pārrauga pienācīgas pārbaudes shēmas ("shēmu īpašnieki"), var iesniegt Komisijai pieteikumu, lai tā atzītu šīs pienācīgas pārbaudes shēmas. Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka prasības par to, kāda informācija jāiekļauj atzīšanas pieteikumos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

2. Ja, pamatojoties uz pierādījumiem un informāciju, kas sniegti, ievērojot šā panta 1. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā norādītā pienācīgas pārbaudes shēma dod iespēju ekonomikas operatoriem izpildīt 48., 49., 50. un 52. pantā izklāstītās prasības, tā pieņem īstenošanas aktu, ar kuru minēto shēmu atzīst par līdzvērtīgu šīs regulas prasībām. Pirms minētā īstenošanas akta pieņemšanas apspriežas ar ESAO Atbildīgas uzņēmējdarbības prakses centru. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

Pieņemot lēmumu par pienācīgas pārbaudes shēmas atzīšanu, Komisija ņem vērā dažādo nozares praksi, ko aptver minētā shēma, kā arī uz risku balstītu pieeju un metodi, kas minētajā shēmā tiek izmantota risku apzināšanai.

3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, kuros nosaka metodiku un kritērijus, pēc kuriem Komisija saskaņā ar šā panta 2. punktu konstatē, vai pienācīgas pārbaudes shēmas dod iespēju ekonomikas operatoriem izpildīt 48., 49., 50. un 52. pantā noteiktās prasības. Komisija attiecīgā gadījumā arī periodiski pārbauda, vai atzītas pienācīgas pārbaudes shēmas joprojām atbilst kritērijiem, uz kuru pamata, ievērojot šā panta 2. punktu, pieņemts lēmums piešķirt līdzvērtības atzīšanu.

4. Tādas pienācīgas pārbaudes shēmas īpašnieks, kura atzīta par līdzvērtīgu saskaņā ar 2. punktu, nekavējoties informē Komisiju par visām izmaiņām vai atjauninājumiem minētajā shēmā. Komisija novērtē, vai šādas izmaiņas vai atjauninājumi ietekmē minētās shēmas līdzvērtības atzīšanu, un veic attiecīgus pasākumus.

5. Ja pierādījumi liecina par atkārtotiem vai būtiskiem gadījumiem, kad ekonomikas operatori, kuri īsteno saskaņā ar šā panta 2. punktu atzītu shēmu, nav izpildījuši 48., 49., 50 un 52. pantā izklāstītās prasības, Komisija, apspriežoties ar atzītās pienācīgas pārbaudes shēmas īpašnieku, izvērtē, vai minētie gadījumi liecina par shēmas nepilnībām.

6. Ja Komisija konstatē to, ka nav ievērotas 48., 49., 50 un 52. pantā noteiktās prasības vai ka atzītā pienācīgas pārbaudes shēmā ir nepilnības, tā var dot shēmas īpašniekam pienācīgu laiku novēršanas pasākumu veikšanai.

7. Ja shēmas īpašnieks neveic vajadzīgos novēršanas pasākumus vai atsakās tos veikt un ja Komisija ir konstatējusi, ka šā panta 6. punktā minētā prasību neievērošana vai nepilnības apdraud 48. panta 1. punktā minētā ekonomikas operatora, kas īsteno shēmu, spēju izpildīt 48., 49., 50. un 52. pantā noteiktās prasības, vai ja ir atkārtoti vai būtiski gadījumi, kad ekonomikas operatori, kas īsteno shēmu, nav ievērojuši prasības attiecīgās shēmas nepilnību dēļ, Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar kuru anulē attiecīgās shēmas līdzvērtības atzīšanu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

8. Komisija izveido un pastāvīgi atjaunina atzīto pienācīgas pārbaudes shēmu reģistru. Tiek nodrošināta minētā reģistra publiska pieejamība internetā.

VIII NODAĻA

Bateriju atkritumu apsaimniekošana

54. pants

Kompetentā iestāde

1. Dalībvalstis ieceļ vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas atbildīgas par šajā nodaļā noteiktajiem pienākumiem, jo īpaši par uzraudzību un pārbaudi, kā ražotāji un ražotāju atbildības organizācijas izpilda savus pienākumus saskaņā ar šo nodaļu.

2. Katra dalībvalsts no šā panta 1. punktā minētajām kompetentajām iestādēm var izraudzīties arī vienu kontaktpunktu saziņai ar Komisiju saskaņā ar 4. punktu.

3. Dalībvalstis detalizēti nosaka, kādai jābūt kompetentās iestādes vai iestāžu organizācijai un darbībai, tostarp administratīvos un procedūras noteikumus attiecībā uz:

a) ražotāju reģistrāciju saskaņā ar 55. pantu;

b) ražotāju un ražotāju atbildības organizāciju pilnvarošanu saskaņā ar 58. pantu;

c) ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu izpildes pārraudzību saskaņā ar 57. pantu;

d) datu vākšanu par baterijām un bateriju atkritumiem saskaņā ar 75. pantu;

e) informācijas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar 76. pantu.

4. Dalībvalstis saskaņā ar 1. punktu iecelto kompetento iestāžu nosaukumus un adreses Komisijai paziņo līdz 2025. gada 18. novembrim. Dalībvalstis par visām šo kompetento iestāžu nosaukuma vai adreses izmaiņām bez liekas kavēšanās informē Komisiju.

55. pants

Ražotāju reģistrs

1. Dalībvalstis izveido ražotāju reģistru, ko izmanto, lai uzraudzītu ražotāju atbilstību šīs nodaļas prasībām.

2. Ražotāji reģistrējas šā panta 1. punktā minētajā reģistrā. Minētajā nolūkā tie iesniedz pieteikumu reģistrācijai katrā dalībvalstī, kurā tie bateriju dara pieejamu tirgū pirmo reizi.

Ražotāji reģistrācijas pieteikumu iesniedz, izmantojot elektronisku datu apstrādes sistēmu, kā minēts šā panta 9. punkta a) apakšpunktā.

Ražotāji baterijas, tostarp tās, kas iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, dara pieejamas dalībvalsts tirgū tikai tad, ja tie vai – pilnvarošanas gadījumā – saistībā ar ražotāja paplašinātu atbildību pilnvarotie pārstāvji ir reģistrēti minētajā dalībvalstī.

3. Reģistrācijas pieteikumā ietver šādu informāciju:

a) ražotāja nosaukums un zīmola nosaukumi, ja tie ir pieejami, ar kādiem ražotājs darbojas attiecīgajā dalībvalstī, un adrese, tostarp pasta indekss un vieta, ielas nosaukums un numurs, valsts, tālruņa numurs, ja tāds ir, tīmekļa vietnes un e-pasta adrese, norādot vienotu kontaktpunktu;

b) ražotāja valsts identifikācijas kods, tostarp komercreģistra numurs vai cits līdzvērtīgs oficiāls reģistrācijas numurs, un Eiropas vai valsts nodokļu maksātāja identifikācijas numurs;

c) to bateriju kategorija vai kategorijas, ko ražotājs iecerējis pirmo reizi darīt pieejamas tirgū dalībvalsts teritorijā, proti, pārnēsājamas baterijas, rūpnieciskas baterijas, *LMT* baterijas, elektrotransportlīdzekļu baterijas vai *SLI* baterijas, un to ķīmiskais sastāvs;

d) informācija par to, kā ražotājs izpilda attiecīgi 56. pantā noteiktos pienākumus un 59., 60. un 61. pantā noteiktās prasības, proti:

   i) attiecībā uz pārnēsājamām baterijām vai *LMT* baterijām d) apakšpunkta prasības izpilda:

      — rakstiski informējot par pasākumiem, ko ražotājs ieviesis, lai izpildītu 56. pantā noteiktos ražotāja atbildības pienākumus, par pasākumiem, kas ieviesti, lai izpildītu 59. panta 1. punktā vai 60. panta 1. punktā noteiktos dalītās savākšanas pienākumus attiecībā uz tādu bateriju daudzumu, ko ražotājs dara pieejamas tirgū attiecīgajā dalībvalstī, un par sistēmu, ar ko nodrošina, ka kompetentajām iestādēm paziņotie dati ir ticami,

      — attiecīgā gadījumā norādot tās ražotāju atbildības organizācijas nosaukumu un kontaktinformāciju, tostarp pasta indeksu un vietu, ielas nosaukumu un numuru, valsti, tālruņa numuru, tīmekļa vietnes un e-pasta adresi, un valsts identifikācijas kodu, kuru ražotājs iecēlis ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu izpildei saskaņā ar 57. panta 1. un 2. punktu, tostarp ražotāju atbildības organizācijas komercreģistra numuru vai citu līdzvērtīgu oficiālu reģistrācijas numuru, un Eiropas vai valsts nodokļu maksātāja identifikācijas numuru, un pārstāvētā ražotāja pilnvarojumu;

   ii) attiecībā uz *SLI* baterijām, rūpnieciskām baterijām un elektrotransportlīdzekļu baterijām d) apakšpunkta prasības izpilda:

      — rakstiski informējot par pasākumiem, ko ražotājs ieviesis, lai izpildītu 56. pantā noteiktos ražotāja atbildības pienākumus, par pasākumiem, kas ieviesti, lai izpildītu 61. panta 1. punktā noteiktos savākšanas pienākumus attiecībā uz tādu bateriju daudzumu, ko ražotājs dara pieejamas tirgū attiecīgajā dalībvalstī, un par sistēmu, ar ko nodrošina, ka kompetentajām iestādēm paziņotie dati ir ticami,

      — attiecīgā gadījumā norādot tās ražotāju atbildības organizācijas nosaukumu un kontaktinformāciju, tostarp pasta indeksu un vietu, ielas nosaukumu un numuru, valsti, tālruņa numuru, tīmekļa vietnes un e-pasta adresi, un valsts identifikācijas kodu, kuru ražotājs iecēlis ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu izpildei saskaņā ar 57. panta 1. un 2. punktu, tostarp ražotāju atbildības organizācijas komercreģistra numuru vai citu līdzvērtīgu oficiālu reģistrācijas numuru, un Eiropas vai valsts nodokļu maksātāja identifikācijas numuru, un pārstāvētā ražotāja pilnvarojumu;

e) ražotāja vai attiecīgā gadījumā pilnvarotā pārstāvja paziņojums par ražotāja paplašinātu atbildību, vai saskaņā ar 57. panta 1. punktu ieceltās ražotāju atbildības organizācijas paziņojums, kurā apliecināts sniegtās informācijas patiesums.

4. Neskarot šā panta 3. punktu, minētā punkta d) apakšpunktā noteikto informāciju sniedz vai nu reģistrācijas pieteikumā saskaņā ar šā panta 3. punktu, vai pilnvarošanas pieteikumā saskaņā ar 58. pantu. Šādā pilnvarošanas pieteikumā iekļauj vismaz informāciju par ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu individuālu vai kolektīvu izpildi.

5. Dalībvalsts vajadzības gadījumā var pieprasīt papildu informāciju vai dokumentus, lai efektīvi izmantotu ražotāju reģistru.

6. Ja ražotājs ir iecēlis ražotāju atbildības organizāciju saskaņā ar 57. panta 1. punktu, šajā pantā noteiktos pienākumus *mutatis mutandis* pilda minētā organizācija, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav norādījusi citādi.

7. Šajā pantā noteiktos pienākumus ražotāja vārdā var izpildīt pilnvarotais pārstāvis attiecībā uz ražotāja paplašinātu atbildību.

Ja šajā pantā noteiktos pienākumus ražotāja vārdā izpilda tāds pilnvarotais pārstāvis attiecībā uz ražotāja paplašinātu atbildību, kas pārstāv vairāk nekā vienu ražotāju, papildus 3. punktā prasītajai informācijai minētais pilnvarotais pārstāvis sniedz norādes par nosaukumu un kontaktinformāciju par katru pārstāvēto ražotāju atsevišķi.

8. Dalībvalsts var nolemt, ka reģistrācijas procedūra, ievērojot šo pantu, un pilnvarojuma piešķiršanas procedūra, ievērojot 58. pantu, veido vienotu procedūru, ar noteikumu, ka pieteikums atbilst šā panta 3. līdz 7. punktā noteiktajām prasībām.

9. Kompetentā iestāde:

a) savā tīmekļa vietnē sniedz informāciju par pieteikumu procesu, izmantojot elektronisku datu apstrādes sistēmu;

b) piešķir reģistrāciju un reģistrācijas numuru ne vēlāk kā 12 nedēļu laikā no brīža, kad ir sniegta visa 2. un 3. punktā prasītā informācija.

10. Kompetentā iestāde var:

a) noteikt kārtību attiecībā uz reģistrācijas prasībām un procedūru, nepievienojot ievērojamas prasības papildus tām, kas noteiktas 2. un 3. punktā;

b) iekasēt no ražotājiem uz izmaksām balstītu un samērīgu maksu par 2. punktā minēto pieteikumu apstrādi.

11. Kompetentā iestāde var atteikt reģistrēt ražotāju vai atsaukt ražotāja reģistrāciju, ja 3. punktā minētā informācija un saistītie dokumentārie pierādījumi nav sniegti vai nav pietiekami vai ja ražotājs vairs neatbilst 3. punkta d) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

Kompetentā iestāde atsauc ražotāja reģistrāciju, ja tas vairs nepastāv.

12. Ražotājs vai attiecīgā gadījumā pilnvarotais pārstāvis attiecībā uz ražotāja paplašinātu atbildību, vai ieceltā ražotāju atbildības organizācija tās pārstāvēto ražotāju vārdā bez liekas kavēšanās paziņo kompetentajai iestādei par visām reģistrācijā ietvertās informācijas izmaiņām un par to, ka dalībvalsts teritorijā galīgi pārtrauc darīt pieejamas tirgū baterijas, kas norādītas reģistrācijā.

13. Ja ražotāju reģistrā iekļautā informācija nav publiski pieejama, dalībvalstis nodrošina, ka tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar ražotājiem, bez maksas tiek piešķirta piekļuve reģistra informācijai.

56. pants

Ražotāja paplašināta atbildība

1. Bateriju ražotājiem par baterijām, ko tie pirmo reizi dara pieejamas tirgū dalībvalsts teritorijā, ir ražotāja paplašināta atbildība. Šādi ražotāji ievēro Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a panta un šīs nodaļas prasības.

2. Ekonomikas operatoru, kurš dalībvalsts teritorijā pirmo reizi dara pieejamu tirgū bateriju, kas iegūta sagatavošanas atkalizmantošanai, sagatavošanas pārprofilēšanai, pārprofilēšanas vai pārražošanas operāciju rezultātā, šīs regulas nolūkos uzskata par šādas baterijas ražotāju, un tam ir ražotāja paplašināta atbildība.

3. Ražotājs, kā definēts 3. panta 47. punkta d) apakšpunktā, ieceļ pilnvaroto pārstāvi attiecībā uz ražotāja paplašināto atbildību katrā dalībvalstī, kurā tas pārdod baterijas. Šāda iecelšana notiek ar rakstisku pilnvarojumu.

4. Finansiālās iemaksas, kas jāveic ražotājam, sedz šādas izmaksas par produktiem, kurus ražotājs dara pieejamus attiecīgās dalībvalsts tirgū:

a) izmaksas par bateriju atkritumu dalītu savākšanu un to tālāku transportēšanu un apstrādi, ņemot vērā visus ieņēmumus, kas gūti no sagatavošanas atkalizmantošanai vai sagatavošanas pārprofilēšanai, vai no tādu otrreizējo izejmateriālu vērtības, kas atgūti no reciklētiem bateriju atkritumiem;

b) izmaksas par savākto jaukto sadzīves atkritumu sastāva apsekojuma veikšanu saskaņā ar 69. panta 5. punktu;

c) izmaksas, kas rodas, sniedzot informāciju par bateriju atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu saskaņā ar 74. pantu;

d) izmaksas par datu vākšanu un ziņošanu kompetentajām iestādēm saskaņā ar 75. pantu.

5. Ja dara pieejamas baterijas, uz kurām ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, gan oriģinālo bateriju ražotāji, gan to bateriju ražotāji, kas laistas tirgū minēto operāciju rezultātā, var izveidot un pielāgot izmaksu dalīšanas mehānismu, pamatojoties uz izmaksu faktisko sadalījumu starp dažādajiem ražotājiem, lai dalītu izmaksas, kas minētas 4. punkta a), c) un d) apakšpunktā.

Ja uz 2. punktā minēto bateriju attiecas vairāk nekā viena ražotāja paplašināta atbildība, pirmais ražotājs, kas minēto bateriju dara pieejamu tirgū, nesedz šāda izmaksu dalīšanas mehānisma rezultātā radušās papildu izmaksas.

Komisija veicina informācijas apmaiņu un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm attiecībā uz šādiem izmaksu dalīšanas mehānismiem.

57. pants

Ražotāju atbildības organizācija

1. Ražotāji var iecelt saskaņā ar 58. pantu pilnvarotu ražotāju atbildības organizāciju to vārdā pildīt ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, lai ražotāju atbildības organizācijas iecelšanu noteiktu par obligātu. Šādus pasākumus pamato, balstoties uz konkrētas tirgū laisto bateriju kategorijas konkrētajām iezīmēm un ar to saistītajām atkritumu apsaimniekošanas iezīmēm.

2. Ja ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus pilda kolektīvi, ražotāju atbildības organizācijas nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem neatkarīgi no to izcelsmes vai lieluma, neuzliekot nesamērīgu slogu tiem, kas ražo nelielus bateriju daudzumus, tostarp mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tās tāpat nodrošina, ka finanšu iemaksas, ko tām maksā ražotāji:

a) tiek modulētas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 4. punkta b) apakšpunktu un vismaz pēc bateriju kategorijas un bateriju ķīmiskā sastāva, attiecīgi ņemot vērā to, vai baterijas ir atkārtoti uzlādējamas, to, cik daudz reciklētu materiālu izmantots bateriju izgatavošanā, un to, ka uz baterijām attiecas sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, un to oglekļa pēdu; un

b) tiek pielāgotas tā, lai ņemtu vērā visus ieņēmumus, ko ražotāju atbildības organizācijas guvušas no sagatavošanas atkalizmantošanai vai sagatavošanas pārprofilēšanai, vai no tādu otrreizējo izejmateriālu vērtības, kas atgūti no reciklētiem bateriju atkritumiem.

3. Ja dalībvalstī ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus ražotāju vārdā pildīt ir pilnvarotas vairākas ražotāju atbildības organizācijas, tās nodrošina, ka 59. panta 1. punktā, 60. panta 1. punktā un 61. panta 1. punktā minētās darbības aptver visu dalībvalsts teritoriju. Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai ieceļ neatkarīgu trešo personu, lai nodrošinātu, ka ražotāju atbildības organizācijas pilda savus pienākumus koordinētā veidā.

4. Ražotāju atbildības organizācijas nodrošina to rīcībā esošo datu konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, kas ir atsevišķu ražotāju vai to pilnvaroto pārstāvju īpašumā vai ir tieši attiecināma uz tiem, attiecībā uz ražotāja paplašinātu atbildību.

5. Papildus Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 3. punkta e) apakšpunktā minētajai informācijai ražotāju atbildības organizācijas savās tīmekļa vietnēs vismaz katru gadu, sargājot komercnoslēpumu un rūpniecisko noslēpumu, publicē informāciju par dalīti savākto bateriju atkritumu daudzumu, reciklēšanas efektivitāti un materiālu atgūšanas līmeni, ko sasnieguši ražotāji, kas iecēluši ražotāju atbildības organizāciju.

6. Papildus 5. punktā minētajai informācijai ražotāju atbildības organizācijas dara publiski pieejamu informāciju par to atkritumu apsaimniekošanas operatoru atlases procedūru, kuri atlasīti saskaņā ar 8. punktu.

7. Ja tas vajadzīgs, lai nepieļautu iekšējā tirgus izkropļošanu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktu, kurā nosaka kritērijus, kā piemērot šā panta 2. punkta a) apakšpunktu. Minētais īstenošanas akts neattiecas uz iemaksu apjoma precīzu noteikšanu, un to pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. Atkritumu apsaimniekošanas operatoriem piemēro nediskriminējošu atlases procedūru, kuras pamatā ir pārredzami piešķiršanas kritēriji un kuru veic ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, un kas nerada nesamērīgu slogu maziem un vidējiem uzņēmumiem.

58. pants

Pilnvarojums pildīt ražotāju paplašinātas atbildības pienākumus

1. Ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu individuālas izpildes gadījumā ražotājs un ražotāju atbildības organizācijas, kas ieceltas ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu kolektīvas izpildes gadījumā, iesniedz pieteikumu, lai no kompetentās iestādes saņemtu pilnvarojumu pildīt ražotāju paplašinātas atbildības pienākumus.

2. Pilnvarojumu piešķir tikai tad, ja ir pierādīts:

a) ka ir izpildītas prasības, kas noteiktas Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 3. punkta a) līdz d) apakšpunktā, un ražotāja vai ražotāju atbildības organizācijas ieviestie pasākumi ir pietiekami, lai izpildītu šajā nodaļā noteiktos pienākumus attiecībā uz to bateriju daudzumu, kuras dalībvalsts teritorijā pirmo reizi dara pieejamas tirgū ražotājs vai ražotāji, kuru vārdā attiecīgā ražotāju atbildības organizācija rīkojas; un

b) sniedzot dokumentārus pierādījumus, ka 59. panta 1. un 2. punkta vai 60. panta 1., 2. un 4. punkta prasības ir izpildītas un ka ir ieviesti visi pasākumi, kas nodrošina iespēju sasniegt un ilgstoši uzturēt vismaz savākšanas mērķrādītāju, kas minēts attiecīgi 59. panta 3. punktā un 60. panta 3. punktā.

3. Dalībvalsts savos pasākumos, ar ko paredz 54. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētos administratīvos un procedūras noteikumus, iekļauj detalizētu informāciju par pilnvarojuma piešķiršanas procedūru, kas var atšķirties atkarībā no tā, vai tā attiecas uz ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu individuālu vai kolektīvu izpildi, un kārtību, kādā verificē ražotāju vai ražotāju atbildības organizāciju atbilstību, tostarp informāciju, kas šajā nolūkā jāsniedz ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām. Pilnvarojuma piešķiršanas procedūra ietver prasības verificēt pasākumus, kas ieviesti, lai nodrošinātu atbilstību 59. panta 1. un 2. punktā un 60. panta 1., 2. un 4. punktā noteiktajām prasībām, un verifikācijas termiņus, kas nepārsniedz 12 nedēļas no pilnīgas pieteikuma dokumentācijas iesniegšanas dienas. Verifikāciju var veikt neatkarīgs eksperts, kas izdod verifikācijas ziņojumu par verifikācijas rezultātiem.

4. Ražotājs vai ražotāju atbildības organizācijas bez liekas kavēšanās paziņo kompetentajai iestādei par visām izmaiņām pilnvarojumā iekļautajā informācijā, par visām izmaiņām, kas skar pilnvarojuma piešķiršanas noteikumus, vai par galīgu darbības izbeigšanu.

5. Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 3. punkta d) apakšpunktā paredzēto paškontroles mehānismu īsteno regulāri un vismaz reizi trijos gados, un pēc kompetentās iestādes pieprasījuma, lai pārbaudītu, ka ir ievēroti minētajā punktā izklāstītie noteikumi un joprojām tiek izpildīti šā panta 2. punktā minētie pilnvarojuma piešķiršanas nosacījumi. Ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija pēc pieprasījuma iesniedz paškontroles ziņojumu un vajadzības gadījumā korektīvo pasākumu plāna projektu kompetentajai iestādei. Neskarot šā panta 6. punktā minētās kompetences, kompetentā iestāde var izteikt apsvērumus par paškontroles ziņojumu un korektīvo pasākumu plāna projektu un paziņo jebkādus šādus apsvērumus ražotājam vai ražotāju atbildības organizācijai. Ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija izstrādā un īsteno korektīvo pasākumu plānu, pamatojoties uz minētajiem apsvērumiem.

6. Kompetentā iestāde var nolemt atsaukt attiecīgo pilnvarojumu, ja nav sasniegti 59. panta 3. punktā vai 60. panta 3. punktā noteiktie savākšanas mērķrādītāji vai ja ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija vairs nepilda prasības attiecībā uz bateriju atkritumu savākšanas un apstrādes organizēšanu vai nesniedz kompetentajai iestādei ziņojumus vai nepaziņo tai par izmaiņām, kas attiecas uz pilnvarojuma noteikumiem, vai ir izbeiguši darbības.

7. Ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu individuālas izpildes gadījumā ražotājs un ražotāju atbildības organizācijas, kas ieceltas ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu kolektīvas izpildes gadījumā, sniedz garantiju, kas paredzēta, lai segtu izmaksas, kas saistītas ar atkritumu apsaimniekošanas darbībām, kuras jāveic ražotājam vai ražotāja atbildības organizācijai, ja ražotāja paplašinātas atbildības saistības netiek pildītas, tostarp to darbības pilnīgas izbeigšanas vai maksātnespējas gadījumā. Dalībvalstis var precizēt papildu prasības attiecībā uz šādu garantiju. Ja ražotāju atbildības organizāciju vada valsts, šādu garantiju var sniegt citā veidā, nevis to sniedzot pašai organizācijai, un tā var būt publiska fonda veidā, kuru finansē no ražotāju maksām un par kuru dalībvalsts, kas vada organizāciju, ir solidāri atbildīga.

59. pants

Pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšana

1. Pārnēsājamo bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, nodrošina, ka tās dalībvalsts teritorijā, kurā tie pārnēsājamās baterijas pirmo reizi dara pieejamas tirgū, tiek dalīti savākti visu pārnēsājamo bateriju atkritumi neatkarīgi no to veida, ķīmiskā sastāva, stāvokļa, zīmola vai izcelsmes. Minētajā nolūkā tie:

a) izveido pārnēsājamo bateriju atkritumu atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmu;

b) piedāvā pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanu bez maksas 2. punkta a) apakšpunktā minētajām struktūrām un nodrošina, ka pārnēsājamo bateriju atkritumi tiek savākti no visām struktūrām, kas izmantojušas minēto piedāvājumu ("savienotie pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas punkti");

c) veic pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanai un transportēšanai nepieciešamos praktiskos pasākumus, tostarp savienotos pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas punktus bez maksas apgādā ar piemērotiem savākšanas un transportēšanas konteineriem, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/68/EK ([46]) prasībām;

d) bez maksas savāc savienoto savākšanas punktu savāktos pārnēsājamo bateriju atkritumus, savākšanas biežumam esot samērīgam ar aptverto teritoriju un šādos pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas punktos parasti savākto pārnēsājamo bateriju atkritumu daudzumu un bīstamību;

e) bez maksas savāc no elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem izņemto pārnēsājamo bateriju atkritumus, savākšanas biežumam esot samērīgam ar pārnēsājamo bateriju atkritumu apjomu un bīstamību;

f) nodrošina, ka no savienotajiem pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas punktiem savāktos un no elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem izņemtos pārnēsājamo bateriju atkritumus pēc tam atkritumu apsaimniekošanas operators apstrādā atļauju saņēmušā objektā saskaņā ar 70. pantu.

2. Pārnēsājamo bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, nodrošina, ka pārnēsājamo bateriju atkritumu atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēma:

a) sastāv no savākšanas punktiem, ko tie izveido sadarbībā ar vienu vai vairākiem:

   i) izplatītājiem saskaņā ar 62. pantu;

   ii) nolietoto transportlīdzekļu apstrādes objektiem saskaņā ar Direktīvu 2000/53/EK;

   iii) publiskajām iestādēm vai trešām personām, kas to vārdā nodarbojas ar atkritumu apsaimniekošanu, saskaņā ar 66. pantu;

   iv) brīvprātīgās savākšanas punktiem saskaņā ar 67. pantu;

   v) elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apstrādes objektiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2012/19/ES; un

b) aptver visu dalībvalsts teritoriju, ņemot vērā iedzīvotāju skaitu un blīvumu, pārnēsājamo bateriju atkritumu paredzamo apjomu, atrašanos tiešajiem lietotājiem pieejamā un tuvā vietā, neaprobežojoties tikai ar tiem apgabaliem, kur pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšana un turpmāka apsaimniekošana ir rentabla.

([46]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

3. Pārnēsājamo bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, sasniedz un ilgstoši izpilda vismaz šādus pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas mērķrādītājus:

a) 45 % līdz 2023. gada 31. decembrim;

b) 63 % līdz 2027. gada 31. decembrim;

c) 73 % līdz 2030. gada 31. decembrim.

Ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, šajā punktā minēto savākšanas rādītāju aprēķina saskaņā ar XI pielikumu.

4. Tiešie lietotāji var nodot pārnēsājamo bateriju atkritumus 2. punkta a) apakšpunktā minētajos savākšanas punktos, un no tiem netiek iekasēta maksa vai netiek prasīts iegādāties jaunu bateriju, kā arī tiem netiek izvirzīta prasība, ka pārnēsājamai baterijai jābūt iegādātai no ražotājiem, kuri ir izveidojuši savākšanas punktus.

5. Uz savākšanas punktiem, kas izveidoti saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunkta i), iii) un iv) punktu, neattiecas Direktīvas 2008/98/EK prasības par reģistrāciju vai atļaujām.

6. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, lai pieprasītu, ka šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie savākšanas punkti var savākt pārnēsājamo bateriju atkritumus tikai tad, ja tās ir noslēgušas līgumu ar ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu.

7. Ņemot vērā gaidāmo tirgus attīstību un atkārtoti uzlādējamo pārnēsājamo bateriju paredzamā darbmūža paildzināšanos, un lai labāk pārliecinātos par savākšanai pieejamo pārnēsājamo bateriju atkritumu faktisko apjomu, Komisija tiek pilnvarota līdz 2027. gada 18. augustam saskaņā ar 89. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu XI pielikumā izklāstīto metodiku pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas rādītāja aprēķināšanai un grozītu šā panta 3. punktā noteikto savākšanas mērķrādītāju nolūkā pielāgot minēto savākšanas mērķrādītāju jaunajai metodikai, vienlaikus saglabājot līdzvērtīgus mērķus un termiņus.

60. pants

LMT bateriju atkritumu savākšana

1. *LMT* bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, nodrošina, ka tās dalībvalsts teritorijā, kurā tie baterijas pirmo reizi dara pieejamas tirgū, tiek dalīti savākti visu *LMT* bateriju atkritumi neatkarīgi no to īpatnībām, ķīmiskā sastāva, stāvokļa, zīmola vai izcelsmes. Minētajā nolūkā tie:

a) izveido *LMT* bateriju atkritumu atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmu;

b) piedāvā *LMT* bateriju atkritumu savākšanu bez maksas 2. punkta a) apakšpunktā minētajām struktūrām un nodrošina, ka *LMT* bateriju atkritumi tiek savākti no visām struktūrām, kas izmantojušas minēto piedāvājumu ("*LMT* bateriju savienotie savākšanas punkti");

c) veic *LMT* bateriju atkritumu savākšanai un transportēšanai nepieciešamos praktiskos pasākumus, tostarp *LMT* bateriju savienotos savākšanas punktus bez maksas apgādā ar piemērotiem savākšanas un transportēšanas konteineriem, kas atbilst Direktīvas 2008/68/EK prasībām;

d) bez maksas savāc savienoto savākšanas punktu savāktos *LMT* bateriju atkritumus, savākšanas biežumam esot samērīgam ar aptverto teritoriju un šādos savākšanas punktos parasti savākto *LMT* bateriju atkritumu daudzumu un bīstamību;

e) bez maksas savāc no elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem izņemto *LMT* bateriju atkritumus, savākšanas biežumam esot samērīgam ar *LMT* bateriju atkritumu apjomu un bīstamību;

f) nodrošina, ka no *LMT* bateriju savienotajiem savākšanas punktiem savāktos un no elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem izņemtos *LMT* bateriju atkritumus atkritumu apsaimniekošanas operators pēc tam apstrādā atļauju saņēmušā objektā saskaņā ar 70. pantu.

2. *LMT* bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, nodrošina, ka *LMT* bateriju atkritumu atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēma:

a) sastāv no savākšanas punktiem, ko tie izveido sadarbībā ar vienu vai vairākiem:

i) izplatītājiem saskaņā ar 62. pantu;

ii) nolietoto transportlīdzekļu apstrādes punktiem, uz ko attiecas Direktīva 2000/53/EK;

iii) publiskajām iestādēm vai trešām personām, kas to vārdā nodarbojas ar atkritumu apsaimniekošanu, saskaņā ar 66. pantu;

iv) brīvprātīgās savākšanas punktiem saskaņā ar 67. pantu;

v) elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apstrādes iekārtām, uz kurām attiecas Direktīva 2012/19/ES; un

b) aptver visu dalībvalsts teritoriju, ņemot vērā iedzīvotāju skaitu un blīvumu, *LMT* bateriju atkritumu paredzamo apjomu, atrašanos tiešajiem lietotājiem pieejamā un tuvā vietā, neaprobežojoties tikai ar tiem apgabaliem, kur *LMT* bateriju atkritumu savākšana un turpmāka apsaimniekošana ir rentabla.

3. *LMT* bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, sasniedz un ilgstoši izpilda vismaz šādus *LMT* bateriju atkritumu savākšanas mērķrādītājus:

a) 51 % līdz 2028. gada 31. decembrim;

b) 61 % līdz 2031. gada 31. decembrim.

LMT bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, šajā punktā minēto savākšanas rādītāju aprēķina saskaņā ar XI pielikumu.

4. *LMT* bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu:

a) šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos savākšanas punktus aprīko ar savākšanas infrastruktūru, kas ir piemērota *LMT* bateriju atkritumu dalītajai savākšanai un atbilst piemērojamām drošuma prasībām, un sedz nepieciešamās izmaksas, kas minētajiem savākšanas punktiem radušās saistībā ar atpakaļpieņemšanas darbībām; konteineri, kuros savākšanas punktos savāc un uz laiku glabā šādus bateriju atkritumus, ir piemēroti to *LMT* bateriju atkritumu apjomam un bīstamībai, kuri, iespējams, tiktu savākti minētajos savākšanas punktos;

b) *LMT* bateriju atkritumus no 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem savākšanas punktiem savāc tik bieži, cik ir samērīgi ar dalītās savākšanas infrastruktūras glabāšanas jaudām un to bateriju atkritumu apjomu un bīstamību, kurus parasti savāc minētajos savākšanas punktos; un

c) nodrošina, ka *LMT* bateriju atkritumi, kas savākti no šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem savākšanas punktiem, tiek nogādāti apstrādei atļauju saņēmušos objektos saskaņā ar 70. un 73. pantu.

5. Tiešie lietotāji var nodot *LMT* bateriju atkritumus 2. punkta a) apakšpunktā minētajos savākšanas punktos, un no tiem netiek iekasēta maksa vai tiem netiek prasīts iegādāties jaunu bateriju, kā arī tiem netiek izvirzīta prasība, ka *LMT* baterijai jābūt iegādātai no ražotājiem, kuri ir izveidojuši savākšanas punktus.

6. Uz savākšanas punktiem, kas izveidoti saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunkta i), iii) un iv) punktu, neattiecas Direktīvas 2008/98/EK prasības par reģistrāciju vai atļaujām.

7. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, lai pieprasītu, ka šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie savākšanas punkti var savākt *LMT* bateriju atkritumus tikai tad, ja tie ir noslēguši līgumu ar ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu.

8. Ņemot vērā gaidāmo tirgus attīstību un *LMT* bateriju paredzamā darbmūža paildzināšanos, un lai labāk pārliecinātos par savākšanai pieejamo *LMT* bateriju atkritumu faktisko apjomu, Komisija tiek pilnvarota līdz 2027. gada 18. augustam saskaņā ar 89. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu XI pielikumā izklāstīto metodiku *LMT* bateriju atkritumu savākšanas rādītāja aprēķināšanai un grozītu šā panta 3. punktā noteikto savākšanas mērķrādītāju nolūkā pielāgot savākšanas mērķrādītāju jaunajai metodikai, vienlaikus saglabājot līdzvērtīgus mērķus un termiņus.

61. pants

***SLI* bateriju atkritumu, rūpniecisko bateriju atkritumu un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu savākšana**

1. *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, pieņem atpakaļ visus *SLI* bateriju atkritumus, rūpniecisko bateriju atkritumus un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumus neatkarīgi no to rakstura, ķīmiskā sastāva, stāvokļa, zīmola vai izcelsmes, kuri pieder pie tādas kategorijas baterijām, ko tie pirmo reizi darījuši pieejamas tirgū minētās dalībvalsts teritorijā, to darot bez maksas un neprasot, lai tiešais lietotājs šo bateriju būtu iegādājies no šiem ražotājiem vai iegādātos jaunu bateriju, un nodrošina, lai šādi bateriju atkritumi tiktu savākti dalīti. Minētajā nolūkā tie piekrīt pieņemt atpakaļ *SLI* bateriju atkritumus, rūpniecisko bateriju atkritumus un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumus no tiešajiem lietotājiem vai no atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmām, kuras ietver savākšanas punktus, ko tie izveidojuši sadarbībā ar:

a) *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju izplatītājiem saskaņā ar 62. panta 1. punktu;

b) operatoriem, kuri veic *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju pārražošanu vai pārprofilēšanu;

c) attiecībā uz pašu operācijās radītajiem *SLI* bateriju atkritumiem, rūpniecisko bateriju atkritumiem un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumiem – ar 65. pantā minētajiem elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu un nolietoto transportlīdzekļu apstrādes objektiem;

d) publiskajām iestādēm vai trešām personām, kas to vārdā nodarbojas ar atkritumu apsaimniekošanu saskaņā ar 66. pantu.

Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, lai prasītu, ka pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētās struktūras var savākt *SLI* bateriju atkritumus, rūpniecisko bateriju atkritumus un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumus tikai tad, ja tās ir noslēgušas līgumu ar ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu.

Ja rūpniecisko bateriju atkritumi ir vispirms jādemontē privātu, nekomerciālu lietotāju telpās, ražotāja pienākums pieņemt atpakaļ minētos bateriju atkritumus nerada nekādas izmaksas saistībā ar minēto bateriju atkritumu demontāžu un savākšanu, kuras jāsedz minētajiem lietotājiem.

2. Atpakaļpieņemšanas pasākumi, kas ieviesti saskaņā ar 1. punktu, aptver visu dalībvalsts teritoriju, ņemot vērā tādus faktorus kā iedzīvotāju skaits un blīvums, *SLI* bateriju atkritumu, rūpniecisko bateriju atkritumu un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu paredzamais apjoms, atrašanās tiešajiem lietotājiem pieejamā un tuvā vietā, neaprobežojoties tikai ar tiem apgabaliem, kur *SLI* bateriju atkritumu, rūpniecisko bateriju atkritumu un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu savākšana un turpmāka apsaimniekošana ir rentabla.

3. *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu:

a) šā panta 1. punktā minētās atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmas apgādā ar savākšanas infrastruktūru, kas ir piemērota *SLI* bateriju atkritumu, rūpniecisko bateriju atkritumu un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu dalītajai savākšanai un atbilst piemērojamām drošuma prasībām, un sedz nepieciešamās izmaksas, kas minētajām atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmām radušās saistībā ar atpakaļpieņemšanas darbībām; konteineri, kuros atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmās savāc un uz laiku glabā šādus bateriju atkritumus, ir piemēroti to *SLI* bateriju atkritumu, rūpniecisko bateriju atkritumu un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu apjomam un bīstamībai, kuri, visticamāk, tiks savākti minētajos savākšanas punktos;

b) *SLI* bateriju atkritumus, rūpniecisko bateriju atkritumus un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumus no 1. punktā minētajām atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmām savāc tik bieži, cik tas ir samērīgi ar dalītās savākšanas infrastruktūras glabāšanas jaudām un to bateriju atkritumu apjomu un bīstamību, kurus parasti savāc minētajās atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmās; un

c) nodrošina, ka *SLI* bateriju atkritumi, rūpniecisko bateriju atkritumi un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumi, kas savākti no tiešajiem lietotājiem un no šā panta 1. punktā minētajām atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmām, tiek nogādāti apstrādei atļauju saņēmušos objektos saskaņā ar 70. un 73. pantu.

4. Šā panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētās struktūras savāktos *SLI* bateriju atkritumus, rūpniecisko bateriju atkritumus un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumus var nodot saskaņā ar 57. panta 8. punktu izraudzītajiem atkritumu apsaimniekošanas operatoriem, lai tos apstrādātu saskaņā ar 70. pantu. Šādos gadījumos uzskata, ka šā panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais ražotāju pienākums ir izpildīts.

62. pants

Izplatītāju pienākumi

1. Izplatītāji bateriju atkritumus no tiešā lietotāja pieņem atpakaļ bez maksas un neuzliekot par pienākumu tiešajam lietotājam iegādāties jaunu bateriju vai to, ka baterijai jābūt iegādātai jaunai, neatkarīgi no bateriju atkritumu ķīmiskā sastāva, zīmola vai izcelsmes, šādi:

a) pārnēsājamo bateriju atkritumus – izplatītāja mazumtirdzniecības vietā vai tās tiešā tuvumā;

b) *LMT* bateriju atkritumus, *SLI* bateriju atkritumus, rūpniecisko bateriju atkritumus un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumus – izplatītāja mazumtirdzniecības vietā vai tās tuvumā.

2. Šā panta 1. punktā noteikto atpakaļpieņemšanas pienākumu:

a) nepiemēro tādu produktu atkritumiem, kuri satur baterijas;

b) attiecina tikai uz tādas kategorijas bateriju atkritumiem, kuras ir vai ir bijušas izplatītāja jaunu bateriju sortimentā, un – attiecībā uz pārnēsājamu bateriju atkritumiem – tikai uz tādiem daudzumiem, ko atkritumos parasti izmet neprofesionāli tiešie lietotāji.

3. Atpakaļpieņemtos bateriju atkritumus izplatītāji nodod ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām, kas atbild par minēto bateriju savākšanu attiecīgi saskaņā ar 59., 60. un 61. pantu, vai atkritumu apsaimniekošanas operatoram, kas izraudzīts saskaņā ar 57. panta 8. punktu, apstrādei saskaņā ar 70. pantu.

4. Šajā pantā noteiktos pienākumus *mutatis mutandis* piemēro izplatītājiem, kas piegādā baterijas tiešajiem lietotājiem, izmantojot distances līgumus. Lai tiešie lietotāji baterijas varētu nodot atpakaļ, minētie izplatītāji nodrošina pietiekamu skaitu savākšanas punktu, kas aptver visu dalībvalsts teritoriju un ņemot vērā tādus faktorus kā iedzīvotāju skaits un blīvums, attiecīgi pārnēsājamo bateriju atkritumu, *LMT* bateriju atkritumu, *SLI* bateriju atkritumu, rūpniecisko bateriju atkritumu un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu paredzamais apjoms un atrašanās tiešajiem lietotājiem pieejamā un tuvā vietā.

5. Ja pārdošana notiek ar piegādi, izplatītāji piedāvā bez maksas pieņemt atpakaļ pārnēsājamo bateriju atkritumus, *LMT* bateriju atkritumus, rūpniecisko bateriju atkritumus, *SLI* bateriju atkritumus un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumus vietā, kur notikusi piegāde tiešajam lietotājam, vai vietējā savākšanas punktā. Tiešais lietotājs, pasūtot bateriju, ir informēts par baterijas atkrituma atpakaļpieņemšanas kārtību.

6. Lai nodrošinātu atbilstību Regulas (ES) 2022/2065 30. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktam, tiešsaistes platformu nodrošinātāji, uz ko attiecas minētās regulas III nodaļas 4. iedaļas darbības joma un kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar ražotājiem, no ražotājiem, kas piedāvā baterijas, tostarp ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos iestrādātas baterijas, patērētājiem, kuri atrodas Savienībā, iegūst šādu informāciju:

a) detalizētu informāciju attiecībā uz 55. pantā minēto ražotāju reģistru un ražotāja reģistrācijas numuru vai numuriem minētajā reģistrā;

b) pašsertifikāciju, ko veic ražotājs, apņemoties piedāvāt tikai tādas baterijas, tostarp ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos iestrādātas baterijas, attiecībā uz kurām ir ievērotas 56. panta 1., 2., 3. un 4. punktā, 57. panta 1. punktā un 58. panta 1., 2. un 7. punktā minētās ražotāja paplašinātas atbildības prasības.

63. pants

Bateriju depozīta sistēmas

Līdz 2027. gada 31. decembrim Komisija novērtē, vai ir iespējams izveidot bateriju depozīta sistēmas, jo īpaši attiecībā uz vispārlietojamām pārnēsājamām baterijām, un kādi varētu būt ieguvumi no šādu sistēmu izveides. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei un apsver piemērotu pasākumu veikšanu, tostarp leģislatīvu aktu priekšlikumu pieņemšanu.

64. pants

Tiešo lietotāju pienākumi

1. Tiešie lietotāji bateriju atkritumus izmet atsevišķi no citām atkritumu plūsmām, tostarp atsevišķi no jauktajiem sadzīves atkritumiem.

2. Tiešie lietotāji bateriju atkritumus izmet īpaši tam paredzētos dalītās savākšanas punktos, ko saskaņā ar 59., 60. un 61. pantu uzstādījis ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija vai kas uzstādīti pēc īpašas vienošanās ar ražotāju vai ražotāju atbildības organizāciju.

65. pants

Apstrādes objektu operatoru pienākumi

1. Tādu apstrādes objektu operatori, uz kuriem attiecas Direktīva 2000/53/EK vai Direktīva 2012/19/ES, tādus bateriju atkritumus, kas iegūti nolietotu transportlīdzekļu vai elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apstrādē, nodod attiecīgās kategorijas bateriju ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, vai saskaņā ar 57. panta 8. punktu izraudzītajiem atkritumu apsaimniekošanas operatoriem apstrādei saskaņā ar 70. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minētie apstrādes objektu operatori veic uzskaiti par minētajiem nodošanas darījumiem.

66. pants

Publisko atkritumu apsaimniekošanas iestāžu dalība

1. Bateriju atkritumus, ko rada privāti, nekomerciāli tiešie lietotāji, var izmest dalītās savākšanas punktos, kurus izveidojušas publiskās atkritumu apsaimniekošanas iestādes.

2. Publiskās atkritumu apsaimniekošanas iestādes nodrošina, ka savāktos bateriju atkritumus apstrādā saskaņā ar 70. pantu vai nu:

a) nododot tos attiecīgās kategorijas bateriju ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, vai atkritumu apsaimniekošanas operatoriem, kas izraudzīti saskaņā ar 57. panta 8. punktu; vai

b) savākto bateriju atkritumu apstrādi veicot pašas saskaņā ar 68. panta 2. punktu.

67. pants

Brīvprātīgas savākšanas punktu dalība

1. Brīvprātīgas pārnēsājamo bateriju atkritumu savākšanas punkti savāktos pārnēsājamo bateriju atkritumus nodod pārnēsājamo bateriju ražotājiem vai trešām personām, kas rīkojas to vārdā, tostarp ražotāju atbildības organizācijām, vai saskaņā ar 57. panta 8. punktu izraudzītajiem atkritumu apsaimniekošanas operatoriem to apstrādei saskaņā ar 70. pantu.

2. Brīvprātīgas *LMT* bateriju atkritumu savākšanas punkti savāktos pārnēsājamo bateriju atkritumus nodod *LMT* bateriju ražotājiem vai trešām personām, kas rīkojas to vārdā, tostarp ražotāju atbildības organizācijām, vai saskaņā ar 57. panta 8. punktu izraudzītajiem atkritumu apsaimniekošanas operatoriem to apstrādei saskaņā ar 70. pantu.

68. pants

Ierobežojumi attiecībā uz pārnēsājamo bateriju atkritumu un *LMT* bateriju atkritumu nodošanu

1. Dalībvalstis var ierobežot izplatītāju, 65. pantā minēto atkritumu apstrādes objektu operatoru, 66. pantā minēto publisko atkritumu apsaimniekošanas iestāžu un 67. pantā minēto brīvprātīgo savākšanas punktu spēju nodot savāktos pārnēsājamo bateriju atkritumus un *LMT* bateriju atkritumus ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām, vai atkritumu apsaimniekošanas operatoram nolūkā veikt apstrādi saskaņā ar 70. pantu. Dalībvalstis nodrošina, ka šādi ierobežojumi nelabvēlīgi neietekmē savākšanas un reciklēšanas sistēmas.

2. Dalībvalstis var arī pieņemt pasākumus, kas ļauj 66. pantā minētajām publiskajām atkritumu apsaimniekošanas iestādēm pašām veikt apstrādi saskaņā ar 70. pantu.

69. pants

Dalībvalstu pienākumi attiecībā uz pārnēsājamo bateriju atkritumu un *LMT* bateriju atkritumu savākšanas mērķrādītājiem

1. Dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, sasniegtu 59. panta 3. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktos savākšanas mērķrādītājus attiecībā uz pārnēsājamo bateriju atkritumiem un 60. panta 3. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktos savākšanas mērķrādītājus attiecībā uz *LMT* bateriju atkritumiem.

2. Jo īpaši dalībvalstis regulāri, vismaz reizi gadā, uzrauga ražotāju vai ražotāju atbildības organizāciju, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, savākšanas rādītājus, lai pārliecinātos, ka tie ir veikuši atbilstošus pasākumus, lai sasniegtu 59. panta 3. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktos savākšanas mērķrādītājus attiecībā uz pārnēsājamo bateriju atkritumiem un 60. panta 3. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktos savākšanas mērķrādītājus attiecībā uz *LMT* bateriju atkritumiem. Šādas uzraudzības pamatā jo īpaši ir informācija, kas kompetentajām iestādēm paziņota saskaņā ar 75. pantu, un tā ietver minētās informācijas verifikāciju un to, vai ražotājs ir ievērojis XI pielikumā izklāstīto aprēķināšanas metodiku, un šā panta 5. punktā minētā sastāva apsekojuma rezultātus, kā arī jebkuru citu dalībvalstij pieejamu informāciju.

3. Ja, pamatojoties uz šā panta 2. punktā minēto uzraudzību, dalībvalsts konstatē, ka ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija, ja tāda ir iecelta saskaņā ar 57. panta 1. punktu, nav veikusi pasākumus, kas ir saderīgi ar 59. panta 3. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteikto savākšanas mērķrādītāju sasniegšanu attiecībā uz pārnēsājamo bateriju atkritumiem vai 60. panta 3. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteikto savākšanas mērķrādītāju sasniegšanu attiecībā uz *LMT* bateriju atkritumiem, minētās dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa, lai ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija veiktu atbilstīgus korektīvus pasākumus, nodrošinot, ka tā var sasniegt savākšanas mērķrādītājus, kas attiecīgā gadījumā noteikti vienā no minētajiem pantiem.

4. Neskarot 58. panta 5. punktā minēto paškontroles mehānismu, ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija, ja tāda ir iecelta saskaņā ar 57. panta 1. punktu, trīs mēnešu laikā pēc šā panta 3. punktā minētās kompetentās iestādes pieprasījuma kompetentajai iestādei iesniedz korektīvo pasākumu plāna projektu. Minētā kompetentā iestāde var izteikt apsvērumus par plāna projektu un paziņo jebkurus šādus apsvērumus ražotājam vai ražotāju atbildības organizācijai viena mēneša laikā pēc korektīvo pasākumu plāna projekta saņemšanas.

Ja kompetentā iestāde paziņo savus apsvērumus par korektīvo pasākumu plāna projektu, ražotājs vai ražotāju atbildības organizācijas viena mēneša laikā pēc minēto apsvērumu saņemšanas izstrādā korektīvo pasākumu plānu, ņemot vērā minētos apsvērumus, un attiecīgi to īsteno.

Novērtējot, vai joprojām tiek izpildīti 55. pantā noteiktie reģistrācijas nosacījumi un attiecīgā gadījumā 58. pantā paredzētie pilnvarojuma piešķiršanas nosacījumi, ņem vērā korektīvo pasākumu plāna saturu un to, kā ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija to ievēro.

5. Līdz 2026. gada 1. janvārim un reizi piecos gados pēc tam dalībvalstis veic sastāva apsekojumu attiecībā uz iepriekšējo kalendāro gadu par savākto jaukto sadzīves atkritumu un elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu plūsmām, lai noteiktu, kāds tajās ir pārnēsājamo bateriju atkritumu un *LMT* bateriju atkritumu īpatsvars. Pamatojoties uz minētajiem apsekojumiem, kompetentās iestādes var prasīt pārnēsājamu bateriju ražotājiem, *LMT* bateriju ražotājiem vai attiecīgajām ražotāju atbildības organizācijām, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, veikt korektīvus pasākumus, lai paplašinātu savu savienoto savākšanas punktu tīklu un veiktu informācijas kampaņas saskaņā ar 74. panta 1. punktu.

70. pants

Apstrāde

1. Savāktos bateriju atkritumus neapglabā un neizmanto enerģijas rekuperācijai.

2. Neskarot Direktīvu 2010/75/ES, atļauju saņēmušie objekti nodrošina, ka bateriju atkritumu apstrāde atbilst vismaz šīs regulas XII pielikuma A daļai un Direktīvas 2010/75/ES 3. panta 10. punktā definētajiem labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.

3. Ja baterijas tiek savāktas, kamēr tās joprojām ir iestrādātas nolietotā ierīcē, nolietotā vieglajā pārvietošanās līdzeklī vai nolietotā transportlīdzeklī, tās izņem no nolietotās ierīces, nolietotā vieglā pārvietošanās līdzekļa vai nolietotā transportlīdzekļa saskaņā ar prasībām, kas attiecīgā gadījumā noteiktas Direktīvā 2000/53/EK vai Direktīvā 2012/19/ES.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību un jaunradušās atkritumu apsaimniekošanas tehnoloģijas, grozītu XII pielikuma A daļā izklāstītās bateriju atkritumu apstrādes prasības.

5. Dalībvalstis var izveidot stimulu shēmas ekonomikas operatoriem, kuri attiecībā uz attiecīgi reciklēšanas efektivitāti un materiālu atgūšanu sasniedz augstākus rādītājus nekā XII pielikuma B un C daļā noteiktie mērķrādītāji.

71. pants

Reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas mērķrādītāji

1. Katrs atļauju saņēmušais objekts nodrošina, ka visi bateriju atkritumi, kas minētajam objektam darīti pieejami, tiek pieņemti un sagatavoti atkalizmantošanai, sagatavoti pārprofilēšanai vai reciklēti.

2. Reciklētāji nodrošina, ka reciklēšana sasniedz attiecīgi XII pielikuma B un C daļā noteiktos reciklēšanas efektivitātes mērķrādītājus un materiālu atgūšanas mērķrādītājus.

3. Reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas rādītājus aprēķina saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti deleģētajā aktā, kas pieņemts, ievērojot šā panta 4. punktu.

4. Komisija līdz 2025. gada 18. februārim pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot metodiku reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas rādītāju aprēķināšanai un verifikācijai saskaņā ar XII pielikuma A daļu, kā arī formātu dokumentācijai.

5. Komisija līdz 2026. gada 18. augustam un vismaz reizi piecos gados pēc tam novērtē, vai tirgus norišu rezultātā, jo īpaši – attiecībā uz bateriju tehnoloģijām, kas ietekmē, kādi materiāli tiek atgūti, un esošo un prognozēto kobalta, vara, svina, litija vai niķeļa pieejamību vai trūkumu – un ņemot vērā tehnisko un zinātnisko attīstību, ir lietderīgi pārskatīt XII pielikuma B un C daļā noteiktos reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas mērķrādītājus. Ja, pamatojoties uz minēto novērtējumu, tas ir pamatoti un lietderīgi, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu XII pielikuma B un C daļā noteiktos reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas mērķrādītājus.

6. Attiecīgā gadījumā tādu tirgus norišu dēļ, kas ietekmē atgūstamo materiālu veidu, un ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, tostarp jaunradušās atkritumu apsaimniekošanas tehnoloģijas, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu XII pielikuma C daļu, pievienojot papildu materiālus ar konkrētiem materiālu atgūšanas mērķrādītājiem katram materiālam, un XII pielikuma B daļu, pievienojot papildu bateriju ķīmisko sastāvu ar konkrētiem reciklēšanas efektivitātes mērķrādītājiem.

72. pants

Bateriju atkritumu sūtīšana

1. Apstrādi var veikt ārpus attiecīgās dalībvalsts vai ārpus Savienības ar noteikumu, ka bateriju atkritumu vai to frakciju sūtījums atbilst Regulai (EK) Nr. 1013/2006 un Regulai (EK) Nr. 1418/2007.

2. Lai nošķirtu lietotas baterijas no bateriju atkritumiem, dalībvalstu kompetentās iestādes var pārbaudīt tādus lietotu bateriju sūtījumus, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir bateriju atkritumi, attiecībā uz to atbilstību XIV pielikumā noteiktajām minimālajām prasībām un attiecīgi uzraudzīt šādus sūtījumus.

Ja dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka paredzētais lietotu bateriju sūtījums sastāv no bateriju atkritumiem, tad tādu lietotu bateriju, par kurām ir aizdomas, ka tās ir atkritumi, analīzes, inspekciju un glabāšanas izmaksas var iekasēt no attiecīgās kategorijas bateriju ražotājiem, no trešām personām, kas rīkojas to vārdā, vai no citām personām, kas organizē sūtījumu. Komisija tiek pilnvarota pieņemt tādus deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, ar kuriem papildina XIV pielikumā izklāstītās minimālās prasības, jo īpaši attiecībā uz veselības stāvokli, lai nošķirtu lietotu bateriju sūtījumus no bateriju atkritumu sūtījumiem.

3. No Savienības saskaņā ar šā panta 1. punktu eksportētus bateriju atkritumus vai to frakcijas 70. un 71. pantā noteikto pienākumu, efektivitātes un mērķrādītāju izpildē ieskaita vienīgi tad, ja bateriju atkritumu vai to frakciju eksportētājs sniedz galamērķa kompetentās iestādes apstiprinātus dokumentārus pierādījumus tam, ka apstrāde ir notikusi apstākļos, kas ir līdzvērtīgi šīs regulas prasībām un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz cilvēku veselību un vides aizsardzību.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 89. pantu, lai noteiktu detalizētus noteikumus, ar ko papildina šā panta 3. punktā minētos noteikumus, nosakot kritērijus apstākļu līdzvērtības novērtēšanai.

73. pants

LMT bateriju atkritumu, rūpniecisko bateriju atkritumu un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu sagatavošana atkalizmantošanai vai pārprofilēšanai

1. Lai dokumentētu, ka *LMT* bateriju atkritumi, rūpniecisko bateriju atkritumi un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumi, uz kuriem attiecas sagatavošana atkalizmantošanai vai pārprofilēšanai, vairs nav atkritumi, baterijas valdītājs pēc kompetentās iestādes pieprasījuma:

a) sniedz pierādījumus par dalībvalstī veiktu baterijas veselības stāvokļa izvērtējumu vai veselības stāvokļa testēšanu, proti, uzrāda kopiju no ieraksta, kas apliecina, ka baterija pēc sagatavošanas atkalizmantošanai vai pārprofilēšanai spēj nodrošināt tās lietojumam atbilstošu sniegumu;

b) sniedz pierādījumus par tādas baterijas turpmāko lietošanu, uz kuru ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai vai pārprofilēšanai, proti, rēķinu vai līgumu par baterijas pārdošanu vai īpašumtiesību nodošanu;

c) sniedz pierādījumus par pienācīgu aizsardzību pret bojājumiem transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā, tostarp par pietiekamu iepakojumu un pareizu krāvumu.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju ar līdzvērtīgiem noteikumiem un nosacījumiem dara pieejamu tiešajiem lietotājiem un trešām personām, kas rīkojas to vārdā, kā daļu no dokumentācijas, ko pievieno 1. punktā minētajai baterijai, kad to laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā.

3. Informācijas sniegšana saskaņā ar 1. un 2. punktu neskar pienākumu saglabāt komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktu, kurā nosaka detalizētas tehniskas un verifikācijas prasības, kas *LMT* bateriju atkritumiem, rūpniecisko bateriju atkritumiem vai elektrotransportlīdzekļu bateriju ir jāizpilda, lai tie vairs nebūtu atkritumi. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

74. pants

Informācija par bateriju atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu

1. Papildus Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 2. punktā minētajai informācijai ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, tiešajiem lietotājiem un izplatītājiem par bateriju atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu attiecībā uz bateriju kategorijām, ko ražotāji piegādā dalībvalsts teritorijā, dara pieejamu šādu informāciju:

a) kā tiešie lietotāji var palīdzēt novērst atkritumu rašanos, tostarp kāda ir labā prakse un ieteikumi bateriju lietošanā, lai pagarinātu to lietošanas posmu un rastu iespējas tās atkalizmantot, sagatavot atkalizmantošanai, sagatavot pārprofilēšanai un pārprofilēt, kā arī pārražot;

b) kāda ir tiešo lietotāju loma bateriju atkritumu dalītās savākšanas sekmēšanā saskaņā ar 64. pantā noteiktajiem pienākumiem, lai būtu iespējama to apstrāde;

c) kādi bateriju atkritumu dalītas savākšanas, atpakaļpieņemšanas un savākšanas punkti un kādas sagatavošanas atkalizmantošanai, sagatavošanas pārprofilēšanai un apstrādes ir pieejamas;

d) nepieciešamās drošuma instrukcijas, kā rīkoties ar bateriju atkritumiem, tostarp par riskiem, kas saistīti ar litiju saturošām baterijām un rīkošanos ar tām;

e) kāda ir uz baterijām saskaņā ar 13. pantu izvietoto vai uz to iepakojuma uzdrukāto, vai to pavaddokumentos norādīto marķējumu un simbolu nozīme; un

f) kāda ir baterijās klātesošo vielu, it īpaši bīstamo vielu, ietekme uz vidi un cilvēku veselību vai personu drošību, tostarp ietekme, kuras cēlonis ir nepienācīga bateriju atkritumu izmešana, piemēram, piedrazošana vai izmešana kopā ar nešķirotiem sadzīves atkritumiem.

Minēto informāciju dara pieejamu:

a) ar regulāriem starplaikiem par katru bateriju modeli no brīža, kad attiecīgais baterijas modelis pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts tirgū, vismaz pārdošanas vietā redzamā veidā un tiešsaistes platformās;

b) tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā vai valodās, kā noteikusi dalībvalsts, kurā bateriju paredzēts darīt pieejamu tirgū.

2. Ražotāji 62., 65. un 66. pantā minētajiem izplatītājiem un operatoriem, kā arī citiem atkritumu apsaimniekošanas operatoriem, kas veic sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai vai apstrādi, dara pieejamu informāciju par drošuma un aizsardzības pasākumiem, tostarp par darba drošību, kas piemērojami bateriju atkritumu glabāšanai un savākšanai.

3. No brīža, kad baterija tiek piegādāta dalībvalsts teritorijā, ražotāji atkritumu apsaimniekošanas operatoriem, kas veic sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai vai apstrādi, tādā mērā, kādā tas minētajiem operatoriem nepieciešams minēto darbību veikšanai, elektroniski, bez maksas un pēc pieprasījuma sniedz šādu informāciju par bateriju atkritumu pienācīgu un videi nekaitīgu apstrādi attiecībā uz konkrēto baterijas modeli:

a) procesi, ar ko nodrošina, ka vieglo pārvietošanās līdzekļu, transportlīdzekļu un ierīču demontāža notiek tādā veidā, lai būtu iespējams izņemt iestrādātās baterijas;

b) drošuma un aizsardzības pasākumi, tostarp attiecībā uz darba drošību un ugunsdrošību, kas piemērojami bateriju atkritumu glabāšanas, transportēšanas un apstrādes procesos.

Pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajā informācijā ir norādīti komponenti un materiāli, kā arī visu bīstamo vielu atrašanās vieta baterijā, ciktāl tas ir nepieciešams operatoriem, kas veic sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai vai apstrādi, lai tie varētu izpildīt šīs regulas prasības.

Minēto informāciju dara pieejamu pirmajā daļā minētajiem operatoriem viegli saprotamā valodā vai valodās, kā noteikusi dalībvalsts, kuras tirgū bateriju paredzēts darīt pieejamu.

4. Izplatītāji, kas piegādā baterijas tiešajiem lietotājiem, savās mazumtirdzniecības telpās pastāvīgi viegli saprotamā un uzskatāmi redzamā veidā sniedz bateriju tiešajiem lietotājiem 1. un 2. punktā uzskaitīto informāciju, kā arī informāciju par to, kā tiešie lietotāji bateriju atkritumus var bez maksas nodot attiecīgajos savākšanas punktos, kas izvietoti mazumtirdzniecības telpās vai tiešsaistes tirdzniecības vietu uzdevumā. Minētais pienākums attiecas tikai uz tādas kategorijas baterijām, kuras ir vai ir bijušas izplatītāja jaunu bateriju sortimentā.

Izplatītāji 1. un 2. punktā minēto informāciju sniedz arī tad, ja tie savus produktus pārdod ar tādu tiešsaistes platformu starpniecību, kas patērētājiem ļauj slēgt distances līgumus ar tirgotājiem.

5. Izmaksas, ko ražotājs sedz saskaņā ar 56. panta 4. punkta a) līdz d) apakšpunktu, tiešajam lietotājam jaunu bateriju pārdošanas vietās uzrāda atsevišķi.

6. Attiecīgās kategorijas bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas rīko izpratnes veicināšanas kampaņas un piedāvā stimulus, lai tiešos lietotājus mudinātu atbrīvoties no bateriju atkritumiem tādā veidā, kas atbilst informācijai, ko tiešajiem lietotājiem dara pieejamu attiecībā uz bateriju atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu saskaņā ar šā panta 1. punktu.

7. Ja saskaņā ar šo pantu tiešajiem lietotājiem tiek publiski sniegta informācija, tiek saglabāta komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāte saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

75. pants

Minimālās prasības attiecībā uz ziņošanu kompetentajām iestādēm

1. Pārnēsājamo bateriju ražotāji un *LMT* bateriju ražotāji, vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, par katru kalendāro gadu kompetentajai iestādei ziņo vismaz šādu informāciju atbilstoši bateriju un bateriju atkritumu ķīmiskajiem sastāviem un kategorijām:

a) to pārnēsājamo bateriju un *LMT* bateriju daudzums, kas pirmo reizi darītas pieejamas tirgū dalībvalsts teritorijā, izņemot baterijas, kas minētajā gadā ir atstājušas minētās dalībvalsts teritoriju pirms pārdošanas tiešajiem lietotājiem;

b) to vispārlietojamo pārnēsājamo bateriju daudzums, kas pirmo reizi darītas pieejamas tirgū dalībvalsts teritorijā, izņemot vispārlietojamās pārnēsājamās baterijas, kas minētajā gadā ir atstājušas minētās dalībvalsts teritoriju pirms pārdošanas tiešajiem lietotājiem;

c) to pārnēsājamo bateriju un *LMT* bateriju atkritumu daudzums, kas ir savākti attiecīgi saskaņā ar 59. un 60. pantu;

d) savākšanas rādītājs, ko saistībā ar pārnēsājamo bateriju un *LMT* bateriju atkritumiem sasniedzis ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija;

e) to savākto pārnēsājamo bateriju un *LMT* bateriju atkritumu daudzums, kas apstrādei nogādāti atļauju saņēmušos objektos;

f) to savākto pārnēsājamo bateriju atkritumu un *LMT* bateriju atkritumu daudzums, kas eksportēts uz trešām valstīm apstrādes, sagatavošanas atkalizmantošanai vai sagatavošanas pārprofilēšanai nolūkā;

g) to savākto pārnēsājamo bateriju atkritumu un *LMT* bateriju atkritumu daudzums, kas nogādāti atļauju saņēmušos objektos sagatavošanas atkalizmantošanai vai sagatavošanas pārprofilēšanai nolūkā.

Ja atkritumu apsaimniekošanas operatori, kuri nav ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, savāc pārnēsājamo bateriju vai *LMT* bateriju atkritumus no izplatītājiem vai citiem pārnēsājamo bateriju atkritumu vai *LMT* bateriju atkritumu savākšanas punktiem, tie par katru kalendāro gadu ziņo kompetentajai iestādei par savākto pārnēsājamo bateriju un *LMT* bateriju atkritumu daudzumu atbilstoši to ķīmiskajam sastāvam.

2. *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, par katru kalendāro gadu kompetentajai iestādei ziņo šādu informāciju atbilstoši bateriju atkritumu ķīmiskajiem sastāviem un kategorijām:

a) to *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju daudzums, kas pirmo reizi darītas pieejamas tirgū dalībvalsts teritorijā, izņemot baterijas, kas minētajā gadā ir atstājušas minētās dalībvalsts teritoriju pirms pārdošanas tiešajiem lietotājiem;

b) to savākto *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu daudzums, kas nogādāti atļauju saņēmušos objektos sagatavošanas atkalizmantošanai vai sagatavošanas pārprofilēšanai nolūkā;

c) to *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu daudzums, kas nogādāti atļauju saņēmušos objektos apstrādes nolūkā;

d) to savākto *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu daudzums, kas eksportēts uz trešām valstīm sagatavošanas atkalizmantošanai, sagatavošanas pārprofilēšanai vai apstrādes nolūkā.

3. Ja atkritumu apsaimniekošanas operatori savāc bateriju atkritumus no izplatītājiem vai citiem *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu savākšanas punktiem, vai no tiešajiem lietotājiem, tie par katru kalendāro gadu ziņo kompetentajai iestādei šādu informāciju atbilstoši bateriju atkritumu ķīmiskajiem sastāviem un kategorijām:

a) savākto *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu daudzums;

b) to savākto *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu daudzums, kas nogādāti atļauju saņēmušos objektos sagatavošanas atkalizmantošanai vai sagatavošanas pārprofilēšanai nolūkā;

c) to *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu daudzums, kas nogādāti atļauju saņēmušos objektos apstrādes nolūkā;

d) to savākto *SLI* bateriju, rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu daudzums, kas eksportēts uz trešām valstīm sagatavošanas atkalizmantošanai, sagatavošanas pārprofilēšanai vai apstrādes nolūkā.

4. Šā panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minētā informācija ietver informāciju par baterijām, kas iestrādātas transportlīdzekļos un ierīcēs, un no minētajiem transportlīdzekļiem un ierīcēm izņemtajiem bateriju atkritumiem saskaņā ar 65. pantu.

5. Atkritumu apsaimniekošanas operatori, kas veic apstrādi, un reciklētāji par katru kalendāro gadu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā bateriju atkritumu apstrāde notiek, un par katru dalībvalsti, kur bateriju atkritumi savākti, ziņo šādu informāciju:

a) bateriju atkritumu daudzums, kas saņemts apstrādei;

b) to bateriju atkritumu daudzums, kam uzsākts sagatavošanas atkalizmantošanai, sagatavošanas pārprofilēšanai vai reciklēšanas process;

c) dati par bateriju atkritumu reciklēšanas efektivitāti un materiālu, kas iegūti no bateriju atkritumiem, atgūšanu, kā arī par galīgo izlaides frakciju galamērķi un iegūto daudzumu.

Ziņošanā par reciklēšanas efektivitāti un atgūtajiem materiāliem ietver visus atsevišķos reciklēšanas posmus un visas attiecīgās izlaides frakcijas. Ja reciklēšanas operācijas tiek veiktas vairāk nekā vienā objektā, pirmais reciklētājs ir atbildīgs par informācijas vākšanu un minētās informācijas paziņošanu kompetentajām iestādēm.

Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā notiek bateriju atkritumu apstrāde, šajā punktā minēto informāciju sniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā baterijas savāktas, ja tā ir cita dalībvalsts.

Bateriju atkritumus, kas nosūtīti uz citu dalībvalsti, lai šajā citā dalībvalstī veiktu apstrādi, ietver reciklēšanas efektivitātes un materiālu atgūšanas datos un tos ieskaita XII pielikumā minēto mērķrādītāju sasniegšanā valstij, kurā minētie atkritumi savākti.

6. Ja atkritumu valdītāji, kas nav 5. punktā minētie atkritumu valdītāji, baterijas eksportē apstrādei, tie dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās tie atrodas, paziņo datus par atsevišķi savāktajiem bateriju atkritumiem, kas eksportēti apstrādei, un 5. punkta b) un c) apakšpunktā minētos datus.

7. Ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, atkritumu apsaimniekošanas operatori un atkritumu valdītāji, kas minēti šajā pantā, sniedz pārskatus sešu mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati. Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tam, kad saskaņā ar 76. panta 5. punktu ir stājies spēkā īstenošanas akts, ar ko nosaka formātu, kādā pārskatus sniedz Komisijai.

8. Kompetentās iestādes izveido elektroniskas sistēmas, ar kuru starpniecību tām tiks paziņoti dati, un precizē izmantojamos formātus.

9. Dalībvalsts var ļaut kompetentajām iestādēm prasīt jebkādu papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka paziņotie dati ir ticami.

76. pants

Ziņošana Komisijai

1. Dalībvalstis par katru kalendāro gadu agregētā veidā un formātā, ko noteikusi Komisija īstenošanas aktā, kas pieņemts, ievērojot 5. punktu, publisko šādus datus par pārnēsājamām baterijām, *LMT* baterijām, *SLI* baterijām, rūpnieciskajām baterijām un elektrotransportlīdzekļu baterijām atbilstoši bateriju kategorijām un to ķīmiskajiem sastāviem:

a) to bateriju daudzums, kas pirmo reizi darītas pieejamas tirgū dalībvalstī, tostarp baterijas, kas iestrādātas ierīcēs, transportlīdzekļos vai rūpnieciskos produktos, bet izņemot baterijas, kas attiecīgajā gadā ir atstājušas minētās dalībvalsts teritoriju, pirms tās tiek pārdotas tiešajiem lietotājiem;

b) savākto bateriju atkritumu daudzums saskaņā ar 59., 60. un 61. pantu un savākšanas rādītāji, kas aprēķināti, balstoties uz XI pielikumā izklāstīto metodiku;

c) to rūpniecisko bateriju un elektrotransportlīdzekļu bateriju atkritumu daudzums, kas savākti un nogādāti atļauju saņēmušos objektos sagatavošanas atkalizmantošanai vai sagatavošanas pārprofilēšanai nolūkā;

d) sasniegtās reciklēšanas efektivitātes vērtības, kas minētas XII pielikuma B daļā, un sasniegtās materiālu atgūšanas vērtības, kā minēts XII pielikuma C daļā, attiecībā uz minētajā dalībvalstī savāktajām baterijām.

Dalībvalstis minētos datus dara pieejamus 18 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru dati tiek vākti. Tās minētos datus publisko elektroniski formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 5. punktu, izmantojot viegli piekļūstamus datu pakalpojumus. Dati ir mašīnlasāmi, šķirojami un meklējami, un tie atbilst atvērtajiem standartiem par to izmantojamību trešām personām. Kad pirmajā daļā minētie dati ir darīti pieejami, dalībvalstis par to informē Komisiju.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tam, kad saskaņā ar 5. punktu ir stājies spēkā īstenošanas akts, kas nosaka formātu, kādā tiek ziņots Komisijai.

Papildus Direktīvā 2000/53/EK un Direktīvā 2012/19/ES noteiktajiem pienākumiem šā panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētie dati ietver baterijas, kas iestrādātas transportlīdzekļos un ierīcēs, un no transportlīdzekļiem un ierīcēm izņemtos bateriju atkritumus saskaņā ar 65. pantu.

2. Šā panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minētajā ziņošanā par reciklēšanas efektivitāti un atgūtajiem materiāliem ietver visus atsevišķos reciklēšanas posmus un visas attiecīgās izlaides frakcijas.

3. Datus, ko dalībvalstis darījušas pieejamus saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu, un tas jādara formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 5. punktu.

4. Komisija ievāc un pārskata informāciju, kas darīta pieejama saskaņā ar šo pantu. Komisija publicē ziņojumu, kurā novērtē datu vākšanas organizatorisko aspektu, datu avotus un dalībvalstu izmantoto metodiku, kā arī minēto datu pilnīgumu, ticamību, savlaicīgumu un konsekvenci. Minētajā novērtējumā var iekļaut konkrētus ieteikumus par uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo sešu mēnešu laikā pēc tam, kad dalībvalstis pirmo reizi paziņojušas datus, un pēc tam ik pēc četriem gadiem.

5. Komisija līdz 2025. gada 18. augustam pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka Komisijai paziņojamo datu un informācijas formātu, kā arī 1. un 4. punkta vajadzībām – novērtējuma metodes un darbības nosacījumus saistībā ar bateriju atkritumu savākšanu un apstrādi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IX NODAĻA

Digitālā baterijas pase

77. pants

Baterijas pase

1. No 2027. gada 18. februāra visām tirgū vai ekspluatācijā laistajām *LMT* baterijām, visām rūpnieciskajām baterijām ar kapacitāti virs 2 kWh un visām elektrotransportlīdzekļu baterijām ir elektroniska reģistrācijas karte (“baterijas pase”).

2. Baterijas pasē ir ietverta informācija attiecībā uz baterijas modeli un informācija, kas attiecas uz konkrēto bateriju, tostarp informācija, kas izriet no minētās baterijas lietošanas, kā noteikts XIII pielikumā.

Informācija baterijas pasē ietver:

a) plašai sabiedrībai pieejamu informāciju saskaņā ar XIII pielikuma 1. punktu;

b) informāciju, kurai var piekļūt tikai paziņotās struktūras, tirgus uzraudzības iestādes un Komisija saskaņā ar XIII pielikuma 2. un 3. punktu; un

c) informāciju, kas pieejama tikai fiziskām vai juridiskām personām, kurām ir leģitīmas intereses piekļūt minētajai informācijai un apstrādāt to trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētajos nolūkos saskaņā ar XIII pielikuma 2. un 4. punktu.

Otrās daļas c) apakšpunktā minētās informācijas piekļuves un apstrādes mērķi:

a) attiecas uz baterijas demontāžu, tostarp drošības pasākumiem, kas jāveic demontāžas laikā, un detalizētu informāciju par baterijas modeļa sastāvu, un tā ir būtiska remontētājiem, pārražotājiem, otrreizējas izmantošanas operatoriem un reciklētājiem to attiecīgās saimnieciskās darbības veikšanai saskaņā ar šo regulu; vai

b) atsevišķu bateriju gadījumā – tie ir būtiski baterijas pircējam vai personām, kas rīkojas pircēja vārdā, nolūkā darīt bateriju pieejamu neatkarīgiem enerģijas agregatoriem vai enerģijas tirgus dalībniekiem.

Otrajā daļā minēto informāciju ietver baterijas pasē tādā mērā, cik tas attiecas uz attiecīgās baterijas kategoriju vai apakškategoriju.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu XIII pielikumu attiecībā uz baterijas pasē ietveramo informāciju, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību.

3. Baterijas pasei var piekļūt ar 13. panta 6. punktā minēto *QR* kodu, kurā ir saikne ar unikālu identifikatoru, kuru ekonomikas operators, kas bateriju laiž tirgū, piešķir baterijai.

QR kods un unikālais identifikators atbilst ISO/IEC standartiem 15459-1:2014, 15459-2:2015, 15459-3:2014, 15459-4:2014, 15459-5:2014 un 15459-6:2014 vai tiem līdzvērtīgiem standartiem.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 89. pantu, lai grozītu šā punkta otro daļu, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, aizstājot minētajā daļā minētos standartus vai pievienojot citus Eiropas vai starptautiskos standartus, kuriem atbilst *QR* kods un unikālais identifikators.

4. Ekonomikas operators, kas bateriju laiž tirgū, nodrošina, ka baterijas pasē ietvertā informācija ir pareiza, pilnīga un aktuāla. Tas var dot rakstisku atļauju jebkuram citam operatoram rīkoties savā vārdā.

5. Visa baterijas pasē ietvertā informācija balstās uz atvērtiem standartiem un ir sadarbspējīgā formātā, to ir iespējams nodot, izmantojot atvērtu sadarbspējīgu apmaiņas tīklu bez piesaistes vienam pārdevējam, tā ir mašīnlasāma, strukturēta un meklējama saskaņā ar 78. pantā noteiktajām būtiskajām prasībām.

6. Piekļuvi baterijas pasē ietvertajai informācijai reglamentē saskaņā ar 78. pantā noteiktajām būtiskajām prasībām.

7. Attiecībā uz bateriju, uz kuru ir attiekusies sagatavošana atkalizmantošanai, sagatavošana pārprofilēšanai, pārprofilēšana vai pārražošana, atbildību par šā panta 4. punktā minēto pienākumu izpildi nodod ekonomikas operatoram, kurš minēto bateriju laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā. Šādai baterijai ir jauna baterijas pase, kurā ir saite uz sākotnējās baterijas vai bateriju baterijas pasi vai pasēm.

Ja baterijas statuss tiek mainīts uz statusu "baterijas atkritums", atbildību par šā panta 4. punktā minēto pienākumu izpildi nodod vai nu ražotājam vai ražotāju atbildības organizācijai, ja tāda ir iecelta saskaņā ar 57. panta 1. punktu, vai saskaņā ar 57. panta 8. punktu izraudzītam atkritumu apsaimniekošanas operatoram.

8. Pēc tam, kad baterija ir reciklēta, baterijas pase zaudē spēku.

9. Līdz 2026. gada 18. augustam Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros precizē, kuras personas šā panta 2. punkta c) apakšpunkta nolūkos ir uzskatāmas par personām, kurām ir leģitīmas intereses, kā minēts attiecīgi XIII pielikuma 2. un 4. punktā, un kurai minētajos punktos uzskaitītajai informācijai tām ir piekļuve, un kādā mērā tās minēto informāciju var lejupielādēt, kopīgot, publicēt un atkalizmantot. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Kritēriji, saskaņā ar kuriem precizē 2. punkta c) apakšpunktā minētās personas un nosaka, kādā mērā tās var lejupielādēt, kopīgot, publicēt un atkalizmantot XIII pielikuma 2. un 4. punktā minēto informāciju, ir šādi:

a) ciktāl šāda informācija ir vajadzīga, lai novērtētu baterijas statusu un atlikušo vērtību un tās turpmāku izmantošanas spēju;

b) ciktāl šāda informācija ir vajadzīga, lai veiktu baterijas sagatavošanu atkalizmantošanai, sagatavošanu pārprofilēšanai, pārprofilēšanu, pārražošanu vai reciklēšanu vai lai izvēlētos starp minētajām operācijām;

c) ciktāl ir jānodrošina, ka piekļuve tādai baterijas pasē ietvertajai informācijai, kas ir komerciāli sensitīva, un tās apstrāde nepārsniedz minimumu, kas nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesības aktiem.

78. pants

Baterijas pases tehniskie parametri un darbība

Produkta pases tehniskie parametri un darbība atbilst šādām būtiskajām prasībām:

a) baterijas pase ir pilnībā sadarbspējīga ar citām digitālajām produktu pasēm, ko prasa Savienības tiesību akti par ekodizainu attiecībā uz gala-gala sakaru un datu nosūtīšanas tehniskajiem, semantiskajiem un organizatoriskajiem aspektiem;

b) patērētājiem, ekonomikas operatoriem un citiem attiecīgiem dalībniekiem ir piekļuve baterijas pasei bez maksas un pamatojoties uz to attiecīgajām piekļuves tiesībām, kas izklāstītas XIII pielikumā un saskaņā ar 77. panta 9. punktu pieņemtajā īstenošanas aktā;

c) baterijas pasē ietvertos datus glabā ekonomikas operators, kas ir atbildīgs par 77. panta 4. vai 7. punktā noteikto pienākumu izpildi, vai operatori, kas pilnvaroti rīkoties tā vārdā;

d) ja baterijas pasē iekļautos datus glabā vai citādi apstrādā operatori, kas ir pilnvaroti rīkoties tā ekonomikas operatora vārdā, kurš ir atbildīgs par pienākumu izpildi saskaņā ar 77. panta 4. vai 7. punktu, minētajiem operatoriem nav atļauts pilnībā vai daļēji pārdot, atkalizmantot vai apstrādāt šādus datus lielākā mērā nekā ir nepieciešams attiecīgo glabāšanas vai apstrādes pakalpojumu sniegšanai;

e) baterijas pase ir pieejama arī pēc tam, kad ekonomikas operators, kas ir atbildīgs par 77. panta 4. vai 7. punktā noteikto pienākumu izpildi, beidz pastāvēt vai pārtrauc darbību Savienībā;

f) tiesības piekļūt informācijai un iekļaut, grozīt vai atjaunināt informāciju baterijas pasē ir ierobežotas, pamatojoties uz piekļuves tiesībām, kas precizētas XIII pielikumā un saskaņā ar 77. panta 9. punktu pieņemto īstenošanas aktu;

g) tiek nodrošināta datu autentifikācija, uzticamība un integritāte;

h) baterijas pase ir tāda, lai nodrošinātu augstu drošības un privātuma līmeni un izvairītos no krāpšanas.

X NODAĻA

Savienības tirgus uzraudzība un Savienības drošības procedūras

79. pants

Valsts līmeņa procedūra rīcībai ar baterijām, kas rada risku

1. Neskarot Regulas (ES) 2019/1020 19. pantu, ja kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka baterija, uz kuru attiecas šī regula, rada risku cilvēku veselībai vai personu drošībai, īpašumam vai videi, tās veic attiecīgās baterijas izvērtējumu, kas aptver visas attiecīgās šajā regulā noteiktās prasības.

Ja pirmajā daļā minētajā izvērtējumā tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka baterija neatbilst šīs regulas prasībām ("neatbilstīga baterija"), tās nekavējoties pieprasa attiecīgajam ekonomikas operatoram veikt visus pienācīgos korektīvos pasākumus tirgus uzraudzības iestāžu noteiktā saprātīgā laikposmā, kas ir samērīgs ar konkrētā riska raksturu, lai panāktu baterijas atbilstību minētajām prasībām, to izņemtu no tirgus vai atsauktu.

Tirgus uzraudzības iestādes attiecīgi informē konkrēto paziņoto struktūru.

2. Tirgus uzraudzības iestādes informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par izvērtējuma rezultātiem un par pasākumiem, ko tās ekonomikas operatoram pieprasījušas veikt.

3. Ekonomikas operators nodrošina, ka visi pienācīgie korektīvie pasākumi tiek veikti attiecībā uz visām neatbilstīgajām baterijām, ko ekonomikas operators darījis pieejamas tirgū visā Savienībā.

4. Ja attiecīgais ekonomikas operators 1. punkta otrajā daļā noteiktajā termiņā neveic pienācīgus korektīvos pasākumus, tirgus uzraudzības iestādes veic visus vajadzīgos pagaidu pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu to, ka neatbilstīgas baterijas tiek darītas pieejamas valsts tirgū, vai panāktu, ka minētās baterijas tiek izņemtas no tirgus vai atsauktas.

Tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par minētajiem pasākumiem.

5. Šā panta 4. punkta otrajā daļā minētajā informācijā iekļauj visas pieejamās ziņas, jo īpaši neatbilstīgās baterijas identificēšanai nepieciešamos datus, minētās baterijas izcelsmi, iespējamās neatbilstības veidu un ar to saistīto risku, veikto valsts pasākumu būtību un ilgumu, kā arī attiecīgā ekonomikas operatora argumentāciju. Tirgus uzraudzības iestādes jo īpaši norāda, vai neatbilstība nav saistīta ar kādu no šādiem cēloņiem:

a) baterijas neatbilstība 6. līdz 10. pantam vai 12., 13. vai 14. pantam;

b) trūkumi 15. pantā minētajos saskaņotajos standartos;

c) trūkumi 16. pantā minētajās kopīgajās specifikācijās.

6. Citas dalībvalstis, izņemot dalībvalsti, kura uzsākusi šajā pantā minēto procedūru, nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem pieņemtajiem pasākumiem un sniedz jebkādu papildu informāciju, kas ir to rīcībā saistībā ar attiecīgās baterijas neatbilstību, un, ja tās nepiekrīt pieņemtajam valsts pasākumam, informē par saviem iebildumiem.

7. Ja triju mēnešu laikā pēc 4. punkta otrajā daļā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Komisija nav izteikusi iebildumus pret tirgus uzraudzības iestāžu veiktu pagaidu pasākumu, minēto pasākumu uzskata par pamatotu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka saistībā ar neatbilstīgo bateriju nekavējoties tiek veikti piemēroti ierobežojoši pasākumi, piemēram, neatbilstīgās baterijas izņemšana no tirgus.

80. pants

Savienības drošības procedūra

1. Ja, pabeidzot 79. panta 4., 6. un 7. punktā aprakstīto procedūru, pret tirgus uzraudzības iestāžu veiktu pasākumu ir izteikti iebildumi vai ja Komisija uzskata, ka kāds valsts pasākums ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo ekonomikas operatoru vai operatoriem un veic valsts pasākuma izvērtējumu. Komisija minēto izvērtējumu cenšas pabeigt viena mēneša laikā.

Pamatojoties uz minētā izvērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka, vai valsts pasākums ir vai nav pamatots. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija 1. punkta otrajā daļā minēto īstenošanas aktu adresē visām dalībvalstīm un to nekavējoties paziņo gan tām, gan attiecīgajam ekonomikas operatoram vai operatoriem.

Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgās baterijas izņemšanu no sava tirgus, un par to attiecīgi informē Komisiju.

Ja valsts pasākums tiek atzīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts šādu pasākumu anulē.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un baterijas neatbilstība ir saistīta ar šīs regulas 15. pantā minēto saskaņoto standartu trūkumiem, Komisija piemēro Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. pantā paredzēto procedūru.

4. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un baterijas neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem 16. pantā minētajās kopējās specifikācijās, Komisija nekavējoties pieņem īstenošanas aktu, ar ko groza vai atceļ attiecīgās kopējās specifikācijas. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

81. pants

Atbilstīgas baterijas, kas rada risku

1. Ja dalībvalsts pēc 79. panta 1. punktā paredzētā izvērtējuma konstatē, ka, lai gan baterija atbilst 6. līdz 10. panta un 12., 13. un 14. panta prasībām, tā rada risku cilvēku veselībai vai personu drošībai, īpašuma aizsardzībai vai videi ("atbilstīga baterija, kas rada risku"), tā nekavējoties prasa attiecīgajam ekonomikas operatoram veikt visus atbilstošos pasākumus tirgus uzraudzības iestāžu noteiktā saprātīgā laikposmā, kas ir samērīgs ar konkrētā riska raksturu, lai nodrošinātu, ka atbilstīgā baterija, kas rada risku, kad tā tiek darīta pieejama tirgū, vairs nerada minēto risku, izņemtu minēto bateriju no tirgus vai atsauktu.

2. Ekonomikas operators nodrošina, ka korektīvi pasākumi tiek veikti attiecībā uz visām atbilstīgajām baterijām, kas rada risku, kuras tas darījis pieejamas tirgū visā Savienībā.

3. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, ja rodas 1. punktā minētā situācija. Minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, jo īpaši datus atbilstīgo bateriju, kas rada risku, identificēšanai, datus par šādu bateriju izcelsmi un piegādes ķēdi, konkrētā riska veidu un veikto valsts pasākumu būtību un ilgumu.

4. Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo ekonomikas operatoru vai operatoriem un izvērtē veiktos valsts pasākumus. Pamatojoties uz minētās izvērtēšanas rezultātiem, Komisija pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka, vai valsts pasākums ir vai nav pamatots, un, ja nepieciešams, ierosina piemērotus pasākumus. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 90. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Ja ir pienācīgi pamatoti nenovēršami un steidzami iemesli, kas saistīti ar cilvēku veselības un personu drošības, kā arī īpašuma aizsardzību un vidi, Komisija saskaņā ar procedūru, kura minēta 90. panta 4. punktā, pieņem tūlītēji piemērojamu īstenošanas aktu.

6. Komisija adresē 4. un 5. punktā minēto īstenošanas aktu visām dalībvalstīm un to tūlīt paziņo tām un attiecīgajam ekonomikas operatoram vai operatoriem.

82. pants

Kopīgas darbības

Tirgus uzraudzības iestādes var veikt kopīgas darbības ar organizācijām, kas pārstāv ekonomikas operatorus vai tiešos lietotājus. Šādas kopīgas darbības var ietvert bateriju kompetences centru izveidi, ko veic dalībvalstis vai tirgus uzraudzības iestādes, lai veicinātu atbilstību, konstatētu neatbilstību, palielinātu informētību un sniegtu norādījumus par šajā regulā noteiktajām prasībām saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 9. pantu.

83. pants

Formāla neatbilstība

1. Neskarot 79. pantu, ja dalībvalsts konstatē kādu no turpmāk uzskaitītajām neatbilstībām, tā prasa attiecīgajam ekonomikas operatoram attiecīgo neatbilstību novērst:

a) *CE* zīme ir uzlikta, pārkāpjot Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantu vai šīs regulas 20. pantu;

b) *CE* zīme nav uzlikta;

c) paziņotās struktūras identifikācijas numurs, kad tas prasīts VIII pielikumā noteiktajos gadījumos, ir uzlikts, pārkāpjot 20. pantu, vai nav uzlikts;

d) nav sagatavota vai nav pareizi sagatavota ES atbilstības deklarācija;

e) tehniskā dokumentācija, kas minēta VIII pielikumā, vai nu nav pieejama, vai ir nepilnīga;

f) informācija, kas minēta 38. panta 7. punktā vai 41. panta 3. punktā, nav sniegta, ir nepatiesa vai nepilnīga;

g) nav izpildīta jebkura cita administratīvā prasība, kas paredzēta 38. vai 41. pantā.

2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas, attiecīgā dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu bateriju darīt pieejamu tirgū vai nodrošinātu tās izņemšanu no tirgus vai atsaukšanu.

84. pants

Piegādes ķēdes pienācīgas pārbaudes pienākumu nepildīšana

1. Ja dalībvalsts konstatē, ka ekonomikas operators nepilda savus pienācīgas pārbaudes pienākumus, kas noteikti šīs regulas 48., 49. un 50. pantā, tā prasa attiecīgajam ekonomikas operatoram novērst attiecīgo neatbilstību.

2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas un ja nav pieejami citi iedarbīgi līdzekļi, lai neatbilstību novērstu, attiecīgā dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu darīt pieejamas tirgū baterijas, kuras tirgū darījis pieejamas 1. punktā minētais ekonomikas operators, un, ja neatbilstība ir nopietna, nodrošina to izņemšanu no tirgus vai atsaukšanu.

XI NODAĻA

Zaļais publiskais iepirkums un procedūra ierobežojumu grozīšanai attiecībā uz vielām

85. pants

Zaļais publiskais iepirkums

1. Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punktā vai Direktīvas 2014/25/ES 3. panta 1. punktā definētās līgumslēdzējas iestādes vai Direktīvas 2014/25/ES 4. panta 1. punktā definētie līgumslēdzēji, minēto direktīvu aptvertajās situācijās iepērkot baterijas vai baterijas saturošus produktus, ņem vērā minēto bateriju vidisko ietekmi visā to aprites ciklā, lai nodrošinātu, ka šāda ietekme ir samazināta līdz minimumam.

2. No datuma, kas ir 12 mēneši pēc pirmā tāda 3. punktā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā dienas, ar ko nosaka piešķiršanas kritērijus iepirkuma procedūrās, šā panta 1. punktā noteikto pienākumu izpilda, piemērojot minētos piešķiršanas kritērijus. Visās iepirkuma procedūrās, ko līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji veic par tādu bateriju vai baterijas saturošu produktu iegādi, uz kuriem attiecas 7. līdz 10. panta darbības joma, to tehniskajās specifikācijās un piešķiršanas kritērijos atsaucas uz minēto pirmo deleģēto aktu, lai nodrošinātu, ka tiek iepirktas minētās baterijas vai baterijas saturoši produkti, kam to aprites ciklā ir būtiski zemāka vidiskā ietekme.

3. Komisija 12 mēnešus pēc tam, kad pieņemts nesenākais no 7. panta 2. punkta ceturtās daļas a) apakšpunktā, 8. panta 1. punktā, 9. panta 2. punktā un 10. panta 5. punktā minētajiem deleģētajiem aktiem, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 89. pantu, ar kuriem šo regulu papildina, nosakot piešķiršanas kritērijus bateriju vai produktu, kas satur baterijas, iepirkuma procedūrās, pamatojoties uz 7. līdz 10. pantā noteiktajām ilgtspējas prasībām.

86. pants

Ierobežošanas procedūra attiecībā uz vielām

1. Ja Komisija uzskata, ka kādas vielas izmantošana bateriju izgatavošanā vai kādas vielas klātbūtne baterijās to tirgū laišanas brīdī vai turpmākajās aprites cikla stadijās, tostarp bateriju atkritumu pārprofilēšanas vai apstrādes laikā, rada tādu risku cilvēku veselībai vai videi, kas nav pietiekami kontrolēts un kam jāpievēršas Savienības mērogā, tā prasa Aģentūrai sagatavot ierobežošanas dokumentāciju, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XV pielikuma prasībām. Ierobežošanas dokumentācija ietver sociālekonomisko novērtējumu, tostarp analīzi par alternatīvām.

2. 12 mēnešu laikā pēc šā panta 1. punktā minētā Komisijas pieprasījuma saņemšanas un ja Aģentūras saskaņā ar minēto punktu sagatavotā ierobežošanas dokumentācija apliecina, ka papildus jebkuriem jau esošiem pasākumiem ir nepieciešama rīcība Savienības mērogā, Aģentūra ierosina ierobežojumus nolūkā uzsākt šā panta 4. līdz 9. punktā un 87. un 88. pantā aprakstīto procesu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka kādas vielas izmantošana bateriju izgatavošanā vai kādas vielas klātbūtne baterijās to tirgū laišanas brīdī vai turpmākajās aprites cikla stadijās, tostarp bateriju atkritumu pārprofilēšanas vai apstrādes laikā, rada tādu risku cilvēku veselībai vai videi, kas nav pietiekami kontrolēts un kam jāpievēršas Savienības mērogā, tā informē Aģentūru, ka ierosina sagatavot ierobežošanas dokumentāciju. Dalībvalsts sagatavo ierobežošanas dokumentāciju. Ierobežošanas dokumentācija ietver sociālekonomisko novērtējumu, tostarp analīzi par alternatīvām.

Ja ierobežošanas dokumentācija apliecina, ka papildus jebkuriem jau esošiem pasākumiem ir nepieciešama rīcība Savienības mērogā, dalībvalsts to iesniedz Aģentūrai Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XV pielikumā norādītajā formātā, lai sāktu procesu, kas aprakstīts šā panta 4. līdz 9. punktā un 87. un 88. pantā.

4. Ierobežošanas dokumentācijas un ierobežošanas procesa vajadzībām Aģentūra vai dalībvalstis ņem vērā jebkuru informāciju, ķīmiskās drošības ziņojumu vai riska novērtējumu, kas iesniegts Aģentūrai vai dalībvalstīm saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006. Aģentūra vai dalībvalstis arī ņem vērā visu pieejamo informāciju un atsaucas uz visiem attiecīgajiem riska novērtējumiem, kas iesniegti citu Savienības aktu vajadzībām un attiecas uz baterijā izmantotās vielas aprites ciklu, tostarp atkritumu stadiju. Šajā nolūkā citas struktūras, kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un veic līdzīgu uzdevumu, pēc pieprasījuma sniedz informāciju Aģentūrai vai attiecīgai dalībvalstij.

5. Attiecībā uz piekļuvi informācijai, ko Aģentūra pārvalda šīs regulas 6. pantā un šajā pantā definēto uzdevumu izpildē, piemēro Regulas (EK) Nr. 1907/2006 118. pantu.

6. Aģentūra uztur to vielu sarakstu, attiecībā uz kurām vai nu Aģentūra vai dalībvalsts plāno izstrādāt vai jau izstrādā ierobežošanas dokumentāciju saskaņā ar šo pantu.

7. Riska novērtēšanas komiteja, kas izveidota, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1907/2006 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteja, kas izveidota, ievērojot minētās regulas 76. panta 1. punkta d) apakšpunktu, pārbauda, vai iesniegtā ierobežošanas dokumentācija atbilst minētās regulas XV pielikuma prasībām. 30 dienu laikā pēc dokumentācijas saņemšanas attiecīgā komiteja informē Aģentūru vai dalībvalsti, kas ierosina ierobežojumus, vai dokumentācija atbilst prasībām. Ja dokumentācija neatbilst prasībām, iemeslus Aģentūrai vai dalībvalstij iesniedz rakstiski 45 dienu laikā pēc dokumentācijas saņemšanas. Aģentūra vai dalībvalsts nodrošina dokumentācijas atbilstību 60 dienu laikā pēc pamatojuma saņemšanas no attiecīgās komitejas, pretējā gadījumā šajā pantā paredzēto procedūru izbeidz.

8. Aģentūra nekavējoties publicē Komisijas vai dalībvalsts nodomu sākt vielas ierobežošanas procesu saskaņā ar šo pantu un informē attiecīgās ieinteresētās personas.

9. Aģentūra nekavējoties savā tīmekļa vietnē publisko ierobežošanas dokumentāciju, tostarp saskaņā ar 2. un 3. punktu ierosinātos ierobežojumus, un skaidri norāda publicēšanas datumu. Aģentūra aicina visas attiecīgās ieinteresētās personas četru mēnešu laikā pēc publicēšanas datuma atsevišķi vai kopā iesniegt:

a) komentārus par ierobežošanas dokumentāciju un ierosinātajiem ierobežojumiem;

b) ierosināto ierobežojumu sociāli ekonomisko analīzi, tostarp analīzi par alternatīvām, vai informāciju, kas var būt noderīga šādai analīzei, izskatot ierosināto ierobežojumu pozitīvos un negatīvos aspektus. Šāda analīze atbilst Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVI pielikuma prasībām.

10. Deleģētos aktus, kas minēti 6. panta 2. punktā, pieņem deviņu mēnešu laikā pēc 87. panta 2. punktā minētās Aģentūras Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejas atzinuma saņemšanas. Ja Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteja nepieņem atzinumu attiecīgi 87. panta 2. vai 5. punktā noteiktajā termiņā, Komisija ņem vērā ierobežojuma sociālekonomisko ietekmi, tostarp vielas alternatīvu pieejamību, un pieņem deleģēto aktu 87. panta 2. punktā noteiktajā termiņā.

11. Ja I pielikuma grozījuma projekts atšķiras no sākotnējā priekšlikuma, kas ietverts ierobežošanas dokumentācijā, kura sagatavota, ievērojot šajā pantā, 87. un 88. pantā noteikto procedūru, vai ja tajā nav ņemti vērā Aģentūras atzinumi, Komisija pievieno detalizētu paskaidrojumu par atšķirību iemesliem.

87. pants

Aģentūras komiteju atzinums

1. Riska novērtēšanas komiteja 12 mēnešu laikā pēc 86. panta 9. punktā minētās publicēšanas dienas, apsvērusi ierobežošanas dokumentācijas attiecīgās daļas, pieņem atzinumu par to, vai ar ierosinātajiem ierobežojumiem var samazināt risku cilvēku veselībai vai videi. Šajā atzinumā ņem vērā ierobežošanas dokumentāciju, ko Aģentūra sagatavojusi pēc Komisijas vai dalībvalsts pieprasījuma, un 86. panta 9. punkta a) apakšpunktā minētos ieinteresēto personu viedokļus.

2. Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteja 15 mēnešu laikā no 86. panta 9. punktā minētās publicēšanas dienas, apsvērusi ierobežošanas dokumentācijas attiecīgās daļas un sociālekonomisko ietekmi, pieņem atzinumu par ierosinātajiem ierobežojumiem. Pirms tam tā sagatavo projektu atzinumam par ierosinātajiem ierobežojumiem un to sociālekonomisko ietekmi, ņemot vērā analīzes vai informāciju saskaņā ar 86. panta 9. punkta b) apakšpunktu, ja tādas ir.

3. Aģentūra nekavējoties publicē Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejas atzinuma projektu savā tīmekļa vietnē un aicina ieinteresētās personas ne vēlāk kā 60 dienu laikā pēc minētā atzinuma projekta publicēšanas sniegt savus komentārus.

4. Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteja nekavējoties pieņem savu atzinumu, attiecīgi ņemot vērā šā panta 3. punktā noteiktajā termiņā saņemtos papildu komentārus. Atzinumā ņem vērā ieinteresēto personu komentārus, kas iesniegti saskaņā ar 86. panta 9. punkta b) apakšpunktu un šā panta 3. punktu.

5. Ja Riska novērtēšanas komitejas atzinums būtiski atšķiras no ierobežošanas dokumentācijā ierosinātajiem ierobežojumiem, Aģentūra atliek Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejas atzinuma termiņu, ilgākais, par 90 dienām.

6. Ja Riska novērtēšanas komiteja un Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteja sniedz atzinumu, ievērojot šā panta 1. un 2. punktu, tās izmanto Regulas (EK) Nr. 1907/2006 87. pantā minētos referentus atbilstoši tajā paredzētajiem nosacījumiem.

88. pants

Atzinuma iesniegšana Komisijai

1. Aģentūra nekavējoties iesniedz Komisijai Riska novērtēšanas komitejas un Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejas atzinumus par ierobežojumiem, kas ierosināti, ievērojot 86. pantu. Ja Riska novērtēšanas komitejas un Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejas atzinumi būtiski atšķiras no ierosinātajiem ierobežojumiem, Aģentūra Komisijai iesniedz paskaidrojuma rakstu, kurā sīki izskaidroti šādu atšķirību iemesli. Ja viena vai abas komitejas nepieņem atzinumu līdz 87. panta attiecīgi 1. un 2. punktā noteiktajam termiņam, Aģentūra attiecīgi par to informē Komisiju, norādot iemeslus.

2. Aģentūra abu komiteju atzinumus nekavējoties publicē savā tīmekļa vietnē.

3. Aģentūra Komisijai vai dalībvalstij pēc pieprasījuma iesniedz visus dokumentus un pierādījumus, kas tai iesniegti vai ko tā izskatījusi.

XII NODAĻA

Deleģētās pilnvaras un komiteju procedūra

89. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 6. panta 2. punktā, 7. panta 1., 2. un 3. punktā, 8. panta 1. un 5. punktā, 9. panta 2. punktā, 10. panta 5. un 6. punktā, 11. panta 4. punktā, 12. panta 3. punktā, 13. panta 8. punktā, 14. panta 4. punktā, 48. panta 8. punktā, 53. panta 3. punktā, 59. panta 7. punktā, 60. panta 8. punktā, 70. panta 4. punktā, 71. panta 4., 5. un 6. punktā, 72. panta 4. punktā, 77. panta 2. un 3. punktā un 85. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem no 2023. gada 17. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 6. panta 2. punktā, 7. panta 1., 2. un 3. punktā, 8. panta 1. un 5. punktā, 9. panta 2. punktā, 10. panta 5. un 6. punktā, 11. panta 4. punktā, 12. panta 3. punktā, 13. panta 8. punktā, 14. panta 4. punktā, 48. panta 8. punktā, 53. panta 3. punktā, 59. panta 7. punktā, 60. panta 8. punktā, 70. panta 4. punktā, 71. panta 4., 5. un 6. punktā, 72. panta 4. punktā, 77. panta 2. un 3. punktā un 85. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 6. panta 2. punktu, 7. panta 1., 2. un 3. punktu, 8. panta 1. un 5. punktu, 9. panta 2. punktu, 10. panta 5. un 6. punktu, 11. panta 4. punktu, 12. panta 3. punktu, 13. panta 8. punktu, 14. panta 4. punktu, 48. panta 8. punktu, 53. panta 3. punktu, 59. panta 7. punktu, 60. panta 8. punktu, 70. panta 4. punktu, 71. panta 4., 5. un 6. punktu, 72. panta 4. punktu, 77. panta 2. un 3. punktu vai 85. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

90. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

XIII NODAĻA

Grozījumi

91. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2019/1020

Regulu (ES) 2019/1020 groza šādi:

1) regulas 4. panta 5. punktā tekstu "(ES) 2016/425[35] un (ES) 2016/426[36]" aizstāj ar šādu:

"(ES) 2016/425 (*), (ES) 2016/426 (**) un (ES) 2023/1542 (***)

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/425 (2016. gada 9. marts) par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 89/686/EEK (OV L 81, 31.3.2016., 51. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/426 (2016. gada 9. marts) par gāzveida kurināmā iekārtām un ar ko atceļ Direktīvu 2009/142/EK (OV L 81, 31.3.2016., 99. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 (2023. gada 12. jūlijs) par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK (OV L 191, 28.7.2023., 1. lpp.).";

2) regulas I pielikumā Savienības saskaņošanas tiesību aktu saraksta 21. punktu aizstāj ar šādu:

"21. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 (2023. gada 12. jūlijs) par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK (OV L 191, 28.7.2023., 1. lpp.);".

92. pants

Grozījums Direktīvā 2008/98/EK

Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 7. punktā pievieno šādu daļu:

"Attiecībā uz baterijām, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/1542 (*) 2. panta 1) punktā, dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, kas izveidotas pirms 2018. gada 4. jūlija, sasniedz atbilstību šim pantam līdz 2025. gada 18. augustam.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 (2023. gada 12. jūlijs) par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK (OV L 191, 28.7.2023., 1. lpp.).".

XIV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

93. pants

Sodi

Dalībvalstis līdz 2025. gada 18. augustam paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus nekavējoties dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

94. pants

Pārskatīšana

1. Komisija līdz 2031. gada 30. jūnijam pārskata un sagatavo ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un tās ietekmi uz vidi, cilvēku veselību un iekšējā tirgus darbību un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Ņemot vērā tehnikas attīstību un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi, Komisija savā ziņojumā iekļauj šādu šīs regulas aspektu izvērtējumu:

a) tādu plaši izmantotu tipu bateriju saraksts, kuras atbilst vispārlietojamu pārnēsājamu bateriju definīcijai;

b) II nodaļā noteiktās ilgtspējas un drošuma prasības, tostarp iespējamā vajadzība noteikt eksporta aizliegumu baterijām, kuras neatbilst I pielikumā izklāstītajiem ierobežojumiem;

c) III nodaļā noteiktās marķēšanas un informācijas prasības;

d) 48. līdz 53. pantā noteiktās bateriju pienācīgas pārbaudes prasības;

e) VIII nodaļā noteiktie pasākumi attiecībā uz bateriju atkritumu apsaimniekošanu, tostarp iespēju ieviest divas pārnēsājamu bateriju apakškategorijas, proti, atkārtoti uzlādējamas un atkārtoti neuzlādējamas pārnēsājamas baterijas, ar atsevišķiem savākšanas mērķrādītājiem, un iespēju ieviest atsevišķu savākšanas mērķrādītāju vispārlietojamām pārnēsājamām baterijām;

f) IX nodaļā izklāstītie pasākumi attiecībā uz baterijas pasi;

g) pārkāpumi un sodu efektivitāte, samērīgums un atturošais raksturs, kā noteikts 93. pantā;

h) analīze par regulas ietekmi uz konkurētspēju un investīcijām bateriju nozarē un uz administratīvo slogu, kas izriet no šīs regulas.

Vajadzības gadījumā 1. punktā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu par šīs regulas attiecīgo noteikumu grozīšanu.

3. Ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1907/2006 pārskatīšanu, Komisija savā ziņojumā iekļauj īpašu izvērtējumu par to, vai ir vajadzīgs tiesību akta priekšlikums šīs regulas 6., 86., 87. un 88. panta grozīšanai.

4. Komisija novērtē, vai jebkādā veidā nepieciešams grozīt VII nodaļu, ja tiek pieņemti kādi Savienības tiesību akti, kuros paredzēti noteikumi par ilgtspējīgu korporatīvo pārvaldību un pienācīgu pārbaudi, tostarp uzņēmumu pienākumi attiecībā uz negatīvu ietekmi uz cilvēktiesībām un nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, kāda ir to pašu darbībai, to meitasuzņēmumu un filiāļu darbībai un to vērtības ķēdes darbībai.

Komisija 12 mēnešu laikā pēc jebkādu pirmajā daļā minēto tiesību aktu spēkā stāšanās dienas vai līdz 2031. gada 30. jūnijam, atkarībā no tā, kurš termiņš iestājas agrāk, publicē ziņojumu ar šāda novērtējuma rezultātiem. Attiecīgā gadījumā Komisija ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza VII nodaļu.

5. Komisija līdz 2031. gada 30. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē 3. panta 11. punktā minētās *LMT* baterijas definīcijas tvēruma paplašināšanas iespējamību un tehniskās sekas, jo īpaši iekļaujot baterijas, kas darbina bezriteņu transportlīdzekļus. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

6. Līdz 2025. gada 1. janvārim Komisija novērtē, kā vislabāk ieviest saskaņotos vienota lādētāja standartus attiecīgi atkārtoti uzlādējamām baterijām, kuras ir paredzētas vieglajiem pārvietošanās līdzekļiem, kā arī atkārtoti uzlādējamām baterijām, kas iestrādātas konkrētu kategoriju elektriskajā un elektroniskajā aprīkojumā, uz ko attiecas Direktīva 2012/19/ES. Minētā novērtējuma tvērumā neiekļauj uzlādes ierīces radioiekārtu kategorijām un klasēm saskaņā ar Direktīvas 2014/53/ES 3. panta 4. punktu.

95. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

Direktīvu 2006/66/EK atceļ no 2025. gada 18. augusta.

Tomēr turpmāk izklāstītos noteikumus turpina piemērot šādi:

a) 11. pantu – līdz 2027. gada 18. februārim;

b) 12. panta 4. un 5. punktu – līdz 2025. gada 31. decembrim, izņemot attiecībā uz noteikumu par datu pārsūtīšanu Komisijai, ko turpina piemērot līdz 2027. gada 30. jūnijam;

c) 21. panta 2. punktu – līdz 2026. gada 18. augustam.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

96. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no 2024. gada 18. februāra, izņemot, kā noteikts šīs Regulas otrajā daļā un citos noteikumos.

Tomēr turpmāk izklāstītos noteikumus piemēro šādi:

a) 11. pantu piemēro no 2027. gada 18. februāra;

b) 17. pantu un VI nodaļu piemēro no 2024. gada 18. augusta, izņemot 17. panta 2. punktu, ko piemēro no datuma, kas ir 12 mēneši pēc 30. panta 2. punktā minētā saraksta pirmā publicēšanas datuma;

c) VIII nodaļu piemēro no 2025. gada 18. augusta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2023. gada 12. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*
R. METSOLA	P. NAVARRO RÍOS

I PIELIKUMS

VIELU IEROBEŽOŠANA

1. sleja Vielas vai vielu grupas apzīmējums	2. sleja Ierobežojumu nosacījumi
1. Dzīvsudrabs CAS Nr. 7439-97-6 EK Nr. 231-106-7 un tā savienojumi	Baterijas, kas ir vai nav iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, dzīvsudrabu (ko izsaka kā dzīvsudraba metālu) drīkst saturēt koncentrācijā, kas nav lielāka par 0,0005 % no masas.
2. Kadmijs CAS Nr. 7440-43-9 EK Nr. 231-152-8 un tā savienojumi	Pārnēsājamas baterijas, kas ir vai nav iestrādātas ierīcēs, vieglajos pārvietošanās līdzekļos vai citos transportlīdzekļos, kadmiju (ko izsaka kā kadmija metālu) drīkst saturēt koncentrācijā, kas nav lielāka par 0,002 % no masas.
3. Svins CAS Nr. 7439-92-1 EK Nr. 231-100-4 un tā savienojumi	1. No 2024. gada 18. augusta pārnēsājamas baterijas, kas ir vai nav iestrādātas ierīcēs, svinu (ko izsaka kā svina metālu) drīkst saturēt koncentrācijā, kas nav lielāka par 0,01 % no masas. 2. Ierobežojumu, kas izklāstīts 1. punktā, nepiemēro pārnēsājamiem cinka-gaisa podziņelementiem līdz 2028. gada 18. augustam.

II PIELIKUMS

OGLEKĻA PĒDA

1. Darbības joma

Šajā pielikumā ir aprakstīti oglekļa pēdas aprēķina pamatelementi.

Oglekļa pēdas aprēķināšanas un verifikācijas metodika, kas jāparedz ar deleģēto aktu, ko pieņem, ievērojot 7. pantu, balstās uz šajā pielikumā iekļautajiem būtiskajiem elementiem, atbilst Komisijas produktu vidiskās pēdas (*PEF*) metodes jaunākajai redakcijai un attiecīgajiem produktu vidiskās pēdas kategoriju noteikumiem (*PEFCR*) un atspoguļo starptautiskos nolīgumus un aprites cikla novērtēšanas jomā panākto tehnisko/zinātnisko progresu.

Aprites cikla oglekļa pēdas aprēķina pamatā ir materiālu komplekts, enerģija un palīgmateriāli, ko konkrētā ražotnē izmanto, lai saražotu konkrētu baterijas modeli. Tā kā elektroniskie komponenti, piemēram, baterijas pārvaldības vienības un drošuma vienības un katodmateriāli var kļūt par galveno bateriju oglekļa pēdas avotu, tos precīzi identificē.

2. Definīcijas

Šajā pielikumā izmanto šādas definīcijas:

a) "darbības dati" ir ar procesiem saistītā informācija aprites cikla inventarizācijas pārskatu (LCI) modelēšanā, saskaņā ar kuru procesa ķēžu agregētos LCI rezultātus, kas reprezentē kāda procesa darbības, katru atsevišķi reizina ar attiecīgajiem darbības datiem un pēc tam apvieno, lai iegūtu ar konkrēto procesu saistīto oglekļa pēdu;

b) "materiālu komplekts" ir saraksts, kurā uzskaitīti izejmateriāli, montāžas mezgli, starpmezgli, apakškomponenti un detaļas, kā arī katra minētā elementa daudzums, kas vajadzīgs, lai izgatavotu bateriju;

c) "uzņēmumam specifiski dati" ir dati, kuri tieši izmērīti vai savākti vienā vai vairākos objektos (vietai specifiski dati) un kuri ir reprezentatīvi attiecībā uz uzņēmuma darbībām; šādus datus dēvē arī par "primārajiem datiem";

d) "funkcionāla vienība" ir vērtējamās baterijas nodrošināto funkciju, sniegto pakalpojumu, vai abu, kvalitatīvie un kvantitatīvie aspekti;

e) "aprites cikls" ir produkta sistēmas secīgie un savstarpēji saistītie posmi, sākot no izejmateriālu ieguves vai ģenerēšanas no dabas resursiem līdz galīgai likvidēšanai (ISO 14040:2006 vai līdzvērtīgs standarts);

f) "aprites cikla inventarizācijas pārskats (*LCI*)" ir elementārplūsmu, atkritumu plūsmu un produkta plūsmu apmaiņas kombinētais kopums *LCI* datu kopā;

g) "aprites cikla inventarizācijas pārskata (*LCI*) datu kopa" ir dokuments vai datne ar informāciju par konkrēta produkta vai cita references elementa (piemēram, objekta vai procesa) aprites ciklu, kas varētu ietver aprakstošus metadatus un kvantitatīvu aprites cikla inventarizācijas pārskatu, kā arī vienības procesu datu kopu, daļēji agregētu vai agregētu datu kopu;

h) "references plūsma" ir tādu procesu izlaides mērs konkrētā produkta sistēmā, kāda vajadzīga, lai izpildītu funkciju, ko izsaka ar funkcionālo vienību (pamatojoties uz ISO 14040:2006 vai līdzvērtīgu standartu);

i) "sekundārie dati" ir dati, kas nav tieši iegūti vai izmērīti konkrētā procesā uzņēmuma piegādes ķēdē vai ko aplēsis minētais uzņēmums, bet kas iegūti no trešās personas LCI datubāzes vai citiem avotiem; šādi dati ietver nozares vidējos datus, piemēram, no publicētiem ražošanas datiem, valdības statistikas un nozares apvienībām, kā arī literatūras pētījumus, inženiertehniskos pētījumus un patentus, un to pamatā var būt arī finanšu dati, un var ietvert arī aizstājdatus un citus vispārīgus datus; un ietver primāros datus, kuriem veic horizontālu agregēšanu;

j) "sistēmas robežas" ir aspekti, kas iekļauti aprites cikla posmos vai izslēgti no tā.

Turklāt saskaņotie noteikumi bateriju oglekļa pēdas aprēķināšanai ietver jebkādas papildu definīcijas, kas vajadzīgas to interpretācijai.

3. Funkcionālā vienība un references plūsma

Funkcionālo vienību definē kā vienu kilovatstundu (kWh) no kopējās enerģijas, ko baterijas sistēma piegādājusi visā baterijas ekspluatācijas mūžā (mēra kWh). Kopējo enerģiju iegūst no ciklu skaita, kas reizināts ar katrā ciklā padotās enerģijas daudzumu.

References plūsma ir baterijas svars, kas vajadzīgs, lai izpildītu konkrētu funkciju, un to mēra kilogramos baterijas uz kWh no kopējās enerģijas, ko baterija nodrošinājusi visā tās darbmūžā. Visus kvantitatīvos ielaides un izlaides datus, ko izgatavotājs savācis, lai kvantificētu oglekļa pēdu, aprēķina attiecībā pret šo references plūsmu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, rezerves baterijām, kuru primārā funkcija ir nodrošināt enerģijas padeves nepārtrauktību, funkcionālā vienība ir definēta kā spēja nodrošināt rezerves enerģijas padevi vienas kilovatminūtes (kWmin) apmērā jebkurā brīdī baterijas darbmūža laikā. Attiecīgi rezerves bateriju references plūsma ir baterijas svars, kas vajadzīgs, lai izpildītu definēto funkciju, un to mēra kilogramos baterijas uz kWmin no rezerves enerģijas padeves spējas, dalot ar baterijas darbmūžu gados. Visus kvantitatīvos ielaides un izlaides datus, ko rezerves bateriju izgatavotājs savācis, lai kvantificētu oglekļa pēdu, aprēķina attiecībā pret minēto references plūsmu.

Izņēmuma gadījumos, piemēram, attiecībā uz baterijām, kas paredzētas hibrīda transportlīdzekļiem, kuri nav uzlādējami no elektrotīkla, metodikā var būt definēta citāda funkcionālā vienība.

4. Sistēmas robežas

Sistēmas robežās iekļauj šādus aprites cikla posmus un tajos iesaistītus procesus.

Aprites cikla posms	Iesaistītie procesi
Izejmateriālu ieguve un priekšapstrāde	Te ietilpst izrakteņu ieguve un citu būtisku materiālu ieguve, priekšapstrāde un visu aktīvo materiālu transports līdz pat baterijas elementu un baterijas komponentu (aktīvo materiālu, separatora, elektrolīta, korpusu, aktīvo un pasīvo baterijas komponentu) un elektrisko vai elektronisko komponentu izgatavošanai.
Galvenā produkta ražošana	Baterijas elementu montāža un bateriju montāža no baterijas elementiem un elektriskajiem vai elektroniskajiem komponentiem
Izplatīšana	Transportēšana uz tirdzniecības vietu
Darbmūža beigas un reciklēšana	Savākšana, demontāža un reciklēšana

No sistēmas robežas izslēdz šādus aprites cikla posmos iesaistītos procesus:

— bateriju montāžas un pārstrādes iekārtu ražošana, jo aprēķināts, ka oglekļa pēdas ietekme uz mobilām ierīcēm paredzētu atkārtoti uzlādējamu bateriju ar lielu īpatenerģiju ir nenozīmīga,

— bateriju montāžas process, izmantojot oriģinālā aprīkojuma izgatavotāja (*OEM*) sistēmas komponentus; šis process lielākoties atbilst mehāniskai montāžai, un tas ietilpst *OEM* aprīkojumā vai transportlīdzekļa montāžas līnijā; enerģijas un materiālu patēriņš šajā konkrētajā procesā ir niecīgs, salīdzinājumā ar *OEM* komponentu ražošanas procesu.

Izmantošanas posmu izslēdz no aprites cikla oglekļa pēdas aprēķiniem, jo to tieši neietekmē izgatavotāji, ja vien netiek pierādīts, ka izvēles, ko bateriju izgatavotāji izdarījuši konstruēšanas posmā, var būtiski atsaukties uz minēto ietekmi.

5. Uzņēmumam specifisko un sekundāro datu kopu izmantošana

Ņemot vērā baterijas komponentu lielo skaitu un ražošanas procesu sarežģītību, ekonomikas operators pamatotos gadījumos procesu un komponentu analīzē uzņēmumam specifisko datu izmantošanā aprobežojas tikai ar baterijām specifiskajām daļām.

Proti, visi darbības dati, kas saistīti ar baterijas anodu, katodu, elektrolītu, separatoru un elementu korpusu, attiecas uz konkrētu baterijas modeli, ko ražo konkrētā ražotnē. Attiecīgi neizmanto standarta darbības datus. Baterijai specifiskos darbības datus izmanto kopā ar attiecīgajām sekundāro datu kopām, kas atbilst PVP.

Tā kā oglekļa pēdas deklarācija attiecas tikai uz noteiktā ražošanas vietā ražotu kādas baterijas modeli, nav atļauts veikt tādu datu paraugošanu, kas savākti no dažādām ražotnēm, kuras ražo to pašu baterijas modeli.

Ja tiek mainīts baterijas modeļa ražošanai izmantoto materiālu komplekts vai energoresursu struktūra, minētā baterijas modeļa oglekļa pēda tiek aprēķināta no jauna.

Saskaņotie noteikumi, kas jāparedz ar deleģēto aktu, kā minēts 7. panta 1. punktā, ietver šādu aprites cikla posmu detalizētu modelēšanu:

— izejmateriālu ieguve un priekšapstrāde,

— ražošana,

— izplatīšana,

— pašu elektroenerģijas ražošana,

— darbmūža beigas.

6. Oglekļa pēdas ietekmes novērtējums

Baterijas oglekļa pēdu aprēķina, izmantojot ietekmes kategorijai "klimata pārmaiņas" izstrādāto aprites cikla ietekmes novērtējuma metodi, kas ieteikta Kopīgā pētniecības centra 2019. gada ziņojumā "Priekšlikumi Produkta vidiskās pēdas (PVP) metodes aktualizēšanai".

Rezultātus iesniedz kā raksturotus rezultātus bez normalizācijas un izsvarošanas. Izmantojamo raksturojošo faktoru saraksts ir pieejams dzīves cikla izvērtējuma (*DCN*) Eiropas platformā.

7. Izlīdzinājumi

Izlīdzinājumus aprēķina attiecībā pret bāzlīniju, kas reprezentē hipotētisku scenāriju, kādas būtu bijušas emisijas, ja nebūtu mitigācijas projekta, kurā emisijas tiek izlīdzinātas.

Izlīdzinājumus oglekļa pēdas deklarācijā neiekļauj, bet tos var paziņot atsevišķi kā papildu vidisko informāciju un izmantot komunikācijas vajadzībām.

8. Oglekļa pēdas snieguma klases

Lai nodrošinātu 7. panta 1. punktā minēto bateriju kategoriju diferenciāciju tirgū, atkarībā no tā, kāds ir tirgū laisto bateriju oglekļa pēdas deklarāciju vērtību sadalījums, nosaka jēgpilnu skaitu snieguma klašu, no kurām A kategorija ir labākā klase ar viszemāko oglekļa pēdas ietekmi aprites ciklā.

Katras snieguma klases sliekšņa un sliekšņu amplitūdas noteikšanas pamatā ir iepriekšējos trīs gados tirgū laisto 7. panta 1. punktā minēto bateriju kategoriju snieguma sadalījums, sagaidāmie tehnoloģiskie uzlabojumi un citi tehniski faktori.

9. Oglekļa pēdas maksimālie sliekšņi

Pamatojoties uz informāciju, kas savākta ar oglekļa pēdas deklarāciju palīdzību, un uz tirgū laisto bateriju modeļu oglekļa pēdas snieguma klašu relatīvo sadalījumu un ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību šajā jomā, Komisija nosaka 7. panta 1. punktā minēto bateriju kategoriju aprites cikla oglekļa pēdas maksimālos sliekšņus, nosakot tos pēc īpaša ietekmes novērtējuma veikšanas sliekšņa vērtību noteikšanai.

Nosakot pirmajā daļā minētos aprites cikla oglekļa pēdas maksimālos sliekšņus, Komisija ņem vērā to, kāds ir oglekļa pēdas vērtību relatīvais sadalījums starp tirgū esošajām baterijām, to, kā ir izdevies samazināt Savienības tirgū laisto bateriju oglekļa pēdu, un šo aprites cikla oglekļa pēdas sliekšņu faktisko un potenciālo devumu Savienības mērķu – ilgtspējīgas mobilitātes un klimatneitralitātes līdz 2050. gadam – sasniegšanā.

III PIELIKUMS

VISPĀRLIETOJAMU PĀRNĒSĀJAMO BATERIJU ELEKTROĶĪMISKĀ SNIEGUMA UN ILGIZTURĪBAS PARAMETRI

A daļa

Parametri atkārtoti neuzlādējamām baterijām

1. Bateriju izlases sasniegtais minimālais vidējais darbilgums – minimālais vidējais izlādes laiks īpašos apstākļos, piemēram, temperatūra un relatīvais mitrums.

2. Aizkavētas izlādes sniegums: minimālā vidējā darbilguma relatīvs samazinājums, par atskaites punktu izmantojot sākotnēji izmērīto minimālo vidējo darbilgumu, pēc noteikta laika un konkrētos apstākļos, piemēram, temperatūra un relatīvais mitrums.

3. Noturība pret noplūdi: noturība pret neplānotu elektrolīta, gāzes vai cita materiāla noplūdi.

B daļa

Parametri atkārtoti uzlādējamām baterijām

1. Nominālā kapacitāte: baterijas kapacitātes vērtība, ko nosaka konkrētos apstākļos, piemēram, temperatūrā un relatīvajā mitrumā, un ko deklarējis izgatavotājs.

2. Uzlādes (kapacitātes) ([1]) saglabāšana: kapacitāte, ko baterija var nodrošināt pēc uzglabāšanas konkrētos apstākļos, piemēram, temperatūrā un relatīvajā mitrumā, noteiktu laiku bez turpmākas atkārtotas uzlādēšanas, un kas izteikta procentos no nominālās kapacitātes.

3. Uzlādes (kapacitātes) atgūšana: kapacitāte, ko baterija var nodrošināt pēc turpmākas atkārtotas uzlādēšanas pēc tam, kad tā ir uzglabāta konkrētos apstākļos, piemēram, temperatūrā un relatīvajā mitrumā, noteiktu laiku un kas izteikta procentos no nominālās kapacitātes.

4. Cikliskā izturība – uzlādes un izlādes ciklu skaits, ko baterija var veikt konkrētos apstākļos piemēram, temperatūrā un relatīvajā mitrumā, pirms kapacitāte samazinās zem noteiktas nominālās kapacitātes vērtības.

5. Noturība pret noplūdi: noturība pret neplānotu elektrolīta, gāzes vai cita materiāla noplūdi.

([1]) *IEC* min uzlādi un kapacitāti. Abi jēdzieni apzīmē vienu un to pašu fizisko daudzumu (uzlāde); vienīgā atšķirība ir, ka uzlādi izsaka kā C = A*s, bet kapacitāti izsaka kā A*h. Praksē lielākajā daļā gadījumu izmanto kapacitāti.

IV PIELIKUMS

LMT BATERIJU, RŪPNIECISKO BATERIJU AR KAPACITĀTI VIRS 2 KWH UN ELEKTROTRANSPORTLĪDZEKĻU BATERIJU ELEKTROĶĪMISKĀ SNIEGUMA UN ILGIZTURĪBAS PARAMETRI

Šajā pielikumā piemēro šādas definīcijas:

1) "Nominālā kapacitāte" ir kopējais ampērstundu (Ah) skaits, ko konkrētos standarta apstākļos var iegūt no pilnībā uzlādētas baterijas.

2) "Kapacitātes sarukums" ir laika un izmantošanas gaitā sarukušais lādiņa daudzums, ko baterija var padot pie nominālā sprieguma, salīdzinājumā ar oriģinālo nominālo kapacitāti.

3) "Jauda" ir enerģijas daudzums, ko baterija spēj padot konkrētā laika periodā standarta apstākļos.

4) "Jaudas sarukums" ir jaudas, ko baterija var padot pie nominālā sprieguma, samazinājums laika un izmantošanas gaitā.

5) "Iekšējā pretestība" ir pretestība pret strāvas plūsmu elementā vai baterijā standarta apstākļos, t. i., elektroniskās pretestības un joniskās pretestības summa, kas ietilpst kopējā ekvivalentajā pretestībā, kurā ietilpst arī induktīvās/kapacitatīvās īpašības.

6) "Enerģijas riņķojuma efektivitāte" ir attiecība starp neto enerģiju, ko baterija padod izlādes testa laikā, un kopējo enerģiju, kas vajadzīga, lai ar standarta uzlādi atgūtu sākotnējo uzlādes stāvokli.

A daļa

Parametri, kas saistīti ar elektroķīmisko sniegumu un ilgizturību

1. Nominālā kapacitāte (Ah) un kapacitātes sarukums (%).

2. Jauda (W) un jaudas sarukums (%).

3. Iekšējā pretestība (Ω) un iekšējās pretestības pieaugums (%).

4. Attiecīgā gadījumā enerģijas riņķojuma efektivitāte un tās sarukums (%).

5. Baterijas paredzamais kalpošanas laiks standarta apstākļos, kuriem tā ir paredzēta, ciklu skaita ziņā (izņemot necikliskus lietojumus) un kalendāro gadu skaita ziņā.

B daļa

Elementi A daļā uzskaitīto parametru mērījumu paskaidrošanai

1. Piemērotais izlādes ātrums un uzlādes ātrums.

2. Attiecība starp nominālo baterijas jaudu (W) un baterijas enerģiju (Wh).

3. Izlādes dziļums ciklmūža testā.

4. Jaudas spēja pie 80 % un 20 % uzlādes stāvokļa.

5. Attiecīgā gadījumā aprēķini, kas veikti ar izmērītajiem parametriem.

V PIELIKUMS

DROŠUMA PARAMETRI

1. Termiskā trieciena un ciklu testēšana

Šo testu izstrādā tā, lai novērtētu izmaiņas baterijas integritātē, ko rada elementu komponentu izplešanās un saraušanās ekstrēmu un pēkšņu temperatūras izmaiņu ietekmē, un šādu izmaiņu iespējamās sekas. Termiskā trieciena laikā bateriju pakļauj divām robežtemperatūrām, un katrā robežtemperatūrā bateriju patur noteiktu periodu.

2. Aizsardzība pret ārējo īsslēgumu

Šajā testā novērtē baterijas sniegumu drošuma ziņā, izraisot ārēju īsslēgumu. Šajā testā var novērtēt virsstrāvas aizsargierīces aktivāciju vai elementu spēju izturēt šo strāvu, nepieļaujot bīstamu situāciju (piemēram, termisko joņošanu, sprādzienu, ugunsgrēku). Galvenie riska faktori ir siltuma ģenerēšana elementu līmenī un lokizlāde, kas var bojāt elektrisko shēmu vai novest pie samazinātas izolācijas pretestības.

3. Aizsardzība pret pāruzlādi

Šajā testā novērtē baterijas sniegumu drošuma ziņā pāruzlādes situācijās. Galvenie drošuma riski pāruzlādes laikā ir elektrolīta sadalīšanās, katoda un anoda sairšana, cietā elektrolīta starpfāzes (*SEI*) slāņa eksotermiska sadalīšanās, separatora degradācija un litija pārklājuma veidošanās, kas var izraisīt baterijas pašuzkaršanu un termisko joņošanu. Faktori, kas ietekmē testa rezultātus, ietver vismaz uzlādes ātrumu un galīgi sasniegto uzlādes stāvokli. Aizsardzību var nodrošināt vai nu ar sprieguma kontroli (pārtrauce pēc uzlādes robežsprieguma sasniegšanas), vai ar strāvas kontroli (pārtrauce pēc maksimālās uzlādes strāvas pārsnieguma).

4. Aizsardzība pret pārizlādi

Šajā testā novērtē baterijas sniegumu drošuma ziņā pārizlādes situācijās. Drošuma riski pārizlādes laikā ietver polaritātes maiņu, kas izraisa anoda strāvas kolektora (varš) oksidēšanos un pārklājuma veidošanos katoda pusē. Pat neliela pārizlāde var izraisīt dendrītu veidošanos un galu galā īsslēgumu.

5. Aizsardzība pret pārkaršanu

Šajā testā novērtē ietekmi, ko rada temperatūras kontroles atteice vai citu pret iekšējo pārkaršanu domāto aizsardzības elementu atteice darbības laikā.

6. Aizsardzība pret termisko propagāciju

Šajā testā novērtē baterijas sniegumu drošuma ziņā termiskās propagācijas situācijās. Termiskā joņošana vienā elementā var izraisīt kaskādes reakciju visā baterijā, kura var sastāvēt no vairākiem elementiem. Tas var izraisīt smagas sekas, tostarp apjomīgu gāzes izdalīšanos. Testā ņem vērā *ISO* un ANO vispārējo tehnisko noteikumu testus, kas pašlaik tiek izstrādāti transporta lietojumiem.

7. Ārēju spēku radīti mehāniskie bojājumi

Šajos testos simulē vienu vai vairākas situācijas, kurās baterija tiek nejauši pakļauta mehāniskai spriedzei un tā joprojām ir izmantojama paredzētajam nolūkam. Kritērijiem, pēc kā simulē šīs situācijas, vajadzētu atspoguļot reālos lietojumus.

8. Iekšējais īsslēgums

Šajā testā novērtē baterijas sniegumu drošuma ziņā iekšējā īsslēguma situācijās. Iekšējo īsslēgumu rašanās, kas ir viena no galvenajām problēmām, kura rada bažas bateriju izgatavotājiem, var izraisīt gāzu izdalīšanos, termisko joņošanu, un dzirksteļošanu, kas var likt uzliesmot no elementa izplūstošajiem elektrolīta tvaikiem. Šādu iekšējo īsslēgumu rašanos var izraisīt izgatavošanā radušās nepilnības, piemaisījumu klātbūtne elementos vai litija dendrītu augšana, un tā ir cēlonis lielākajai daļai drošuma incidentu lietošanas laikā. Ir iespējami vairāki iekšējo īsslēgumu scenāriji (piemēram, katoda/anoda, alumīnija strāvas noņēmēja/vara strāvas kolektora, alumīnija strāvas kolektora/anoda elektriskais kontakts), katrs ar atšķirīgu kontakta pretestību.

9. Pakļaušana ekstremālai temperatūrai

Šā testa laikā bateriju pakļauj paaugstinātai temperatūrai (saskaņā ar *IEC* 62619 temperatūra ir 85 °C), kas var izsaukt eksotermālas sadalīšanās reakcijas un izraisīt elementa termisko joņošanu.

10. Ugunsdrošības tests

Sprādziena risku novērtē, pakļaujot bateriju ugunij.

11. Gāzu emisija

Baterijās var būt ievērojams daudzums potenciāli bīstamu materiālu, piemēram, viegli uzliesmojoši elektrolīti, kodīgi un toksiski komponenti. Ja baterija tiek pakļauta noteiktiem apstākļiem, var tikt apdraudēta tās integritāte, rezultātā izdalot bīstamas gāzes. Tādēļ testu laikā ir svarīgi noteikt gāzu emisijas no vielām, kas testēšanas laikā izdalās no baterijas: attiecībā uz visiem 1. līdz 10. punktā uzskaitītajiem drošuma parametriem ņem vērā risku, ka bezūdens elektrolīti varētu emitēt toksiskas gāzes.

VI PIELIKUMS

MARĶĒŠANAS, APZĪMĒŠANAS UN INFORMĀCIJAS PRASĪBAS

A daļa. Vispārīga informācija par baterijām

Baterijas marķējumā iekļauj šādu informāciju par bateriju:

1) informācija, kas identificē izgatavotāju saskaņā ar 38. panta 7. punktu;

2) baterijas kategorija un informācija, kas identificē bateriju saskaņā ar 38. panta 6. punktu;

3) izgatavošanas vieta (bateriju ražotnes ģeogrāfiskā atrašanās vieta);

4) izgatavošanas datums (mēnesis un gads);

5) masa;

6) kapacitāte;

7) ķīmiskais sastāvs;

8) baterijas sastāvā esošās bīstamās vielas, kas nav dzīvsudrabs, kadmijs vai svins;

9) izmantojamais dzēšanas līdzeklis;

10) baterijas sastāvā esošie kritiski svarīgie izejmateriāli, kuru koncentrācija ir lielāka par 0,1 % no masas.

B daļa. Bateriju dalītas savākšanas simbols

C daļa. *QR* kods

QR kods ir ar augstu kontrasta pakāpi attiecībā pret fona krāsu un tādā izmērā, kas ir viegli salasāms ar vispārpieejamu *QR* lasītāju, piemēram, tādu, kas ir integrēts portatīvās sakaru ierīcēs.

VII PIELIKUMS

PARAMETRI, PĒC KURIEM NOSAKA BATERIJU VESELĪBAS STĀVOKLI UN PAREDZAMO DARBMŪŽU

A daļa

Parametri, pēc kuriem nosaka elektrotransportlīdzekļu bateriju, stacionāro enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmu un *LMT* bateriju veselības stāvokli:

Elektrotransportlīdzekļu baterijām:

sertificētās enerģijas stāvoklis (*SOCE*).

Stacionārām enerģiju uzkrājošām bateriju sistēmām un *LMT* baterijām:

1) atlikusī kapacitāte,

2) ja iespējams, atlikusī jaudas spēja,

3) ja iespējams, atlikusī enerģijas riņķojuma efektivitāte,

4) pašizlādes ātruma izmaiņas,

5) ja iespējams, omiskā pretestība.

B daļa

Parametri, pēc kuriem nosaka stacionāro enerģiju uzkrājošo bateriju sistēmu un *LMT* bateriju paredzamo darbmūžu:

1) datums, kad baterija izgatavota, un – attiecīgā gadījumā – datums, kad tā nodota ekspluatācijā;

2) enerģijas atdeve;

3) kapacitātes atdeve;

4) kaitējošu notikumu uzskaite, piemēram, dziļas izlādes gadījumu skaits, ekstremālā temperatūrā pavadītais laiks, lādēšanai patērētais laiks ekstremālas temperatūras apstākļos;

5) vienādu pilnas uzlādes un izlādes ciklu skaits.

VIII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS PROCEDŪRAS

A daļa

A MODULIS. IEKŠĒJĀ RAŽOŠANAS KONTROLE

1. Moduļa apraksts

Iekšējā ražošanas kontrole ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru izgatavotājs izpilda 2., 3. un 4. punktā noteiktos pienākumus un uz savu atbildību nodrošina un deklarē, ka attiecīgās baterijas atbilst 6., 9., 10., 12., 13. un 14. pantā noteiktajām prasībām, kas tām ir piemērojamas.

2. Tehniskā dokumentācija

Tehnisko dokumentāciju sagatavo izgatavotājs. Dokumentāciju sagatavo tā, lai varētu novērtēt baterijas atbilstību attiecīgajām 1. punktā minētajām prasībām, un tajā ietver pienācīgu risku analīzi un novērtējumu.

Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tās attiecas uz novērtēšanu, tā aptver baterijas konstrukciju, izgatavošanu un darbību. Tehniskā dokumentācijā attiecīgā gadījumā ietver vismaz šādus elementus:

a) vispārīgs baterijas un tās paredzētā lietojuma apraksts;

b) konstrukcijas meti un izgatavošanas rasējumi, un komponentu, montāžas mezglu un elektrisko slēgumu shēmas;

c) apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi b) apakšpunktā minēto rasējumu un shēmu, kā arī baterijas darbības izprašanai;

d) saskaņā ar 13. pantu prasītā marķējuma paraugs;

e) saraksts ar 15. pantā minētajiem saskaņotajiem standartiem, ko piemēro pilnībā vai daļēji, tostarp norāde, kuras daļas ir piemērotas, saraksts ar 16. pantā minētajām kopīgajām specifikācijām, ko piemēro pilnībā vai daļēji, tostarp norāde, kuras daļas ir piemērotas, un saraksts ar citām attiecīgām tehniskām specifikācijām, ko izmanto mērījumu vai aprēķinu vajadzībām;

f) ja e) punktā minētie saskaņotie standarti un punktā minētās kopīgās specifikācijas nav piemērotas vai nav pieejamas, to risinājumu apraksts, kuri izmantoti, lai izpildītu piemērojamās prasības, kas noteiktas 6., 9., 10., 12., 13. un 14. pantā vai lai pārliecinātos par bateriju atbilstību minētajām prasībām;

g) veikto projekta aprēķinu un pārbaužu rezultāti, un izmantotie tehniskie vai dokumentārie pierādījumi; un

h) testēšanas pārskati.

3. Izgatavošana

Izgatavotājs veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai izgatavošanas process un tā uzraudzība nodrošinātu, ka baterijas atbilst 2. punktā minētajai tehniskajai dokumentācijai un 1. punktā minētajām piemērojamajām prasībām.

4. *CE* zīme un ES atbilstības deklarācija

Izgatavotājs katrai atsevišķai baterijai, kas atbilst 1. punktā minētajām piemērojamajām prasībām, piestiprina *CE* zīmi, vai, ja baterijas īpatnību dēļ tas nav iespējams vai nodrošināms, to piestiprina iepakojumam un baterijas pavaddokumentiem.

Izgatavotājs katram baterijas modelim saskaņā ar 18. pantu sagatavo ES atbilstības deklarāciju un to glabā kopā ar tehnisko dokumentāciju, lai tā būtu valsts iestāžu rīcībā 10 gadus pēc tam, kad tirgū laista pēdējā attiecīgā baterijas modeļa baterija. ES atbilstības deklarācijā identificē baterijas modeli, kam tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopiju pēc pieprasījuma dara pieejamu valsts iestādēm.

5. Izgatavotāja pilnvarotais pārstāvis

4. punktā noteiktos izgatavotāja pienākumus izgatavotāja uzdevumā un uz tā atbildību var pildīt izgatavotāja pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka tie ir norādīti pilnvarojumā.

B daļa

D1 MODULIS. RAŽOŠANAS PROCESA KVALITĀTES NODROŠINĀŠANA

1. Moduļa apraksts

Ražošanas procesa kvalitātes nodrošināšana ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru izgatavotājs izpilda 2., 4. un 7. punktā noteiktos pienākumus, kā arī nodrošina un deklarē uz savu atbildību, neskarot citu ekonomikas operatoru pienākumus saskaņā ar šo regulu, ka attiecīgās baterijas atbilst piemērojamajām prasībām, kas izklāstītas 7. un 8. pantā, vai – pēc izgatavotāja izvēles – visām piemērojamajām prasībām, kas izklāstītas 6. līdz 10. pantā un 12., 13. un 14. pantā.

2. Tehniskā dokumentācija

Izgatavotājs sagatavo tehnisko dokumentāciju. Tehnisko dokumentāciju sagatavo tā, lai varētu novērtēt baterijas atbilstību attiecīgajām 1. punktā minētajām prasībām, un tajā ietver pienācīgu risku analīzi un novērtējumu.

Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir atbilstīgi novērtēšanai, tā aptver baterijas konstrukciju, izgatavošanu un darbību. Tehniskajā dokumentācijā attiecīgā gadījumā ietver vismaz šādus elementus:

a) vispārīgu baterijas un tās paredzētā lietojuma aprakstu;

b) konstrukcijas metus un izgatavošanas rasējumus, un komponentu, montāžas mezglu un elektrisko slēgumu shēmas;

c) aprakstus un skaidrojumus, kas vajadzīgi b) apakšpunktā minēto rasējumu un shēmu, kā arī baterijas darbības izprašanai;

d) saskaņā ar 13. pantu prasītā marķējuma paraugu;

e) piemērotos 15. pantā minētos saskaņotos standartus, 16. pantā minētos kopīgos specifikāciju sarakstus vai abus un, ja saskaņotie standarti, kopīgās specifikācijas vai abi tiek piemērotas daļēji – norāde, kuras daļas ir piemērotas;

f) sarakstu ar citām attiecīgajām tehniskajām specifikācijām, ko izmanto mērījumiem vai aprēķiniem, un to risinājumu aprakstus, kas pieņemti, lai izpildītu 1. punktā minētās piemērojamās prasības, kas noteiktas 6. līdz 10. pantā un 12., 13. un 14. pantā, vai verificētu bateriju atbilstību minētajām prasībām, ja saskaņotie standarti, kopīgās specifikācijas vai abi nav piemēroti vai nav pieejami;

g) veikto projekta aprēķinu rezultātus un izdarītās pārbaudes, un izmantotos tehniskos vai dokumentāros pierādījumus;

h) pētījums, kas pamato 7. panta 1. punktā minētās oglekļa pēdas vērtības un 7. panta 2. punktā minēto oglekļa pēdas klasi un kas ietver aprēķinus, kuri veikti saskaņā ar metodiku, kas izklāstīta deleģētajā aktā, kurš pieņemts, ievērojot 7. panta 1. punkta ceturtās daļas a) punktu, un pierādījumus un informāciju, kas nosaka ievades datus minētajiem aprēķiniem;

i) pētījumu, kas pamato 8. pantā minēto reciklētā satura īpatsvaru un kas ietver aprēķinus, kuri veikti saskaņā ar metodiku, kas izklāstīta deleģētajā aktā, kurš pieņemts, ievērojot 8. panta 1. punkta otro daļu, un pierādījumus un informāciju, kas nosaka ievades datus minētajiem aprēķiniem, un

j) testēšanas pārskatus.

3. Tehniskās dokumentācijas pieejamība

Izgatavotājs tehnisko dokumentāciju glabā pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc baterijas laišanas tirgū.

4. Izgatavošana

Izgatavotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecībā uz ražošanu, galīgo produktu pārbaudi un attiecīgo bateriju testēšanu, kā noteikts 5. punktā, un tas ir pakļauts uzraudzībai, kā noteikts 6. punktā.

5. Kvalitātes sistēma

1. Izgatavotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt tā attiecīgo bateriju kvalitātes sistēmu.

Pieteikumā iekļauj:

a) izgatavotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz izgatavotāja pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu vai nosaukumu un adresi;

b) rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai;

c) visu attiecīgo informāciju par paredzēto baterijas kategoriju;

d) dokumentāciju, kas attiecas uz 5.2. punktā minēto kvalitātes sistēmu;

e) 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju.

2. Kvalitātes sistēma nodrošina bateriju atbilstību piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 6. līdz 10. pantā un 12., 13. un 14. pantā.

Visi elementi, prasības un noteikumi, ko pieņēmis izgatavotājs, ir sistemātiski un strukturēti dokumentēti rakstisku nostādņu, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes sistēmas dokumentācija nodrošina iespēju konsekventi interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un datus.

Kvalitātes sistēmas dokumentācija jo īpaši ietver atbilstošu aprakstu par:

a) kvalitātes mērķiem un vadības organizatorisko struktūru, pienākumiem un pilnvarām saistībā ar produktu kvalitāti;

b) procedūrām to parametru un datu dokumentēšanai un uzraudzībai, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu un atjauninātu 8. pantā minēto reciklētā satura īpatsvaru un attiecīgā gadījumā 7. pantā minētās oglekļa pēdas vērtības un klasi;

c) attiecīgajiem izgatavošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas paņēmieniem, procesiem un sistemātiskām darbībām, kas tiks izmantotas;

d) pārbaudēm, aprēķiniem, mērījumiem un testiem, ko veic pirms un pēc izgatavošanas, kā arī tās laikā, un to biežumu;

e) datiem par kvalitāti, piemēram, inspekcijas ziņojumiem un aprēķinu, mērījumu un testu datiem, kalibrēšanas datiem, ziņojumiem par attiecīgā personāla kvalifikāciju;

f) uzraudzības līdzekļiem, kas ļauj pārliecināties, kā tiek panākta produkta vajadzīgā kvalitāte un kvalitātes sistēmas efektīva darbība.

3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 5.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka minētajām prasībām atbilst tie kvalitātes sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām konkrētā saskaņotā standarta specifikācijām.

Papildus pieredzei kvalitātes nodrošināšanas sistēmās vismaz vienam revīzijas grupas loceklim ir pieredze attiecīgā produkta jomas un produkta tehnoloģijas novērtēšanā, kā arī zināšanas par piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 6. līdz 10. pantā un 12., 13. un 14. pantā.

Revīzija ietver novērtēšanas apmeklējumu izgatavotāja telpās.

Revīzijas grupa izskata 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par izgatavotāja spēju noteikt piemērojamās prasības, kas noteiktas 6. līdz 10. pantā un 12., 13. un 14. pantā un veikt nepieciešamās pārbaudes, aprēķinus, mērījumus un testus ar nolūku nodrošināt baterijas atbilstību minētajām prasībām. Revīzijas grupa pārbauda to datu ticamību, kas izmantoti 8. pantā minētā reciklētā satura īpatsvara aprēķināšanai, un attiecīgā gadījumā 7. pantā minētās oglekļa pēdas vērtības un klasi, kā arī to, vai tiek pareizi īstenota attiecīgā aprēķināšanas metodika.

Pēc kvalitātes sistēmas novērtēšanas paziņotā struktūra paziņo savu lēmumu izgatavotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un minētā lēmuma pamatojumu.

4. Izgatavotājs apņemas izpildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes sistēmas, un uzturēt to tā, lai tā arī turpmāk būtu pienācīga un efektīva.

5. Izgatavotājs pastāvīgi informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes sistēmu, par visām paredzētajām izmaiņām kvalitātes sistēmā.

Paziņotā struktūra novērtē visas ierosinātās izmaiņas un lemj, vai mainītā kvalitātes sistēma joprojām atbildīs 5.2. punktā minētajām prasībām, vai arī ir nepieciešams novērtējums.

Paziņotā struktūra savu lēmumu paziņo izgatavotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un argumentētu novērtējuma lēmumu.

6. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

1. Uzraudzības nolūks ir pārliecināties, vai izgatavotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes sistēmas.

2. Izgatavotājs novērtēšanas nolūkos nodrošina paziņotajai struktūrai piekļuvi izgatavošanas, pārbaužu, testēšanas un noliktavu telpām un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:

a) kvalitātes sistēmas dokumentāciju, kas minēta 5.2. punktā;

b) tehnisko dokumentāciju, kas minēta 2. punktā;

c) datus par kvalitāti, piemēram, inspekcijas ziņojumus un aprēķinu, mērījumu un testu datus, kalibrēšanas datus un ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju.

3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka izgatavotājs uztur un piemēro kvalitātes sistēmu, un iesniedz izgatavotājam revīzijas ziņojumu. Šādu revīziju laikā paziņotā struktūra pārbauda vismaz to datu ticamību, kas izmantoti 8. pantā minētā reciklētā satura īpatsvara aprēķināšanai, un attiecīgā gadījumā 7. pantā minētās oglekļa pēdas vērtības un klasi, kā arī to, vai tiek pareizi īstenota attiecīgā aprēķināšanas metodika.

4. Turklāt paziņotā struktūra drīkst ierasties pie izgatavotāja bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā paziņotās struktūras vajadzības gadījumā var veikt pārbaudes, aprēķinus, mērījumus un testus vai nodrošināt to veikšanu, lai pārliecinātos, ka kvalitātes sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz izgatavotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi, – testēšanas ziņojumu.

7. *CE* zīme un ES atbilstības deklarācija

1. Izgatavotājs uz katras atsevišķās baterijas, kas atbilst 1. punktā minētajām piemērojamajām prasībām, uzliek *CE* zīmi un 5.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildībā šīs struktūras identifikācijas numuru, vai, ja baterijas īpatnību dēļ tas nav iespējams vai nodrošināms, to uzliek iepakojumam un baterijas pavaddokumentiem.

2. Izgatavotājs katram baterijas modelim saskaņā ar 18. pantu sagatavo ES atbilstības deklarāciju un to glabā pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc tam, kad tirgū laista pēdējā attiecīgā baterijas modeļa baterija. ES atbilstības deklarācijā identificē baterijas modeli, kam tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopiju pēc pieprasījuma dara pieejamu valsts iestādēm.

8. Kvalitātes sistēmas dokumentācijas pieejamība

Izgatavotājs 10 gadus pēc baterijas laišanas tirgū glabā pieejamu valsts iestādēm:

a) kvalitātes sistēmas dokumentāciju, kas minēta 5.2. punktā;

b) informāciju par 5.5. punktā minētajām izmaiņām, kas ir apstiprinātas;

c) paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus, kas minēti 5.5., 6.3. un 6.4. punktā.

9. Paziņotās struktūras pienākumi sniegt informāciju

Katra paziņotā struktūra informē savu paziņojošo iestādi par izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma savai paziņojošai iestādei dara pieejamu sarakstu ar kvalitātes sistēmas apstiprinājumiem, kuri ir atteikti vai kuru darbība ir apturēta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par kvalitātes sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir noraidījusi, anulējusi vai apturējusi vai kuru darbību tā ir kā citādi ierobežojusi, un pēc pieprasījuma arī par tiem kvalitātes sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izdevusi.

10. Izgatavotāja pilnvarotais pārstāvis

3., 5.1., 5.5., 7. un 8. punktā noteiktos izgatavotāja pienākumus izgatavotāja uzdevumā un uz izgatavotāja atbildību var pildīt izgatavotāja pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka tie ir norādīti pilnvarojumā.

C daļa

G MODULIS – ATBILSTĪBA, PAMATOJOTIES UZ VIENĪBAS VERIFICĒŠANU

1. Moduļa apraksts

Atbilstība, pamatojoties uz vienības verificēšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru izgatavotājs izpilda 2., 3. un 5. punktā noteiktos pienākumus, kā arī nodrošina un deklarē, uzņemoties pilnu atbildību un neskarot citu ekonomikas operatoru pienākumus saskaņā ar šo regulu, ka attiecīgā baterija, uz kuru ir attiekušies 4. punkta noteikumi, atbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 7. un 8. pantā, vai – pēc izgatavotāja izvēles – visām piemērojamajām prasībām, kas izklāstītas 6. līdz 10. pantā un 12., 13. un 14. pantā.

2. Tehniskā dokumentācija

1. Izgatavotājs sagatavo tehnisko dokumentāciju un dara to pieejamu 4. punktā minētajai paziņotajai struktūrai. Šī tehniskā dokumentācija ļauj novērtēt baterijas atbilstību attiecīgajām 1. punktā minētajām prasībām un ietver pienācīgu risku analīzi un novērtējumu.

Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir atbilstīgi novērtēšanai, tā aptver baterijas konstrukciju, izgatavošanu un darbību.

Tehniskajā dokumentācijā attiecīgā gadījumā ietver vismaz šādus elementus:

a) vispārīgs baterijas un tās paredzētā lietojuma apraksts;

b) konstrukcijas meti un izgatavošanas rasējumi, un komponentu, montāžas mezglu un elektrisko slēgumu shēmas;

c) apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi b) apakšpunktā minēto rasējumu un shēmu, kā arī baterijas darbības izprašanai;

d) saskaņā ar 13. pantu prasītā marķējuma paraugs;

e) piemēroto 15. pantā minēto saskaņoto standartu, 16. pantā minēto kopīgo specifikāciju sarakstu vai abus, un, ja saskaņotie standarti, kopīgās specifikācijas vai abi tiek piemēroti daļēji, norāde, kuras daļas ir piemērotas;

f) saraksts ar citām attiecīgajām tehniskajām specifikācijām, ko izmanto mērījumiem vai aprēķiniem, un to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai izpildītu 1. punktā minētās piemērojamās prasības vai verificētu bateriju atbilstību minētajām prasībām, ja saskaņotie standarti, kopīgās specifikācijas vai abi nav piemēroti vai nav pieejami;

g) veikto projekta aprēķinu un īstenoto pārbaužu rezultāti un izmantotie tehniskie vai dokumentārie pierādījumi;

h) pētījums, kas pamato 7. pantā minētās oglekļa pēdas vērtības un klasi un kas ietver aprēķinus, kuri veikti saskaņā ar metodiku, kas izklāstīta deleģētajā aktā, kurš pieņemts, ievērojot 7. panta 1. punkta ceturtās daļas a) punktu, un pierādījumus un informāciju, kas nosaka ievades datus minētajiem aprēķiniem;

i) pētījums, kas pamato 8. pantā minēto reciklētā satura īpatsvaru un kas ietver aprēķinus, kuri veikti saskaņā ar metodiku, kas izklāstīta deleģētajā aktā, kurš pieņemts, ievērojot 8. panta 1. punkta otro daļu, un pierādījumus un informāciju, kas nosaka ievades datus minētajiem aprēķiniem; un

j) testēšanas pārskati.

2. Izgatavotājs tehnisko dokumentāciju glabā pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc baterijas laišanas tirgū.

3. Izgatavošana

Izgatavotājs veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai izgatavošanas process un tā monitorings nodrošinātu, ka izgatavotās baterijas atbilst 1. punktā minētajām piemērojamajām prasībām.

4. Verifikācija

1. Izgatavotāja izraudzīta paziņotā struktūra veic pārbaudes, aprēķinus, mērījumus un testus vai līdzvērtīgus testus, kā noteikts 15. pantā minētajos attiecīgajos saskaņotajos standartos, 16. pantā minētajās kopīgajās specifikācijās vai abos, lai pārbaudītu baterijas atbilstību 1. punktā minētajām piemērojamajām prasībām, vai nodrošina to veikšanu. Ja šāda saskaņota standarta vai kopīgas specifikācijas nav, attiecīgā paziņotā struktūra lemj par veicamajām atbilstīgajām pārbaudēm, aprēķiniem, mērījumiem un testiem.

Paziņotā struktūra izdod atbilstības sertifikātu par veiktajām pārbaudēm, aprēķiniem, mērījumiem un testiem un uzliek savu identifikācijas numuru apstiprinātajai baterijai vai nodrošina tā uzlikšanu, uzņemoties par to atbildību.

2. Izgatavotājs glabā atbilstības sertifikātus pieejamus valsts iestādēm 10 gadus pēc tam, kad baterija laista tirgū.

5. *CE* zīme un ES atbilstības deklarācija

Izgatavotājs uz katras baterijas, kas atbilst 1. punktā minētajām piemērojamajām prasībām, uzliek *CE* zīmi un 4. punktā minētās paziņotās struktūras atbildībā šīs struktūras identifikācijas numuru, vai, ja baterijas īpatnību dēļ tas nav iespējams vai nav nodrošināms, to uzliek iepakojumam un baterijas pavaddokumentiem.

Izgatavotājs katrai baterijai saskaņā ar 18. pantu sagatavo ES atbilstības deklarāciju un to glabā pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc tam, kad baterija laista tirgū. ES atbilstības deklarācijā norāda bateriju, attiecībā uz kuru šī deklarācija ir sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopiju pēc pieprasījuma dara pieejamu valsts iestādēm.

6. Izgatavotāja pilnvarotais pārstāvis

2.2., 4.2. un 5. punktā noteiktos izgatavotāja pienākumus izgatavotāja uzdevumā un uz izgatavotāja atbildību var pildīt izgatavotāja pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka tie ir norādīti pilnvarojumā.

IX PIELIKUMS

ES ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJAS Nr.* …

* (deklarācijas identifikācijas numurs)

1. Baterijas modelis (produkts, kategorija un partija vai sērijas numurs):

2. Izgatavotāja un attiecīgā gadījumā tā pilnvarotā pārstāvja vārds vai nosaukums un adrese:

3. Šī atbilstības deklarācija ir izdota vienīgi uz konkrētā izgatavotāja atbildību.

4. Deklarācijas priekšmets (baterijas apraksts un identifikācija, kas nodrošina tās izsekojamību un kas attiecīgā gadījumā var ietvert baterijas attēlu):

5. 4. punktā aprakstītais deklarācijas priekšmets atbilst attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem: … (atsauce uz citiem piemērotajiem Savienības tiesību aktiem).

6. Atsauces uz attiecīgajiem izmantotajiem saskaņotajiem standartiem vai uz kopīgajām specifikācijām vai atsauces uz citām tehniskajām specifikācijām, attiecībā uz ko tiek deklarēta atbilstība:

7. Paziņotā struktūra … (nosaukums, adrese, numurs) … ir veikusi … (darbības apraksts)… un izdevusi sertifikātu(-us): … (sīkāka informācija, tai skaitā datums, un vajadzības gadījumā informācija par tās derīguma termiņu un nosacījumiem).

8. Papildu informācija

Parakstīta šādas personas vārdā:

(izdošanas vieta un datums):

(vārds un uzvārds, amats) (paraksts)

X PIELIKUMS

IZEJMATERIĀLU UN RISKA KATEGORIJU SARAKSTS

1. Izejmateriāli:

   a) kobalts,

   b) dabiskais grafīts,

   c) litijs,

   d) niķelis,

   e) uz a) līdz d) apakšpunktā uzskaitītajiem izejmateriāliem bāzēti ķīmiskie savienojumi, kuri ir vajadzīgi bateriju aktīvo materiālu izgatavošanai.

2. Sociālā un vidiskā riska kategorijas:

   a) vide, klimats un cilvēku veselība, ņemot vērā tiešu, inducētu, netiešu un kumulatīvu ietekmi, tostarp:

      i) gaiss, tostarp gaisa piesārņojums, kā, piemēram, siltumnīcefekta gāzu emisijas;

      ii) ūdens, tostarp jūras gultne un jūras vide, tostarp ūdens piesārņojums, ūdens izmantošana, ūdens daudzums (plūdi vai sausums) un piekļuve ūdenim;

      iii) augsne, tostarp augsnes piesārņojums, augsnes erozija, zemes izmantošana un zemes degradācija;

      iv) biodaudzveidība, tostarp kaitējums dzīvotnēm, savvaļas dzīvniekiem, augiem un ekosistēmām, tostarp ekosistēmu pakalpojumiem;

      v) bīstamas vielas;

      vi) troksnis un vibrācija;

      vii) iekārtu drošība;

      viii) enerģijas patēriņš;

      ix) atkritumi un atliekas;

   b) cilvēktiesības, darba tiesības un darba attiecības, tostarp:

      i) arodveselība un darba drošība;

      ii) bērnu darbs;

      iii) piespiedu darbs;

      iv) diskriminācija;

      v) arodbiedrību brīvības;

   c) dzīve kopienā, tostarp pirmiedzīvotāju dzīve.

3. Starptautiskie instrumenti, kas aptver 2. punktā minētos riskus, ir:

   a) Apvienoto Nāciju Organizācijas Globālā līguma desmit principi;

   b) ANO Vides programmas Vadlīnijas par produktu aprites cikla sociālās ietekmes novērtēšanu;

   c) Konvencija par bioloģisko daudzveidību, jo īpaši Lēmums COP VIII/28 – Brīvprātīgas vadlīnijas par biodaudzveidību iekļaujošu ietekmes novērtējumu;

d) ANO Parīzes nolīgums;

e) astoņas SDO pamatkonvencijas, kā noteikts SDO Deklarācijā par pamatprincipiem un tiesībām darbā;

f) jebkuras citas starptautiskas vides konvencijas, kas ir saistošas Savienībai vai tās dalībvalstīm;

g) SDO deklarācija par darba pamatprincipiem un pamattiesībām;

h) Starptautiskā cilvēktiesību harta, tostarp Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautiskais pakts par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām.

4. Starptautiski atzītie pienācīgas pārbaudes instrumenti, kas piemērojami šīs regulas VII nodaļā izklāstītajām pienācīgas pārbaudes prasībām, cita starpā ir:

a) Starptautiskā cilvēktiesību harta, tostarp Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautiskais pakts par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām;

b) ANO Vadošie principi uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām;

c) ESAO Vadlīnijas daudznacionāliem uzņēmumiem;

d) SDO Trīspusējā deklarācija par principiem attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku;

e) ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijas attiecībā uz atbildīgu uzņēmējdarbības praksi;

f) ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijas attiecībā uz atbildīgām izrakteņu piegādes ķēdēm no konfliktu skartām un augsta riska teritorijām.

XI PIELIKUMS

PĀRNĒSĀJAMO BATERIJU ATKRITUMU UN *LMT* BATERIJU ATKRITUMU SAVĀKŠANAS RĀDĪTĀJU APRĒĶINĀŠANA

1. Attiecīgās kategorijas bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, un dalībvalstis aprēķina savākšanas rādītāju kā procentuālo daļu, ko iegūst, dalībvalstī konkrētā kalendārajā gadā saskaņā ar attiecīgi 59., 60. un 69. pantu savākto bateriju atkritumu masu dalot ar tādu bateriju vidējo masu, kuras trīs iepriekšējo kalendāro gadu laikā ražotāji vai nu ir darījuši pieejamas tirgū tieši tiešajiem lietotājiem, vai piegādājuši trešām personām, lai darītu tās pieejamas tirgū tiešajiem lietotājiem minētajā dalībvalstī. Šos savākšanas rādītājus aprēķina attiecīgi pārnēsājamām baterijām saskaņā ar 59. pantu un *LMT* baterijām saskaņā ar 60. pantu.

Gads	Datu vākšana		Aprēķināšana	Ziņošanas pienākums
1. gads	Noiets 1. gadā (S1)			
2. gads	Noiets 2. gadā (S2)			
3. gads	Noiets 3. gadā (S3)			
4. gads	Noiets 4. gadā (S4)	4. gadā savāktais apjoms (C4)	Savākšanas norma (CR4) = 3*C4/(S1+S2+S3)	CR4
5. gads	Noiets 5. gadā (S5)	5. gadā savāktais apjoms (C5)	Savākšanas norma (CR5) = 3*C5/(S2+S3+S4)	CR5
Utt.	Utt.	Utt.	Utt.	

2. Attiecīgās kategorijas bateriju ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 57. panta 1. punktu, un dalībvalstis konkrētā gadā tiešajiem lietotājiem pārdoto bateriju ikgadējo apjomu aprēķina kā to bateriju masu, kas konkrētajā gadā pirmo reizi darītas pieejamas tirgū dalībvalsts teritorijā, neieskaitot nekādas baterijas, kas šajā gadā ir atstājušas minētās dalībvalsts teritoriju vēl pirms pārdošanas tiešajiem lietotājiem. Minētos pārdošanas apjomus aprēķina atsevišķi pārnēsājamām baterijām un *LMT* baterijām.

3. Attiecībā uz katru bateriju ieskaita tikai pirmo reizi, kad to dara pieejamu tirgū dalībvalstī.

4. 1. un 2. punktā paredzēto aprēķinu balsta uz savāktajiem datiem vai statistiski nozīmīgām aplēsēm, kas balstītas uz savāktajiem datiem.

XII PIELIKUMS

GLABĀŠANAS UN APSTRĀDES, TOSTARP RECIKLĒŠANAS, PRASĪBAS

A daļa. Glabāšanas un apstrādes prasības

1. Apstrāde ietver vismaz atbrīvošanu no visiem šķidrumiem un skābēm.

2. Apstrāde un jebkura glabāšana, arī pagaidu glabāšana, apstrādes objektos, tostarp reciklēšanas objektos notiek vietās ar necaurlaidīgu virsmu un piemērotu pārsegu, kas aizsargā pret laikapstākļu iedarbību, vai piemērotos konteineros.

3. Bateriju atkritumus apstrādes objektos, tostarp reciklēšanas objektos, uzglabā tā, lai tie netiktu sajaukti ar vadītspējīgu materiālu vai viegli uzliesmojošu materiālu atkritumiem.

4. Ir ieviesti īpaši piesardzības pasākumi un drošības pasākumi litiju saturošu bateriju atkritumu apstrādei, kamēr notiek rīkošanās ar tām, to šķirošana un glabāšana. Šādi pasākumi ietver aizsardzību pret:

   a) pārmērīgu karstumu, piemēram, augstu temperatūru, uguni vai tiešu saules gaismu;

   b) ūdeni, piemēram, pret nokrišņiem un applūšanu;

   c) saspiešanu vai fiziskiem bojājumiem.

   Litija bateriju atkritumus novieto tiem normālā stāvoklī, proti, nekad apvērsti, un labi vēdinātās vietās un tos pārklāj ar augstsprieguma gumijas izolāciju. Litija bateriju atkritumu glabāšanas objektus marķē ar brīdinājuma zīmi.

5. Apstrādes laikā dzīvsudrabu atdala identificējamā plūsmā, kuru drošā veidā padara nekustīgu un apglabā un kura nevar nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi.

6. Apstrādes laikā kadmiju atdala identificējamā plūsmā, kam nodrošina drošu galamērķi un kas nevar nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi.

B daļa Reciklēšanas efektivitātes mērķrādītāji

1. Ne vēlāk kā 2025. gada 31. decembrī reciklēšanā sasniedz vismaz šādus reciklēšanas efektivitātes mērķrādītājus:

   a) tiek reciklēti 75 % no svina–skābes bateriju vidējās masas;

   b) tiek reciklēti 65 % no litija bateriju vidējās masas;

   c) tiek reciklēti 80 % no niķeļa-kadmija bateriju vidējās masas;

   d) tiek reciklēti 50 % no citu bateriju atkritumu vidējās masas.

2. Ne vēlāk kā 2030. gada 31. decembrī reciklēšanā sasniedz vismaz šādus reciklēšanas efektivitātes mērķrādītājus:

   a) tiek reciklēti 80 % no svina–skābes bateriju vidējās masas;

   b) tiek reciklēti 70 % no litija bateriju vidējās masas.

C daļa. Materiālu atgūšanas mērķrādītāji

1. Ne vēlāk kā 2027. gada 31. decembrī visā reciklēšanā sasniedz šādus materiālu atgūšanas mērķrādītājus:

   a) 90 % kobaltam;

   b) 90 % varam;

   c) 90 % svinam;

   d) 50 % litijam;

   e) 90 % niķelim.

2. Ne vēlāk kā 2031. gada 31. decembrī visā reciklēšanā sasniedz šādus materiālu atgūšanas mērķrādītājus:

   a) 95 % kobaltam;

   b) 95 % varam;

   c) 95 % svinam;

   d) 80 % litijam;

   e) 95 % niķelim.

XIII PIELIKUMS

BATERIJAS PASĒ IEKĻAUJAMĀ INFORMĀCIJA

1. PUBLISKI PIEEJAMA INFORMĀCIJA PAR BATERIJAS MODELI

Baterijas pasē iekļauj šādu publiski pieejamu informāciju par baterijas modeli:

a) VI pielikuma A daļā norādītā informācija;

b) baterijas materiālu sastāvs, tostarp tās ķīmiskais sastāvs, baterijā esošās bīstamās vielas, kas nav dzīvsudrabs, kadmijs vai svins, un baterijā esošie kritiski svarīgie izejmateriāli;

c) informācija par oglekļa pēdu, kas minēta 7. panta 1. un 2. punktā;

d) informācija par atbildīgu ieguvi, kā norādīts 52. panta 3. punktā minētajā ziņojumā par bateriju pienācīgas pārbaudes politiku;

e) informācija par reciklēto materiālu saturu, kā tā ietverta 8. panta 1. punktā minētajā dokumentācijā;

f) atjaunojamā satura īpatsvars;

g) nominālā kapacitāte (Ah);

h) minimālais, nominālais un maksimālais spriegums un attiecīgā gadījumā temperatūras diapazoni;

i) oriģinālā jaudas spēja (vatos) un limiti, un attiecīgā gadījumā temperatūras diapazons;

j) paredzamais baterijas darbmūžs, izteikts ciklos, un izmantotais references tests;

k) kapacitātes slieksnis, pie kura baterija ir izsmelta (tikai elektrotransportlīdzekļu baterijām);

l) temperatūras diapazons, ko baterija spēj izturēt, kad to nelieto (references tests);

m) periods, kurā darbojas kalendārajam mūžam piemērojamā komercgarantija;

n) sākotnējā enerģijas riņķojuma energoefektivitāte un efektivitāte pie 50 % ciklmūža;

o) baterijas elementa un paketes iekšējā pretestība;

p) relevantā ciklmūža testa C-reitings;

q) marķēšanas prasības, kas noteiktas 13. panta 3. un 4. punktā;

r) ES atbilstības deklarācija, kas minēta 18. pantā;

s) informācija par bateriju atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu, kā noteikts 74. panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā.

2. INFORMĀCIJA PAR BATERIJAS MODELI, KURAI VAR PIEKĻŪT TIKAI PERSONAS, KURĀM IR LEĢITĪMAS INTERESES, UN KOMISIJA

Baterijas pasē iekļauj šādu informāciju par baterijas modeli, kurai var piekļūt tikai personas, kurām ir leģitīmas intereses, un Komisija:

a) detalizēts sastāvs, tai skaitā katodā, anodā un elektrolītā izmantotie materiāli;

b) komponentu daļu numuri un maināmo rezerves daļu sagādes avotu kontaktinformācija;

c) informācija par demontāžu, tai skaitā vismaz šāda:

— baterijas sistēmas/paketes shēmas klaidskatā, kurās redzama baterijas elementu atrašanās vieta,

— demontāžas secība,

— atbloķējamo stiprinājumu veids un skaits,

— demontāžai vajadzīgie darbarīki,

— brīdinājumi, ja pastāv risks sabojāt detaļas,

— izmantoto elementu skaits un izkārtojums;

d) drošuma pasākumi.

3. INFORMĀCIJA, KURAI VAR PIEKĻŪT TIKAI PAZIŅOTĀS STRUKTŪRAS, TIRGUS UZRAUDZĪBAS IESTĀDES UN KOMISIJA

Baterijas pasē iekļauj šādu informāciju par baterijas modeli, kurai var piekļūt tikai paziņotās struktūras, tirgus uzraudzības iestādes un Komisija:

— testēšanas pārskatu rezultāti, kas apliecina atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām vai prasībām, kas noteiktas jebkādos deleģētajos vai īstenošanas aktos, kuri pieņemti, ievērojot šo regulu.

4. INFORMĀCIJA UN DATI PAR ATSEVIŠĶU BATERIJU, KURIEM VAR PIEKĻŪT TIKAI PERSONAS, KURĀM IR LEĢITĪMAS INTERESES

Baterijas pasē iekļauj šādu konkrētu informāciju un datus par atsevišķu bateriju, kurai var piekļūt tikai personas, kurām ir leģitīmas intereses:

a) 10. panta 1. punktā minētās snieguma un ilgizturības parametru vērtības brīdī, kad baterija tiek laista tirgū un kad tiek mainīts tās statuss;

b) informācija par baterijas veselības stāvokli, ievērojot 14. pantu;

c) informācija par baterijas statusu, ko definē kā "oriģināls", "pārprofilēts", "atkārtoti izmantots", "pārražots" vai "atkritumi";

d) informācija un dati, kas iegūti tās izmantošanas rezultātā, tostarp uzlādes un izlādes ciklu skaits un negatīvi notikumi, piemēram, negadījumi, kā arī periodiski reģistrēta informācija par ekspluatācijas vides apstākļiem, tostarp temperatūru, un uzlādes stāvokli.

XIV PIELIKUMS

MINIMĀLĀS PRASĪBAS LIETOTU BATERIJU SŪTĪJUMIEM

1. Lai nošķirtu lietotas baterijas un bateriju atkritumus gadījumā, kad turētājs, proti, fiziska vai juridiska persona, kuras īpašumā ir lietotas baterijas vai bateriju atkritumi, apgalvo, ka plāno nosūtīt vai nosūta lietotas baterijas, nevis bateriju atkritumus, minētajam turētājam minētā apgalvojuma pamatošanas nolūkā ir pienākums nodrošināt šādu informāciju:

   a) rēķina un līguma kopija, kura apliecina bateriju pārdošanu un vai īpašumtiesību nodošanu un kurā norādīts, ka baterijas paredzētas tiešai atkalizmantošanai un ka tās ir pilnībā funkcionējošas;

   b) pierādījumi par izvērtēšanu vai testēšanu, uzrādot dokumentācijas kopiju, piemēram, testēšanas sertifikātu, funkcionalitātes apstiprinājumu, par katru sūtījumā iekļauto bateriju vai tās frakciju, un protokolu, kurā iekļauta visa dokumentētā informācija saskaņā ar 3. punktu;

   c) turētāja deklarācija par to, ka nekādi materiāli vai iekārtas, kas ietilpst sūtījumā, nav atkritumi, kā definēts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punktā; un

   d) atbilstīga aizsardzība, jo īpaši, izmantojot pietiekamu iepakojumu un pareizu krāvumu, lai iekārtas netiktu bojātas transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā.

2. Šā pielikuma 1. punkta a) un b) apakšpunktu un 3. punktu nepiemēro, ja ar skaidriem dokumentāliem pierādījumiem ir parādīts, ka sūtījums tiek veikts saskaņā ar vienošanos par nodošanu starp uzņēmumiem, un ja:

   a) lietota baterija, kas ir bojāta, tiek nosūtīta atpakaļ ražotājam vai trešai personai, kas rīkojas tā vārdā, nolūkā veikt baterijas remontu saskaņā ar garantiju, lai to izmantotu atkārtoti; vai

   b) lietota baterija ir paredzēta profesionālai lietošanai un atjaunošanas vai labošanas nolūkā saskaņā ar spēkā esošu līgumu, lai to izmantotu atkārtoti, tiek nosūtīta ražotājam vai trešai personai, kas rīkojas tā vārdā, vai trešās personas iekārtai valstīs, kurām piemēro ESAO Padomes Lēmumu C(2001)107/final, ar kuru tiek pārskatīts Lēmums C(92)39/final par atgūšanai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli; vai

   c) lietota baterija ir paredzēta profesionālai lietošanai un ir bojāta, un tiek nosūtīta ražotājam vai trešai personai, kas rīkojas tā vārdā, ar nolūku izvērtēt bojājuma cēloņus saskaņā ar spēkā esošu līgumu, gadījumā, ja šādu analīzi var veikt tikai pats ražotājs vai trešās personas, kuras rīkojas tā vārdā.

3. Lai pierādītu, ka nosūtītās baterijas ir lietotas baterijas, nevis bateriju atkritumi, to turētājs attiecībā uz lietotām baterijām veic šādas testēšanas un uzskaites darbības:

   1. darbība: Testēšana

   a) testē baterijas veselības stāvokli un izvērtē bīstamo vielu klātbūtni;

   b) reģistrē a) punktā minētās izvērtēšanas un testēšanas rezultātus.

   2. darbība: Reģistrēšana

   a) reģistrēto informāciju kārtīgi, bet ne nenoņemami nostiprina vai nu uz pašas lietotās baterijas, ja lietotā baterija nav iepakota, vai uz iepakojuma tā, lai to būtu iespējams izlasīt, nenoņemot iepakojumu;

   b) reģistrā iekļauj šādu informāciju:

      — baterijas vai tās frakcijas nosaukums,

      — baterijas vai tās frakcijas identifikācijas numurs, ja tāds ir,

— ražošanas gads, ja tas ir zināms,

— par veselības stāvokļa testēšanu atbildīgā uzņēmuma nosaukums un adrese,

— 1. darbībā veikto testu veidi,

— 1. darbībā veikto testu rezultāts, tostarp testa datums.

4. Papildus 1., 2. un 3. punktā pieprasītajai dokumentācijai, katrai lietotu bateriju kravai, piemēram, transportēšanas konteineram vai kravas automobilim, pievieno:

a) attiecīgo pārvadājuma dokumentu; un

b) atbildīgās personas deklarāciju par tās atbildību.

5. Ja trūkst pierādījumu, ka priekšmets ir lietota baterija, nevis baterijas atkritums, 1., 2., 3. un 4. punktā norādītās attiecīgās dokumentācijas veidā un nav nodrošināta atbilstīga aizsardzība transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā, jo īpaši izmantojot pietiekamu iepakojumu un pareizu krāvumu, kas ir jāgarantē turētājam, kurš organizē transportu, tiek uzskatīts, ka priekšmets ir atkritumi un krava ir nelegāls sūtījums. Šādos gadījumos ar kravu rīkojas atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1013/2006 24. un 25. pantam.

XV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2006/66/EK	Šī regula
1. pants	1. pants
1. panta pirmās daļas 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta pirmās daļas 2. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta otrā daļa	—
2. pants	1. panta 3., 4. un 5. punkts
2. panta 1. punkts	1. panta 3. un 4. punkts
2. panta 2. punkts	1. panta 5. punkts
2. panta 2. punkta a) apakšpunkts	1. panta 5. punkta a) apakšpunkts
2. panta 2. punkta b) apakšpunkts	1. panta 5. punkta a) apakšpunkts
3. pants	3. pants
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkta 1. apakšpunkts
3. panta 2. punkts	3. panta 1. punkta 2. apakšpunkts
3. panta 3. punkts	3. panta 1. punkta 9. apakšpunkts
3. panta 4. punkts	—
3. panta 5. punkts	3. panta 1. punkta 12. apakšpunkts
3. panta 6. punkts	3. panta 1. punkta 13. apakšpunkts
3. panta 7. punkts	3. panta 1. punkta 50. apakšpunkts
3. panta 8. punkts	3. panta 2. punkta a) apakšpunkts
3. panta 9. punkts	—
3. panta 10. punkts	3. panta 1. punkta 53. apakšpunkts
3. panta 11. punkts	3. panta 1. punkta 26. apakšpunkts
3. panta 12. punkts	3. panta 1. punkta 47. apakšpunkts
3. panta 13. punkts	3. panta 1. punkta 65. apakšpunkts
3. panta 14. punkts	3. panta 1. punkta 16. apakšpunkts
3. panta 15. punkts	3. panta 1. punkta 22. apakšpunkts
3. panta 16. punkts	—
3. panta 17. punkts	—

Direktīva 2006/66/EK	Šī regula
4. pants	6. pants
4. panta 1. punkts	I pielikums
4. panta 1. punkta a) apakšpunkts	I pielikuma pirmais ieraksts
4. panta 1. punkta b) apakšpunkts	I pielikuma otrais ieraksts
4. panta 2. punkts	—
4. panta 3. punkts	—
4. panta 3. punkta a) apakšpunkts	—
4. panta 3. punkta b) apakšpunkts	—
4. panta 3. punkta c) apakšpunkts	—
4. panta 4. punkts	—
5. pants	—
6. pants	4. pants
6. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
6. panta 2. punkts	—
7. pants	2. pants
8. pants	59. līdz 62. pants un 64. līdz 67. pants
8. panta 1. punkts	59. pants
8. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	59. panta 1. punkta a) apakšpunkts 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	62. pants
8. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts	61. panta 1. punkts 62. panta 1. punkts
8. panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts	59. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts 61. panta 1. punkta c) apakšpunkts
8. panta 1. punkta otrā daļa	59. panta 5. punkts
8. panta 2. punkts	59. panta 1. punkts un 59. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta a) apakšpunkts	59. panta 1. punkts un 59. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta b) apakšpunkts	59. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta c) apakšpunkts	—
8. panta 3. punkts	61. pants
8. panta 4. punkts	61. pants
9. pants	—

Direktīva 2006/66/EK	Šī regula
10. pants	59. pants, 60. pants un 69. pants
10. panta 1. punkts	—
10. panta 1. punkta otrā daļa	75. panta 4. punkts
10. panta 2. punkts	59. pants un 60. pants
10. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—
10. panta 2. punkta b) apakšpunkts	59. panta 3. punkts un 60. panta 3. punkts
10. panta 3. punkts	69. panta 2. punkts un 76. panta 1. punkta otrā daļa
10. panta 4. punkts	—
11. pants	11. pants
11. panta pirmā daļa	11. panta 1. punkts
11. panta otrā daļa	11. panta 3. punkts
12. pants	70. pants
12. panta 1. punkts	70. panta 2. punkts
12. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	59. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 60. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 61. panta 3. punkta c) apakšpunkts
12. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	71. panta 1. punkts
12. panta 1. punkta otrā daļa	—
12. panta 1. punkta trešā daļa	—
12. panta 2. punkts	71. panta 4. punkts
12. panta 3. punkts	70. panta 3. punkts
12. panta 4. punkts	71. panta 2. un 3. punkts
12. panta 5. punkts	75. panta 5. punkta c) apakšpunkts un 76. panta 1. punkta d) apakšpunkts
12. panta 6. punkts	71. panta 4. punkts
13. pants	—
13. panta 1. punkts	—
13. panta 2. punkts	—
14. pants	70. panta 1. punkts
15. pants	72. pants
15. panta 1. punkts	72. panta 1. punkts
15. panta 2. punkts	72. panta 3. punkts

Direktīva 2006/66/EK	Šī regula
15. panta 3. punkts	72. panta 4. punkts
16. pants	56. pants
16. panta 1. punkts	56. panta 1. un 4. punkts
16. panta 1. punkta a) apakšpunkts	56. panta 4. punkta a) apakšpunkts
16. panta 1. punkta b) apakšpunkts	56. panta 4. punkta a) apakšpunkts
16. panta 2. punkts	—
16. panta 3. punkts	56. panta 1. punkta c) apakšpunkts
16. panta 4. punkts	74. panta 5. punkts
16. panta 5. punkts	—
16. panta 6. punkts	—
17. pants	55. pants
18. pants	57. panta 2. punkta c) apakšpunkts
18. panta 1. punkts	—
18. panta 2. punkts	—
18. panta 3. punkts	—
19. pants	59. panta 1. punkts, 60. panta 1. punkts, 61. panta 1. punkts, 62. pants un 64. līdz 67. pants
19. panta 1. punkts	59. panta 2. punkts, 60. panta 2. punkts, 61. panta 1. punkts, 62. pants, 65. pants, 66. pants un 67. pants
19. panta 2. punkts	57. panta 2. punkta c) apakšpunkts
20. pants	74. pants
20. panta 1. punkts	74. panta 1. punkts
20. panta 1. punkta a) apakšpunkts	74. panta 1. punkta f) apakšpunkts
20. panta 1. punkta b) apakšpunkts	74. panta 1. punkta b) apakšpunkts
20. panta 1. punkta c) apakšpunkts	74. panta 1. punkta c) apakšpunkts
20. panta 1. punkta d) apakšpunkts	74. panta 1. punkta b) apakšpunkts
20. panta 1. punkta e) apakšpunkts	74. panta 1. punkta e) apakšpunkts
20. panta 2. punkts	74. pants
20. panta 3. punkts	74. panta 4. punkts
21. pants	20. pants 13. pants, VI pielikuma A, B un C daļa
21. panta 1. punkts	13. panta 4. punkts

Direktīva 2006/66/EK	Šī regula
21. panta 2. punkts	13. panta 2. punkts
21. panta 3. punkts	13. panta 5. punkts
21. panta 4. punkts	13. panta 4. punkts
21. panta 5. punkts	13. panta 4. punkts
21. panta 6. punkts	—
21. panta 7. punkts	—
22.a pants	—
23. pants	94. pants
23. panta 1. punkts	94. panta 1. punkts
23. panta 2. punkts	94. panta 2. punkts
23. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—
23. panta 2. punkta b) apakšpunkts	94. panta 2. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts
23. panta 2. punkta c) apakšpunkts	71. panta 5. un 6. punkts
23. panta 3. punkts	94. panta 2. punkta otrā daļa
23.a pants	89. pants
23.a panta 1. punkts	89. panta 1. punkts
23.a panta 2. punkts	89. panta 2. punkts
23.a panta 3. punkts	89. panta 3. punkts
23.a panta 4. punkts	89. panta 5. punkts
23.a panta 5. punkts	89. panta 6. punkts
24. pants	90. pants
24. panta 1. punkts	90. panta 1. punkts
24. panta 2. punkts	90. panta 3. punkts
24. panta 2. punkta otrā daļa	90. panta 3. punkta otrā daļa
25. pants	93. pants
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	95. pants
29. pants	96. pants
30. pants	—

Direktīva 2006/66/EK	Šī regula
I pielikums	XI pielikums
II pielikums	VI pielikuma B daļa
III pielikums	XII pielikums
III pielikuma A daļa	XII pielikuma A daļa
III pielikuma B daļa	XII pielikuma B daļa
IV pielikums	55. pants

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2023/1543

(2023. gada 12. jūlijs)

par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai kriminālprocesā un brīvības atņemšanas sodu izpildei pēc kriminālprocesa

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienība pieņem pasākumus attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, pamatojoties uz spriedumu un tiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu, ko kopš Eiropadomes Tamperes sanāksmes 1999. gada 15. un 16. oktobrī parasti dēvē par stūrakmeni tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās Eiropas Savienībā.

(2) Pasākumi e-pierādījumu iegūšanai un saglabāšanai kļūst arvien nozīmīgāki, lai nodrošinātu kriminālizmeklēšanu un kriminālvajāšanu visā Savienībā. Efektīvi mehānismi e-pierādījumu iegūšanai ir būtiski noziedzības apkarošanai, un uz šādiem mehānismiem būtu jāattiecina nosacījumi un aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka tiek pilnībā ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta"), jo īpaši nepieciešamības un proporcionalitātes principi, pienācīgs process, privātuma un personas datu aizsardzība un saziņas konfidencialitāte.

(3) Tieslietu un iekšlietu ministru un Savienības iestāžu pārstāvju 2016. gada 24. marta kopīgajā paziņojumā par teroristu uzbrukumiem Briselē tika uzsvērts, ka prioritārā kārtā ātrāk un efektīvāk ir jānodrošina un jāiegūst digitālie pierādījumi un jānosaka konkrēti pasākumi, lai to īstenotu.

(4) Padomes 2016. gada 9. jūnija secinājumos tika uzsvērts, ka arvien lielāka nozīme ir e-pierādījumiem kriminālprocesos un ka ekonomikas un sabiedrības labā ir svarīgi aizsargāt kibertelpu pret ļaunprātīgu izmantošanu un noziedzīgām darbībām, tādēļ tiesībaizsardzības iestādēm un tiesu iestādēm ir vajadzīgi efektīvi līdzekļi, lai veiktu izmeklēšanu un sauktu pie atbildības par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar kibertelpu.

(5) Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2017. gada 13. septembra kopīgajā paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei "Noturība, novēršana un aizsardzība, veidojot Eiropas Savienībai stipru kiberdrošību" uzsvēra, ka efektīva kibernoziegumu izmeklēšana un saukšana pie atbildības par tiem ir ārkārtīgi būtisks faktors, kas attur no kibernoziegumu veikšanas, un ka pašreizējais procesuālais regulējums ir labāk jāpielāgo interneta laikmetam. Dažkārt kiberuzbrukumu ātruma dēļ pašreizējās procedūras ir nepietiekamas, tādējādi radot īpašas vajadzības pēc ātras pārrobežu sadarbības.

(6) Eiropas Parlamenta 2017. gada 3. oktobra rezolūcijā par cīņu pret kibernoziedzību ([3]) tika uzsvērta nepieciešamība rast veidus, kā ātrāk nodrošināt un iegūt e-pierādījumus, un tas, cik svarīga ir cieša sadarbība starp tiesībaizsardzības iestādēm, trešām valstīm un pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas Eiropas teritorijā, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ([4]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES)

([1]) OV C 367, 10.10.2018., 88. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2023. gada 13. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2023. gada 27. jūnija lēmums.
([3]) OV C 346, 27.9.2018., 29. lpp.
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

2016/680 ([5]), kā arī spēkā esošajiem savstarpējās tiesiskās palīdzības nolīgumiem. Minētajā Eiropas Parlamenta rezolūcijā tika arī uzsvērts, ka pašreizējais sadrumstalotais tiesiskais regulējums var radīt grūtības pakalpojumu sniedzējiem, kuri cenšas izpildīt tiesībaizsardzības pieprasījumus, un Komisija tika aicināta nākt klajā ar Savienības tiesisko regulējumu attiecībā uz e-pierādījumiem, nodrošinot pietiekamus aizsardzības līdzekļus visu iesaistīto personu tiesībām un brīvībām, un vienlaikus tika atzinīgi novērtēts Komisijas pašreizējais darbs, veidojot sadarbības platformu ar drošu saziņas kanālu Eiropas izmeklēšanas rīkojumu (EIR) digitālai apmaiņai un atbilžu sniegšanai attiecībā uz e-pierādījumiem starp Savienības tiesu iestādēm.

(7) Tīkla pakalpojumus var nodrošināt no jebkuras vietas, un tiem nav vajadzīga fiziskā infrastruktūra, telpas vai personāls valstī, kurā attiecīgais pakalpojums tiek piedāvāts. Tādēļ attiecīgos e-pierādījumus bieži glabā ārpus izmeklēšanas valsts vai to dara pakalpojumu sniedzējs ārpus minētās valsts, tādējādi apgrūtinot e-pierādījumu vākšanu kriminālprocesā.

(8) Ņemot vērā tīkla pakalpojumu sniegšanas veidu, tiesiskās sadarbības lūgumi bieži tiek adresēti valstīm, kurās ir liels pakalpojumu sniedzēju skaits. Turklāt pieprasījumu skaits ir palielinājies, jo arvien vairāk tiek izmantoti tīkla pakalpojumi. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/41/ES ([6]) ir paredzēta iespēja izdot EIR pierādījumu vākšanai citā dalībvalstī. Turklāt Konvencijā, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās ([7]) ("Konvencija par savstarpēju palīdzību krimināllietās") ir paredzēta arī iespēja pieprasīt pierādījumus no citas dalībvalsts. Tomēr Direktīvā 2014/41/ES, ar ko izveido EIR, un Konvencijā par savstarpēju palīdzību krimināllietās paredzētās procedūras un termiņi var nebūt piemēroti e-pierādījumiem, kas ir nestabilāki un var tikt dzēsti vienkāršāk un ātrāk. E-pierādījumu iegūšanai, izmantojot tiesiskās sadarbības kanālus, bieži vien ir vajadzīgs ilgs laiks, radot situācijas, kad sekojošās norādes varētu vairs nebūt pieejamas. Turklāt nav saskaņota regulējuma sadarbībai ar pakalpojumu sniedzējiem, un vienlaikus daži trešo valstu pakalpojumu sniedzēji pieņem tiešus pieprasījumus pēc datiem, kas nav satura dati, kā to ļauj šajās valstīs piemērojamie valsts tiesību akti. Tādēļ dalībvalstis arvien vairāk paļaujas uz brīvprātīgiem tiešas sadarbības kanāliem, ja tādi ir pieejami, ar pakalpojumu sniedzējiem, un tās piemēro dažādus valsts instrumentus, nosacījumus un procedūras. Attiecībā uz satura datiem dažas dalībvalstis ir piemērojušas vienpusējus pasākumus, savukārt citas turpina paļauties uz tiesisko sadarbību.

(9) Sadrumstalotais tiesiskais regulējums rada problēmas tiesībaizsardzības iestādēm un tiesu iestādēm, kā arī pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas izpildīt likumīgus pieprasījumus, jo tie arvien vairāk saskaras ar juridisku nenoteiktību un, iespējams, tiesību aktu kolīziju. Tādēļ ir jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz tiesu iestāžu pārrobežu sadarbību e-pierādījumu saglabāšanas un sniegšanas jomā, kuros ņem vērā e-pierādījumu īpašo raksturu. Šādos noteikumos būtu jāiekļauj pienākums tiem pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, tieši atbildēt uz pieprasījumiem, kurus iesniegušas iestādes citā dalībvalstī. Tāpēc šī regula papildinās spēkā esošos Savienības tiesību aktus un precizēs noteikumus, kas piemērojami tiesībaizsardzības iestādēm un tiesu iestādēm, kā arī pakalpojumu sniedzējiem e-pierādījumu jomā, vienlaikus nodrošinot pamattiesību pilnīgu ievērošanu.

(10) Šajā regulā tiek respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti LES 6. pantā un Hartā, starptautiskajās tiesībās un starptautiskajos nolīgumos, kuros Savienība vai visas dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses, tostarp Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, un dalībvalstu konstitūcijās to attiecīgajās piemērošanas jomās. Šādas tiesības un principi jo īpaši ietver tiesības uz brīvību un drošību, privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, personas datu aizsardzību, darījumdarbības brīvību, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpciju un tiesības uz aizstāvību, likumības un proporcionalitātes principus, kā arī tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu.

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināls odus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

([7]) Konvencija par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību (OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.).

(11) Nekas no šajā regulā noteiktā nebūtu jāinterpretē kā aizliegums atteikties no Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpildes, ja, pamatojoties uz objektīviem apstākļiem, ir iemesls uzskatīt, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums ir izdots, lai pret kādu personu sāktu kriminālvajāšanu vai sodītu to dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas, seksuālās orientācijas vai dzimumidentitātes, valstspiederības, valodas vai politisko uzskatu dēļ, vai ka jebkura minētā iemesla dēļ varētu tikt nodarīts kaitējums šīs personas stāvoklim.

(12) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma mehānisma e-pierādījumu iegūšanai krimināllietās pamatā ir dalībvalstu savstarpējas uzticēšanas princips un pieņēmumu, ka dalībvalstis ievēro Savienības tiesību aktus, tiesiskumu un jo īpaši pamattiesības, kas ir būtiski Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpas elementi. Šāds mehānisms ļauj valstu kompetentajām iestādēm tieši nosūtīt šādus rīkojumus pakalpojumu sniedzējiem.

(13) Privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība un fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi ir pamattiesības. Saskaņā ar Hartas 7. pantu un 8. panta 1. punktu ikvienai personai ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, mājokļa un saziņas neaizskaramību un savu personas datu aizsardzību.

(14) Īstenojot šo regulu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka personas dati tiek aizsargāti un apstrādāti saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un Direktīvu (ES) 2016/680, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK ([8]), tostarp iegūto datu turpmākas izmantošanas, pārsūtīšanas un tālākas nosūtīšanas gadījumā.

(15) Personas dati, kas iegūti saskaņā ar šo regulu, būtu jāapstrādā tikai tad, ja tas ir nepieciešams, un tādā veidā, kas ir samērīgs ar noziedzīgu nodarījumu novēršanas, izmeklēšanas, atklāšanas un ar tiem saistītas kriminālvajāšanas vai krimināsodu izpildes, kā arī tiesību uz aizstāvību īstenošanas nolūkiem. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānodrošina atbilstīgas datu aizsardzības rīcībpolitikas un pasākumu piemērošana gadījumos, kad attiecīgās iestādes pārsūta pakalpojumu sniedzējiem personas datus šīs regulas vajadzībām, un cita starpā arī pasākumi datu drošības garantēšanai. Pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina, ka, pārsūtot personas datus attiecīgajām iestādēm, tiek piemēroti vieni un tie paši aizsardzības pasākumi. Tikai pilnvarotām personām vajadzētu būt piekļuvei informācijai, kas ietver personas datus, kurus var iegūt, izmantojot autentifikācijas procesus.

(16) Procesuālās tiesības kriminālprocesā, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2010/64/ES ([9]), 2012/13/ES ([10]), 2013/48/ES ([11]), (ES) 2016/343 ([12]), (ES) 2016/800 ([13]) un (ES) 2016/1919 ([14]), būtu šo direktīvu darbības jomā jāpiemēro kriminālprocesiem, ko aptver šī regula attiecībā uz dalībvalstīm, kurām minētās direktīvas ir saistošas. Būtu jāpiemēro arī Hartā paredzētās procesuālās garantijas.

(17) Lai garantētu pamattiesību pilnīgu ievērošanu, kompetentajai tiesu iestādei to pierādījumu spēks, kuri savākti, piemērojot šo regulu, būtu jāizvērtē tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jo īpaši ievērojot tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību.

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju, OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā krimināprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie krimināprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.).

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem krimināprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.).

(18) Šajā regulā ir paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem Savienības kompetentā tiesu iestāde, izdodot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, kriminālprocesā, tostarp kriminālizmeklēšanā, vai brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildei pēc kriminālprocesa saskaņā ar šo regulu var pieprasīt pakalpojumu sniedzējam, kas Savienībā piedāvā pakalpojumus, sniegt vai saglabāt e-pierādījumus. Šī regula būtu jāpiemēro visos pārrobežu gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējam ir izraudzīts iedibinājums vai juridiskais pārstāvis citā dalībvalstī. Šī regula neskar valsts iestāžu pilnvaras prasīt, lai pakalpojumu sniedzēji, kas iedibināti vai pārstāvēti to teritorijā, īstenotu līdzīgus valsts pasākumus.

(19) Ar šo regulu būtu jāreglamentē to datu vākšana, kurus pakalpojumu sniedzējs ir glabājis tikai Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izdošanas laikā. Tajā nebūtu jānosaka vispārējs datu saglabāšanas pienākums pakalpojumu sniedzējiem, un tai nebūtu jāizraisa datu vispārēja un nediferencēta saglabāšana. Ar šo regulu arī nebūtu jāatļauj pārtvert datus vai iegūt tādus datus, kuri tiek glabāti pēc Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma saņemšanas.

(20) Šīs regulas piemērošanai nebūtu jāietekmē šifrēšanas izmantošana, ko veic pakalpojumu sniedzēji vai lietotāji. Dati, ko pieprasa, izmantojot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, būtu jāsniedz vai jāsaglabā neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav šifrēti. Tomēr šajā regulā nebūtu jāparedz pienākums pakalpojumu sniedzējiem atšifrēt datus.

(21) Daudzos gadījumos dati lietotāja ierīcē vairs netiek glabāti vai citādi apstrādāti, bet ir pieejami mākoņa infrastruktūrā, kas ļauj piekļūt tiem no jebkuras vietas. Lai sniegtu minētos pakalpojumus, pakalpojumu sniedzējiem nav nepieciešams būt iedibinātiem vai izvietot serverus konkrētā jurisdikcijā. Tādējādi šīs regulas piemērošanai nevajadzētu būt atkarīgai no pakalpojumu sniedzēja iedibinājuma vai datu apstrādes vai glabāšanas ierīces faktiskās atrašanās vietas.

(22) Šī regula neskar iestāžu izmeklēšanas pilnvaras civillietās vai administratīvos procesos, tostarp gadījumos, kad šādu procesu rezultātā var tikt piemēroti sodi.

(23) Tā kā procesu par savstarpēju juridisko palīdzību var uzskatīt par kriminālprocesu saskaņā ar dalībvalstīs piemērojamiem valsts tiesību aktiem, būtu jāprecizē, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums nebūtu jāizdod, lai sniegtu savstarpēju tiesisko palīdzību citai dalībvalstij vai trešai valstij. Šādos gadījumos savstarpējas tiesiskās palīdzības lūgums būtu jāadresē dalībvalstij vai trešai valstij, kas var sniegt savstarpēju tiesisko palīdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(24) Kriminālprocesa ietvaros Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums būtu jāizdod tikai attiecībā uz konkrētiem kriminālprocesiem, kas saistīti ar konkrētu jau izdarītu noziedzīgu nodarījumu, pirms tam katrā atsevišķā lietā individuāli izvērtējot minēto rīkojumu nepieciešamību un samērīgumu, ņemot vērā aizdomās turētās vai apsūdzētās personas tiesības.

(25) Šī regula būtu jāpiemēro arī procesam, ko uzsākusi izdevējiestāde, lai atrastu notiesātu personu, kas izvairās no tiesas, un izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli pēc kriminālprocesa. Tomēr, ja brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis tika noteikts ar lēmumu, kas pieņemts *in absentia*, nevajadzētu būt iespējai izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, jo dalībvalstu tiesību akti par tiesu nolēmumiem, kas pieņemti *in absentia*, visā Savienībā būtiski atšķiras.

(26) Šī regula būtu jāpiemēro pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā pakalpojumus Savienībā, un vajadzētu būt iespējai šajā regulā paredzētos rīkojumus izdot tikai attiecībā uz datiem, kas attiecas uz Savienībā piedāvātiem pakalpojumiem. Pakalpojumi, kas tiek piedāvāti tikai ārpus Savienības, nebūtu jāietver šīs regulas darbības jomā, pat ja pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts Savienībā. Tāpēc ar šo regulu nebūtu jāatļauj nekāda piekļuve nekādiem citiem datiem, kā vien tiem, kas saistīti ar pakalpojumiem, kurus minētie pakalpojumu sniedzēji piedāvā lietotājiem Savienībā.

(27) Pakalpojumu sniedzēji, kuri ir visnozīmīgākie pierādījumu iegūšanā kriminālprocesos, ir elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji un noteikti informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, kuri sekmē mijiedarbību starp lietotājiem. Tāpēc šai regulai būtu jāattiecas uz abām grupām. Elektronisko sakaru pakalpojumi ir definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/1972 ([15]) un ietver starppersonu sakaru pakalpojumus, piemēram, IP balss pārraides, tūlītējās ziņapmaiņas un e-pasta pakalpojumus. Šī regula būtu jāpiemēro arī

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV L 321, 17.12.2018., 36. lpp.).

informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 ([16]) nozīmē, kuri nav uzskatāmi par elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem, bet kuri piedāvā saviem lietotājiem iespēju sazināties savā starpā vai piedāvā saviem lietotājiem pakalpojumus, ko var izmantot, lai to uzdevumā glabātu vai citādi apstrādātu datus. Tas būtu saskaņā ar Eiropas Padomes Konvencijā par kibernoziegumiem (ETS Nr. 185), kas noslēgta Budapeštā, 2001. gada 23. novembrī, ("Budapeštas konvencija") lietotajiem terminiem. Datu apstrāde būtu jāsaprot tehniskā nozīmē, proti, kā datu radīšana vai manipulācijas ar tiem, t. i., kā tehniskas darbības, kuru nolūks ir radīt vai pārveidot datus, izmantojot datoru datošanas jaudu. To pakalpojumu sniedzēju kategorijās, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jāiekļauj, piemēram, tiešsaistes tirdzniecības vietas, kas patērētājiem un uzņēmumiem nodrošina iespēju sazināties savā starpā, un citus mitināšanas pakalpojumus, tostarp tad, ja pakalpojumu sniedz, izmantojot mākoņdatošanu, kā arī tiešsaistes spēļu platformas un tiešsaistes azartspēļu platformas. Ja informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs nenodrošina saviem lietotājiem iespēju sazināties savā starpā, bet nodrošina šādu saziņas iespēju tikai ar pakalpojumu sniedzēju, vai nenodrošina iespēju glabāt vai citādi apstrādāt datus, vai ja datu glabāšana nav lietotājiem sniegtā pakalpojuma pamatelements, kas ir būtiska daļa, piemēram, juridiskie, arhitektūras inženierijas un grāmatvedības pakalpojumi, kas tiek sniegti tiešsaistē attālināti, tam nebūtu jāietilpst šajā regulā noteiktās "pakalpojumu sniedzēja" definīcijas darbības jomā, pat ja minētā pakalpojumu sniedzēja sniegtie pakalpojumi ir informācijas sabiedrības pakalpojumi Direktīvas (ES) 2015/1535 nozīmē.

(28) Attiecībā uz tādu aktoru identificēšanu, kuri ir atbildīgi par ļaunprātīgām vai apdraudētām tīmekļa vietnēm, īpaši svarīgi ir pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz ar nosaukumu un numuru piešķiršanu saistītus interneta infrastruktūras pakalpojumus, piemēram, domēnu nosaukumu reģistri un reģistratori un privātuma un starpniekservera pakalpojumu sniedzēji vai reģionālie interneta reģistri interneta protokola ("IP") adresēm. Viņu rīcībā ir dati, kuri varētu nodrošināt iespēju identificēt personu vai struktūru, kas atbildīga par kriminālnoziegumā izmantoto tīmekļa vietni, vai noziedzīgas darbības rezultātā cietušu personu.

(29) Lai noteiktu, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā, ir jāizvērtē, vai pakalpojumu sniedzējs ļauj fiziskām vai juridiskām personām vienā vai vairākās dalībvalstīs izmantot savus pakalpojumus. Tomēr tiešsaistes saskarnes pieejamība Savienībā pati par sevi vien (piemēram, pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka tīmekļa vietnes vai e-pasta adreses un citas kontaktinformācijas pieejamība), nebūtu jāuzskata par pietiekamu, lai noteiktu, ka pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā šīs regulas nozīmē.

(30) Lai noteiktu, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā, par nozīmīgu faktoru būtu uzskatāma arī būtiska saikne ar Savienību. Būtu jāuzskata, ka šāda būtiska saikne ar Savienību pastāv, ja pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts Savienībā. Ja šāda iedibinājuma nav, kritērijs par būtisku saikni būtu jābalsta uz konkrētiem faktiskiem kritērijiem, piemēram, uz ievērojamu lietotāju skaitu vienā vai vairākās dalībvalstīs vai uz to, ka darbības vērstas uz vienu vai vairākām dalībvalstīm. Darbību vēršana uz vienu vai vairākām dalībvalstīm būtu jānosaka, pamatojoties uz visiem attiecīgajiem apstākļiem, tostarp tādiem faktoriem kā minētajā dalībvalstī parasti lietotā valoda vai valūta vai iespēja pasūtīt preces vai pakalpojumus. Par darbību vēršanu uz kādu dalībvalsti varētu norādīt arī lietojumprogrammas ("lietotnes") pieejamība attiecīgās valsts lietotņu veikalā, reklamēšanās vietējā līmenī vai reklamēšanās attiecīgajā dalībvalstī parasti izmatotajā valodā, vai tas, kā tiek pārvaldītas attiecības ar klientiem, piemēram, nodrošinot klientu apkalpošanu valodā, kāda parasti tiek izmantota minētajā dalībvalstī. Būtu jāuzskata, ka būtiska saikne pastāv arī tad, ja pakalpojumu sniedzējs vērš savas darbības uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1215/2012 ([17]). No otras puses, pakalpojumu sniegšana tikai nolūkā nodrošināt atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/302 ([18]) noteiktajam diskriminācijas aizliegumam nebūtu jāuzskata par darbību virzīšanu vai vēršanu uz konkrētu teritoriju Savienībā, ja vien nav papildu iemeslu. Tie paši apsvērumi būtu jāpiemēro, nosakot, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus dalībvalstī.

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā(OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/302 (2018. gada 28. februāris), ar ko novērš nepamatotu ģeogrāfisko bloķēšanu un citus diskriminācijas veidus iekšējā tirgū klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ un groza Regulas (EK) Nr. 2006/2004 un (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK (OV L 60I, 2.3.2018., 1. lpp.).

(31) Šajā regulā būtu jāietver tādas datu kategorijas kā abonenta dati, informācijas plūsmas dati un satura dati. Šādas kategorijas atbilst daudzu dalībvalstu tiesību aktiem un Savienības tiesībām, piemēram, Direktīvai 2002/58/EK, un Tiesas judikatūrai, kā arī starptautiskajām tiesībām, jo īpaši Budapeštas konvencijai.

(32) IP adreses, kā arī piekļuves numuri un saistītā informācija var būt ļoti svarīgs sākumpunkts kriminālizmeklēšanā, kurā aizdomās turētā identitāte nav zināma. Tie parasti tiek reģistrēti kā notikumu ieraksta daļa, ko dēvē arī par servera žurnālu, kurā ir norādīts lietotāja piekļuves pakalpojumam sesijas sākums un beigas. Bieži vien tā ir atsevišķa statiska vai dinamiska IP adrese vai cits identifikators, kas konstatē piekļuves sesijas laikā izmantoto tīkla saskarni. Ir vajadzīga tāda saistītā informācija par lietotāja piekļuves pakalpojumam sesijas sākumu un beigām kā avota pieslēgvietas un laika zīmogs, jo IP adreses bieži tiek kopīgotas starp lietotājiem, piemēram, ja ir ieviesta operatoru klases tīkla adrešu translēšana (CGN) vai tehniski ekvivalenti. Tomēr saskaņā ar Savienības tiesību aktu kopumu, IP adreses ir uzskatāmas par personas datiem un tām ir jābūt pilnībā aizsargātām saskaņā ar Savienības datu aizsardzības tiesību aktiem. Turklāt konkrētos gadījumos tās var uzskatīt par informācijas plūsmas datiem. Arī piekļuves numurus un saistīto informāciju dažās dalībvalstīs uzskata par informācijas plūsmas datiem. Tomēr konkrētas kriminālizmeklēšanas vajadzībām tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā tiesībaizsardzības iestādēm varētu būt jāpieprasa IP adrese, kā arī piekļuves numuri un saistītā informācija, pirms tās no pakalpojuma sniedzēja var pieprasīt ar minēto identifikatoru saistītos abonenta datus. Šādos gadījumos ir lietderīgi piemērot tādu pašu režīmu, kāds piemērojams abonentu datiem, kā noteikts šajā regulā.

(33) Ja IP adreses, piekļuves numurus un saistīto informāciju nepieprasa tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā konkrētā kriminālizmeklēšanā, tos parasti pieprasa, lai iegūtu daudz privātāku informāciju, piemēram, lietotāja kontaktus un atrašanās vietu. Kā tādus, tos varētu izmantot, lai izveidotu visaptverošu attiecīgās personas profilu, bet tai pat laikā tos var apstrādāt un analizēt vieglāk nekā satura datus tāpēc, ka tie ir sniegti strukturētā un standartizētā formātā. Tādēļ ir būtiski, lai šādās situācijās IP adreses, piekļuves numurus un saistīto informāciju, kas nav pieprasīta tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā konkrētā kriminālizmeklēšanā, uzskatītu par informācijas plūsmas datiem un pieprasītu saskaņā ar tādu pašu kārtību, kāda tiek attiecināta uz satura datiem, kā noteikts šajā regulā.

(34) Visas datu kategorijas ietver personas datus, un tādējādi uz tām attiecas aizsardzības pasākumi saskaņā ar Savienības datu aizsardzības tiesību aktu kopumu. Tomēr intensitāte, kāda ir ietekmei uz pamattiesībām, atšķiras starp kategorijām, jo īpaši starp abonenta datiem un datiem, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, no vienas puses, un informācijas plūsmas datiem, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, un satura datiem, no otras puses. Lai gan abonenta dati, kā arī IP adreses, piekļuves numuri un saistītā informācija, ja tos pieprasa tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, varētu būt noderīgi, lai izmeklēšanā gūtu pirmās norādes par aizdomās turētās personas identitāti, informācijas plūsmas dati, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, un satura dati bieži vien ir atbilstošāki kā pierādījuma materiāls. Tādēļ ir būtiski, lai šī regula aptvertu visas šīs minētās datu kategorijas. Tā kā pamattiesību aizskāruma līmenis atšķiras, būtu jāpiemēro atbilstoši aizsardzības pasākumi un nosacījumi šādu datu iegūšanai.

(35) Situācijas, kurās ir tieši draudi personas dzīvībai, fiziskajai neaizskaramībai vai drošībai, būtu jāuzskata par ārkārtas gadījumiem, un pakalpojumu sniedzējam un izpildes iestādei būtu jāparedz īsāki termiņi. Ja Padomes Direktīvā 2008/114/EK ([19]) definētās kritiskās infrastruktūras darbības traucējumi vai iznīcināšana radītu šādus draudus, tostarp nopietni kaitējot pamatpakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem vai valsts pamatfunkciju īstenošanai, šāda situācija arī būtu jāuzskata par ārkārtas gadījumu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

(36) Ja tiek izdots Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums, tā izdošanas vai validācijas procesā vienmēr būtu jāiesaista tiesu iestāde. Ņemot vērā to, ka informācijas plūsmas dati, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, un satura dati ir sensitīvāki, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izdošana vai validēšana, lai iegūtu minētās datu kategorijas, ir jāpārskata tiesnesim. Tā kā abonenta dati un dati, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, ir mazāk sensitīvi, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu šādu datu

([19]) Padomes Direktīva 2008/114/EK (2008. gada 8. decembris) par to, lai apzinātu un noteiktu Eiropas kritiskās infrastruktūras un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību (OV L 345, 23.12.2008., 75. lpp.).

iegūšanai papildus var izdot vai validēt kompetents prokurors. Saskaņā ar Hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā aizsargātajām tiesībām uz taisnīgu tiesu, prokurori savus pienākumus pilda objektīvi un lēmumus par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izdošanu vai validāciju pieņem, pamatojoties tikai uz lietas materiālos ietvertajiem faktiem un ņemot vērā visus apsūdzošos un attaisnojošos pierādījumus.

(37) Lai nodrošinātu pamattiesību pilnīgu aizsardzību, visi Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu validējumi no tiesu iestādēm principā būtu jāsaņem pirms attiecīgā rīkojuma izdošanas. Atkāpēm no minētā principa vajadzētu būt pieļaujamām tikai pienācīgi noteiktos ārkārtas gadījumos, kad tiek prasīts sniegt abonenta datus vai datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, vai tiek lūgts saglabāt datus, ja no tiesu iestādes nav iespējams savlaicīgi saņemt iepriekšēju validējumu, jo īpaši tāpēc, ka ar validētājiestādi nevar sazināties, lai saņemtu validējumu, un draudi ir tik nenovēršami, ka ir nepieciešama tūlītēja rīcība. Tomēr šādi izņēmumi būtu pieļaujami tikai tad, ja attiecīgā rīkojuma izdevējiestāde varētu izdot rīkojumu līdzīgā iekšzemes lietā saskaņā ar valsts tiesību aktiem bez iepriekšējas validācijas.

(38) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums būtu jāizdod tikai tad, ja konkrētajā lietā to darīt ir nepieciešami, samērīgi, adekvāti un piemēroti. Izdevējiestādei būtu jāņem vērā aizdomās turētās vai apsūdzētās personas tiesības procesā, kas attiecas uz noziedzīgu nodarījumu, un Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums būtu jāizdod tikai tad, ja šādu rīkojumu ar tādiem pašiem nosacījumiem būtu bijis iespējams izdot līdzīgā iekšzemes lietā. Novērtējot, vai izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, būtu jāņem vērā, vai šāds rīkojums nepārsniedz leģitīmā mērķa sasniegšanai nepieciešamo, proti, iegūt tikai tādus datus, kas uzskatāmi par būtiskiem un nepieciešamiem pierādījumiem konkrētajā lietā.

(39) Ja Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums ir izdots, lai iegūtu dažādu kategoriju datus, izdevējiestādei būtu jānodrošina, ka nosacījumi un procedūras, piemēram, paziņošana izpildes valstij, tiek izpildīti attiecībā uz visām attiecīgajām datu kategorijām.

(40) Ņemot vērā to, ka informācijas plūsmas dati, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, un satura dati ir sensitīvāki, būtu jānošķir šīs regulas materiālā darbības joma. Vajadzētu būt iespējai izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, lai iegūtu abonenta datus vai datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, attiecībā uz jebkuru noziedzīgu nodarījumu; savukārt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumam, lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, vai lai iegūtu satura datus, būtu jāpiemēro stingrākas prasības, lai atspoguļotu to, ka šādi dati ir sensitīvāki. Lai nodrošinātu proporcionalitātes principa un iesaistīto personu tiesību ievērošanu, šajā regulā attiecībā uz tās darbības jomu būtu jānosaka slieksnis, kas kopā ar vairākiem citiem *ex ante* un *ex post* nosacījumiem un drošības pasākumiem ļauj nodrošināt proporcionālu pieeju. Tajā pašā laikā šādam slieksnim nebūtu jāierobežo šīs regulas efektivitāte un tās praktiska izmantošana. Atļaujot izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumus kriminālprocesā tikai par nodarījumiem, par kuriem paredzēts maksimālais brīvības atņemšanas sods vismaz uz trīs gadiem, šīs regulas darbības joma tiks ierobežota, attiecinot to tikai uz smagākiem nodarījumiem, pārmērīgi neierobežojot tās praktisku izmantošanu. Minētais ierobežojums izslēgtu no šīs regulas darbības jomas ievērojamu skaitu tādu noziedzīgu nodarījumu, kuri dalībvalstīs tiek uzskatīti par mazāk smagiem, par ko liecina vieglāks piemērojamais maksimālais sods. Minētā ierobežojuma priekšrocība būs arī vienkāršā praktiskā izmantošana.

(41) Noteiktu nodarījumu gadījumā pierādījumi parasti būs pieejami tikai elektroniskā formā, kam ir raksturīgs īslaicīgums. Tas attiecas uz nodarījumiem, kas saistīti ar kibertelpu, pat tādiem, kuri būtībā un paši par sevi nav uzskatāmi par smagiem, taču varētu radīt ievērojamu vai būtisku kaitējumu, jo īpaši nodarījumiem, kuru individuālā ietekme ir neliela, taču nodarītā kaitējuma apjoms ir liels un vispārējs. Vairākumā gadījumu, kad nodarījums tiek izdarīts, izmantojot informācijas sistēmu, tāda paša sliekšņa piemērošana kā citiem nodarījumu veidiem lielā mērā novestu pie nesodāmības. Tas pamato šīs regulas piemērošanu šādiem nodarījumiem arī tad, ja maksimālais brīvības atņemšanas sods par tiem ir mazāks par trim gadiem. Turklāt par citiem nodarījumiem, kas saistīti ar terorismu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/541 ([20]) nozīmē, kā arī par

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

nodarījumiem, kas saistīti ar seksuālu vardarbību pret bērniem un bērnu seksuālu izmantošanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/93/ES ([21]) nozīmē, nebūtu jāpiemēro minimālais brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir trīs gadi.

(42) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumi principā būtu jāadresē pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas kā pārziņi. Tomēr dažos gadījumos noteikt, vai pakalpojumu sniedzējam ir pārziņa vai apstrādātāja loma, var izrādīties īpaši sarežģīti, jo īpaši tad, ja datu apstrādē ir iesaistīti vairāki pakalpojumu sniedzēji vai ja pakalpojumu sniedzēji apstrādā datus fiziskas personas vārdā. Lai nošķirtu pārziņa un apstrādātāja pienākumus attiecībā uz konkrētu datu kopumu, ir vajadzīgas ne tikai specializētas zināšanas par juridisko kontekstu, bet arī bieži vien ļoti sarežģītu līgumisko regulējumu interpretācija, kas konkrētā gadījumā paredz atšķirīgu uzdevumu un funkciju piešķiršanu dažādiem pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz konkrētu datu kopumu. Ja pakalpojumu sniedzēji apstrādā datus fiziskas personas vārdā, dažos gadījumos var būt grūti noteikt, kas ir pārzinis, pat ja ir iesaistīts tikai viens pakalpojumu sniedzējs. Ja attiecīgos datus glabā vai citādi apstrādā pakalpojumu sniedzējs un nav skaidrības par to, kas ir pārzinis, neraugoties uz pamatotiem izdevējiestādes centieniem, vajadzētu būt iespējai adresēt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu minētajam pakalpojumu sniedzējam tieši. Turklāt dažos gadījumos vēršanās pie pārziņa varētu kaitēt izmeklēšanai attiecīgajā lietā, piemēram, tāpēc, ka pārzinis ir aizdomās turētā, apsūdzētā vai notiesātā persona vai ir norādes, ka pārzinis varētu rīkoties tās personas interesēs, pret kuru tiek veikta izmeklēšana. Arī šādos gadījumos vajadzētu būt iespējai tieši adresēt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu tam pakalpojumu sniedzējam, kas apstrādā datus pārziņa vārdā. Tam nebūtu jāskar izdevējiestādes tiesības pieprasīt pakalpojumu sniedzējam saglabāt datus.

(43) Saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 apstrādātājam, kas pārziņa vārdā glabā vai citādi apstrādā datus, būtu jāinformē pārzinis par datu sniegšanu, ja vien izdevējiestāde nav pieprasījusi pakalpojumu sniedzējam atturēties no pārziņa informēšanas tik ilgi, cik tas ir nepieciešami un samērīgi, lai nekavētu attiecīgo kriminālprocesu. Tādā gadījumā izdevējiestādei lietas materiālos būtu jānorāda iemesli, kāpēc ir aizkavējusies pārziņa informēšana, un pavadsertifikātā, kas nosūtīts adresātam, būtu jāpievieno arī īss pamatojums.

(44) Ja dati tiek glabāti vai citādi apstrādāti kā daļa no infrastruktūras, ko pakalpojumu sniedzējs nodrošina publiskai iestādei, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izdošanai vajadzētu būt iespējamai tikai tad, ja publiskā iestāde, kurai dati tiek glabāti vai citādi apstrādāti, atrodas izdevējvalstī.

(45) Gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs datus, ko saskaņā ar izdevējvalsts tiesību aktiem aizsargā profesionālās konfidencialitātes princips, veicot savu uzņēmējdarbību, glabā vai citādi apstrādā kā daļu no infrastruktūras, kas tiek nodrošināta profesionāļiem, uz kuriem attiecas profesionālas konfidencialitātes prasība ("privileģēts profesionālis"), Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izdošanai vajadzētu būt iespējamai tikai nolūkā iegūt informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, vai lai iegūtu satura datus, ja privileģētais profesionālis dzīvo izdevējvalstī, ja vēršanās pie privileģētā profesionāļa varētu kaitēt izmeklēšanai vai ja privilēģijas ir atceltas saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

(46) *Ne bis in idem* princips ir viens no Savienības tiesību pamatprincipiem, kas atzīts Hartā un pilnveidots Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā. Ja izdevējiestādei ir pamats uzskatīt, ka citā dalībvalstī, iespējams, notiek paralēls kriminālprocess, tai būtu jāapspriežas ar attiecīgās dalībvalsts iestādēm saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/948/TI ([22]). Jebkurā gadījumā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums nav jāizdod, ja izdevējiestādei ir pamats uzskatīt, ka tas būtu pretrunā *ne bis in idem* principam.

(47) Imunitāte un privilēģijas, kas var attiekties uz personu kategorijām, piemēram, diplomātiem, vai īpaši aizsargātām attiecībām, piemēram, advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti vai žurnālistu tiesībām neatklāt savus informācijas avotus, ir minētas citos savstarpējās atzīšanas instrumentos, piemēram, Direktīvā 2014/41/ES, ar ko izveido EIR. Imunitātes un privilēģiju apjoms un ietekme atšķiras atkarībā no piemērojamiem valsts tiesību aktiem, kas būtu jāņem vērā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izdošanas laikā, jo izdevējiestādei rīkojums būtu jāizdod tikai tad, ja to varētu izdot ar tādiem pašiem

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

([22]) Padomes Pamatlēmums 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā (OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.).

nosacījumiem kā līdzīgā iekšzemes lietā. Savienības tiesību aktos nav vienotas definīcijas tam, kas ir imunitāte vai privilēģija. Tāpēc šo jēdzienu precīza definīcija ir jānosaka valsts tiesību aktos, un definīcijā var ietvert aizsardzību, kas attiecas, piemēram, uz medicīnas un juridiskajām profesijām, tostarp gadījumos, kad šajās profesijās tiek izmantotas specializētas platformas. Imunitātes un privilēģiju precīza definīcija var ietvert arī noteikumus par krimināltiesību noteikšanu un ierobežošanu saistībā ar preses brīvību un vārda brīvību citos medijos.

(48) Ja izdevējiestāde vēlas iegūt informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, vai iegūt satura datus, izdodot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, un ja tai ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pieprasītos datus aizsargā imunitāte vai privilēģijas, kas piešķirtas saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, vai ka uz šādiem datiem minētajā valstī attiecas noteikumi par krimināltiesību noteikšanu un ierobežošanu saistībā ar preses brīvību un vārda brīvību citos medijos, izdevējiestādei būtu jāspēj pirms Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izdošanas lūgt precizējumu, tostarp tieši vai ar *Eurojust* vai Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla starpniecību apspriežoties ar izpildes valsts kompetentajām iestādēm.

(49) Vajadzētu būt iespējai izdot Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu par jebkuru noziedzīgu nodarījumu. Izdevējiestādei būtu jāņem vērā aizdomās turētās vai apsūdzētās personas tiesības procesā, kas attiecas uz noziedzīgu nodarījumu, un Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums būtu jāizdod tikai tad, ja šādu rīkojumu ar tādiem pašiem nosacījumiem būtu bijis iespējams izdot līdzīgā iekšzemes lietā un ja konkrētajā lietā to darīt ir nepieciešami, samērīgi, adekvāti un piemēroti. Novērtējot, vai izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, būtu jāņem vērā, vai šāds rīkojums nepārsniedz leģitīmā mērķa sasniegšanai nepieciešamo, proti, nepieļaut tādu datu izņemšanu, dzēšanu vai grozīšanu, kuri ir būtiski un nepieciešami kā pierādījumi konkrētajā lietā situācijās, kad minēto datu sniegšanai varētu būt nepieciešams ilgāks laiks.

(50) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumi un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumi būtu tieši jāadresē izraudzītajam iedibinājumam vai juridiskajam pārstāvim, ko pakalpojumu sniedzējs izraudzījies vai iecēlis, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2023/1544 ([23]). Izņēmuma kārtā ārkārtas gadījumos, kā noteikts šajā regulā, ja pakalpojumu sniedzēja izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis noteiktajos termiņos nereaģē uz pavadošo Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma sertifikātu (*EPOC*) vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma sertifikātu (*EPOC-PR*), vai nav izraudzīts vai iecelts Direktīvā (ES) 2023/1544 noteiktajos termiņos, vajadzētu būt iespējai *EPOC* vai *EPOC-PR* adresēt jebkuram citam pakalpojumu sniedzēja iedibinājumam vai juridiskajam pārstāvim Savienībā papildus sākotnējā rīkojuma izpildei vai tās vietā saskaņā ar šo regulu. Ņemot vērā šos dažādos iespējamos scenārijus, šīs regulas tiek izmantots vispārējais jēdziens "adresāts".

(51) Tā kā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumam, kas izdots, lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, vai lai iegūtu satura datus, ir sensitīvāks raksturs, ir lietderīgi paredzēt paziņošanas mehānismu, kas piemērojams Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem, kuri izdoti, lai iegūtu šādu kategoriju datus. Minētajā paziņošanas mehānismā būtu jāiesaista izpildes iestāde, un tajā būtu jāietver vienlaicīga *EPOC* pārsūtīšana minētajai iestādei un adresātam. Tomēr, ja Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums ir izdots, lai iegūtu e-pierādījumus kriminālprocesā, kam ir būtiska un cieša saikne ar izdevējvalsti, nekāds paziņojums izpildes iestādei nebūtu nepieciešams. Būtu jāuzskata, ka šādas saiknes pastāv, ja Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izdošanas brīdī izdevējiestādei ir pamatots iemesls uzskatīt, ka nodarījums ir ticis izdarīts, tiek izdarīts vai, iespējams, tiks izdarīts izdevējvalstī, un ja persona, kuras dati tiek pieprasīti, dzīvo izdevējvalstī.

(52) Šajā regulā attiecībā uz nodarījumu būtu jāuzskata, ka tas ir ticis izdarīts, tiek izdarīts vai, iespējams, tiks izdarīts izdevējvalstī, ja tā tas tiek uzskatīts saskaņā ar izdevējvalsts tiesību aktiem. Dažos gadījumos, jo īpaši kibernoziedzības jomā, daži faktiskie elementi, piemēram, cietušā dzīvesvieta, parasti ir svarīgas norādes, kas jāņem vērā, nosakot nodarījuma izdarīšanas vietu. Piemēram, ar izspiedējprogrammatūras starpniecību veiktus noziegumus bieži var uzskatīt par izdarītiem tur, kur dzīvo šādā noziegumā cietušais, pat ja nav precīzas informācijas par izspiedējprogrammatūras aktivēšanas vietu. Jebkādai nodarījuma izdarīšanas vietas noteikšanai nebūtu jāskar noteikumi par jurisdikcijas noteikšanu attiecīgajiem nodarījumiem saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

([23]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/1544 (2023. gada 12. jūlijs), ar ko paredz saskaņotus noteikumus par izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu e-pierādījumu vākšanai kriminālprocesā (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 181. lpp.).

(53) Izdodot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, vai lai iegūtu satura datus, izdevējiestādei, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem faktiem, ir jānovērtē, vai ir pamatots iemesls uzskatīt, ka persona, kuras dati tiek pieprasīti, dzīvo izdevējvalstī. Šajā ziņā nozīme var būt dažādiem objektīviem apstākļiem, kas varētu norādīt uz to, ka attiecīgā persona ir izveidojusi savu interešu pastāvīgo centru konkrētā dalībvalstī vai ka tai ir nodoms to darīt. Pamatojoties gan uz nepieciešamību vienādi piemērot Savienības tiesību aktus, gan uz vienlīdzības principu, jēdziens "dzīvesvieta" šajā konkrētajā kontekstā būtu jāinterpretē vienveidīgi visā Savienībā. Pamatoti iemesli uzskatīt, ka persona dzīvo izdevējvalstī, varētu pastāvēt, jo īpaši, ja persona izdevējvalstī ir reģistrēta kā iedzīvotājs, uz ko norāda personas apliecības vai uzturēšanās atļaujas esamība vai ieraksts oficiālā iedzīvotāju reģistrā. Ja nav reģistrācijas izdevējvalstī, par dzīvesvietu varētu liecināt tas, ka persona ir izrādījusi nodomu apmesties uz dzīvi šajā dalībvalstī vai, pastāvīgi uzturoties noteiktu laiku šajā valstī, ir ar to izveidojusi noteiktas saiknes, kuras ir līdzīgas tām, kas izriet no oficiāla uzturēšanās minētajā dalībvalstī. Lai noteiktu, vai konkrētā situācijā starp attiecīgo personu un izdevējvalsti pastāv pietiekamas saiknes, lai varētu pamatoti uzskatīt, ka attiecīgā persona dzīvo minētajā valstī, varētu tikt ņemti vērā dažādi šīs personas situāciju raksturojoši objektīvi faktori, kas jo īpaši ietver personas uzturēšanās ilgumu, raksturu un nosacījumus izdevējvalstī vai ģimenes vai ekonomiskās saiknes, kas minētajai personai ir ar šo dalībvalsti. Reģistrētam transportlīdzeklim, bankas kontam, faktam, ka personas uzturēšanās izdevējvalstī ir bijusi nepārtraukta, vai citiem objektīviem faktoriem varētu būt nozīme, lai noteiktu, vai ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka attiecīgā persona dzīvo izdevējvalstī. Īss apmeklējums, uzturēšanās brīvdienu laikā, tostarp brīvdienu mājā, vai līdzīga uzturēšanās izdevējvalstī bez jebkādas citas būtiskas saiknes nav pietiekams iemesls, lai uzskatītu, ka personas dzīvesvieta ir minētajā dalībvalstī. Gadījumos, kad, izdodot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, vai lai iegūtu satura datus, izdevējiestādei nav pamatotu iemeslu uzskatīt, ka persona, kuras dati tiek pieprasīti, dzīvo izdevējvalstī, izdevējiestādei par to būtu jāpaziņo izpildes iestādei.

(54) Lai nodrošinātu ātru procedūru, attiecīgajam brīdim, kurā nosaka, vai ir jāsniedz paziņojums izpildes iestādei, vajadzētu būt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izdošanas brīdim. Jebkādai turpmākai dzīvesvietas maiņai nebūtu nekādi jāietekmē šī procedūra. Attiecīgajai personai būtu jāspēj visa kriminālprocesa laikā izmantot savas tiesības, kā arī noteikumus par kriminālatbildības noteikšanu un ierobežošanu saistībā ar preses brīvību un vārda brīvību citos medijos, un izpildes iestādei būtu jāspēj pamatot atteikumu, ja izņēmuma situācijās, pamatojoties uz konkrētiem un objektīviem pierādījumiem, ir būtiski iemesli uzskatīt, ka rīkojuma izpilde konkrētajos lietas apstākļos būtu acīmredzams LES 6. pantā un Hartā noteikto attiecīgo pamattiesību pārkāpums. Turklāt vajadzētu būt arī iespējai atsaukties uz šiem iemesliem izpildes procedūras laikā.

(55) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums būtu jāpārsūta, izmantojot *EPOC*, un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums būtu jāpārsūta, izmantojot *EPOC-PR*. Vajadzības gadījumā *EPOC* vai *EPOC-PR* būtu jāiztulko kādā no Savienības oficiālajām valodām, kas ir pieņemama adresātam. Ja pakalpojumu sniedzējs nav norādījis valodu, *EPOC* vai *EPOC-PR* būtu jāiztulko tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā atrodas pakalpojumu sniedzēja izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis, vai citā oficiālajā valodā, kuru pakalpojumu sniedzēja izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis paziņojis par pieņemamu. Ja saskaņā ar šo regulu ir jāsniedz paziņojums izpildes iestādei, *EPOC*, kas jāpārsūta minētajai iestādei, būtu jāiztulko izpildes valsts oficiālajā valodā vai citā Savienības oficiālajā valodā, kura minētajai valstij ir pieņemama. Šajā sakarībā visas dalībvalstis būtu vienmēr jāmudina rakstiskā deklarācijā, ko iesniedz Komisijai, norādīt, vai un kādā Savienības oficiālajā valodā vai valodās papildus minētās dalībvalsts oficiālajai valodai vai valodām tās pieņemtu *EPOC* un *EPOC-PR* tulkojumus. Komisijai šādas deklarācijas būtu jādara pieejamas visām dalībvalstīm un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam.

(56) Ja ir izdots *EPOC* un saskaņā ar šo regulu nav nepieciešams paziņojums izpildes iestādei, adresātam pēc *EPOC* saņemšanas būtu jānodrošina, ka pieprasītie dati izdevējiestādei vai tiesībaizsardzības iestādēm tiek pārsūtīti tieši un, kā norādīts *EPOC*, vēlākais 10 dienu laikā pēc *EPOC* saņemšanas. Ja saskaņā ar šo regulu ir jāsniedz paziņojums izpildes iestādei, pēc *EPOC* saņemšanas pakalpojumu sniedzējam būtu nekavējoties jārīkojas, lai saglabātu datus. Ja izpildes iestāde 10 dienu laikā pēc *EPOC* saņemšanas nav atsaukusies uz nevienu no šajā regulā paredzētajiem atteikuma iemesliem, adresātam būtu jānodrošina, ka pēc minētā 10 dienu termiņa prasītie dati nekavējoties tiek tieši pārsūtīti izdevējiestādei vai tiesībaizsardzības iestādēm, kā norādīts *EPOC*. Ja izpildes

iestāde jau pirms 10 dienu termiņa beigām ir apstiprinājusi izdevējiestādei un adresātam, ka tā neizmantos nevienu atteikuma iemeslu, adresātam būtu jārīkojas pēc iespējas drīz pēc šāda apstiprinājuma saņemšanas un ne vēlāk kā līdz minētā 10 dienu termiņa beigām. Adresātam un attiecīgā gadījumā izpildes iestādei būtu jāievēro īsāki termiņi, kas piemērojami ārkārtas gadījumos, kā noteikts šajā regulā. Adresātam un attiecīgā gadījumā izpildes iestādei *EPOC* būtu jāizpilda pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā šajā regulā noteiktajos termiņos, pēc iespējas pilnībā ņemot vērā izdevējvalsts norādītos procesuālos termiņus un citus termiņus.

(57) Ja adresāts, pamatojoties tikai uz *EPOC* vai *EPOC-PR* ietverto informāciju, uzskata, ka *EPOC* vai *EPOC-PR* izpilde varētu kavēt imunitātes vai privilēģiju izmantošanu, vai izpildes valsts tiesību aktu noteikumu par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kas attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos, piemērošanu, adresātam būtu jāinformē izdevējiestāde un izpildes iestāde. Attiecībā uz *EPOC*, ja saskaņā ar šo regulu nav notikusi paziņošana izpildes iestādei, izdevējiestādei būtu jāņem vērā no adresāta saņemtā informācija un pēc savas iniciatīvas vai pēc izpildes iestādes pieprasījuma būtu jāizlemj, vai atsaukt, pielāgot vai uzturēt spēkā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu. Ja paziņojums izpildes iestādei ir sniegts saskaņā ar šo regulu, izdevējiestādei būtu jāņem vērā no adresāta saņemtā informācija un jāizlemj, vai atsaukt, pielāgot vai uzturēt spēkā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu. Izpildes iestādei vajadzētu būt arī iespējai izmantot šajā regulā izklāstītos atteikuma iemeslus.

(58) Lai adresāts varētu risināt formālas problēmas saistībā ar *EPOC* vai *EPOC-PR*, ir jānosaka procedūra saziņai starp adresātu un izdevējiestādi, kā arī, ja saskaņā ar šo regulu ir sniegts paziņojums izpildes iestādei, – starp adresātu un izpildes iestādi gadījumos, kad *EPOC* vai *EPOC-PR* ir nepilnīgs, tajā ir acīmredzamas kļūdas vai tajā nav pietiekamas informācijas, lai izpildītu attiecīgo rīkojumu. Turklāt, ja adresāts nesniedz pilnīgu vai savlaicīgu informāciju citu iemeslu dēļ, piemēram, tāpēc, ka tas uzskata, ka šāda rīcība ir pretrunā trešās valsts tiesību aktos paredzētam pienākumam vai ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums nav izdots saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem, tam būtu jāinformē izdevējiestāde un, ja ir sniegts paziņojums izpildes iestādei, arī izpildes iestāde, kā arī būtu jāsniedz *EPOC* vai *EPOC-PR* savlaicīgas neizpildes pamatojums. Tādējādi saziņas procedūrai būtu jānodrošina iespēja izdevējiestādei agrīnā posmā labot vai pārskatīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu. Lai garantētu pieprasīto datu pieejamību, adresātam būtu jāsaglabā minētie dati, ja šis adresāts var identificēt minētos datus.

(59) Adresātam nevajadzētu būt pienākumam izpildīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, ja tas *de facto* ir neiespējami tādu apstākļu dēļ, kurus adresāts vai pakalpojumu sniedzējs – ja tās ir dažādas personas – laikā, kad tika saņemts Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums, nevar ietekmēt. Būtu jāpieņem, ka *de facto* neiespējamība pastāv tad, ja persona, kuras dati tiek pieprasīti, nav pakalpojumu sniedzēja klients vai to kā tādu nevar identificēt pat pēc sīkākas informācijas pieprasījuma izdevējiestādei, vai ja dati ir likumīgi dzēsti pirms attiecīgā rīkojuma saņemšanas.

(60) Saņemot *EPOC-PR*, adresātam būtu jāsaglabā pieprasītie dati ne ilgāk kā 60 dienas, ja vien izdevējiestāde neapstiprina, ka ir izdots nākamais datu sniegšanas pieprasījums; tādā gadījumā dati būtu jāsaglabā ilgāku laiku. Izdevējiestādei būtu jāspēj pagarināt saglabāšanas ilgumu vēl par 30 dienām, lai vajadzības gadījumā varētu izdot nākamo datu sniegšanas pieprasījumu, izmantojot šajā regulā iekļauto veidlapu. Ja izdevējiestāde minētajā datu saglabāšanas periodā apstiprina, ka ir izdots nākamais datu sniegšanas pieprasījums, adresātam dati būtu jāglabā tik ilgi, cik tas nepieciešams, lai sniegtu datus pēc nākamā datu sniegšanas pieprasījuma saņemšanas. Šāds apstiprinājums būtu jānosūta adresātam attiecīgajā termiņā izpildes valsts oficiālajā valodā vai jebkurā citā valodā, kas adresātam ir pieņemama, izmantojot šajā regulā iekļauto veidlapu. Lai nepieļautu, ka tiek pārtraukta datu saglabāšana, būtu jāpietiek ar to, ka ir izdots nākamais datu sniegšanas pieprasījums un ka izdevējiestāde ir nosūtījusi apstiprinājumu; šajā posmā nebūtu jāprasa izpildīt datu pārsūtīšanas papildu formalitātes, piemēram, dokumentu tulkošanu. Ja datu glabāšana vairs nav nepieciešama, izdevējiestāde bez nepamatotas kavēšanās informē par to adresātu, un datu saglabāšanas pienākums, pamatojoties uz Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, būtu jāizbeidz.

(61) Neatkarīgi no savstarpējas uzticēšanās principa izpildes iestādei vajadzētu būt iespējai izmantot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma atteikuma iemeslus, ja, ievērojot šo regulu, ir sniegts paziņojums izpildes iestādei, pamatojoties uz šajā regulā paredzēto atteikuma iemeslu sarakstu. Ja paziņošana izpildes iestādei vai izpilde notiek saskaņā ar šo regulu, izpildes valsts varētu paredzēt savos tiesību aktos, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpildei ir nepieciešama izpildes valsts tiesas procesuāla iesaistīšanās.

(62) Ja izpildes iestādei tiek paziņots par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, kā noteikts šajā regulā, vai lai iegūtu satura datus, tai vajadzētu būt tiesībām novērtēt rīkojumā izklāstīto informāciju un attiecīgā gadījumā to atteikt, ja, pamatojoties uz minētajā rīkojumā ietvertās informācijas obligātu un pienācīgu analīzi un ievērojot piemērojamos Savienības primāro tiesību aktu noteikumus, jo īpaši Hartu, tā secina, ka varētu tikt izmantoti viens vai vairāki šajā regulā paredzētie atteikuma iemesli. No tiesu iestāžu neatkarības ievērošanas principa izriet, ka šīm iestādēm ir jāpiešķir zināma rīcības brīvība, pieņemot lēmumus par atteikuma iemesliem.

(63) Gadījumos, kad saskaņā ar šo regulu ir sniegts paziņojums, izpildes iestādei vajadzētu būt iespējai atteikt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpildi, ja pieprasītos datus aizsargā izpildes valsts tiesību aktos noteiktā imunitāte vai privilēģijas, kas liedz izpildīt vai īstenot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, vai ja pieprasītajiem datiem tiek piemēroti noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kuri attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos un liedz izpildīt vai īstenot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu.

(64) Izņēmuma gadījumos izpildes iestādei vajadzētu būt iespējai atteikt rīkojuma izpildi, ja, pamatojoties uz konkrētiem un objektīviem pierādījumiem, ir būtiski iemesli uzskatīt, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpilde konkrētajos lietas apstākļos acīmredzami nozīmētu LES 6. pantā un Hartā noteikto attiecīgo pamattiesību pārkāpumu. Jo īpaši, izvērtējot šo atteikuma iemeslu, ja izpildes iestādes rīcībā ir pierādījumi vai materiāli, piemēram, tie, kuri izklāstīti vienas trešdaļas dalībvalstu, Eiropas Parlamenta vai Eiropas Komisijas pamatotā priekšlikumā, kas pieņemts saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, un kuri norāda uz to, ka rīkojuma izpildes gadījumā pastāv nopietns risks pārkāpt Hartas 47. pantā minētās pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, ņemot vērā sistēmiskus vai vispārējus trūkumus attiecībā uz izdevējas valsts tiesu varas neatkarību, izpildes iestādei būtu konkrēti un precīzi jānosaka, vai, ņemot vērā attiecīgās personas personisko situāciju, kā arī tā nodarījuma raksturu, par kuru notiek kriminālprocess, un faktisko kontekstu, kas ir rīkojuma pamatā, un ņemot vērā izdevējiestādes sniegto informāciju, ir būtiski iemesli uzskatīt, ka pastāv personas tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpšanas risks.

(65) Izpildes iestādei vajadzētu būt iespējai atteikt rīkojuma izpildi, ja šāda rīkojuma izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam.

(66) Ja izpildes iestādei saskaņā ar šo regulu ir sniegts paziņojums, tai vajadzētu būt iespējai atteikt Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izpildi gadījumos, kad rīcība, par kuru ir izdots rīkojums, nav uzskatāma par nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, izņemot gadījumus, kad tas ir iekļauts kādā no šīs regulas pielikumā minētajām nodarījumu kategorijām, kā to *EPOC* ir norādījusi izdevējiestāde, ja izdevējvalstī šāda rīcība ir sodāma ar brīvības atņemšanu vai par to var piemērot ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi.

(67) Tā kā personas, kuras dati tiek pieprasīti, informēšana ir būtisks datu aizsardzības tiesību un aizstāvības tiesību elements efektīvas pārskatīšanas un tiesiskās aizsardzības nodrošināšanā saskaņā ar LES 6. pantu un Hartu, izdevējiestādei bez nepamatotas kavēšanās būtu jāinformē persona, kuras dati tiek pieprasīti, par datu sniegšanu, pamatojoties uz Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu. Tomēr izdevējiestādei saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jāspēj aizkavēt vai ierobežot informācijas sniegšanu vai nesniegt informāciju personai, kuras dati tiek pieprasīti, ciktāl un kamēr ir izpildīti Direktīvas (ES) 2016/680 nosacījumi, un tādā gadījumā izdevējiestādei lietas materiālos būtu jānorāda informācijas aizkavēšanas, ierobežošanas vai nesniegšanas iemesli un *EPOC* jāpievieno īss pamatojums. Adresātiem un pakalpojumu sniedzējiem - ja tās ir dažādas personas - būtu jāveic vismodernākie iespējamie darbības un tehniskie pasākumi, lai nodrošinātu *EPOC* vai *EPOC-PR* un sniegto vai saglabāto datu konfidencialitāti, slepenību un integritāti.

(68) Pakalpojumu sniedzējam vajadzētu būt iespējai pieprasīt izdevējvalstij atlīdzināt tam izmaksas par reaģēšanu uz Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, ja šāda iespēja ir paredzēta izdevējvalsts tiesību aktos attiecībā uz iekšzemes rīkojumiem līdzīgās situācijās saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem. Dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par tajās piemērojamiem atlīdzināšanas noteikumiem, un Komisijai tie būtu jāpublisko. Šajā regulā ir paredzēti atsevišķi noteikumi, kas piemērojami ar decentralizēto IT sistēmu saistīto izmaksu atlīdzināšanai.

(69) Neskarot valsts tiesību aktus, kuros paredzēta krimināl sodu piemērošana, dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par naudas sodiem, kas piemērojami šīs regulas pārkāpumu gadījumos, un jāveic visi nepieciešamie pasākumi šo noteikumu īstenošanai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to valsts tiesību aktos paredzētie naudas sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstīm būtu nekavējoties jāpaziņo Komisijai par minētajiem noteikumiem un pasākumiem, kā arī par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

(70) Novērtējot konkrētā lietā piemērojamo naudas sodu, kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā visi attiecīgie apstākļi, piemēram, pārkāpuma raksturs, smagums un ilgums, tas, vai pārkāpums ir izdarīts ar nolūku vai nolaidības dēļ, tas, vai pakalpojumu sniedzējs ir saukts pie atbildības par līdzīgiem pārkāpumiem iepriekš, kā arī pie atbildības sauktā pakalpojumu sniedzēja finansiālais stāvoklis. Izņēmuma apstākļos izpildes iestāde, pamatojoties uz minēto novērtējumu, varētu nolemt atturēties no jebkādu naudas sodu piemērošanas. Šajā sakarībā īpaša uzmanība ir jāpievērš mikrouzņēmumiem, kas ārkārtas gadījumā neizpilda Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu cilvēkresursu trūkuma dēļ ārpus parastā darba laika, ja dati tiek pārsūtīti bez nepamatotas kavēšanās.

(71) Neskarot datu aizsardzības pienākumus, pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jāuzņemas atbildība par kaitējumu, kas nodarīts to lietotājiem vai trešām personām tikai tādēļ, ka tie ir godprātīgi izpildījuši *EPOC* vai *EPOC-PR* prasības. Izdevējiestādei vajadzētu būt atbildīgai par attiecīgā rīkojuma likumības, jo īpaši tā nepieciešamības un samērīguma, nodrošināšanu.

(72) Ja adresāts, nenorādot izdevējiestādei pieņemamus iemeslus, neizpilda *EPOC* vai *EPOC*-PR noteiktajā termiņā un ja attiecīgā gadījumā izpildes iestāde nav izmantojusi nevienu no šajā regulā paredzētajiem atteikuma iemesliem, izdevējiestādei vajadzētu būt iespējai prasīt izpildes iestādei izpildīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu. Šajā nolūkā izdevējiestādei būtu jānosūta izpildes iestādei attiecīgais rīkojums, šajā regulā paredzētā attiecīgā veidlapa, ko aizpildījis adresāts, un jebkādi attiecīgie dokumenti. Izdevējiestādei būtu jāiztulko attiecīgais rīkojums un visi nosūtāmie dokumenti kādā no valodām, kas pieņemama izpildes valstij, un jāinformē adresāts par to nosūtīšanu. Minētajai valstij būtu jāizpilda attiecīgais rīkojums saskaņā ar tās tiesību aktiem.

(73) Izpildes procedūrai vajadzētu būt tādai, kas ļauj adresātam izmantot pret izpildi vērstus iemeslus, pamatojoties uz šajā regulā paredzētu konkrētu iemeslu sarakstu, tostarp uz to, ka attiecīgo rīkojumu nav izdevusi vai validējusi kompetentā iestāde, kā paredzēts šajā regulā, vai uz to, ka rīkojums neattiecas uz datiem, kurus glabā pakalpojumu sniedzējs vai kuri tiek glabāti glabā pakalpojumu sniedzēja vārdā attiecīgā sertifikāta saņemšanas brīdī. Izpildes iestādei būtu jāspēj atteikties atzīt un izpildīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, pamatojoties uz tiem pašiem iemesliem, kā arī izņēmuma situācijās tāpēc, ka ir acīmredzami pārkāptas LES 6. pantā un Hartā noteiktās attiecīgās pamattiesības. Izpildes iestādei būtu jāapspriežas ar izdevējiestādi, pirms nolemt neatzīt vai neizpildīt rīkojumu, pamatojoties uz minētajiem iemesliem. Ja adresāts nepilda savus pienākumus, kas paredzēti atzītā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumā vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumā, kura izpildāmību ir apstiprinājusi izpildes iestāde, minētajai iestādei būtu jānosaka piemērojams naudas sods. Minētajam sodam vajadzētu būt samērīgam, jo īpaši ņemot vērā konkrētos apstākļus, piemēram, atkārtotu vai sistemātisku prasību neizpildi.

(74) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpilde varētu būt pretrunā pienākumam, kas noteikts trešā valstī piemērojamos tiesību aktos. Lai nodrošinātu trešo valstu suverēno interešu atzīšanu, aizsargātu attiecīgo personu un novērstu pretrunīgus pienākumus pakalpojumu sniedzējiem, šī regula nodrošina īpašu mehānismu pārskatīšanai tiesā, ja Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpilde neļautu pakalpojumu sniedzējiem ievērot juridiskos pienākumus, kas izriet no trešās valsts tiesību aktiem.

(75) Ja adresāts uzskata, ka ar Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu konkrētajā gadījumā tiktu pārkāpts juridiskais pienākums, kas izriet no trešās valsts tiesību aktiem, tam būtu jāinformē izdevējiestāde un izpildes iestāde par rīkojuma neizpildes iemesliem, iesniedzot pamatotu iebildumu un izmantojot šīs regulas pielikumā iekļauto veidlapu. Izdevējiestādei būtu jāpārskata Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums, pamatojoties uz pamatoto iebildumu un visiem izpildes valsts sniegtajiem apsvērumiem, ņemot vērā tos pašus kritērijus, kas būtu jāievēro izdevējvalsts kompetentajai tiesai. Ja izdevējiestāde paredz apstiprināt rīkojumu, tai būtu jāpieprasa, lai izdevējvalsts kompetentā tiesa, par kuru paziņojusi attiecīgā dalībvalsts, pārskatītu rīkojumu.

(76) Lai noteiktu, vai izskatāmās lietas konkrētajos apstākļos pastāv pretrunīgs pienākums, kompetentā tiesa varētu vajadzības gadījumā paļauties uz attiecīgu ārējo ekspertu atzinumu, piemēram, par attiecīgās trešās valsts tiesību aktu interpretāciju. Minētajā nolūkā kompetentā tiesa varētu, piemēram, apspriesties ar trešās valsts centrālo iestādi, ņemot vērā Direktīvu (ES) 2016/680. Izdevējvalstij jo īpaši būtu jāpieprasa informācija trešās valsts kompetentajai iestādei, ja pretrunas attiecas uz pamattiesībām vai citām trešās valsts pamatinteresēm, kas saistītas ar valsts drošību un aizsardzību.

(77) Specializētās zināšanas par tiesību aktu interpretāciju varētu nodrošināt arī ar ekspertu atzinumiem, ja tādi ir pieejami. Informācijai un tiesu praksei attiecībā uz trešās valsts tiesību aktu interpretāciju un tiesību normu kolīziju novēršanas procedūrām dalībvalstīs vajadzētu būt pieejamai centrālajā platformā, piemēram, projektā *SIRIUS* vai Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklā, lai būtu iespējams izmantot uzkrāto pieredzi un zināšanas par tiem pašiem vai līdzīgiem jautājumiem. Tam, ka šāda informācija ir pieejama centrālajā platformā, nebūtu jākavē jauna apspriešanās ar trešo valsti, ja tāda ir nepieciešama.

(78) Novērtējot, vai pastāv pretrunīgi pienākumi, kompetentajai tiesai būtu jānosaka, vai ir piemērojami trešās valsts tiesību akti un, ja tā ir, vai trešās valsts tiesību akti aizliedz attiecīgo datu izpaušanu. Ja kompetentā tiesa konstatē, ka trešās valsts tiesību akti aizliedz attiecīgo datu izpaušanu, minētajai tiesai būtu jānosaka, vai apstiprināt vai atcelt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, apsverot vairākus elementus, kas ir izstrādāti, lai pārliecinātos, cik stipra ir saikne ar kādu no abām iesaistītajām jurisdikcijām, kādas ir attiecīgās intereses iegūt datus vai arī nepieļaut to izpaušanu, kā arī kādas ir iespējamās sekas adresātam vai pakalpojumu sniedzējam, ja tas izpildīs rīkojumu. Veicot novērtējumu, īpaša nozīme un svars būtu jāpiešķir attiecīgajos trešās valsts tiesību aktos noteikto pamattiesību aizsardzībai un citām pamatinteresēm, piemēram, trešās valsts nacionālās drošības interesēm, kā arī tam, cik izteikta ir krimināllietas saikne ar vienu no abām jurisdikcijām. Ja tiesa nolemj rīkojumu atcelt, tā par to informē izdevējiestādi un adresātu. Ja kompetentā tiesa konstatē, ka rīkojums ir jāapstiprina, tai par to būtu jāinformē izdevējiestāde un adresāts, un adresātam minētais rīkojums būtu jāizpilda. Izdevējiestādei būtu jāinformē izpildes iestāde par pārskatīšanas procedūras iznākumu.

(79) Šajā regulā norādītie *EPOC* izpildes nosacījumi būtu jāpiemēro arī tādu pretrunīgu pienākumu gadījumos, kuri izriet no trešās valsts tiesību aktiem. Tāpēc, ja Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpilde liegtu pakalpojumu sniedzējiem izpildīt no trešās valsts tiesību aktiem izrietošu juridisku pienākumu laikā, kad tiesā tiek veikta pārskatīšana, minētajā rīkojumā pieprasītie dati būtu jāsaglabā. Ja pēc pārskatīšanas tiesā kompetentā tiesa nolemj atcelt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, vajadzētu būt iespējai izdot Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, lai ļautu izdevējiestādei pieprasīt datu sniegšanu, izmantojot citus kanālus, piemēram, savstarpēju juridisko palīdzību.

(80) Ir būtiski, lai visām personām, kuru dati tiek pieprasīti krimināllizmeklēšanā vai kriminālprocesā, būtu pieejami efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi saskaņā ar Hartas 47. pantu. Atbilstīgi minētajai prasībai un neskarot papildu tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jebkurai personai, kuras dati tika pieprasīti, izmantojot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, vajadzētu būt tiesībām uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, lai vērstos pret minēto rīkojumu. Ja minētā persona ir aizdomās turētā vai apsūdzētā persona, tai vajadzētu būt tiesībām uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem tā kriminālprocesa laikā, kurā dati tiek izmantoti kā pierādījums. Tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem būtu jāīsteno izdevējvalsts tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tajos būtu jāietver iespēja apstrīdēt pasākuma likumību, tostarp tā nepieciešamību un samērīgumu, neskarot pamattiesību garantijas izpildes valstī vai citus papildu tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Šai regulai nebūtu jāierobežo iespējamie iemesli rīkojuma likumības apstrīdēšanai. Šajā regulā noteiktajām tiesībām uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem nebūtu jāskar tiesības izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un Direktīvu (ES) 2016/680. Informācija par valsts tiesību aktos paredzētajām iespējām izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus būtu jāsniedz savlaicīgi, un būtu jādrošina, ka tos var efektīvi izmantot.

(81) Būtu jāattīsta piemēroti kanāli, lai nodrošinātu, ka visas puses var efektīvi sadarboties ar digitālu līdzekļu starpniecību, izmantojot decentralizētu informācijas tehnoloģiju (IT) sistēmu, kas nodrošina ātru, tiešu, sadarbspējīgu, ilgtspējīgu, uzticamu un drošu ar lietām saistītu veidlapu, datu un informācijas pārrobežu elektronisku apmaiņu.

(82) Lai nodrošinātu efektīvu un drošu rakstisku saziņu starp kompetentajām iestādēm un pakalpojumu sniedzēju izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem saskaņā ar šo regulu, būtu jānodrošina minētajiem izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem elektroniski piekļuves līdzekļi dalībvalstu pārvaldītajām valsts IT sistēmām, kas ir daļa no decentralizētās IT sistēmas.

(83) Decentralizētajā IT sistēmā būtu jāiekļauj dalībvalstu un Savienības aģentūru un struktūru IT sistēmas, kā arī sadarbspējīgi piekļuves punkti, ar kuru starpniecību šīs sistēmas ir savstarpēji savienotas. Decentralizētās IT sistēmas piekļuves punktu pamatā vajadzētu būt *e-CODEX* sistēmai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2022/850 ([24]).

(84) Pakalpojumu sniedzēji, kas izmanto pielāgotus IT risinājumus, lai apmainītos ar informāciju un datiem, kuri saistīti ar e-pierādījumu pieprasījumiem, būtu jāapgādā ar automatizētiem līdzekļiem piekļuvei decentralizētajām IT sistēmām, izmantojot kopēju datu apmaiņas standartu.

(85) Parasti visa rakstiskā saziņa starp kompetentajām iestādēm vai starp kompetentajām iestādēm un izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem būtu jāveic, izmantojot decentralizēto IT sistēmu. Iespējai izmantot alternatīvus līdzekļus vajadzētu būt tikai tad, ja decentralizētās IT sistēmas izmantošana nav iespējama, piemēram, īpašu kriminālistikas prasību dēļ, tādēļ, ka nosūtāmo datu apjoms pārsniedz sistēmas tehniskās iespējas, vai arī tādēļ, ka ārkārtas gadījumā ir jāsazinās ar citu iedibinājumu, kas nav savienots ar decentralizēto IT sistēmu. Šādos gadījumos pārsūtīšana būtu jāveic, izmantojot vispiemērotākos alternatīvos līdzekļus, ņemot vērā vajadzību nodrošināt ātru, drošu un uzticamu informācijas apmaiņu.

(86) Lai nodrošinātu, ka decentralizētā IT sistēma ietver pilnīgu ierakstu par rakstisko apmaiņu saskaņā ar šo regulu, jebkura pārsūtīšana, kas veikta ar alternatīviem līdzekļiem, bez nepamatotas kavēšanās būtu jāreģistrē decentralizētajā IT sistēmā.

(87) Būtu jāapsver autentiskuma nodrošināšanas mehānismu izmantošana, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014 ([25]).

(88) Pakalpojumu sniedzēji, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, nebūtu jāpakļauj nesamērīgām izmaksām saistībā ar decentralizētās IT sistēmas izveidi un darbību. Tāpēc Komisijai ir jādara pieejama arī tīmekļa saskarne, kas būtu daļa no references īstenošanas programmatūras izveides, uzturēšanas un izstrādes un ļautu pakalpojumu sniedzējiem droši sazināties ar iestādēm bez nepieciešamības veidot savu īpašo infrastruktūru, lai piekļūtu decentralizētajai IT sistēmai.

(89) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot Komisijas izstrādāto programmatūru, proti, references īstenošanas programmatūru, nevis valsts IT sistēmu. Minētās references īstenošanas programmatūras pamatā jābūt modulārai konfigurācijai, kas nozīmē, ka programmatūra ir pakotnē un nodrošināta atsevišķi no *e-CODEX* sistēmas komponentiem, kuri vajadzīgi, lai to savienotu ar decentralizēto IT sistēmu. Izmantojot minēto konfigurāciju, dalībvalstīm būtu jāspēj atkārtoti izmantot vai uzlabot to attiecīgo esošo valsts tiesu iestāžu saziņas infrastruktūru pārrobežu izmantošanas nolūkos.

(90) Komisijai vajadzētu būt atbildīgai par references īstenošanas programmatūras izveidi, uzturēšanu un izstrādi. Komisijai būtu jāizstrādā, jāattīsta un jāuztur references īstenošanas programmatūra saskaņā ar datu aizsardzības prasībām un principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1725 ([26]), Regulā (ES) 2016/679 un Direktīvā (ES) 2016/680, jo īpaši ievērojot integrētās un automātiskās datu aizsardzības principus, kā arī nodrošinot augstu kiberdrošības līmeni. Ir svarīgi references īstenošanas programmatūrā ietvert arī atbilstīgos tehniskos pasākumus un nodrošināt iespēju veikt organizatoriskos pasākumus, kas vajadzīgi, lai garantētu pienācīgu drošības un sadarbspējas līmeni.

([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/850 (2022. gada 30. maijs) par datorizētu sistēmu datu pārrobežu elektroniskai apmaiņai tiesu iestāžu sadarbības civillietās un krimināllietās jomā (*e-CODEX* sistēma) un ar ko groza Regulu (ES) 2018/1726 (OV L 150, 1.6.2022., 1. lpp.).

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

(91) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([27]).

(92) Attiecībā uz datu apmaiņu, ko veic, izmantojot decentralizēto IT sistēmu, vai ko reģistrē decentralizētajā IT sistēmā, dalībvalstīm būtu jāspēj vākt statistiku, lai izpildītu savus uzraudzības un ziņošanas pienākumus saskaņā ar šo regulu, izmantojot savus valsts portālus.

(93) Lai uzraudzītu šīs regulas sniegumu, rezultātus un ietekmi, Komisijai būtu jāpublicē gada ziņojums par iepriekšējo kalendāro gadu, pamatojoties uz datiem, kas iegūti no dalībvalstīm. Minētajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāvāc un jāsniedz Komisijai visaptveroša statistika par dažādiem šīs regulas aspektiem, norādot pieprasīto datu veidu, adresātus un to, vai tas bija ārkārtas gadījums.

(94) Iepriekš iztulkotu un standartizētu veidlapu izmantošana sekmētu sadarbību un informācijas apmaiņu saskaņā ar šo regulu, ļaujot ātrāk un efektīvāk sazināties lietotājam draudzīgā veidā. Šādas veidlapas samazinātu tulkošanas izmaksas un veicinātu augstus saziņas standartus. Tāpat atbildes veidlapas nodrošinātu iespēju veikt standartizētu informācijas apmaiņu, jo īpaši gadījumos, kad pakalpojumu sniedzēji nespēj izpildīt prasības tāpēc, ka nav izveidots lietotāja konts vai nav pieejami dati. Šajā regulā paredzētās veidlapas arī atvieglotu statistikas vākšanu.

(95) Lai efektīvi nodrošinātu iespējamo vajadzību uzlabot *EPOC* un *EPOC-PR* veidlapas un to veidlapu saturu, kuras jāizmanto informācijas sniegšanai par neiespējamību izpildīt *EPOC* vai *EPOC-PR*, nolūkā apstiprināt, ka ir izdots sagatavošanas pieprasījums pēc Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma, un pagarināt e-pierādījumu saglabāšanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz šajā regulā paredzēto veidlapu grozīšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([28]). Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(96) Šai regulai nebūtu jāskar Savienības vai citi starptautiski instrumenti, nolīgumi un vienošanās attiecībā uz pierādījumu vākšanu, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā. Dalībvalstu iestādēm būtu jāizvēlas attiecīgajai lietai vispiemērotākais instruments. Dažos gadījumos, pieprasot no citas dalībvalsts dažāda veida izmeklēšanas pasākumus, kas neaprobežojas ar e-pierādījumu sniegšanu,, tās varētu izvēlēties izmantot Savienības un citus starptautiskus instrumentus, nolīgumus un vienošanās. Dalībvalstīm, vēlākais, trīs gadus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas būtu jāsniedz Komisijai paziņojums par šajā regulā minētajiem spēkā esošajiem instrumentiem, nolīgumiem un vienošanām, ko tās turpinās piemērot. Turklāt dalībvalstīm trīs mēnešu laikā pēc jebkādu jaunu šajā regulā minēto nolīgumu vai vienošanās parakstīšanas būtu par to jāpaziņo Komisijai.

(97) Ņemot vērā tehnoloģiju attīstību, dažu gadu laikā var sākt dominēt jauni saziņas līdzekļu veidi vai šīs regulas piemērošanā varētu rasties nepilnības. Tādēļ ir svarīgi paredzēt tās piemērošanas izvērtēšanu.

(98) Komisijai būtu jāveic šīs regulas izvērtējums, kam būtu jābalstās uz pieciem kritērijiem – efektivitāti, lietderību, atbilstību, saskaņotību un ES pievienoto vērtību –, un minētajam izvērtējumam vajadzētu būt par pamatu iespējamo turpmāko pasākumu ietekmes novērtējumam. Izvērtējuma ziņojumā būtu jāiekļauj novērtējums par šīs regulas piemērošanu un rezultātiem, kas sasniegti attiecībā uz tās mērķiem, kā arī novērtējums par šīs regulas ietekmi uz pamattiesībām. Komisijai regulāri būtu jāvāc informācija šīs regulas izvērtēšanas vajadzībām.

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

([28]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(99) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, uzlabot pārrobežu elektronisko pierādījumu nodrošināšanu un iegūšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs mērķa pārrobežu rakstura dēļ, bet var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(100) Saskaņā ar 3. pantu LES un LESD pievienotajā Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu Īrija ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(101) Saskaņā ar 1. un 2. pantu LES un LESD pievienotajā Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(102) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza atzinumu 2019. gada 6. novembrī ([29]),

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Šī regula paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalsts iestāde kriminālprocesā var izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu un ar to uzdot pakalpojumu sniedzējam, kas Savienībā piedāvā pakalpojumus un ir iedibināts citā dalībvalstī, vai, ja nav iedibināts, ir juridiski pārstāvēts citā dalībvalstī, sniegt vai saglabāt e-pierādījumus neatkarīgi no datu atrašanās vietas.

Šī regula neskar valstu iestāžu pilnvaras vērsties pie pakalpojumu sniedzējiem, kas ir iedibināti vai ir pārstāvēti to teritorijā, lai nodrošinātu, ka tie ievēro valsts pasākumus, kuri ir līdzīgi pirmajā daļā minētajiem pasākumiem.

2. Arī aizdomās turētā vai apsūdzētā persona vai advokāts, kas rīkojas minētās personas vārdā, var pieprasīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izdošanu, ievērojot piemērojamās tiesības uz aizstāvību saskaņā ar valsts kriminālprocesa likumu.

3. Šī regula nemaina pienākumu ievērot Hartā un LES 6. pantā paredzētās pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā arī nekādus pienākumus, kas šajā sakarībā piemērojami tiesībaizsardzības iestādēm vai tiesu iestādēm. Šo regulu piemēro, neskarot pamatprincipus, jo īpaši vārda un informācijas brīvību, tostarp mediju brīvību un plurālismu, privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, personas datu aizsardzību, kā arī tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā pakalpojumus Savienībā.

2. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumus un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumus var izdot tikai kriminālprocesa ietvaros un tā vajadzībām, kā arī lai pēc kriminālprocesa izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kas noteikts vismaz uz četriem mēnešiem ar lēmumu, kurš gadījumos, kad notiesātā persona izvairās no tiesas, nav pieņemts *in absentia*. Šādus rīkojumus var izdot arī procesā par noziedzīgu nodarījumu, par kuru izdevējvalstī varētu saukt pie atbildības vai sodīt juridisku personu.

3. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumus un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumus var izdot tikai par datiem, kas attiecas uz Savienībā piedāvātajiem pakalpojumiem, kuri minēti 3. panta 3) punktā.

4. Šo regulu nepiemēro procesiem, kuri uzsākti ar nolūku sniegt savstarpēju tiesisko palīdzību citai dalībvalstij vai trešai valstij.

([29]) OV C 32, 31.1.2020., 11. lpp.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums" ir lēmums, ar kuru uzdod sniegt e-pierādījumus un kuru izdevusi vai validējusi dalībvalsts tiesu iestāde saskaņā ar 4. panta 1., 2., 4. un 5. punktu, un kurš adresēts pakalpojumu sniedzēja, kas piedāvā pakalpojumus Savienībā, izraudzītajam iedibinājumam vai juridiskajam pārstāvim, ja minētais izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis atrodas citā dalībvalstī, kurai ir saistoša šī regula;

2) "Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums" ir lēmums, ar kuru uzdod saglabāt e-pierādījumus nolūkā pēc tam iesniegt attiecīgu pieprasījumu par pierādījumu sniegšanu, un kuru izdevusi vai validējusi dalībvalsts tiesu iestāde saskaņā ar 4. panta 3., 4. un 5. punktu, un kurš adresēts pakalpojuma sniedzēja, kas piedāvā pakalpojumus Savienībā, izraudzītajam iedibinājumam vai juridiskajam pārstāvim, ja minētais izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis atrodas citā dalībvalstī, kurai ir saistoša šī regula;

3) "pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas sniedz vienu vai vairākus šādu turpmāk minētu kategoriju pakalpojumus, izņemot finanšu pakalpojumus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK ([30]) 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā:

   a) elektronisko sakaru pakalpojumi, kā definēts Direktīvas (ES) 2018/1972 2. panta 4. punktā;

   b) interneta domēna nosaukumu un IP numerācijas pakalpojumi, piemēram, IP adreses piešķiršana, domēna nosaukuma reģistrēšanas, domēna nosaukuma reģistratora un ar domēna nosaukumu saistītie privātuma un starpniecības pakalpojumi;

   c) citi informācijas sabiedrības pakalpojumi, kā minēts Direktīvas (ES) 2015/1535 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā un kas nodrošina:

      i) iespēju to lietotājiem sazināties savā starpā; vai

      ii) iespēju glabāt vai citādā veidā apstrādāt datus to lietotāju vārdā, kuriem pakalpojums tiek sniegts, ar noteikumu, ka datu glabāšana ir lietotājam sniegtā pakalpojuma pamatelements;

4) "pakalpojumu piedāvāšana Savienībā" ir:

   a) iespējas nodrošināšana fiziskām vai juridiskām personām dalībvalstī izmantot 3. punktā uzskaitītos pakalpojumus; un

   b) tādas būtiskas saiknes ar a) apakšpunktā minēto dalībvalsti esamība, kuras pamatā ir konkrēti faktiski kritēriji; uzskata, ka šāda būtiska saikne pastāv tad, ja pakalpojuma sniedzējs ir iedibināts dalībvalstī vai – šāda iedibinājuma neesamības gadījumā – ja tam ir ievērojams skaits lietotāju vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai ja tā darbības ir vērstas uz vienu vai vairākām dalībvalstīm;

5) "iedibinājums" ir vienība, kas faktiski veic saimniecisko darbību uz nenoteiktu laiku, izmantojot stabilu infrastruktūru, no kuras tiek veikta pakalpojumu sniegšanas darbība vai tiek pārvaldīta darījumdarbība;

6) "izraudzītais iedibinājums" ir iedibinājums ar juridiskas personas statusu, kuru rakstiski izraudzījies pakalpojumu sniedzējs, kas ir iedibināts dalībvalstī, kura piedalās Direktīvas (ES) 2023/1544 1. panta 2. punktā minētā juridiskā instrumenta īstenošanā minētās direktīvas 1. panta 1. punktā un 3. panta 1) punktā minētajos nolūkos;

7) "juridiskais pārstāvis" ir fiziska vai juridiska persona, kuru rakstiski iecēlis pakalpojumu sniedzējs, kas nav iedibināts dalībvalstī, kura piedalās Direktīvas (ES) 2023/1544 1. panta 2. punktā minētā juridiskā instrumenta īstenošanā minētās direktīvas 1. panta 1. punktā un 3. panta 1) punktā minētajos nolūkos;

8) "e-pierādījumi" ir abonenta dati, informācijas plūsmas dati vai satura dati, kurus pakalpojumu sniedzējs vai pakalpojumu sniedzēja vārdā glabā elektroniskā formātā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma sertifikāta (*EPOC*) vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma sertifikāta (*EPOC-PR*) saņemšanas brīdī;

([30]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

9) "abonenta dati" ir visi pakalpojumu sniedzēja rīcībā esoši un ar tā pakalpojumu abonēšanu saistīti dati, kas attiecas uz:

a) abonenta vai klienta identitāti, piemēram, norādīto vārdu un uzvārdu, dzimšanas datumu, pasta vai ģeogrāfisko adresi, norēķinu un maksājumu datiem, tālruņa numuru vai e-pasta adresi;

b) pakalpojuma veidu un tā ilgumu, ieskaitot tehniskos datus un datus, ar kuriem identificē saistītos tehniskos pasākumus vai saskarnes, ko sākotnējās reģistrācijas vai aktivācijas brīdī izmanto abonents vai klients vai ko tam sniedz, un datus, kas ir saistīti ar pakalpojuma izmantošanas validāciju, izņemot paroles vai citus autentifikācijas līdzekļus, ko izmanto paroles vietā un ko nodrošina lietotājs, vai ko izveido pēc lietotāja pieprasījuma;

10) "dati, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā" ir IP adreses un vajadzības gadījumā attiecīgās avota pieslēgvietas un laika zīmogs, proti, datums un laiks vai minēto identifikatoru un saistītās informācijas tehniskie ekvivalenti, ja to pieprasa tiesībaizsardzības iestādes vai tiesu iestādes tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā konkrētā kriminālizmeklēšanā;

11) "informācijas plūsmas dati" ir dati, kas attiecas uz pakalpojumu sniedzēja piedāvātā pakalpojuma sniegšanu un ļauj nodrošināt kontekstu vai papildinformāciju par šādu pakalpojumu un tos ģenerē vai apstrādā pakalpojumu sniedzēja informācijas sistēma, piemēram, ziņas vai cita veida mijiedarbības avots un galamērķis, ierīces atrašanās vieta, datums, laiks, ilgums, lielums, maršruts, formāts, izmantotais protokols un saspiešanas veids un citi elektronisko sakaru metadati un dati, kas nav abonenta dati un kas attiecas uz lietotāja piekļuves pakalpojumam sesijas sākumu un beigām, piemēram, datums un laiks, kad pakalpojums ticis izmantots un notikusi pieteikšanās pakalpojumam vai atteikšanās no tā;

12) "satura dati" ir visi dati elektroniskā formātā, piemēram, teksts, balss, video, attēli un skaņa, kas nav abonenta dati vai informācijas plūsmas dati;

13) "informācijas sistēma" ir informācijas sistēma, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/40/ES ([31]) 2. panta a) punktā;

14) "izdevējvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir izdots Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums;

15) "izdevējiestāde" ir izdevējvalsts kompetentā iestāde, kas saskaņā ar 4. pantu var izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu;

16) "izpildes valsts" ir dalībvalsts, kurā ir iedibināts izraudzītais iedibinājums vai rezidē juridiskais pārstāvis un kurai izdevējiestāde pārsūta Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu un *EPOC* vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu un *EPOC-PR* paziņošanai izpildes iestādei vai izpildei saskaņā ar šo regulu;

17) "izpildes iestāde" ir izpildes valsts iestāde, kas saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem ir kompetenta saņemt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu un *EPOC* vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu un *EPOC-PR*, ko izdevējiestāde pārsūta paziņošanai vai izpildei saskaņā ar šo regulu;

18) "ārkārtas gadījums" ir situācija, kurā pastāv nenovēršami draudi personas dzīvībai, fiziskajai neaizskaramībai vai drošībai vai arī kritiskai infrastruktūrai, kā noteikts Direktīvas 2008/114/EK 2. panta a) punktā, ja šādas kritiskās infrastruktūras darbības traucējumi vai iznīcināšana radītu nenovēršamus draudus personas dzīvībai, fiziskajai neaizskaramībai vai drošībai, tostarp nopietni kaitējot pamatpakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem vai valsts pamatfunkciju īstenošanai;

19) "pārzinis" ir pārzinis, kā definēts Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punktā;

20) "apstrādātājs" ir apstrādātājs, kā definēts Regulas (ES) 2016/679 4. panta 8. punktā;

([31]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI (OV L 218, 14.8.2013., 8. lpp.).

21) "decentralizēta IT sistēma" ir IT sistēmu un sadarbspējīgu piekļuves punktu tīkls, kas darbojas katras dalībvalsts, Savienības aģentūras vai struktūras individuālā atbildībā un pārvaldībā un kas ļauj veikt drošu un uzticamu informācijas pārrobežu apmaiņu.

II NODAĻA

EIROPAS E-PIERĀDĪJUMU SNIEGŠANAS RĪKOJUMS UN EIROPAS E-PIERĀDĪJUMU SAGLABĀŠANAS RĪKOJUMS, UN SERTIFIKĀTI

4. pants

Izdevējiestāde

1. Lai iegūtu abonenta datus vai 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu var izdot tikai:

a) tiesnesis, tiesa, izmeklēšanas tiesnesis vai prokurors, kas ir kompetents attiecīgajā lietā; vai

b) jebkura cita izdevējvalsts noteikta kompetenta iestāde, kura attiecīgajā lietā rīkojas kā izmeklēšanas iestāde kriminālprocesā un kuras kompetencē ir pieprasīt pierādījumu vākšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem; šādā gadījumā pēc tam, kad ir pārbaudīta Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma atbilstība šajā regulā noteiktajiem rīkojuma izdošanas nosacījumiem, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu validē tiesnesis, tiesa, izmeklēšanas tiesnesis vai prokurors izdevējvalstī.

2. Lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, vai lai iegūtu satura datus, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu var izdot tikai:

a) tiesnesis, tiesa vai izmeklēšanas tiesnesis, kas ir kompetents attiecīgajā lietā; vai

b) jebkura cita izdevējvalsts noteikta kompetenta iestāde, kura attiecīgajā lietā rīkojas kā izmeklēšanas iestāde kriminālprocesā un kuras kompetencē ir pieprasīt pierādījumu vākšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem; šādā gadījumā pēc tam, kad ir pārbaudīta Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma atbilstība šajā regulā noteiktajiem rīkojuma izdošanas nosacījumiem, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu validē tiesnesis, tiesa vai izmeklēšanas tiesnesis izdevējvalstī.

3. Attiecībā uz jebkādas kategorijas datiem Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu var izdot tikai:

a) tiesnesis, tiesa, izmeklēšanas tiesnesis vai prokurors, kas ir kompetents attiecīgajā lietā; vai

b) jebkura cita izdevējvalsts noteikta kompetenta iestāde, kura attiecīgajā lietā rīkojas kā izmeklēšanas iestāde kriminālprocesā un kuras kompetencē ir pieprasīt pierādījumu vākšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem; šādā gadījumā pēc tam, kad ir pārbaudīta Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma atbilstība šajā regulā noteiktajiem rīkojuma izdošanas nosacījumiem, Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu validē tiesnesis, tiesa, izmeklēšanas tiesnesis vai prokurors izdevējvalstī.

4. Ja Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu ir validējusi tiesu iestāde, ievērojot 1. punkta b) apakšpunktu, 2. punkta b) apakšpunktu vai 3. punkta b) apakšpunktu, minēto iestādi var uzskatīt arī par izdevējiestādi *EPOC* un *EPOC-PR* pārsūtīšanas vajadzībām.

5. Pienācīgi noteiktā 3. panta 18) punktā definētā ārkārtas gadījumā šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā minētās kompetentās iestādes izņēmuma kārtā var izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, lai iegūtu abonenta datus vai 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu – bez iepriekšējas attiecīgā rīkojuma validēšanas, ja validāciju nav iespējams iegūt laikus un ja minētās iestādes varētu izdot rīkojumu līdzīgā iekšzemes lietā bez iepriekšējas validācijas. Izdevējiestāde bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā 48 stundu laikā lūdz attiecīgā rīkojuma *ex post* validēšanu. Ja attiecīgajam rīkojumam šāda *ex post* validācija netiek piešķirta, izdevējiestāde nekavējoties atsauc rīkojumu un dzēš vai kā citādi ierobežo jebkādu iegūto datu izmantošanu.

6. Katra dalībvalsts var izraudzīties vienu vai vairākas centrālās iestādes, kas būs atbildīgas par *EPOC* un *EPOC-PR*, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu un par paziņojumu administratīvu pārsūtīšanu un atbildīgas par datu un paziņojumu saņemšanu, kā arī par citas ar šādiem sertifikātiem vai rīkojumiem saistītas oficiālas sarakstes pārsūtīšanu.

5. pants

Eiropas elektronisko pierādījumu sniegšanas rīkojuma izdošanas nosacījumi

1. Izdevējiestāde var izdot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu tikai tad, ja ir izpildīti šajā pantā izklāstītie nosacījumi.

2. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums ir nepieciešams 2. panta 2. punktā minētā procesa vajadzībām un ir samērīgs ar tām, ņemot vērā aizdomās turētās vai apsūdzētās personas tiesības, un to var izdot tikai tad, ja līdzīgs rīkojums ar tādiem pašiem nosacījumiem varētu tikt izdots līdzīgā iekšzemes lietā.

3. Lai iegūtu 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu var izdot attiecībā uz visiem noziedzīgiem nodarījumiem un attiecībā uz tāda brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildi, kas pēc kriminālprocesa noteikts vismaz uz četriem mēnešiem ar lēmumu, kurš gadījumos, kad notiesātā persona izvairās no tiesas, nav pieņemts *in absentia*.

4. Lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot šīs regulas 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, vai lai iegūtu satura datus, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu izdod tikai:

a) par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem izdevējvalstī ir paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi; vai

b) par šādiem noziedzīgiem nodarījumiem, ja tie pilnībā vai daļēji ir izdarīti, izmantojot informācijas sistēmu:

   i) nodarījumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/713 ([32]) 3. līdz 8. pantā;

   ii) nodarījumi, kā definēts Direktīvas 2011/93/ES 3. līdz 7. pantā;

   iii) nodarījumi, kā definēts Direktīvas 2013/40/ES 3. līdz 8. pantā;

c) par noziedzīgiem nodarījumiem, kā definēts Direktīvas (ES) 2017/541 3. līdz 12. pantā un 14. pantā;

d) par šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem noziedzīgiem nodarījumiem, lai pēc kriminālprocesa izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kas noteikts vismaz uz četriem mēnešiem ar lēmumu, kurš gadījumos, kad notiesātā persona izvairās no tiesas, nav pieņemts *in absentia*.

5. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumā iekļauj šādu informāciju:

a) izdevējiestāde un attiecīgā gadījumā validētājiestāde;

b) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma adresāts, kā minēts 7. pantā;

c) lietotājs, izņemot gadījumus, kad rīkojums izdots tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, vai jebkāds cits unikāls identifikators, piemēram, lietotāja vārds, pieteikšanās identifikators vai lietotāja konta nosaukums, lai noteiktu, kādi dati tiek pieprasīti;

d) pieprasīto datu kategorija, kā definēts 3. panta 9) līdz 12) punktā;

e) attiecīgā gadījumā laikposms, par kuru ir pieprasīta datu sniegšana;

f) izdevējvalsts krimināltiesību piemērojamās normas;

g) ārkārtas gadījumos, kā definēts 3. panta 18) punktā – pienācīgi pamatoti ārkārtas situācijas iemesli;

h) gadījumos, kad Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums ir tieši adresēts pakalpojumu sniedzējam, kas glabā vai citādā veidā apstrādā datus pārziņa vārdā – apstiprinājums, ka ir izpildīti šā panta 6. punktā noteiktie nosacījumi;

i) iemesli, kas ļauj uzskatīt, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums atbilst šā panta 2. punkta nepieciešamības un samērīguma nosacījumiem;

j) lietas apraksta kopsavilkums.

([32]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/713 (2019. gada 17. aprīlis) par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/413/TI (OV L 123, 10.5.2019., 18. lpp.).

6. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu adresē pakalpojumu sniedzējam, kas darbojas kā pārzinis saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679.

Izņēmuma kārtā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu var tieši adresēt pakalpojumu sniedzējam, kas glabā vai citādā veidā apstrādā datus pārziņa vārdā, ja:

a) pārzini nevar identificēt, neraugoties uz izdevējiestādes saprātīgiem centieniem; vai

b) vēršanās pie pārziņa varētu kaitēt izmeklēšanai.

7. Saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 apstrādātājs, kas pārziņa vārdā glabā vai citādi apstrādā datus, informē pārzini par datu sniegšanu, ja vien izdevējiestāde nav pieprasījusi pakalpojumu sniedzējam atturēties no pārziņa informēšanas tik ilgi, cik tas ir nepieciešami un samērīgi, lai nekavētu attiecīgo kriminālprocesu. Šādā gadījumā izdevējiestāde lietas materiālos norāda pārziņa informēšanas kavēšanās iemeslus. *EPOC* pievieno arī īsu pamatojumu.

8. Ja dati tiek glabāti vai citādi apstrādāti kā daļa no infrastruktūras, ko pakalpojumu sniedzējs nodrošina publiskai iestādei, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu var izdot tikai tad, ja publiskā iestāde, kuras vajadzībām dati tiek glabāti vai citādi apstrādāti, atrodas izdevējvalstī.

9. Gadījumos, kad datus, ko saskaņā ar izdevējvalsts tiesību aktiem aizsargā profesionālās konfidencialitātes princips, pakalpojumu sniedzējs glabā vai citādi apstrādā kā daļu no infrastruktūras, kas tiek nodrošināta profesionāļiem, uz kuriem attiecas profesionālas konfidencialitātes prasība ("privileģēts profesionālis"), tiem veicot savu uzņēmējdarbību, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, vai lai iegūtu satura datus, var izdot tikai tad, ja:

a) privileģētais profesionālis rezidē izdevējvalstī;

b) vēršanās pie privileģētā profesionāļa varētu kaitēt izmeklēšanai; vai

c) privilēģijas ir atceltas saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

10. Ja izdevējiestādei ir iemesli uzskatīt, ka ar Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu pieprasītos informācijas plūsmas datus, izņemot 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, vai satura datus aizsargā imunitāte vai privilēģijas, kas piešķirtas saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, vai ka šādiem datiem minētajā valstī tiek piemēroti noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu un ierobežošanu, kuri attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos, izdevējiestāde var pirms Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izdošanas lūgt precizējumu, tostarp tieši vai ar *Eurojust* vai Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla starpniecību apspriežoties ar izpildes valsts kompetentajām iestādēm.

Izdevējiestāde neizdod Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, ja tā konstatē, ka pieprasītos informācijas plūsmas datus, izņemot 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti vienīgi nolūkā identificēt lietotāju, vai satura datus aizsargā imunitāte vai privilēģijas, kas piešķirtas saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, vai ka šādiem datiem minētajā valstī tiek piemēroti noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu un ierobežošanu, kuri attiecas uz preses brīvību un vārda brīvību citos medijos.

6. pants

Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izdošanas nosacījumi

1. Izdevējiestāde var izdot Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu tikai tad, ja ir izpildīti šajā pantā izklāstītie nosacījumi. 5. panta 8. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

2. Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums ir nepieciešams un samērīgs, lai nepieļautu datu izņemšanu, dzēšanu vai grozīšanu, un ir izdots ar nolūku pēc tam izdot attiecīgu pieprasījumu sniegt attiecīgos datus ar savstarpējas tiesiskās palīdzības, Eiropas izmeklēšanas rīkojuma (EIR) vai Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma starpniecību, ņemot vērā aizdomās turētās vai apsūdzētās personas tiesības.

3. Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu var izdot attiecībā uz visiem noziedzīgiem nodarījumiem, ja tas varētu tikt izdots ar tādiem pašiem nosacījumiem līdzīgā iekšzemes lietā, un attiecībā uz brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa, kas pēc kriminālprocesa noteikts vismaz uz četriem mēnešiem ar lēmumu, kurš gadījumos, kad notiesātā persona izvairās no tiesas, nav pieņemts *in absentia*.

4. Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumā iekļauj šādu informāciju:

a) izdevējiestāde un attiecīgā gadījumā validētājiestāde;

b) Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma adresāts, kā minēts 7. pantā;

c) lietotājs, izņemot gadījumus, kad rīkojums izdots tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, vai jebkāds cits unikāls identifikators, piemēram, lietotāja vārds, pieteikšanās identifikators vai lietotāja konta nosaukums, lai noteiktu datus, attiecībā uz kuriem ir pieprasīta saglabāšana;

d) pieprasīto datu kategorija, kā definēts 3. panta 9) līdz 12) punktā;

e) attiecīgā gadījumā laikposms, kurā pieprasīta datu saglabāšana;

f) izdevējvalsts krimināltiesību piemērojamās normas;

g) iemesli, kas ļauj uzskatīt, ka Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums atbilst šā panta 2. punkta nepieciešamības un samērīguma nosacījumiem.

7. pants

Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu adresāti

1. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumus un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumus tieši adresē attiecīgā pakalpojumu sniedzēja izraudzītajam iedibinājumam vai juridiskajam pārstāvim.

2. Izņēmuma kārtā 3. panta 18) punktā definētajos ārkārtas gadījumos, ja pakalpojumu sniedzēja izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis noteiktajos termiņos nereaģē uz *EPOC* vai *EPOC-PR*, minēto *EPOC* vai *EPOC-PR* var adresēt jebkuram citam pakalpojumu sniedzēja iedibinājumam vai juridiskajam pārstāvim Savienībā.

8. pants

Paziņojums izpildes iestādei

1. Ja Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums ir izdots, lai iegūtu informācijas plūsmas datus, izņemot 3. panta 10) punktā definētos datus, kas pieprasīti tikai un vienīgi lietotāja identificēšanas nolūkā, vai lai iegūtu satura datus, izdevējiestāde par to paziņo izpildes iestādei, nosūtot *EPOC* minētajai iestādei tajā pašā laikā, kad *EPOC* nosūta adresātam saskaņā ar 9. panta 1. un 2. punktu.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja rīkojuma izdošanas brīdī izdevējiestādei ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka:

a) noziedzīgs nodarījums ir ticis izdarīts, tiek izdarīts vai, iespējams, tiks izdarīts izdevējvalstī; un

b) persona, kuras dati tiek pieprasīti, rezidē izdevējvalstī.

3. Nosūtot *EPOC* izpildes iestādei, kā minēts šā panta 1. punktā, izdevējiestāde attiecīgā gadījumā iekļauj jebkādu papildinformāciju, kas varētu būt vajadzīga, lai izvērtētu iespēju izmantot atteikuma iemeslu saskaņā ar 12. pantu.

4. Šā panta 1. punktā minētais paziņojums izpildes iestādei aptur 10. panta 2. punktā noteiktos adresāta pienākumus, izņemot 3. panta 18) punktā definētajos ārkārtas gadījumos.

9. pants

Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma sertifikāts (*EPOC*) un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma sertifikāts (*EPOC-PR*)

1. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu nosūta adresātam, kā tas definēts 7. pantā, izmantojot *EPOC* vai *EPOC-PR*.

Izdevējiestāde vai attiecīgā gadījumā validētājiestāde aizpilda I pielikumā iekļauto *EPOC* vai II pielikumā iekļauto *EPOC-PR*, paraksta to un apliecina, ka tā saturs ir precīzs un pareizs.

2. *EPOC* satur informāciju, kas uzskaitīta 5. panta 5. punkta a) līdz h) apakšpunktā, tostarp pietiekamu informāciju, kas adresātam ļauj vajadzības gadījumā identificēt un sazināties ar izdevējiestādi un izpildes iestādi.

Ja saskaņā ar 8. pantu ir jāsniedz paziņojums izpildes iestādei, minētajai iestādei nosūtītais *EPOC* satur informāciju, kas uzskaitīta 5. panta 5. punkta a) līdz j) apakšpunktā.

3. *EPOC-PR* satur informāciju, kas uzskaitīta 6. panta 4. punkta a) līdz f) apakšpunktā, tostarp pietiekamu informāciju, kas adresātam ļauj identificēt un sazināties ar izdevējiestādi.

4. Vajadzības gadījumā *EPOC* vai *EPOC-PR* iztulko kādā no Savienības oficiālajām valodām, kas ir pieņemama adresātam, kā noteikts Direktīvas (ES) 2023/1544 4. pantā. Ja pakalpojumu sniedzējs nav norādījis nevienu valodu, *EPOC* vai *EPOC-PR* tulko tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā atrodas pakalpojumu sniedzēja izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis.

Ja saskaņā ar 8. pantu ir jāsniedz paziņojums izpildes iestādei, *EPOC*, kas jāpārsūta minētajai iestādei, tulko izpildes valsts oficiālajā valodā vai citā Savienības oficiālajā valodā, kas ir pieņemama minētajai valstij.

10. pants

EPOC izpilde

1. Saņemot *EPOC*, adresāts rīkojas ātri, lai saglabātu pieprasītos datus.

2. Ja saskaņā ar 8. pantu ir jāsniedz paziņojums izpildes iestādei un ja 10 dienu laikā pēc *EPOC* saņemšanas minētā iestāde nav izmantojusi nevienu atteikuma iemeslu saskaņā ar 12. pantu, adresāts nodrošina, ka minētā 10 dienu termiņa beigās pieprasītie dati tiek tieši nosūtīti izdevējiestādei vai tiesībaizsardzības iestādēm, kā norādīts *EPOC*. Ja izpildes iestāde jau pirms minētā 10 dienu termiņa beigām apstiprina izdevējiestādei un adresātam, ka tā neizmantos nevienu atteikuma iemeslu, adresāts rīkojas pēc iespējas drīz pēc šāda apstiprinājuma un ne vēlāk kā 10 dienu termiņa beigās.

3. Ja saskaņā ar 8. pantu nav jāsniedz paziņojums izpildes iestādei, adresāts pēc *EPOC* saņemšanas nodrošina, ka pieprasītie dati tiek tieši nosūtīti izdevējiestādei vai tiesībaizsardzības iestādēm, kā norādīts *EPOC*, vēlākais 10 dienu laikā pēc *EPOC* saņemšanas.

4. Ārkārtas gadījumos adresāts bez nepamatotas kavēšanās nosūta pieprasītos datus, vēlākais, astoņu stundu laikā pēc *EPOC* saņemšanas. Ja saskaņā ar 8. pantu ir jāsniedz paziņojums izpildes iestādei, izpildes iestāde, ja tā nolemj izmantot atteikuma iemeslu saskaņā ar 12. panta 1. punktu, nekavējoties un ne vēlāk kā 96 stundu laikā pēc paziņojuma saņemšanas var paziņot izdevējiestādei un adresātam, ka tā iebilst pret datu izmantošanu vai ka datus var izmantot tikai saskaņā ar tās precizētajiem nosacījumiem. Ja izpildes iestāde izmanto atteikuma iemeslu un ja adresāts datus jau ir nosūtījis izdevējiestādei, izdevējiestāde dzēš vai citādi ierobežo datu izmantošanu, vai, ja izpildes iestāde ir precizējusi nosacījumus, izdevējiestāde, izmanto datus, ievērojot šos nosacījumus.

5. Ja adresāts, pamatojoties tikai uz *EPOC* ietverto informāciju, uzskata, ka *EPOC* izpilde varētu kavēt imunitātes vai privilēģiju izmantošanu, vai izpildes valsts tiesību aktu noteikumu par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kas attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos, piemērošanu, adresāts informē izdevējiestādi un izpildes iestādi, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu.

Ja paziņojums izpildes iestādei saskaņā ar 8. pantu nav sniegts, izdevējiestāde ņem vērā šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju un pēc savas iniciatīvas vai pēc izpildes iestādes pieprasījuma lemj, vai atsaukt, pielāgot vai uzturēt spēkā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu.

Ja saskaņā ar 8. pantu paziņojums izpildes iestādei ir sniegts, izdevējiestāde ņem vērā šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju un lemj, vai atsaukt, pielāgot vai uzturēt spēkā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu. Izpildes iestāde var nolemt izmantot 12. pantā noteiktos atteikuma iemeslus.

6. Ja adresāts nevar izpildīt savu pienākumu sniegt pieprasītos datus tādēļ, ka *EPOC* ir nepilnīgs, tajā ir acīmredzamas kļūdas vai nav norādīta pietiekama informācija *EPOC* izpildei, adresāts, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu, bez nepamatotas kavēšanās informē izdevējiestādi un, ja saskaņā ar 8. pantu izpildes iestādei ir sniegts paziņojums, izpildes iestādi, kas norādīta *EPOC*, un lūdz precizējumu. Vienlaikus adresāts informē izdevējiestādi par to, vai pieprasīto datu identificēšana un šo datu saglabāšana, kā noteikts šā panta 9. punktā, bija iespējama.

Izdevējiestāde reaģē nekavējoties un ne vēlāk kā piecu dienu laikā pēc veidlapas saņemšanas. Adresāts nodrošina, ka tas var saņemt vajadzīgo precizējumu vai jebkādas korekcijas, ko sniedz izdevējiestāde, lai adresāts varētu izpildīt savus pienākumus, kas noteikti 1. līdz 4. punktā. 1.līdz 4. punktā noteiktos pienākumus nepiemēro, kamēr izdevējiestāde vai izpildes iestāde nav sniegusi šādu skaidrojumu vai precizējumu.

7. Ja adresāts nevar izpildīt savu pienākumu sniegt pieprasītos datus tādēļ, ka tas *de facto* nav iespējams tādu apstākļu dēļ, kas nav attiecināmi uz adresātu, adresāts, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu, bez nepamatotas kavēšanās informē izdevējiestādi un, ja saskaņā ar 8. pantu izpildes iestādei ir sniegts paziņojums, *EPOC* minēto izpildes iestādi un paskaidro šādas *de facto* neiespējamības iemeslus. Ja izdevējiestāde secina, ka pastāv šāda *de facto* neiespējamība, tā informē adresātu un, ja saskaņā ar 8. pantu ir sniegts paziņojums izpildes iestādei, izpildes iestādi, ka *EPOC* vairs nav jāizpilda.

8. Visos gadījumos, kad adresāts nesniedz pieprasītos datus, nesniedz pieprasītos datus izsmeļoši vai nesniedz pieprasītos datus norādītajā termiņā tādu iemeslu dēļ, kas nav minēti šā panta 5., 6. un 7. punktā, adresāts, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu, bez nepamatotas kavēšanās un, vēlākais, šā panta 2., 3. un 4. punktā noteiktajos termiņos informē par minētajiem iemesliem izdevējiestādi un, ja saskaņā ar 8. pantu ir sniegts paziņojums izpildes iestādei, *EPOC* minēto izpildes iestādi. Izdevējiestāde pārskata Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, ņemot vērā adresāta sniegto informāciju, un, ja nepieciešams, nosaka adresātam jaunu termiņu datu sniegšanai.

9. Datus glabā, ciktāl iespējams, līdz tie tiek sniegti, neatkarīgi no tā, vai sniegšana galu galā tiek pieprasīta, pamatojoties uz precizētu Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu un tā *EPOC*, vai izmantojot citus kanālus, piemēram, savstarpēju tiesisko palīdzību, vai līdz Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma atsaukšanai.

Ja datu sniegšana un to saglabāšana vairs nav nepieciešama, izdevējiestāde un attiecīgā gadījumā saskaņā ar 16. panta 8. punktu izpildes iestāde bez nepamatotas kavēšanās informē par to adresātu.

11. pants

***EPOC-PR* izpilde**

1. Saņemot *EPOC-PR*, adresāts bez nepamatotas kavēšanās saglabā pieprasītos datus. Pienākums saglabāt datus beidzas pēc 60 dienām, ja vien izdevējiestāde, izmantojot V pielikumā iekļauto veidlapu, neapstiprina, ka pēc tam ir izdots attiecīgs datu sniegšanas pieprasījums. Minētajā 60 dienu periodā izdevējiestāde, izmantojot VI pielikumā iekļauto veidlapu, var pagarināt datu saglabāšanas pienākuma ilgumu par papildu 30 dienām, ja tas ir nepieciešams, lai varētu pēc tam izdot attiecīgu datu sniegšanas pieprasījumu.

2. Ja izdevējiestāde 1. punktā noteiktajā datu saglabāšanas periodā apstiprina, ka pēc tam ir izdots attiecīgs datu sniegšanas pieprasījums, adresāts datus saglabā tik ilgi, cik tas nepieciešams, lai sniegtu datus, tiklīdz tiek saņemts attiecīgs datu sniegšanas pieprasījums.

3. Ja datu saglabāšana vairs nav nepieciešama, izdevējiestāde bez nepamatotas kavēšanās informē par to adresātu, un datu saglabāšanas pienākums, pamatojoties uz Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, izbeidzas.

4. Ja adresāts, pamatojoties tikai uz *EPOC-PR* ietverto informāciju, uzskata, ka *EPOC-PR* izpilde varētu kavēt imunitātes vai privilēģiju izmantošanu, vai izpildes valsts tiesību aktu noteikumu par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kas attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos, piemērošanu, adresāts informē izdevējiestādi un izpildes iestādi, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu.

Izdevējiestāde ņem vērā pirmajā daļā minēto informāciju un pēc savas iniciatīvas vai pēc izpildes iestādes pieprasījuma lemj, vai atsaukt, pielāgot vai uzturēt spēkā Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu.

5. Ja adresāts nevar izpildīt savu pienākumu saglabāt pieprasītos datus tādēļ, ka *EPOC-PR* ir nepilnīgs, tajā ir acīmredzamas kļūdas vai nav norādīta pietiekama informācija *EPOC-PR* izpildei, adresāts, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu, bez nepamatotas kavēšanās informē izdevējiestādi, kas norādīta *EPOC-PR*, un lūdz precizējumu.

Izdevējiestāde reaģē nekavējoties un ne vēlāk kā piecu dienu laikā pēc veidlapas saņemšanas. Adresāts nodrošina, ka tas var saņemt vajadzīgo precizējumu vai jebkādas korekcijas, ko sniedz izdevējiestāde, lai adresāts varētu izpildīt 1., 2. un 3. punktā noteiktos pienākumus. Ja piecu dienu laikā izdevējiestāde nav reaģējusi, pakalpojumu sniedzēju atbrīvo no 1. un 2. punktā noteiktajiem pienākumiem.

6. Ja adresāts nevar izpildīt savu pienākumu saglabāt pieprasītos datus tādēļ, ka tas *de facto* nav iespējams tādu apstākļu dēļ, kas nav attiecināmi uz adresātu, adresāts, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu, bez nepamatotas kavēšanās informē *EPOC-PR* minēto izdevējiestādi un paskaidro šādas *de facto* neiespējamības iemeslus. Ja izdevējiestāde secina, ka šāda neiespējamība pastāv, tā informē adresātu, ka *EPOC-PR* vairs nav jāizpilda.

7. Visos gadījumos, kad adresāts nesaglabā pieprasītos datus tādu iemeslu dēļ, kas nav minēti 4., 5. un 6. punktā, adresāts, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu, bez nepamatotas kavēšanās informē par minētajiem iemesliem izdevējiestādi. Izdevējiestāde pārskata Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, ņemot vērā adresāta sniegto pamatojumu.

12. pants

Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu izpildes atteikuma iemesli

1. Ja izdevējiestāde ir sniegusi paziņojumu izpildes iestādei saskaņā ar 8. pantu, izpildes iestāde, neskarot 1. panta 3. punktu, cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas vai ārkārtas gadījumos ne vēlāk kā 96 stundu laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas izvērtē rīkojumā izklāstīto informāciju un attiecīgā gadījumā izmanto vienu vai vairākus šādus atteikuma iemeslus:

a) pieprasītie dati ir aizsargāti ar imunitāti vai privilēģijām, kas piešķirtas saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, kuri liedz izpildīt vai īstenot rīkojumu, vai pieprasītajiem datiem tiek piemēroti noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kuri attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos un kuri liedz izpildīt vai īstenot rīkojumu;

b) izņēmuma gadījumos, balstoties uz konkrētiem un objektīviem pierādījumiem, ir būtiski iemesli uzskatīt, ka rīkojuma izpilde konkrētajos lietas apstākļos nozīmētu attiecīgo LES 6. pantā un Hartā noteikto pamattiesību acīmredzamu pārkāpumu;

c) rīkojuma izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;

d) rīcība, par kuru ir izdots rīkojums, nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, izņemot, ja tā attiecas uz kādu noziedzīgu nodarījumu, kas iekļauts IV pielikumā noteiktajās noziedzīgu nodarījumu kategorijās, kā to *EPOC* ir norādījusi izdevējiestāde, un ja izdevējvalstī šāda rīcība ir sodāma ar brīvības atņemšanu vai par to var piemērot ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi.

2. Ja izpildes iestāde izmanto kādu atteikuma iemeslu saskaņā ar 1. punktu, tā informē adresātu un izdevējiestādi. Adresāts pārtrauc Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpildi un nenosūta datus, un izdevējiestāde rīkojumu atsauc.

3. Pirms pieņemt lēmumu par kāda atteikuma iemesla izmantošanu, izpildes iestāde, kurai sniegts paziņojums saskaņā ar 8. pantu, sazinās ar izdevējiestādi, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, lai apspriestu attiecīgos veicamos pasākumus. Pamatojoties uz to, izdevējiestāde var nolemt pielāgot vai atsaukt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu. Ja pēc šādas apspriešanas risinājums netiek panākts, izpildes iestāde, kurai sniegts paziņojums saskaņā ar 8. pantu, var nolemt izmantot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpildes atteikuma iemeslus un informē attiecīgi izdevējiestādi un adresātu.

4. Ja izpildes iestāde nolemj izmantot atteikuma iemeslus saskaņā ar 1. punktu, tā var norādīt, vai tā iebilst pret visu Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumā pieprasīto datu nosūtīšanu vai arī datus var nosūtīt tikai daļēji vai izmantot saskaņā ar izpildes iestādes noteiktiem nosacījumiem.

5. Ja izpildes valsts iestādei ir pilnvaras atcelt imunitāti vai privilēģijas, kā noteikts šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, izdevējiestāde var lūgt izpildes iestādi, kurai sniegts paziņojums saskaņā ar 8. pantu, sazināties ar minēto izpildes valsts iestādi un prasīt, lai tā nekavējoties īstenotu minētās pilnvaras. Ja pilnvaras atcelt imunitāti vai privilēģijas ir citas dalībvalsts vai trešās valsts iestādei vai starptautiskai organizācijai, izdevējiestāde var prasīt attiecīgajai iestādei īstenot minētās pilnvaras.

13. pants

Lietotāja informēšana un konfidencialitāte

1. Izdevējiestāde bez nepamatotas kavēšanās informē personu, kuras dati tiek pieprasīti, par datu sniegšanu, pamatojoties uz Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu.

2. Izdevējiestāde saskaņā ar izdevējvalsts tiesību aktiem var aizkavēt vai ierobežot informēšanu vai neinformēt personu, kuras dati tiek pieprasīti, ciktāl un kamēr ir ievēroti Direktīvas (ES) 2016/680 13. panta 3. punkta nosacījumi, un tādā gadījumā izdevējiestāde lietas materiālos norāda aizkavēšanas, ierobežošanas vai neinformēšanas iemeslus. *EPOC* pievieno arī īsu pamatojumu.

3. Informējot personu, kuras dati tiek pieprasīti, kā minēts šā panta 1. punktā, izdevējiestāde iekļauj informāciju par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar 18. pantu.

4. Adresāti un pakalpojumu sniedzēji (ja tās ir dažādas personas) veic vajadzīgos modernākos darbības un tehniskos pasākumus, lai nodrošinātu *EPOC* vai *EPOC-PR* un sniegto vai saglabāto datu konfidencialitāti, slepenību un integritāti.

14. pants

Izmaksu atlīdzināšana

1. Pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar izdevējvalsts tiesību aktiem var pieprasīt izdevējvalstij savu izdevumu atlīdzināšanu, ja šāda iespēja izdevējvalsts tiesību aktos ir paredzēta attiecībā uz iekšzemes rīkojumiem līdzīgās situācijās. Dalībvalstis informē Komisiju par tajās piemērojamiem atlīdzināšanas noteikumiem, un Komisija tos publisko.

2. Šo pantu nepiemēro 25. pantā minētās decentralizētās IT sistēmas radīto izmaksu atlīdzināšanai.

III NODAĻA

SODI UN TO IZPILDE

15. pants

Sodi

1. Neskarot valsts tiesību aktus, kuros paredzēta kriminālsodu piemērošana, dalībvalstis paredz noteikumus par naudas sodiem, ko saskaņā ar 16. panta 10. punktu piemēro 10. un 11. panta un 13. panta 4. punkta pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie naudas sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis nodrošina, ka var noteikt naudas sodus līdz 2 % apmērā no pakalpojumu sniedzēja kopējā gada apgrozījuma visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus nekavējoties dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

2. Neskarot datu aizsardzības pienākumus, pakalpojumu sniedzējus dalībvalstīs nesauc pie atbildības par kaitējumu, kas nodarīts to lietotājiem vai trešām personām tikai un vienīgi godprātīgas *EPOC* vai *EPOC-PR* izpildes rezultātā.

16. pants

Izpildes procedūra

1. Ja adresāts neizpilda *EPOC* noteiktajā termiņā vai *EPOC-PR*, nenorādot iemeslus, ko izdevējiestāde pieņem, un attiecīgā gadījumā, ja izpildes iestāde nav izmantojusi kādu no 12. pantā paredzētajiem atteikuma iemesliem, izdevējiestāde var pieprasīt izpildes iestādei izpildīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu.

Pirmajā daļā minētās izpildes nolūkā izdevējiestāde saskaņā ar 19. pantu nosūta attiecīgo rīkojumu, adresāta aizpildītu III pielikumā iekļauto veidlapu un jebkādus attiecīgos dokumentus. Izdevējiestāde iztulko attiecīgo rīkojumu un jebkādus nosūtāmos dokumentus vienā no valodām, ko pieņem izpildes valsts, un informē adresātu par to nosūtīšanu.

2. Pēc saņemšanas izpildes iestāde bez papildu formalitātēm atzīst un veic vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu:

a) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, ja vien izpildes iestāde neuzskata, ka ir piemērojams viens no 4. punktā norādītajiem iemesliem; vai

b) Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, ja vien izpildes iestāde neuzskata, ka ir piemērojams viens no 5. punktā norādītajiem iemesliem.

Izpildes iestāde pieņem lēmumu par attiecīgā rīkojuma atzīšanu bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā piecu darba dienu laikā pēc minētā rīkojuma saņemšanas.

3. Izpildes iestāde oficiāli pieprasa adresātam izpildīt tā attiecīgos pienākumus un informē adresātu par:

a) iespēju iesniegt iebildumus pret attiecīgā rīkojuma izpildi, atsaucoties uz vienu vai vairākiem 4. punkta a) līdz f) apakšpunktā vai 5. punkta a) līdz e) apakšpunktā uzskaitītajiem iemesliem;

b) piemērojamiem sodiem neizpildes gadījumā; un

c) izpildes vai iebildumu iesniegšanas termiņu.

4. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpildi var atteikt, vienīgi pamatojoties uz vienu vai vairākiem šādiem iemesliem:

a) izdevējiestāde nav izdevusi vai validējusi Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, kā noteikts 4. pantā;

b) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums nav izdots par 5. panta 4. punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu;

c) adresāts nevarēja izpildīt *EPOC de facto* neiespējamības dēļ, ko izraisījuši apstākļi, kas nav attiecināmi uz adresātu, vai tāpēc, ka *EPOC* ir acīmredzamas kļūdas;

d) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums neattiecas uz datiem, kurus pakalpojumu sniedzējs vai cita persona tā vārdā glabā *EPOC* saņemšanas brīdī;

e) uz pakalpojumu neattiecas šī regula;

f) pieprasītie dati ir aizsargāti ar imunitāti vai privilēģijām, kas piešķirtas saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, vai pieprasītajiem datiem tiek piemēroti noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kuri attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos, un kas liedz izpildīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai nodrošināt tā izpildi;

g) izņēmuma gadījumos, pamatojoties vienīgi uz *EPOC* ietverto informāciju, ir skaidrs, ka, balstoties uz konkrētiem un objektīviem pierādījumiem, ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpilde konkrētajos lietas apstākļos nozīmētu attiecīgo LES 6. pantā un Hartā noteikto pamattiesību acīmredzamu pārkāpumu.

5. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpildi var atteikt, vienīgi pamatojoties uz vienu vai vairākiem šādiem iemesliem:

a) izdevējiestāde nav izdevusi vai validējusi Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, kā noteikts 4. pantā;

b) adresāts nevarēja izpildīt *EPOC-PR de facto* neiespējamības dēļ, ko izraisījuši apstākļi, kas nav attiecināmi uz adresātu, vai tāpēc, ka *EPOC-PR* ir acīmredzamas kļūdas;

c) Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojums neattiecas uz datiem, kurus pakalpojumu sniedzējs vai cita persona tā vārdā glabā *EPOC-PR* saņemšanas brīdī;

d) pakalpojums nav šīs regulas darbības jomā;

e) pieprasītie dati ir aizsargāti ar imunitāti vai privilēģijām, kas piešķirtas saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, vai pieprasītajiem datiem tiek piemēroti noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kuri attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos, un kas liedz izpildīt Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu vai nodrošināt tā izpildi;

f) izņēmuma gadījumos, pamatojoties vienīgi uz *EPOC-PR* ietverto informāciju, ir skaidrs, ka, balstoties uz konkrētiem un objektīviem pierādījumiem, ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izpilde konkrētajos lietas apstākļos nozīmētu attiecīgo LES 6. pantā un Hartā noteikto pamattiesību acīmredzamu pārkāpumu.

6. Ja adresāts iesniedz iebildumus, kā minēts 3. punkta a) apakšpunktā, izpildes iestāde, pamatojoties uz jebkādu adresāta sniegto informāciju un vajadzības gadījumā papildu informāciju, kas iegūta no izdevējiestādes saskaņā ar 7. punktu, lemj, vai nodrošināt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu izpildi vai to nedarīt.

7. Pirms pieņemt lēmumu par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma neatzīšanu vai nepildīšanu saskaņā ar attiecīgi 2. vai 6. punktu, izpildes iestāde apspriežas ar izdevējiestādi, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus. Vajadzības gadījumā tā pieprasa papildu informāciju no izdevējiestādes. Izdevējiestāde atbild uz šādu pieprasījumu piecu darba dienu laikā.

8. Izpildes iestāde visus savus lēmumus nekavējoties paziņo izdevējiestādei un adresātam.

9. Ja izpildes iestāde iegūst Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumā pieprasītos datus no adresāta, tā minētos datus bez nepamatotas kavēšanās nosūta izdevējiestādei.

10. Ja adresāts nepilda savus pienākumus saskaņā ar atzītu Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, kura izpildes nodrošināšanu ir apstiprinājusi izpildes iestāde, minētā iestāde saskaņā ar 15. pantu piemēro naudas sodu. Pret lēmumu uzlikt naudas sodu ir pieejams efektīvs tiesiskās aizsardzības līdzeklis.

IV NODAĻA

TIESĪBU NORMU KOLĪZIJA UN TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI

17. pants

Pārskatīšanas procedūra pienākumu kolīzijas gadījumā

1. Ja adresāts uzskata, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpilde būtu pretrunā kādam pienākumam, kas izriet no piemērojamām trešās valsts tiesībām, tas, izmantojot III pielikumā iekļauto veidlapu, informē izdevējiestādi un izpildes iestādi par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma neizpildes iemesliem saskaņā ar 10. panta 8. un 9. punktā izklāstīto procedūru ("pamatotais iebildums").

2. Pamatotajā iebildumā ietver visu attiecīgo informāciju par trešās valsts tiesībām, to piemērojamību attiecīgajai lietai un pretrunīgā pienākuma raksturojumu. Pamatotais iebildums netiek balstīts:

a) uz to, ka piemērojamajās trešās valsts tiesībās nav līdzīgu noteikumu attiecībā uz nosacījumiem, formalitātēm un procedūrām, kas jāievēro, izdodot e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu; vai

b) vienīgi uz to, ka dati tiek glabāti trešā valstī.

Pamatoto iebildumu iesniedz ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc dienas, kad adresāts ir saņēmis *EPOC*.

3. Izdevējiestāde pārskata Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, balstoties uz pamatoto iebildumu un jebkādu izpildes valsts sniegto informāciju. Ja izdevējiestāde plāno atstāt spēkā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, tā pieprasa izdevējvalsts kompetentas tiesas pārskatīšanu. Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpilde tiek apturēta līdz pārskatīšanas procedūras beigām.

4. Kompetentā tiesa vispirms novērtē, vai pastāv pienākumu kolīzija, balstoties uz pārbaudi par to, vai:

a) pamatojoties uz attiecīgās lietas konkrētajiem apstākļiem, ir piemērojamas trešās valsts tiesības; un

b) trešās valsts tiesības, ja tās ir piemērojamas, kā minēts a) apakšpunktā, aizliedz attiecīgo datu izpaušanu, kad tās piemēro attiecīgās lietas konkrētajiem apstākļiem.

5. Ja kompetentā tiesa konstatē, ka nepastāv relevanta pienākumu kolīzija 1. un 4. punkta nozīmē, tā apstiprina Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu.

6. Ja kompetentā tiesa, balstoties uz pārbaudi saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu, konstatē, ka trešās valsts tiesības aizliedz attiecīgo datu izpaušanu, kompetentā tiesa nosaka, vai atstāt spēkā vai atcelt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu. Minētā novērtējumu konkrēti balsta uz turpmāk minētiem faktori, vienlaikus īpašu nozīmi piešķirot a) un b) apakšpunktā minētajiem faktoriem:

a) intereses, ko aizsargā attiecīgas trešās valsts tiesības, tostarp pamattiesības, kā arī citas pamatintereses, kas nepieļauj datu izpaušanu, un jo īpaši trešās valsts valsts drošības intereses;

b) saistības pakāpe starp kriminālprocesu, attiecībā uz kuru tika izdots Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums, un kādu no abām jurisdikcijām, uz ko cita starpā norāda:

   i) personas, kuras dati tiek pieprasīti, vai attiecīgā noziedzīgā nodarījumā cietušā vai cietušo atrašanās vieta, valstspiederība un dzīvesvieta;

   ii) vieta, kur izdarīts attiecīgais noziedzīgais nodarījums;

c) pakalpojumu sniedzēja un attiecīgās trešās valsts saistības pakāpe; šajā ziņā datu glabāšanas vieta pati par sevi nav pietiekams faktors, lai konstatētu būtisku saistības pakāpi;

d) izmeklēšanas valsts interese par attiecīgo pierādījumu iegūšanu, pamatojoties uz nodarījuma smagumu un to, cik svarīgi ir ātri iegūt pierādījumus;

e) Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpildes iespējamās sekas adresātam vai pakalpojumu sniedzējam, tostarp iespējamie sodi.

7. Kompetentā tiesa var pieprasīt informāciju trešās valsts kompetentajai iestādei, ņemot vērā Direktīvu (ES) 2016/680, jo īpaši tās V nodaļu, ciktāl šāds pieprasījums nekavē attiecīgo kriminālprocesu. Konkrēti izdevējvalsts pieprasa informāciju trešās valsts kompetentajai iestādei, ja pienākumu kolīzija attiecas uz pamattiesībām vai citām trešās valsts pamatinteresēm, kas saistītas ar valsts drošību un aizsardzību.

8. Ja kompetentā tiesa izlemj atcelt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, tā par to informē izdevējiestādi un adresātu. Ja kompetentā tiesa nosaka, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums ir jāatstāj spēkā, tā informē izdevējiestādi un adresātu, un minētais adresāts izpilda Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu.

9. Šajā pantā paredzēto procedūru vajadzībām termiņus aprēķina saskaņā ar izdevējiestādes valsts tiesību aktiem.

10. Izdevējiestāde informē izpildes iestādi par pārskatīšanas procedūras iznākumu.

18. pants

Efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Neskarot citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jebkurai personai, kuras dati tika pieprasīti ar Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, ir tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem pret minēto rīkojumu. Ja minētā persona ir aizdomās turēta vai apsūdzēta persona, šādai personai ir tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem tā kriminālprocesa laikā, kurā dati tiek izmantoti. Šajā punktā minētās tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem neskar tiesības izmantot Regulā (ES) 2016/679 un Direktīvā (ES) 2016/680 paredzētos tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

2. Tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem īsteno tiesā izdevējvalstī saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem un minētās tiesības ietver iespēju apstrīdēt pasākuma likumību, tostarp tā nepieciešamību un samērīgumu, neskarot pamattiesību garantijas izpildes valstī.

3. Šīs regulas 13. panta 1. punkta nolūkā laikus sniedz informāciju par valsts tiesību aktos paredzētajām iespējām izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus un nodrošina, ka tos var efektīvi izmantot.

4. Šīs regulas nolūkā tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanai piemēro tādus pašus termiņus vai citus nosacījumus kā līdzīgās iekšzemes lietās, un tas tiek darīts tādā veidā, lai garantētu to, ka attiecīgās personas var efektīvi izmantot savas tiesības uz minētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

5. Neskarot valsts procesuālos noteikumus, izdevējvalsts un jebkura cita dalībvalsts, kurai saskaņā ar šo regulu ir nosūtīti e-pierādījumi, nodrošina, ka, novērtējot pierādījumus, kas iegūti, izmantojot Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, tiek ievērotas tiesības uz aizstāvību un taisnīgu lietas izskatīšanu.

V NODAĻA

DECENTRALIZĒTA IT SISTĒMA

19. pants

Droša digitālā saziņa un datu apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un pakalpojumu sniedzējiem un kompetento iestāžu starpā

1. Rakstisku saziņu starp kompetentajām iestādēm un izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem saskaņā ar šo regulu, tostarp apmaiņu ar šajā regulā paredzētajām veidlapām un datiem, kas pieprasīti saskaņā ar Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu, veic, izmantojot drošu un uzticamu decentralizētu IT sistēmu ("decentralizētā IT sistēma").

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēju izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem, kas atrodas minētajā dalībvalstī, ar attiecīgās valsts IT sistēmas starpniecību tiek nodrošināta piekļuve decentralizētajai IT sistēmai.

3. Pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka to izraudzītie iedibinājumi vai juridiskie pārstāvji var izmantot decentralizēto IT sistēmu ar attiecīgās valsts IT sistēmas starpniecību, lai saņemtu *EPOC* un *EPOC-PR*, nosūtītu pieprasītos datus izdevējiestādei un jebkādā citā veidā sazinātos ar izdevējiestādi un izpildes iestādi, kā paredzēts šajā regulā.

4. Rakstisku saziņu starp kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo regulu, tostarp šajā regulā paredzēto veidlapu apmaiņu, un pieprasīto datu apmaiņu saskaņā ar izpildes nodrošināšanas procedūru, kā paredzēts 16. pantā, kā arī rakstisku saziņu ar kompetentajām Savienības aģentūrām vai struktūrām veic, izmantojot decentralizēto IT sistēmu.

5. Ja saziņa, izmantojot decentralizēto IT sistēmu, saskaņā ar 1. vai 4. punktu nav iespējama, piemēram, decentralizētās IT sistēmas traucējumu, pārsūtītā materiāla rakstura, tehnisku ierobežojumu, piemēram, datu apjoma, juridisko ierobežojumu, kas saistīti ar pieprasīto datu pieņemamību kā pierādījumu, vai pieprasītajiem datiem piemērojamo tiesu ekspertīzes prasību, vai ārkārtas apstākļu dēļ, pārsūtīšanu veic, izmantojot vispiemērotākos alternatīvos līdzekļus, ņemot vērā vajadzību nodrošināt informācijas apmaiņu, kas ir ātra, droša un uzticama un kas ļauj saņēmējam noteikt autentiskumu.

6. Ja nosūtīšanu veic, izmantojot alternatīvus līdzekļus, kā paredzēts 5. punktā, nosūtīšanas iniciators nosūtīšanu, tostarp attiecīgā gadījumā nosūtīšanas datumu un laiku, sūtītāju un saņēmēju, datnes nosaukumu un tās lielumu, bez nepamatotas kavēšanās reģistrē decentralizētajā IT sistēmā.

20. pants

Elektronisko dokumentu juridiskais spēks

Dokumentiem, kas nosūtīti kā daļa no elektroniskās saziņas, netiek liegts juridiskais spēks vai tie netiek uzskatīti par nepieņemamiem pārrobežu tiesvedībā saskaņā ar šo regulu tikai tāpēc, ka tie ir elektroniskā formātā.

21. pants

Elektroniskie paraksti un zīmogi

1. Uz elektronisko saziņu saskaņā ar šo regulu attiecas Regulā (ES) Nr. 910/2014 noteiktais vispārējais tiesiskais regulējums uzticamības pakalpojumu izmantošanas jomā.

2. Ja dokumentam, kas nosūtīts kā daļa no elektroniskās saziņas saskaņā ar šīs regulas 19. panta 1. vai 4. punktu, ir vajadzīgs zīmogs vai paraksts saskaņā ar šo regulu, dokumentā ietver kvalificētu elektronisko zīmogu vai kvalificētu elektronisko parakstu, kā definēts Regulā (ES) Nr. 910/2014.

22. pants

References īstenošanas programmatūra

1. Komisija ir atbildīga par tādas references īstenošanas programmatūras izstrādi, uzturēšanu un attīstīšanu, kuru dalībvalstis var izvēlēties piemērot kā savu aizmugursistēmu valsts IT sistēmas vietā. References īstenošanas programmatūras izstrādi, uzturēšanu un attīstīšanu finansē no Savienības vispārējā budžeta.

2. Komisija references īstenošanas programmatūru nodrošina, uztur un atbalsta bez maksas.

23. pants

Decentralizētās IT sistēmas izmaksas

1. Katra dalībvalsts sedz izmaksas, kas saistītas ar tās atbildībā esošo decentralizētās IT sistēmas piekļuves punktu uzstādīšanu, darbību un uzturēšanu.

2. Katra dalībvalsts sedz izmaksas, kas saistītas ar tās attiecīgo valsts IT sistēmu izveidi un pielāgošanu, lai tās padarītu sadarbspējīgas ar piekļuves punktiem, un sedz minēto sistēmu administrēšanas, darbības un uzturēšanas izmaksas.

3. Savienības aģentūras un struktūras sedz izmaksas, kas saistītas ar to atbildībā esošo decentralizētās IT sistēmas komponentu uzstādīšanu, darbību un uzturēšanu.

4. Savienības aģentūras un struktūras sedz izmaksas, kas saistītas ar to lietu pārvaldības sistēmu izveidi un pielāgošanu, lai tās padarītu sadarbspējīgas ar piekļuves punktiem, kā arī sedz minēto sistēmu administrēšanas, darbības un uzturēšanas izmaksas.

5. Pakalpojumu sniedzēji sedz visas izmaksas, kas nepieciešamas to sekmīgai integrācijai decentralizētajā IT sistēmā vai citādai mijiedarbībai ar to.

24. pants

Pārejas periods

Pirms kļūst piemērojams pienākums īstenot rakstisku saziņu, izmantojot 19. pantā minēto decentralizēto IT sistēmu ("pārejas periods"), rakstiskā saziņa starp kompetentajām iestādēm un izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem saskaņā ar šo regulu notiek, izmatojot vispiemērotākos alternatīvos līdzekļus, ņemot vērā vajadzību nodrošināt ātru, drošu un uzticamu informācijas apmaiņu. Ja pakalpojumu sniedzēji, dalībvalstis vai Savienības aģentūras vai struktūras ir izveidojušas īpašas platformas vai citus drošus kanālus, kas ļauj tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm apstrādāt datu pieprasījumus, izdevējiestādes var arī izvēlēties pārejas perioda laikā pārsūtīt *EPOC* vai *EPOC-PR* izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem, izmantojot minētos kanālus.

25. pants

Īstenošanas akti

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuri vajadzīgi, lai izveidotu un izmantotu decentralizēto IT sistēmu šīs regulas nolūkos un kuros nosaka:

a) tehniskās specifikācijas, kas definē saziņas metodes ar elektronisko līdzekļu starpniecību decentralizētās IT sistēmas vajadzībām;

b) saziņas protokolu tehniskās specifikācijas;

c) informācijas drošības mērķus un attiecīgos tehniskos pasākumus, kas nodrošina minimālos informācijas drošības standartus un augstu kiberdrošības līmeni informācijas apstrādei un paziņošanai decentralizētajā IT sistēmā;

d) minimālos pieejamības mērķus un iespējamās saistītās tehniskās prasības attiecībā uz pakalpojumiem, ko nodrošina decentralizētā IT sistēma.

2. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 26. pantā minēto pārbaudes procedūru.

3. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem līdz 2025. gada 18. augustam.

26. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

27. pants

Valodas

Katra dalībvalsts jebkurā laikā var nolemt, ka tā pieņems *EPOC* un *EPOC-PR* tulkojumus vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās papildus savai oficiālajai valodai vai valodām, un norāda šādu lēmumu Komisijai iesniegtā rakstiskā deklarācijā. Komisija nodrošina, ka deklarācijas ir pieejamas visām dalībvalstīm un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam.

28. pants

Uzraudzība un ziņošana

1. Komisija līdz 2026. gada 18. augustam izstrādā detalizētu programmu šīs regulas iznākumu, rezultātu un ietekmes uzraudzībai. Uzraudzības programmā izklāsta, ar kādiem līdzekļiem un kādos laika intervālos tiks vākti dati. Tajā norāda, kā Komisijai un dalībvalstīm ir jārīkojas, vācot un analizējot datus.

2. Jebkurā gadījumā no 2026. gada 18. augusta dalībvalstis no attiecīgajām iestādēm vāc visaptverošus statistikas datus un reģistrē šādu statistiku. Datus, kas savākti par iepriekšējo kalendāro gadu, katru gadu līdz 31. martam nosūta Komisijai, un tie ietver:

a) izdoto *EPOC* un *EPOC-PR* skaitu pēc pieprasīto datu veida, adresātiem un situācijas (vai tas ir vai nav ārkārtas gadījums);

b) to *EPOC* skaitu, kuri izdoti, izmantojot ārkārtas gadījumiem paredzētās atkāpes;

c) izpildīto un neizpildīto *EPOC* un *EPOC-PR* skaitu pēc pieprasīto datu veida, adresātiem un situācijas (vai tas ir vai nav ārkārtas gadījums);

d) saskaņā ar 8. pantu izpildes iestādēm sniegto paziņojumu skaitu un noraidīto *EPOC* skaitu pēc pieprasīto datu veida, adresātiem, situācijas (vai tas ir vai nav ārkārtas gadījums) un izmantotā atteikuma iemesla;

e) attiecībā uz izpildītajiem *EPOC* – pieprasīto datu vidējo saņemšanas laikposmu no *EPOC* izdošanas brīža līdz brīdim, kad tiek iegūti pieprasītie dati, pēc pieprasīto datu veida, adresātiem un situācijas (vai tas ir vai nav ārkārtas gadījums);

f) attiecībā uz izpildītajiem *EPOC-PR* – vidējo laikposmu no *EPOC-PR* izdošanas brīža līdz nākamā pieprasījuma iesniegšanas brīdim pēc pieprasīto datu veida un adresātiem;

g) izpildes valstij pārsūtīto un tajā izpildei saņemto Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu skaitu pēc pieprasīto datu veida, adresātiem un situācijas (vai tas ir vai nav ārkārtas gadījums), un izpildīto šādu rīkojumu skaitu;

h) pret Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem izmantoto tiesiskās aizsardzības līdzekļu skaitu izdevējvalstī un izpildes valstī pēc pieprasīto datu veida;

i) to gadījumu skaitu, kad nav piešķirta *ex post* validācija saskaņā ar 4. panta 5. punktu;

j) pārskatu par izmaksām, ko pakalpojumu sniedzēji pieprasījuši atlīdzināt saistībā ar *EPOC* vai *EPOC-PR* izpildi, un izmaksām, kuras atlīdzinājušas izdevējiestādes.

3. No 2026. gada 18. augusta šā panta 2. punktā minēto statistiku datu apmaiņas nolūkiem, ko saskaņā ar 19. panta 1. punktu veic, izmantojot decentralizēto IT sistēmu, var programmatiski vākt valstu portāli. References īstenošanas programmatūra, kas minēta 22. pantā, ir tehniski izstrādāta tā, lai nodrošinātu šādu funkciju.

4. Pakalpojumu sniedzēji var vākt, reģistrēt un publicēt statistiku saskaņā ar spēkā esošajiem datu aizsardzības principiem. Ja jebkādus šādus statistikas datus vāc par iepriekšējo kalendāro gadu, tos var nosūtīt Komisijai līdz 31. martam, un tie, ciktāl iespējams, var ietvert:

a) saņemto *EPOC* un *EPOC-PR* skaitu pēc pieprasīto datu veida, izdevējvalsts un situācijas (vai tas ir vai nav ārkārtas gadījums);

b) izpildīto un neizpildīto *EPOC* un *EPOC-PR* skaitu pēc pieprasīto datu veida, izdevējvalsts un situācijas (vai tas ir vai nav ārkārtas gadījums);

c) attiecībā uz izpildītajiem *EPOC* – vidējo laikposmu, kas vajadzīgs pieprasīto datu sniegšanai no *EPOC* saņemšanas brīža līdz datu iesniegšanas brīdim, pēc pieprasīto datu veida, izdevējvalsts un situācijas (vai tas ir vai nav ārkārtas gadījums);

d) attiecībā uz izpildītajiem *EPOC-PR* – vidējo laikposmu no *EPOC-PR* izdošanas brīža līdz nākamā sniegšanas pieprasījuma izdošanas brīdim pēc pieprasīto datu veida un izdevējvalsts.

5. No 2027. gada 18. augusta Komisija katru gadu līdz 30. jūnijam publicē ziņojumu, kurā apkopotā veidā ietverti 2. un 3. punktā minētie dati, tos iedalot sīkāk pa dalībvalstīm un pakalpojumu sniedzēju veidiem.

29. pants

Grozījumi sertifikātos un veidlapās

Komisija saskaņā ar 30. pantu pieņem deleģētos aktus, lai grozītu I, II, III, V un VI pielikumu, lai varētu efektīvi rīkoties, ja vajadzīgi uzlabojumi attiecībā uz *EPOC* saturu un *EPOC-PR* veidlapām, kā arī veidlapās, kas izmantojamas informācijas sniegšanai par neiespējamību izpildīt *EPOC* vai *EPOC-PR*, lai apstiprinātu pieprasījuma izdošanu pēc Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma izdošanas un pagarinātu e-pierādījumu saglabāšanu.

30. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 29. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2026. gada 18. augusta.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 29. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 29. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

31. pants

Komisijai sniedzamie paziņojumi

1. Katra dalībvalsts līdz 2025. gada 18. augustam paziņo Komisijai:

a) iestādi vai iestādes, kuras saskaņā ar savas valsts tiesībām ir kompetentas saskaņā ar 4. pantu izdot, validēt vai pārsūtīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumus un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumus vai paziņojumus par tiem;

b) iestādi vai iestādes, kas ir kompetentas citas dalībvalsts vārdā saņemt paziņojumus, ievērojot 8. pantu, un izpildīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumus un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumus saskaņā ar 16. pantu;

c) iestādi vai iestādes, kas ir kompetentas izskatīt adresātu pamatotus iebildumus saskaņā ar 17. pantu;

d) valodas, kuras tiek akceptētas *EPOC*, *EPOC-PR*, Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma vai Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma paziņošanai un pārsūtīšanai izpildes gadījumā saskaņā ar 27. pantu.

2. Saskaņā ar šo pantu saņemto informāciju Komisija dara publiski pieejamu vai nu īpašā tīmekļa vietnē, vai arī Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla tīmekļa vietnē, kas minēta Padomes Lēmuma 2008/976/TI ([33]) 9. pantā.

32. pants

Saistība ar citiem instrumentiem, nolīgumiem un režīmiem

1. Šī regula neskar Savienības vai citus starptautiskus instrumentus, nolīgumus un režīmus, kuri attiecas uz pierādījumu vākšanu, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā.

2. Dalībvalstis līdz 2026. gada 18. augustam paziņo Komisijai par jebkādiem spēkā esošiem instrumentiem, nolīgumiem un režīmiem, kā minēts 1. punktā, kurus tās turpinās piemērot. Dalībvalstis arī paziņo Komisijai par jebkādiem jauniem nolīgumiem vai režīmiem, kā minēts 1. punktā, trīs mēnešu laikā pēc parakstīšanas.

33. pants

Izvērtēšana

Līdz 2029. gada 18. augustam Komisija veic šīs regulas izvērtēšanu. Komisija izvērtējuma ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai. Minētajā izvērtējuma ziņojumā iekļauj novērtējumu par šīs regulas piemērošanu un rezultātiem, kas sasniegti attiecībā uz tās mērķiem, kā arī novērtējumu par šīs regulas ietekmi uz pamattiesībām. Izvērtēšanu veic saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādnēm. Dalībvalstis Komisijai sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu izvērtējuma ziņojumu.

34. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

([33]) Padomes Lēmums 2008/976/TI (2008. gada 16. decembris) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu (OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.).

2. To piemēro no 2026. gada 18. augusta.

Tomēr kompetento iestāžu un pakalpojumu sniedzēju pienākumu izmantot 19. pantā paredzēto decentralizēto IT sistēmu rakstiskai saziņai saskaņā ar šo regulu sāk piemērot pēc viena gada pēc 25. pantā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2023. gada 12. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*
R. METSOLA	P. NAVARRO RÍOS

I PIELIKUMS

EIROPAS E-PIERĀDĪJUMU SNIEGŠANAS RĪKOJUMA SERTIFIKĀTS (*EPOC*) E-PIERĀDĪJUMU SNIEGŠANAI

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/1543 [1] Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma sertifikāta (*EPOC*) adresātam ir jāizpilda šis *EPOC* un šā *EPOC* C iedaļā norādītajā(-os) termiņā(-os) jāpārsūta pieprasītie dati *EPOC* L iedaļas a) punktā norādītajai kompetentajai iestādei.

Visos gadījumos adresātam pēc *EPOC* saņemšanas ir jārīkojas ātri, lai saglabātu pieprasītos datus, ja vien *EPOC* sniegtā informācija neļauj minētos datus identificēt. Datus jāturpina glabāt līdz sniegšanas brīdim vai līdz brīdim, kad izdevējiestāde vai – attiecīgā gadījumā izpildes iestāde – norāda, ka datu saglabāšana un sniegšana vairs nav nepieciešama.

Adresātam jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu gan *EPOC*, gan sniegto vai saglabāto datu konfidencialitāti, slepenību un integritāti.

A IEDAĻA. Izdevējiestāde/validētājiestāde

Izdevējvalsts: .....

Izdevējiestāde: .....

Validētājiestāde (ja tāda ir): .....

NB: sīkāka informācija par izdevējiestādi un validētājiestādi ir sniedzama veidlapas beigās (I un J iedaļa) .....

Izdevējiestādes lietas numurs: .....

Validētājiestādes lietas numurs: .....

B IEDAĻA. Adresāts

Adresāts: .....

☐ Izraudzītais iedibinājums

☐ Juridiskais pārstāvis

☐ Šis rīkojums ārkārtas gadījumā ir izdots norādītajam adresātam, jo pakalpojumu sniedzēja izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis nav reaģējis uz *EPOC* Regulas (ES) 2023/1543 10. pantā noteiktajos termiņos vai nav izraudzīts vai iecelts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2023/1544 [2] noteiktajos termiņos.

Adrese: .....

Tālr./fakss/e-pasts (ja zināms): .....

Kontaktpersona (ja zināma): .....

Adresāta lietas numurs (ja zināms): .....

Attiecīgais pakalpojuma sniedzējs (ja atšķiras no adresāta): .....

Jebkura cita būtiska informācija: .....

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1543 (2023. gada 12. jūlijs) par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai kriminālprocesa (OV L 191, 28.7.2023., 118. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/1544 (2023. gada 12. jūlijs), ar ko paredz saskaņotus noteikumus par izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu elektronisko pierādījumu vākšanai kriminālprocesā (OV L 191, 28.7.2023., 181. lpp.).

C IEDAĻA. Termiņi (atzīmējiet atbilstošo lodziņu un vajadzības gadījumā papildiniet)

Kad ir saņemts *EPOC*, pieprasītie dati jāsniedz:

☐ pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā 10 dienu laikā (nesniedzot paziņojumu izpildes iestādei)

☐ gadījumā, ja tiek sniegts paziņojums izpildes iestādei: desmit dienu laikposma beigās, ja izpildes iestāde minētajā termiņā nav izmantojusi atteikuma iemeslu, vai pēc tam, kad izpildes iestāde pirms 10 dienu laikposma beigām ir apstiprinājusi, ka tā neizmantos atteikuma iemeslu, cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā līdz 10 dienu termiņa beigām

☐ bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā astoņu stundu laikā ārkārtas situācijā, kas ietver:

☐ nenovēršamus draudus personas dzīvībai, fiziskajai neaizskaramībai vai drošībai

☐ nenovēršamus draudus kritiskajai infrastruktūrai, kā noteikts Padomes Direktīvas 2008/114/EK ([3]) 2. panta a) punktā, ja šādas kritiskās infrastruktūras darbības traucējumi vai iznīcināšana radītu tiešus draudus personas dzīvībai, fiziskajai neaizskaramībai vai drošībai, tostarp nopietni kavējot pamatpakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem vai valsts pamatfunkciju īstenošanu.

Lūdzu, norādiet, vai ir kādi procesuāli vai citi termiņi, kas būtu jāņem vērā, izpildot šo *EPOC*: .....

Lūdzu, attiecīgā gadījumā sniedziet papildu informāciju: ....

D IEDAĻA. Saistība ar iepriekšējo sniegšanas/saglabāšanas pieprasījumu (atzīmējiet un aizpildiet, ja piemērojams un pieejams)

☐ Pieprasītie dati tika pilnībā/daļēji saglabāti saskaņā ar agrāku saglabāšanas pieprasījumu, ko

izdevusi .... (norādiet iestādi un lietas numuru)

.... (norādiet pieprasījuma izdošanas datumu)

un pārsūtījusi .... (norādiet pieprasījuma pārsūtīšanas datumu)

..... (norādiet pakalpojumu sniedzēju/juridisko pārstāvi/izraudzīto iedibinājumu/kompetento iestādi, kurai tika pārsūtīts pieprasījums, un, ja pieejams, adresāta piešķirto lietas numuru).

☐ Pieprasītie dati ir saistīti ar agrāku sniegšanas pieprasījumu, ko

izdevusi .... (norādiet iestādi un lietas numuru)

.... (norādiet pieprasījuma izdošanas datumu)

un pārsūtījusi .... (norādiet pieprasījuma pārsūtīšanas datumu)

..... (norādiet pakalpojumu sniedzēju/juridisko pārstāvi/izraudzīto iedibinājumu/kompetento iestādi, kurai tas tika pārsūtīts, un, ja pieejams, adresāta piešķirto lietas numuru).

Jebkura cita būtiska informācija: ....

([3]) Padomes Direktīva 2008/114/EK (2008. gada 8. decembris) par to, lai apzinātu un noteiktu Eiropas Kritiskās infrastruktūras un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību (OV L 345, 23.12.2008., 75. lpp.).

E IEDAĻA. Informācija, kas pamato pieprasīto datu identificēšanu (aizpildiet tiktāl, cik šī informācija ir zināma un nepieciešama datu identificēšanai)

IP adrese(-es) un laika zīmogi (tostarp datums un laika zona): .....

Tālr.: ....

E-pasta adrese(-es): ....

IMEI numurs(-i): ....

MAC adrese(-es): ....

Lietotājs(-i) vai cits(-i) unikāls(-i) identifikators(-i), piemēram, lietotāja vārds(-i), pieslēgšanās identifikators(-i) vai lietotāja konta nosaukums(-i): ....

Attiecīgā(-o) pakalpojuma(-u) nosaukums(-i): ....

Cits: ....

Attiecīgā gadījumā – laikposms, par kuru pieprasīts sniegt datus:

....

☐ Papildinformācija, ja tāda ir nepieciešama: ....

F IEDAĻA. E-pierādījumi, kas jāsniedz

Šis *EPOC* attiecas uz šādiem datiem (atzīmējiet atbilstošos lodziņus):

a) ☐ abonenta dati:

☐ vārds, uzvārds, dzimšanas datums, pasta vai ģeogrāfiskā adrese, kontaktinformācija (e-pasta adrese, tālruņa numurs) un cita svarīga informācija, kas attiecas uz lietotāja/abonementa turētāja identitāti

☐ sākotnējās reģistrācijas datums un laiks, reģistrācijas veids, līguma kopija, identitātes pārbaudes līdzekļi reģistrācijas brīdī, abonenta iesniegto dokumentu kopijas

☐ pakalpojuma veids un tā sniegšanas ilgums, tai skaitā identifikators(-i), ko izmanto abonents vai kas tiek nodrošināts(-i) abonentam sākotnējās reģistrācijas vai aktivēšanas brīdī (piemēram, tālruņa numurs, SIM kartes numurs, MAC adrese) un saistītā(-ās) ierīce(-es)

☐ profila informācija (piemēram, lietotājvārds, ekrāna vārds, profila fotogrāfija)

☐ dati par pakalpojuma izmantošanas validāciju, piemēram, lietotāja/abonementa turētāja norādītā alternatīvā e-pasta adrese

☐ debetkartes vai kredītkartes informācija (ko lietotājs norādījis norēķinu vajadzībām), tai skaitā citi maksāšanas līdzekļi

☐ PUK kodi

☐ cits: .....

b) ☐ dati, kas pieprasīti vienīgi nolūkā identificēt lietotāju, kā noteikts Regulas (ES) 2023/1543 3. panta 10) punktā:

☐ lūdzu, vajadzības gadījumā norādiet IP pieslēguma datus, piemēram, IP adreses/žurnālus/piekļuves numurus kopā ar citiem tehniskiem identifikatoriem, piemēram, avota pieslēgvietām un laika zīmogiem vai līdzvērtīgiem identifikatoriem, lietotāja ID un pakalpojuma izmantošanas kontekstā izmantoto saskarni: .....

☐ laikposms, par kuru pieprasīts sniegt datus (ja atšķiras no E iedaļas): .....

☐ cits: .....

c) ☐ informācijas plūsmas dati:

i) attiecībā uz (mobilo) telefoniju:

☐ izejošie (A) un ienākošie (B) identifikatori (tālruņa numurs, IMSI, IMEI)

☐ savienojuma(-u) laiks un ilgums

☐ izsaukuma mēģinājums(-i)

☐ bāzes stacijas ID, tai skaitā ģeogrāfiskā informācija (X/Y koordinātas) savienojuma sākšanas un pārtraukšanas brīdī

☐ izmantotais nesējs/telesakaru pakalpojums (piem., UMTS, GPRS)

☐ cits: .....

ii) attiecībā uz internetu:

☐ maršrutēšanas informācija (avota IP adrese, galamērķa IP adrese(-es), porta numurs(-i), pārlūks, e-pasta galvenes informācija, ziņojuma ID)

☐ bāzes stacijas ID, tai skaitā ģeogrāfiskā informācija (X/Y koordinātas) savienojuma(-u) sākšanas un pārtraukšanas brīdī

☐ datu apjoms

☐ savienojuma(-u) laiks un ilgums

☐ savienojuma vai piekļuves sesijas(-u) ilgums

☐ cits: .....

iii) attiecībā uz mitināšanu:

☐ žurnāldatnes

☐ biļetes

☐ cits: .....

iv) cits:

☐ pirkumu vēsture

☐ priekšapmaksas maksājumu vēsture

☐ cits: .....

d) ☐ satura dati:

☐ (tīmekļa) pastkastes izraksts

☐ tiešsaistes krātuves izraksts (lietotāja ģenerētie dati)

☐ lapas izraksts

☐ ziņojuma žurnāls/dublējums

☐ balsts pastkastes izraksts

☐ servera saturs

☐ ierīces dublējums

☐ kontaktu saraksts

☐ cits: .....

☐ Papildinformācija gadījumā, ja nepieciešams (papildus) precizēt vai ierobežot pieprasīto datu klāstu: .....

G IEDAĻA. Informācija par pamatā esošajiem nosacījumiem

a) Šis *EPOC* attiecas uz (atzīmējiet atbilstošo(-os) lodziņu(-us):

☐ kriminālprocesu attiecībā uz noziedzīgu(-iem) nodarījumu(-iem);

☐ tāda brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildi pēc kriminālprocesa, kas noteikts vismaz uz četriem mēnešiem ar lēmumu, kurš gadījumos, kad notiesātā persona izvairās no tiesas, nav pieņemts ar *in absentia*.

b) Tā(-o) nodarījuma(-u) būtība un juridiskā klasifikācija, par kuru(-iem) tika izdots *EPOC*, un piemērojamā tiesību norma ([4]):

....

c) Šis *EPOC* ir izdots informācijas plūsmas datiem, kas nav pieprasīti vienīgi lietotāja un/vai satura datu identificēšanas nolūkā, un attiecas uz (attiecīgā gadījumā atzīmējiet attiecīgo(-os) lodziņu(-us)):

☐ noziedzīgs(-i) nodarījums(-i), par ko izdevējvalstī paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz 3 gadi;

([4]) Lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, attiecībā uz informācijas plūsmas datiem, kas nav nepieciešami tikai lietotāja vai satura datu identificēšanai, lūdzu, b) un c) punktā norādiet nodarījumu, par kuru piespriests sods.

☐ viens vai vairāki no turpmāk uzskaitītajiem noziedzīgiem nodarījumiem, ja tie ir pilnībā vai daļēji izdarīti, izmantojot informācijas sistēmu:

☐ nodarījums(-i), kas definēts(-i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/713 3. līdz 8. pantā ([5]);

☐ nodarījums(-i), kas definēts(-i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/93/ES 3. līdz 7. pantā ([6]);

☐ nodarījums(-i), kas definēts(-i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/40/ES 3. līdz 8. pantā ([7]);

☐ noziedzīgi nodarījumi, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/541 3. līdz 12. pantā un 14. pantā ([8]).

d) Pārzinis/apstrādātājs

Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumus adresē pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas kā pārziņi. Izņēmuma kārtā Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu var adresēt tieši pakalpojumu sniedzējam, kas apstrādā datus pārziņa vārdā.

Vajadzības gadījumā atzīmējiet:

☐ Šis *EPOC* ir adresēts pakalpojumu sniedzējam, kas darbojas kā pārzinis.

☐ Šis *EPOC* ir adresēts pakalpojumu sniedzējam, kurš apstrādā datus vai gadījumos, kad pārzini nevar identificēt, iespējams, apstrādā datus pārziņa vārdā, jo:

☐ pārzini nav iespējams identificēt, neraugoties uz izdevējas iestādes saprātīgiem centieniem

☐ vēršanās pie pārziņa var kaitēt izmeklēšanai

Ja šis *EPOC* ir adresēts pakalpojumu sniedzējam, kas apstrādā datus pārziņa vārdā:

☐ apstrādātājs informē pārzini par datu sniegšanu

☐ apstrādātājs neinformē pārzini par datu sniegšanu, kamēr nav saņemts turpmāks paziņojums, jo tas kaitētu izmeklēšanai. Lūdzu, sniedziet īsu pamatojumu ([9]): ....

e) Jebkura cita būtiska informācija: ....

H IEDAĻA. Informācija lietotājam

Adresāts jebkurā gadījumā neinformē personu, kuras dati tiek pieprasīti. Izdevējiestādes pienākums ir bez nepamatotas kavēšanās informēt minēto personu par datu sniegšanu.

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/713 (2019. gada 17. aprīlis) par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/413/TI (OV L 123, 10.5.2019., 18. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI (OV L 218, 14.8.2013., 8. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

([9]) Izdevējiestādei lietas materiālos jānorāda kavēšanās iemesli; *EPOC* jābūt pievienotam tikai īsam pamatojumam.

Lūdzu, ņemiet vērā, ka (attiecīgā gadījumā atzīmējiet):

☐ izdevējiestāde aizkavēs tās personas informēšanu, kuras dati tiek pieprasīti, ja pastāv viens vai vairāki šādi nosacījumi:

☐ nedrīkst pieļaut, ka tiek kavētas oficiālas vai likumīgas pārbaudes, izmeklēšanas vai procedūras;

☐ nedrīkst pieļaut, ka tiek kavēta noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai saukšana pie atbildības par tiem vai krimināLsodu izpilde;

☐ ir jāaizsargā sabiedriskā drošība;

☐ ir jāaizsargā valsts drošība;

☐ ir jāaizsargā citu personu tiesības un brīvības.

I IEDAĻA. Sīkāka informācija par izdevējiestādi

Izdevējiestādes veids/izdevēja amatpersona (atzīmējiet atbilstošo lodziņu/lodziņus):

☐ tiesnesis, tiesa vai izmeklēšanas tiesnesis

☐ prokurors

☐ cita kompetentā iestāde, kā to noteikusi izdevējvalsts

Ja ir nepieciešama validācija, lūdzu, aizpildiet arī J iedaļu.

Lūdzu, ņemiet vērā, ka (attiecīgā gadījumā atzīmējiet):

☐ Šis *EPOC* tika izdots abonenta datiem vai datiem, kas pieprasīti vienīgi nolūkā identificēt lietotāju atbilstīgi noteiktā ārkārtas situācijā bez iepriekšējas validācijas, jo validāciju nevarēja iegūt laikus, vai abiem. Izdevējiestāde apstiprina, ka tā varētu bez validācijas izdot rīkojumu līdzīgā iekšzemes lietā un ka bez nepamatotas kavēšanās tiks prasīts sniegt *ex post* validāciju ne vēlāk kā 48 stundu laikā (lūdzu, ņemiet vērā, ka adresāts netiks informēts).

Sīkāka informācija par izdevējiestādi vai tās pārstāvi, vai abiem, kas apliecina, ka *EPOC* satura ziņā ir precīzs un pareizs:

Iestādes nosaukums: ....

Tās pārstāvja vārds, uzvārds: ....

Ieņemamais amats (amata nosaukums/pakāpe): ....

Lietas numurs: ....

Adrese: ....

Tālr. numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) ....

Faksa numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) ....

E-pasts: ....

Izmantotā(-ās) valoda(-as): ....

Citas(-u) valodas(-u) gadījumā iestāde/kontaktpunkts (piemēram, centrālā iestāde), ar kuru var sazināties jautājumos par *EPOC* izpildi:

Iestādes/kontaktpunkta nosaukums: ....

Adrese: ....

Tālr. numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) ....

Faksa numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) ....

E-pasts: ....

Izdevējiestādes vai tās pārstāvja paraksts, ar ko apliecina, ka *EPOC* saturs ir precīzs un pareizs:

Datums: ....

Paraksts ([10]): ....

J IEDAĻA. Sīkāka informācija par validētājiestādi (attiecīgā gadījumā aizpildiet)

Validētājiestādes veids/validētāja amatpersona

☐ tiesnesis, tiesa vai izmeklēšanas tiesnesis

☐ prokurors

Sīkāka informācija par validētājiestādi vai tās pārstāvi, vai abiem, kas apliecina, ka *EPOC* satura ziņā ir precīzs un pareizs:

Iestādes nosaukums: ....

Tās pārstāvja vārds, uzvārds: ....

Ieņemamais amats (amata nosaukums/pakāpe): ....

Lietas numurs: ....

Adrese: ....

Tālr. numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) ....

Faksa numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) ....

E-pasts: ....

Izmantotā(-ās) valoda(-as): ....

([10]) Ja decentralizētā IT sistēma netiek izmantota, lūdzu, pievienojiet arī oficiālu zīmogu, elektronisko zīmogu vai līdzvērtīgu autentifikāciju.

Datums: ....

Paraksts ([11]): ....

K IEDAĻA. Paziņojums un sīkāka informācija par izpildiestādi, kas saņēmusi paziņojumu (attiecīgā gadījumā)

☐ Šis *EPOC* ir paziņots šai izpildes iestādei:
....

Lūdzu, norādiet paziņojumu saņēmušās izpildes iestādes kontaktinformāciju (ja pieejama):

Izpildes iestādes nosaukums: ....

Adrese: ....

Tālr. numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) ....

Faksa numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) ....

E-pasts: ....

L IEDAĻA. Datu nosūtīšana

a) Iestāde, uz kuru ir jānosūta dati

☐ izdevējiestāde,

☐ validētājiestāde

☐ cita kompetentā iestāde (piem., centrālā iestāde)

Nosaukums un kontaktinformācija: ....

b) Vēlamais formāts vai veids, kādā dati jānosūta (attiecīgā gadījumā): ....

M IEDAĻA. Papildinformācija, kas jāiekļauj (nav jānosūta adresātam – jāsniedz izpildes iestādei gadījumā, ja tiek prasīts nosūtīt paziņojumu izpildes iestādei)

Iemesli, kas ļauj noteikt, ka Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums atbilst nepieciešamības un samērīguma nosacījumiem:

....

Lietas apraksta kopsavilkums:

....

([11]) Ja decentralizētā IT sistēma netiek izmantota, lūdzu, pievienojiet arī oficiālu zīmogu, elektronisko zīmogu vai līdzvērtīgu autentifikāciju.

Vai nodarījums, par ko izdots Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums, izdevējvalstī ir sodāms ar brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, un vai tas ir iekļauts tālāk izklāstītajā noziedzīgo nodarījumu sarakstā? (atzīmējiet attiecīgo lodziņu/lodziņus)

☐ dalība noziedzīgā organizācijā;

☐ terorisms;

☐ cilvēku tirdzniecība;

☐ bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija;

☐ narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība

☐ ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība;

☐ korupcija;

☐ krāpšana, tai skaitā krāpšana un citi noziedzīgi nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371 ([12]);

☐ noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana;

☐ naudas, tai skaitā euro, viltošana;

☐ ar datoriem saistīta noziedzība;

☐ noziegumi pret vidi, tai skaitā apdraudēto dzīvnieku sugu un apdraudētu augu sugu un pasugu nelikumīga tirdzniecība;

☐ palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties;

☐ slepkavība vai smagu miesas bojājumu nodarīšana;

☐ cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība;

☐ cilvēku nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana vai ķīlnieku sagrābšana;

☐ rasisms un ksenofobija;

☐ organizēta vai bruņota laupīšana;

☐ kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība;

☐ krāpšana;

☐ rekets un izspiešana;

☐ izstrādājumu viltošana un pirātiska ražošana;

☐ administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība;

☐ maksāšanas līdzekļu viltošana;

☐ hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība;

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

☐ kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība;

☐ zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība;

☐ izvarošana;

☐ ļaunprātīga dedzināšana;

☐ noziegumi, kas ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā;

☐ gaisa kuģu vai kuģu nelikumīga sagrābšana;

☐ sabotāža.

Attiecīgā gadījumā, lūdzu, pievienojiet jebkādu papildinformāciju, kas izpildiestādei var būt vajadzīga, lai izvērtētu iespēju pamatot atteikumus:

… ....

II PIELIKUMS

EIROPAS E-PIERĀDĪJUMU SAGLABĀŠANAS RĪKOJUMA SERTIFIKĀTS (*EPOC-PR*) E-PIERĀDĪJUMU SNIEGŠANAI

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/1543 ([1]) Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma sertifikāta (*EPOC-PR*) adresātam pēc *EPOC-PR* saņemšanas bez nepamatotas kavēšanās jāsaglabā pieprasītie dati. Datu saglabāšana tiek pārtraukta pēc 60 dienām, ja vien izdevējiestāde šo termiņu nepagarina vēl par 30 dienām vai neapstiprina, ka ir iesniegts nākamais datu sniegšanas pieprasījums. Ja izdevējiestāde minētajos termiņos apstiprina, ka ir iesniegts nākamais datu sniegšanas pieprasījums, adresātam dati jāglabā tik ilgi, cik tas nepieciešams, lai sniegtu datus pēc nākamā datu sniegšanas pieprasījuma saņemšanas.

Adresātam jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu *EPOC-PR* un saglabāto datu konfidencialitāti, slepenību un integritāti.

A IEDAĻA. Izdevējiestāde/validētājiestāde:

Izdevējvalsts: ....

Izdevējiestāde: ....

Validētājiestāde (ja tāda ir): ....

NB: sīkāka informācija par izdevējiestādi un validētājiestādi ir sniedzama veidlapas beigās (F un G iedaļa)

Izdevējiestādes lietas numurs: ....

Validētājiestādes lietas numurs: ....

B IEDAĻA. Adresāts

Adresāts: ....

☐ Izraudzītais iedibinājums

☐ Juridiskais pārstāvis

☐ Šis rīkojums ārkārtas gadījumā ir izdots norādītajam adresātam, jo pakalpojumu sniedzēja izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis nav reaģējis uz *EPOC-PR* noteiktajos termiņos vai nav izraudzīts vai iecelts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2023/1544 ([2]) noteiktajos termiņos.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1543 (2023. gada 12. jūlijs) par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai kriminālprocesa (OV L 191, 28.7.2023., 118. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/1544 (2023. gada 12. jūlijs), ar ko paredz saskaņotus noteikumus par izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu elektronisko pierādījumu vākšanai kriminālprocesā (OV L 191, 28.7.2023., 181. lpp.).

Adrese: .....

Tālr./fakss/e-pasts (ja zināms): .....

Kontaktpersona (ja zināma): .....

Adresāta lietas numurs (ja zināms): .....

Attiecīgais pakalpojuma sniedzējs (ja atšķiras no adresāta): .....

Jebkura cita būtiska informācija: .....

C IEDAĻA. Saglabājamā informācija, kas pamato pieprasīto datu identificēšanu (aizpildiet tiktāl, cik šī informācija ir zināma un nepieciešama datu identificēšanai)

☐ IP adrese(-es) un laika zīmogi (tai skaitā datums un laika zona): .....

☐ Tālr. numurs: .....

☐ E-pasta adrese(-es): .....

☐ IMEI numurs(-i): .....

☐ MAC adrese(-es): .....

☐ Pakalpojuma lietotājs(-i) vai cits(i) unikāls(-i) identifikators(-i), piemēram, lietotāja vārds(-i), pieslēgšanās identifikators(-i) vai lietotāja konta nosaukums(-i) .....

☐ Attiecīgā(-o) pakalpojuma(-u) nosaukums(-i): .....

☐ Cits: .....

Attiecīgā gadījumā – laikposms, par kuru pieprasīts saglabāt datus: .....

☐ Papildinformācija, ja tāda ir nepieciešama: .....

D IEDAĻA. E-pierādījumi, kas jāsaglabā

Šis *EPOC-PR* attiecas uz (atzīmējiet atbilstošo(-os) lodziņu(-us):

a) ☐ abonenta datiem:

☐ vārds, uzvārds, dzimšanas datums, pasta vai ģeogrāfiskā adrese, kontaktinformācija (e-pasta adrese, tālruņa numurs) un cita svarīga informācija, kas attiecas uz lietotāja/abonementa turētāja identitāti

☐ sākotnējās reģistrācijas datums un laiks, reģistrācijas veids, līguma kopija, identitātes pārbaudes līdzekļi reģistrācijas brīdī, abonenta iesniegto dokumentu kopijas

☐ pakalpojuma veids un tā sniegšanas ilgums, tai skaitā identifikators(-i), ko izmanto abonents vai kas tiek nodrošināts(-i) abonentam sākotnējās reģistrācijas vai aktivēšanas brīdī (piemēram, tālruņa numurs, SIM kartes numurs, MAC adrese) un saistītā(-ās) ierīce(-es)

☐ profila informācija (piemēram, lietotājvārds, ekrāna vārds, profila fotogrāfija)

☐ dati par pakalpojuma izmantošanas validāciju, piemēram, lietotāja/abonementa turētāja norādītā alternatīvā e-pasta adrese

☐ debetkartes vai kredītkartes informācija (ko lietotājs norādījis norēķinu vajadzībām), tai skaitā citi maksāšanas līdzekļi

☐ PUK kodi

☐ cits: ....

b) ☐ dati, kas pieprasīti vienīgi nolūkā identificēt lietotāju, kā noteikts Regulas (ES) 2023/1543 3. panta 10) punktā:

☐ IP pieslēguma dati, piemēram, IP adreses/žurnāli/piekļuves numuri kopā ar citiem tehniskiem identifikatoriem, piemēram, avota pieslēgvietām un laika zīmogiem vai līdzvērtīgiem identifikatoriem, lietotāja ID un pakalpojuma izmantošanas kontekstā identifikācijas vajadzībām stingri nepieciešamā saskarne; lūdzu, norādiet, ja tas ir nepieciešams: ....

☐ laikposms, par kuru pieprasīts saglabāt datus (ja atšķiras no C iedaļas):.....

☐ cits: ....

c) ☐ informācijas plūsmas dati:

i) attiecībā uz (mobilo) telefoniju:

☐ izejošie (A) un ienākošie (B) identifikatori (tālruņa numurs, IMSI, IMEI)

☐ savienojuma(-u) laiks un ilgums

☐ izsaukuma mēģinājums(-i)

☐ bāzes stacijas ID, tai skaitā ģeogrāfiskā informācija (X/Y koordinātas) savienojuma sākšanas un pārtraukšanas brīdī

☐ izmantotais nesējs/telesakaru pakalpojums (piem., UMTS, GPRS)

☐ cits: ....

ii) attiecībā uz internetu:

☐ maršrutēšanas informācija (avota IP adrese, galamērķa IP adrese(-es), porta numurs(-i), pārlūks, e-pasta galvenes informācija, ziņojuma ID)

☐ bāzes stacijas ID, tai skaitā ģeogrāfiskā informācija (X/Y koordinātas) savienojuma(-u) sākšanas un pārtraukšanas brīdī

☐ datu apjoms

☐ savienojuma(-u) laiks un ilgums

☐ savienojuma vai piekļuves sesijas(-u) ilgums

☐ cits: ....

iii) attiecībā uz mitināšanu:

☐ žurnāldatnes

☐ biļetes

☐ cits: ....

iv) Citi dati:

☐ pirkumu vēsture

☐ priekšapmaksas maksājumu vēsture

☐ cits: ....

d) ☐ satura dati:

☐ (tīmekļa) pastkastes izraksts

☐ tiešsaistes krātuves izraksts (lietotāja ģenerētie dati)

☐ lapas izraksts

☐ ziņojuma žurnāls/dublējums

☐ balsts pastkastes izraksts

☐ servera saturs

☐ ierīces dublējums

☐ kontaktu saraksts

☐ cits: ....

☐ Papildinformācija gadījumā, ja nepieciešams (papildus) precizēt vai ierobežot pieprasīto datu klāstu:.....

E IEDAĻA. Informācija par pamatā esošajiem nosacījumiem

a) Šis *EPOC-PR* attiecas uz (atzīmējiet atbilstošo(-os) lodziņu(-us):

☐ krimināprocesu attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu;

☐ tāda brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildi pēc krimināprocesa, kas noteikts vismaz uz četriem mēnešiem ar lēmumu, kurš gadījumos, kad notiesātā persona izvairās no tiesas, nav pieņemts ar *in absentia*.

b) To nodarījumu būtība un juridiskā klasifikācija, par kuriem izdots *EPOC-PR*, kā arī piemērojamā tiesību norma ([3]):..... .....

F IEDAĻA. Sīkāka informācija par izdevējiestādi

Izdevējiestādes veids/izdevēja amatpersona (atzīmējiet atbilstošo lodziņu/lodziņus):

☐ tiesnesis, tiesa vai izmeklēšanas tiesnesis

☐ prokurors

☐ cita kompetenta iestāde, kā noteikts izdevējvalsts tiesību aktos

Ja ir nepieciešama validācija, lūdzu, aizpildiet arī G iedaļu.

Lūdzu, ņemiet vērā, ka (attiecīgā gadījumā atzīmējiet):

☐ Šis *EPOC-PR* tika izdots abonenta datiem vai datiem, kas pieprasīti vienīgi nolūkā identificēt lietotāju atbilstīgi noteiktā ārkārtas situācijā bez iepriekšējas validācijas, jo validāciju nevarēja iegūt laikus, vai abiem. Izdevējiestāde apstiprina, ka tā varētu bez validācijas izdot rīkojumu līdzīgā iekšzemes lietā un ka bez nepamatotas kavēšanās tiks prasīts sniegt *ex post* validāciju ne vēlāk kā 48 stundu laikā (lūdzu, ņemiet vērā, ka adresāts netiks informēts).

Šī ārkārtas situācija attiecas uz nenovēršamiem draudiem personas dzīvībai, fiziskajai neaizskaramībai vai drošībai vai nenovēršamiem draudiem kritiskajai infrastruktūrai, kā noteikts 2. panta a) punktā Padomes Direktīvā 2008/114/EK ([4]), ja šādas kritiskās infrastruktūras darbības traucējumi vai iznīcināšana radītu tiešus draudus personas dzīvībai, fiziskajai neaizskaramībai vai drošībai, tostarp nopietni apdraudot pamatapgādes nodrošināšanu iedzīvotājiem vai valsts pamatfunkciju īstenošanu.

Sīkāka informācija par izdevējiestādi un/vai tās pārstāvi, kas apliecina, ka *EPOC-PR* saturs ir precīzs un pareizs:

Iestādes nosaukums: ....

Tās pārstāvja vārds, uzvārds: ....

Ieņemamais amats (amata nosaukums/pakāpe):..... .....

([3]) Attiecībā uz brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildi, lūdzu, norādiet nodarījumu, par kuru sods tika piespriests.

([4]) Padomes Direktīva 2008/114/EK (2008. gada 8. decembris) par to, lai apzinātu un noteiktu Eiropas kritiskās infrastruktūras un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību (OV L 345, 23.12.2008., 75. lpp.).

Lietas numurs .....

Adrese: .....

Tālr. numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) .....

Faksa numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) .....

E-pasts: .....

Izmantotā(-ās) valoda(-as): .....

Citas(-u) valodas(-u) gadījumā iestāde/kontaktpunkts (piem., centrālā iestāde), ar kuru var sazināties jautājumos par *EPOC-PR* izpildi:

Iestādes/kontaktpunkta nosaukums: .....

Adrese: .....

Tālr. numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) .....

Faksa numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) .....

E-pasts: .....

Izdevējiestādes vai tās pārstāvja paraksts, ar ko apliecina, ka *EPOC-PR* saturs ir precīzs un pareizs:

Datums: .....

Paraksts ([5]): .....

G IEDAĻA. Sīkāka informācija par validētājiestādi (attiecīgā gadījumā aizpildiet)

Validētājiestādes veids/validētāja amatpersona:

☐ tiesnesis, tiesa vai izmeklēšanas tiesnesis

☐ prokurors

Sīkāka informācija par validētājiestādi vai tās pārstāvi, vai abiem, kas apliecina, ka *EPOC-PR* saturs ir precīzs un pareizs:

Iestādes nosaukums: .....

Tās pārstāvja vārds, uzvārds: .....

Ieņemamais amats (amata nosaukums/pakāpe): .....

([5]) Ja decentralizētā IT sistēma netiek izmantota, lūdzu, pievienojiet arī oficiālu zīmogu, elektronisko zīmogu vai līdzvērtīgu autentifikāciju.

Lietas numurs: .....

Adrese: .....

Tālr. numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) .....

Faksa numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) .....

E-pasts: .....

Izmantotā(-ās) valoda(-as): .....

Datums: .....

Paraksts ([6]): .....

([6]) Ja decentralizētā IT sistēma netiek izmantota, lūdzu, pievienojiet arī oficiālu zīmogu, elektronisko zīmogu vai līdzvērtīgu autentifikāciju.

III PIELIKUMS

INFORMĀCIJA PAR NEIESPĒJAMĪBU IZPILDĪT *EPOC/EPOC-PR*

Atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2023/1543 [1] gadījumā, ja adresāts nevar izpildīt savu pienākumu saglabāt *EPOC-PR* pieprasītos datus vai sniegt tos saskaņā ar *EPOC*, nevar ievērot noteikto termiņu vai nesniedz datus izsmeļoši, adresātam šī veidlapa būtu jāaizpilda un bez nepamatotas kavēšanās jānosūta atpakaļ izdevējiestādei, kā arī paziņošanas un citos attiecīgos gadījumos – *EPOC* minētajai izpildes iestādei.

Ja iespējams, adresāts saglabā pieprasītos datus pat tad, ja ir vajadzīga papildinformācija, lai tos precīzi identificētu, izņemot gadījumus, kad informācija *EPOC/EPOC-PR* ir minētajam nolūkam nepietiekama. Ja ir vajadzīgi izdevējiestādes skaidrojumi, adresāts tos bez nepamatotas kavēšanās pieprasa, izmantojot šo veidlapu.

A IEDAĻA: Attiecīgais sertifikāts

Turpmākā informācija attiecas uz:

☐ Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma sertifikātu (*EPOC*)

☐ Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma sertifikātu (*EPOC-PR*)

B IEDAĻA. Attiecīgā(-ās) iestāde(-es)

Izdevējiestāde:.....

Izdevējiestādes lietas numurs: .....

Attiecīgā gadījumā – validētājiestāde:.....

Attiecīgā gadījumā – validētājiestādes lietas numurs: .....

EPOC/EPOC-PR izdošanas datums: .....

EPOC/EPOC-PR saņemšanas datums:.....

Attiecīgā gadījumā – izpildes iestāde: .....

Attiecīgā gadījumā – izpildes iestādes lietas numurs:.....

C IEDAĻA. *EPOC/EPOC-PR* adresāts

EPOC/EPOC-PR adresāts:.....

Adresāta lietas numurs:.....

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1543 (2023. gada 12. jūlijs) par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai krimināllietās un brīvības atņemšanas sodu izpildei pēc kriminālprocesa (OV L 191, 28.7.2023., 118. lpp.).

D IEDAĻA. Neizpildes iemesli:

a) *EPOC*/*EPOC-PR* nevar izpildīt vai nevar izpildīt noteiktajā termiņā šāda(-u) iemesla(-u) dēļ:

☐ tas ir nepilnīgs

☐ tajā ir pieļautas acīmredzamas kļūdas

☐ tajā nav norādīta pietiekama informācija

☐ tas neattiecas uz datiem, kurus pakalpojumu sniedzējs pats vai cita persona pakalpojumu sniedzēja vārdā glabā brīdī, kad tiek saņemts *EPOC*/*EPOC-PR*

☐ citi iemesli *de facto* neiespējamības dēļ, kura izriet no *EPOC*/*EPOC-PR* saņemšanas brīdī pastāvošiem apstākļiem, ko nav radījis adresāts vai pakalpojumu sniedzējs

☐ Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu/Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu nav izdevusi vai validējusi izdevējiestāde, kā noteikts Regulas (ES) 2023/1543 4. pantā.

☐ Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojums, lai iegūtu informācijas plūsmas datus, kas nav pieprasīti vienīgi nolūkā identificēt lietotāju, kā noteikts Regulas (ES) 2023/1543 3. panta 10) punktā, vai lai iegūtu satura datus, ir izdots attiecībā uz nodarījumu, uz kuru neattiecas Regulas (ES) 2023/1543 5. panta 4. punkts.

☐ Regula (ES) 2023/1543 neattiecas uz pakalpojumu;

☐ pieprasītie dati ir aizsargāti ar imunitāti vai privilēģijām, kas piešķirtas saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, vai pieprasītajiem datiem tiek piemēroti noteikumi par kriminālatbildības noteikšanu vai ierobežošanu, kuri attiecas uz preses brīvību vai vārda brīvību citos medijos un kuri liedz izpildīt Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu/Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumu.

☐ Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma izpilde būtu pretrunā trešās valsts piemērojamām tiesībām. Lūdzu, aizpildiet arī E iedaļu.

b) Lūdzu, paskaidrojiet sīkāk a) apakšpunktā minētās neizpildes iemeslus un vajadzības gadījumā norādiet un paskaidrojiet jebkādus citus a) apakšpunktā neminētos iemeslus:

… ....

E IEDAĻA. Pretrunīgi pienākumi, kuri izriet no trešās valsts tiesību aktiem

Ja no trešās valsts tiesību aktiem izriet pretrunīgi pienākumi, lūdzu, norādiet šādu informāciju:

— trešās valsts tiesību akta(-u) nosaukums:

… ....

— piemērojamā(-ās) tiesību norma(-as) un attiecīgā(-o) noteikuma(-u) teksts:

… ....

— pretrunīgā pienākuma būtība, tai skaitā ar trešās valsts tiesību aktu aizsargātās intereses:

☐ fizisku personu pamattiesības (lūdzu, norādiet):

… ....

☐ trešās valsts pamatintereses saistībā ar valsts drošību un aizsardzību (lūdzu, norādiet):

… ....

☐ citas intereses (lūdzu, norādiet):

… ....

— paskaidrojiet, kāpēc šajā lietā ir piemērojams attiecīgais tiesību akts:

… ....

— paskaidrojiet, kāpēc uzskatāt, ka šajā lietā pastāv pretruna:

… ....

— izskaidrojiet saikni starp pakalpojumu sniedzēju un attiecīgo trešo valsti:

… ....

— iespējamās sekas adresātam, kas izpilda Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumu, tai skaitā iespējamie sodi:

… ....

Lūdzu, pievienojiet jebkādu atbilstīgu papildinformāciju: ....

F IEDAĻA. Papildinformācijas/precizējuma pieprasījums (attiecīgā gadījumā aizpildiet)

No izdevējiestādes tiek pieprasīta papildu informācija *EPOC*/*EPOC-PR* izpildes vajadzībām:

… ....

G IEDAĻA. Datu saglabāšana

Pieprasītie dati (atzīmējiet atbilstošos lodziņus un aizpildiet):

☐ tiek saglabāti līdz datu sniegšanas brīdim vai līdz brīdim, kad izdevējiestāde vai attiecīgā gadījumā izpildes iestāde informē, ka vairs nav nepieciešams saglabāt un sniegt datus, vai kad izdevējiestāde sniedz nepieciešamo informāciju, kas ļauj konkretizēt, kuri dati ir jāsaglabā/jāsniedz

☐ netiek saglabāti (tam būtu jānotiek tikai izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pakalpojuma sniedzējam pēc pieprasījuma saņemšanas nav datu vai tas nevar pietiekami identificēt pieprasītos datus)

H IEDAĻA. Pakalpojumu sniedzēja izraudzītā iedibinājuma/ juridiskā pārstāvja kontaktinformācija

Pakalpojumu sniedzēja izraudzītā iedibinājuma nosaukums/ juridiskā pārstāvja vārds:
.....

Kontaktpersonas vārds, uzvārds: ....

Ieņemamais amats: .....

Adrese: .....

Tālr. numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) .....

Faksa numurs: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) .....

E-pasts: .....

Pilnvarotās personas vārds, uzvārds: .....

Datums .....

Paraksts ([2]): .....

([2]) Ja decentralizētā IT sistēma netiek izmantota, lūdzu, pievienojiet arī oficiālu zīmogu, elektronisko zīmogu vai līdzvērtīgu autentifikāciju.

IV PIELIKUMS

12. PANTA 1. PUNKTA D) APAKŠPUNKTĀ MINĒTO NODARĪJUMU KATEGORIJAS

1) dalība noziedzīgā organizācijā;

2) terorisms;

3) cilvēku tirdzniecība;

4) bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija;

5) narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība;

6) ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība;

7) korupcija;

8) krāpšana, tostarp krāpšana un citi noziedzīgi nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses, kuras definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371 ([1]);

9) noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana;

10) naudas, tostarp euro, viltošana;

11) ar datoriem saistīti noziegumi;

12) noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un pasugu nelikumīga tirdzniecība;

13) palīdzība nelikumīgi ieceļot un uzturēties;

14) slepkavība vai smagu miesas bojājumu nodarīšana;

15) cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība;

16) cilvēku nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana vai ķīlnieku sagrābšana;

17) rasisms un ksenofobija;

18) organizēta vai bruņota laupīšana;

19) kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība;

20) krāpšana;

21) rekets un izspiešana;

22) izstrādājumu viltošana un pirātiska ražošana;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

23) administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība;

24) maksāšanas līdzekļu viltošana;

25) hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība;

26) kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība;

27) zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība;

28) izvarošana;

29) ļaunprātīga dedzināšana;

30) noziegumi, kas ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā;

31) gaisa kuģu vai kuģu nelikumīga sagrābšana;

32) sabotāža.

V PIELIKUMS

APSTIPRINĀJUMS PAR INFORMĀCIJAS SNIEGŠANAS PIEPRASĪJUMA IZDOŠANU PĒC EIROPAS SAGLABĀŠANAS RĪKOJUMA

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/1543 ([1]) adresātam pēc Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma sertifikāta (*EPOC-PR*) saņemšanas bez nepamatotas kavēšanās jāsaglabā pieprasītie dati. Datu saglabāšana tiek pārtraukta pēc 60 dienām, ja vien izdevējiestāde to nepagarina vēl par 30 dienām vai neapstiprina, ka ir izdots nākamais datu sniegšanas pieprasījums, izmantojot šajā pielikumā iekļauto veidlapu.

Pēc minētā apstiprinājuma adresātam dati jāglabā tik ilgi, cik tas nepieciešams, lai sniegtu datus pēc nākamā datu sniegšanas pieprasījuma saņemšanas.

A IEDAĻA. *EPOC-PR* izdevējiestāde:

Izdevējvalsts: ....

Izdevējiestāde: ....

Ja kontaktpunkts atšķiras no *EPOC-PR* norādītā, iestāde/kontaktpunkts (piem., centrālā iestāde), ar kuru var sazināties jautājumos par *EPOC-PR* izpildi:

Nosaukums un kontaktinformācija: ....

B IEDAĻA. *EPOC-PR* adresāts

Adresāts: ....

Adrese: ....

Tālr./fakss/e-pasts (ja zināms): ....

Kontaktpersona (ja zināma): ....

Adresāta lietas numurs (ja zināms): ....

Attiecīgais pakalpojuma sniedzējs (ja atšķiras no adresāta): .....

Jebkura cita būtiska informācija: ....

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1543 (2023. gada 12. jūlijs) par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai krimināllietās un brīvības atņemšanas sodu izpildei pēc kriminālprocesa (OV L 191, 28.7.2023., 118. lpp.).

C IEDAĻA. Informācija par *EPOC-PR*

Dati tiek saglabāti saskaņā ar *EPOC-PR*, kas izdots ..... (norādīt pieprasījuma izdošanas datumu) un pārsūtīts ..... (norādīt pieprasījuma pārsūtīšanas datumu) ar lietas numuru ..... (norādīt lietas numuru).

☐ izdevējiestāde to pagarināja par 30 dienām ...., lietas numurs ...., datums ..... (attiecīgā gadījumā atzīmējiet lodziņu un norādiet).

D IEDAĻA. Apstiprinājums

Ar to apstiprina, ka ir izdots šāds sniegšanas pieprasījums (atzīmējiet attiecīgo lodziņu un vajadzības gadījumā aizpildiet):

☐ Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojuma sertifikāts, ko izdevusi ..... (norādiet iestādi)..... (norādiet pieprasījuma izdošanas datumu) un kas pārsūtīts ..... (norādiet pieprasījuma pārsūtīšanas datumu) ar lietas numuru ..... (norādiet lietas numuru) ..... (norādiet pakalpojuma sniedzēju/izraudzīto iedibinājumu/juridisko pārstāvi/kompetento iestādi, kurai tas ir pārsūtīts, un, ja pieejams, adresāta piešķirto lietas numuru).

☐ Eiropas izmeklēšanas rīkojums, ko izdevusi..... (norādiet iestādi) ..... (norādiet pieprasījuma izdošanas datumu) un kas pārsūtīts..... (norādiet pieprasījuma pārsūtīšanas datumu) ar lietas numuru..... (norādiet lietas numuru) ..... (norādiet valsti un kompetento iestādi, kurai tas ir pārsūtīts, un, ja pieejams, pieprasījumu saņēmušo iestāžu piešķirto lietas numuru).

☐ Savstarpējas tiesiskās palīdzības pieprasījums, ko izdevusi ..... (norādiet iestādi) ..... . (norādiet pieprasījuma izdošanas datumu) un kas pārsūtīts ..... (norādiet pieprasījuma pārsūtīšanas datumu) ar lietas numuru ..... (norādiet lietas numuru) ..... (norādiet valsti un kompetento iestādi, kurai tas ir pārsūtīts, un, ja pieejams, pieprasījumu saņēmušo iestāžu piešķirto lietas numuru).

Izdevējiestādes un/vai tās pārstāvja paraksts:

Vārds/uzvārds: .....

Datums: .....

Paraksts ([2]): .....

([2]) Ja decentralizētā IT sistēma netiek izmantota, lūdzu, pievienojiet arī oficiālu zīmogu, elektronisko zīmogu vai līdzvērtīgu autentifikāciju.

VI PIELIKUMS

E-PIERĀDĪJUMU SAGLABĀŠANAS ILGUMA PAGARINĀŠANA

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/1543 ([1]) adresātam pēc Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojuma sertifikāta (*EPOC-PR*) saņemšanas bez nepamatotas kavēšanās jāsaglabā pieprasītie dati. Datu glabāšanai ir jābeidzas pēc 60 dienām, ja vien izdevējiestāde neapstiprina, ka ir izdots nākamais datu sniegšanas pieprasījums. Izdevējiestāde 60 dienu laikā vajadzības gadījumā var pagarināt saglabāšanas ilgumu vēl par 30 dienām, lai varētu izdot nākamo sniegšanas pieprasījumu, izmantojot šajā pielikumā iekļauto veidlapu.

A IEDAĻA. *EPOC-PR* izdevējiestāde:

Izdevējvalsts: …..... .....

Izdevējiestāde: … .....

Izdevējiestādes lietas numurs: …..... .

Ja atšķiras no *EPOC-PR*, iestāde/kontaktpunkts, ar kuru var sazināties jautājumos par *EPOC-PR* izpildi:

Nosaukums un kontaktinformācija: ....

B IEDAĻA. *EPOC-PR* adresāts

Adresāts: ....

Adrese: ....

Tālr./fakss/e-pasts (ja zināms): ....

Kontaktpersona (ja zināma): ....

Adresāta lietas numurs (ja zināms): .....

Attiecīgais pakalpojuma sniedzējs (ja atšķiras no adresāta): .....

Jebkura cita būtiska informācija: ....

C IEDAĻA. Informācija par iepriekšēju *EPOC-PR*

Dati tiek saglabāti saskaņā ar *EPOC-PR*, kas izdots …..... (norādiet pieprasījuma izdošanas datumu) un pārsūtīts …..... (norādiet pieprasījuma pārsūtīšanas datumu) ar lietas numuru …..... (norādiet lietas numuru) …..... (norādiet adresātu). .....

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1543 (2023. gada 12. jūlijs) par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai krimināllietās un brīvības atņemšanas sodu izpildei pēc kriminālprocesa (OV L 191, 28.7.2023., 118. lpp.)

D IEDAĻA. Iepriekšēja saglabāšanas rīkojuma pagarināšana

Pienākums saglabāt datus saskaņā ar *EPOC-PR*, kā norādīts C iedaļā, tiek pagarināts vēl par 30 dienām.

Izdevējiestādes un/vai tās pārstāvja paraksts:

Vārds/uzvārds: ….....

Datums: … .....

Paraksts ([2]): … .....

([2]) Ja decentralizētā IT sistēma netiek izmantota, lūdzu, pievienojiet arī oficiālu zīmogu, elektronisko zīmogu vai līdzvērtīgu autentifikāciju.

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2023/1544

(2023. gada 12. jūlijs),

ar ko paredz saskaņotus noteikumus par izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu elektronisko pierādījumu vākšanai kriminālprocesā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Tīklā balstītus pakalpojumus var sniegt no jebkuras vietas un tam nav nepieciešama fiziska infrastruktūra, telpas vai personāls valstī, kur attiecīgais pakalpojums tiek piedāvāts, nedz iekšējā tirgū kā tādā. Tā rezultātā var būt sarežģīti piemērot un izpildīt pienākumus, kas paredzēti valstu un Savienības tiesību aktos, kuri piemērojami attiecīgajiem pakalpojumu sniedzējiem, jo īpaši pienākumu izpildīt tiesu iestādes rīkojumu vai lēmumu. Tas īpaši attiecas uz krimināltiesībām – jomu, kurā dalībvalstu iestādes saskaras ar sarežģījumiem, izsniedzot, ievērojot un izpildot lēmumus, jo īpaši gadījumos, kad attiecīgos pakalpojumus sniedz no vietas, kas atrodas ārpus to teritorijas. Ņemot to vērā, dalībvalstis ir veikušas dažādus atšķirīgus pasākumus, lai efektīvāk piemērotu un izpildītu savus tiesību aktus. Tas ietver pasākumus, kas attiecas uz vēršanos pie pakalpojumu sniedzējiem, lai iegūtu elektroniskus pierādījumus, kuriem ir nozīme kriminālprocesā. Šim nolūkam dažas dalībvalstis ir pieņēmušas vai apsver iespēju pieņemt tiesību aktus, ar ko paredz obligātu juridisko pārstāvību savā teritorijā vairākiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus to teritorijā. Šādas prasības rada šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai iekšējā tirgū.

(2) Pastāv risks, ka, nepastāvot Savienības mēroga pieejai, dalībvalstis centīsies novērst pastāvošos trūkumus, kas saistīti ar elektronisko pierādījumu vākšanu kriminālprocesā, piemērojot atšķirīgus valstu pienākumus. Šādi atšķirīgi valstu pienākumi radīs šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai iekšējā tirgū.

(3) Tas, ka nav Savienības mēroga pieejas, rada juridisko nenoteiktību, kas ietekmē gan pakalpojumu sniedzējus, gan valstu iestādes. Tiek piemēroti atšķirīgi un, iespējams, pretrunīgi pienākumi attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir iedibināti vai piedāvā pakalpojumus dažādās dalībvalstīs, tādējādi pārkāpumu gadījumā šādi pakalpojumu sniedzēji ir pakļauti atšķirīgiem sodiem. Šādas atšķirības krimināprocesa regulējumā, visticamāk, turpinās pieaugt, jo palielinās komunikācijas un informācijas sabiedrības pakalpojumu nozīme mūsu ikdienas dzīvē un mūsu sabiedrībā. Šādas atšķirības ir šķērslis ne vien pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, bet arī rada problēmas Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidei un pareizai darbībai.

(4) Lai novērstu atšķirības tiesiskajā regulējumā un nodrošinātu, ka uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū, tiek piemēroti vienādi vai līdzīgi pienākumi, Savienība ir pieņēmusi virkni tiesību aktu saistītās jomās, piemēram, par datu aizsardzību, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ([3]) un Eiropas Parlamenta

([1]) OV C 367, 10.10.2018., 88. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2023. gada 13. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2023. gada 27. jūnija lēmums.
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

un Padomes Direktīvu 2002/58/EK ([4]). Lai uzlabotu datu subjektu aizsardzību, Regulas (ES) 2016/679 noteikumi paredz pārziņiem un apstrādātājiem, kas nav iedibināti Savienībā, bet piedāvā preces un pakalpojumus datu subjektiem Savienībā, iecelt juridisko pārstāvi vai veikt datu subjektu uzvedības novērošanu, ciktāl viņu uzvedība notiek Savienībā, izņemot, ja datu apstrāde ir neregulāra, neietver īpašu kategoriju personas datu apstrādi plašā mērogā vai personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi un ja ir maz ticams, ka tā radīs risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, ņemot vērā apstrādes raksturu, kontekstu, apmēru un nolūkus, vai ja pārzinis vai apstrādātājs ir publiska iestāde vai struktūra.

(5) Ieviešot saskaņotus noteikumus attiecībā uz noteiktu pakalpojumu sniedzēju izraudzītu iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju Savienībā iecelšanu, lai saņemtu, ievērotu un izpildītu lēmumus un rīkojumus, ko izdevušas kompetentās iestādes dalībvalstīs ar mērķi iegūt elektroniskos pierādījumus kriminālprocesā, būtu iespējams novērst pakalpojumu sniegšanas brīvībai pastāvošos šķēršļus, kā arī būtu novērsta turpmāka atšķirīgu valstu pieeju piemērošana šajā sakarā. Tādēļ būtu jāizveido līdzvērtīgi konkurences apstākļi pakalpojumu sniedzējiem. Atkarībā no tā, vai pakalpojumu sniedzēji ir vai nav iedibināti Savienībā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji izraugās izraudzīto iedibinājumu vai ieceļ juridisko pārstāvi. Minētajiem saskaņotajiem noteikumiem par izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu nebūtu jāietekmē pakalpojumu sniedzēju pienākumi, kuri tiem paredzēti ar citiem Savienības tiesību aktiem. Turklāt būtu jāveicina efektīvāka krimināltiesiskā aizsardzība Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

(6) Šajā direktīvā paredzētie izraudzītie iedibinājumi un juridiskie pārstāvji būtu adresāti lēmumiem un rīkojumiem, kas izdoti ar mērķi iegūt elektroniskos pierādījumus, balstoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/1543 ([5]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/41/ES ([6]) un Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību ([7]), tostarp, ja minētos lēmumus un rīkojumus nosūta sertifikāta veidā.

Vēršanās pie izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja būtu jāveic saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas instrumentos un tiesību aktos, kurus piemēro tiesvedībai, tostarp gadījumos, kad pārrobežu situācijās instrumenti ļauj rīkojumus izsniegt tieši izraudzītajam iedibinājumam vai pakalpojumu sniedzēja juridiskajam pārstāvim, vai ja to pamatā ir kompetento tiesu iestāžu sadarbība. Tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā ir iedibināts izraudzītais iedibinājums vai kurā rezidē juridiskais pārstāvis, būtu jārīkojas saskaņā ar to uzdevumiem, kas tām ir noteikti attiecīgajā instrumentā, ja ir paredzēta to iesaistīšanās. Dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai lēmumus un rīkojumus, kas, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, izdoti elektronisko pierādījumu vākšanas nolūkā, adresēt fiziskai vai juridiskai personai, kas darbojas to teritorijā kā pakalpojumu sniedzēja juridiskais pārstāvis vai izraudzītais iedibinājums.

(7) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pienākums izraudzīties vismaz vienu izraudzīto iedibinājumu vai iecelt vismaz vienu juridisko pārstāvi stājas spēkā līdz 2026. gada 18. augustam pakalpojumu sniedzējiem, kuri 2026. gada 18. februārī piedāvā pakalpojumus Savienībā, un ka tie pakalpojumu sniedzēji, kuri sāks piedāvāt pakalpojumus Savienībā pēc minētā datuma, izraugās vismaz vienu izraudzīto iedibinājumu vai ieceļ vismaz vienu juridisko pārstāvi sešu mēnešu laikā no dienas, kad tie sāk piedāvāt pakalpojumus Savienībā. Neskarot datu aizsardzības pasākumus, šāds izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis varētu būt kopīgs vairākiem pakalpojumu sniedzējiem, jo īpaši tādiem pakalpojumu sniedzējiem, kas ir mazie vai vidējie uzņēmumi.

(8) Pienākumam izraudzīties izraudzīto iedibinājumu vai iecelt juridisko pārstāvi būtu jāattiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, proti, vienā vai vairākās dalībvalstīs. Šī direktīva nebūtu jāpiemēro situācijās, kad pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts kādā dalībvalstī un piedāvā pakalpojumus tikai šīs dalībvalsts teritorijā.

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1543 (2023. gada 12. jūlijs) par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai krimināllietās un brīvības atņemšanas sodu izpildei pēc kriminālprocesa (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 118. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

([7]) Konvencija par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību (OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.), un tās protokols (OV C 326, 21.11.2001., 2. lpp.).

(9) Nolūkā veikt elektronisko pierādījumu vākšanu kriminālprocesā dalībvalstīm būtu jāspēj turpināt vērsties pie pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir iedibināti to teritorijā, situācijās, kad iesaistīta tikai šī viena valsts, saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un to attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Neatkarīgi no iespējām, kas pašlaik paredzētas valsts tiesību aktos, lai vērstos pie pakalpojumu sniedzējiem savā teritorijā, dalībvalstīm nevajadzētu apiet šīs direktīvas vai Regulas (ES) 2023/1543 pamatā esošos principus.

(10) Lai noteiktu, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā, ir jāizvērtē, vai pakalpojumu sniedzējs ļauj fiziskām vai juridiskām personām vienā vai vairākās dalībvalstīs izmantot savus pakalpojumus. Taču tiešsaistes saskarnes pieejamība Savienībā pati par sevi vien (piemēram, pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka tīmekļa vietnes vai e-pasta adreses un citas kontaktinformācijas pieejamība) nebūtu jāuzskata par pietiekamu, lai noteiktu, ka pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā šīs direktīvas nozīmē.

(11) Lai noteiktu, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā, papildus izvērtējumam, vai pakalpojumu sniedzējs ļauj fiziskām vai juridiskām personām vienā vai vairākās dalībvalstīs izmantot savus pakalpojumus, ir jānoskaidro, vai pastāv būtiska saistība ar Savienību. Būtu jāuzskata, ka šāda būtiska saikne ar Savienību pastāv, ja pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts Savienībā. Ja šāda iedibinājuma nav, kritērijs par būtisku saikni būtu jābalsta uz konkrētiem faktiskiem kritērijiem, piemēram, uz ievērojamu lietotāju skaitu vienā vai vairākās dalībvalstīs vai uz to, ka darbības vērstas uz vienu vai vairākām dalībvalstīm. Darbību vēršana uz vienu vai vairākām dalībvalstīm būtu jānosaka, pamatojoties uz visiem attiecīgajiem apstākļiem, tostarp tādiem faktoriem kā minētajā dalībvalstī parasti lietotā valoda vai valūta vai iespēja tajā pasūtīt preces vai pakalpojumus.

Par darbību vēršanu uz kādu dalībvalsti varētu norādīt arī lietojumprogrammas ("lietotnes") pieejamība attiecīgās valsts lietotņu veikalā, reklamēšanās vietējā līmenī vai reklamēšanās attiecīgajā dalībvalstī parasti izmatotajā valodā, vai tas, kā tiek pārvaldītas attiecības ar klientiem, piemēram, nodrošinot klientu apkalpošanu valodā, kāda parasti tiek izmantota minētajā dalībvalstī. Ir jāuzskata, ka būtiska saikne pastāv arī tad, ja pakalpojumu sniedzējs vērš savas darbības uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1215/2012 ([8]). No otras puses pakalpojumu sniegšana tikai nolūkā nodrošināt atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/302 ([9]) noteiktajam diskriminācijas aizliegumam nebūtu jāuzskata par darbību virzīšanu vai vēršanu uz konkrētu teritoriju Savienībā, ja vien tam nav papildu iemeslu. Tie paši apsvērumi būtu jāpiemēro, nosakot, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus dalībvalstī.

(12) Dalībvalstu savstarpējām attiecībām, iegūstot pierādījumus kriminālprocesā, ir piemērojami dažādi instrumenti, kas ietilpst Līguma par Eiropas Savienības darbību V sadaļas 4. nodaļas darbības jomā. Ņemot vērā mainīgo ģeometriju, kas pastāv Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, ir jānodrošina, ka šī direktīva neveicina jaunu atšķirību vai šķēršļu rašanos pakalpojumu sniegšanai iekšējā tirgū, lai ļautu pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā pakalpojumus dalībvalstu teritorijā, izraudzīties izraudzītos iedibinājumus vai iecelt juridiskos pārstāvjus dalībvalstīs, kas nepiedalās attiecīgajos juridiskajos instrumentos. Tāpēc dalībvalstī, kas piedalās attiecīgajos Savienības juridiskajos instrumentos, būtu jāizraugās vai jāieceļ vismaz viens izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis, lai nepieļautu, ka varētu vājināties šajā direktīvā paredzētās izraudzīšanās vai iecelšanas efektivitāte, un lai izmantotu sinerģiju, ko nodrošina tāda izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja esamība, kurš saņem, ievēro un izpilda lēmumus un rīkojumus, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, tostarp atbilstīgi Regulai (ES) 2023/1543, Direktīvai 2014/41/ES un Konvencijai par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību. Turklāt, izraugoties izraudzīto iedibinājumu vai ieceļot juridisko pārstāvi, kuru varētu izmantot arī, lai nodrošinātu atbilstību valstu juridiskajiem pienākumiem, būtu iespējams gūt labumu no sinerģijas, ko nodrošina skaidrs piekļuves punkts, pie kā vērsties pie pakalpojumu sniedzējiem ar mērķi iegūt pierādījumus kriminālprocesā.

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/302 (2018. gada 28. februāris), ar ko novērš nepamatotu ģeogrāfisko bloķēšanu un citus diskriminācijas veidus iekšējā tirgū klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ un groza Regulas (EK) Nr. 2006/2004 un (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK (OV L 60 I, 2.3.2018., 1. lpp.).

(13) Pakalpojumu sniedzējiem būtu jāspēj brīvi izvēlēties, kurā dalībvalstī tie izraugās savu izraudzīto iedibinājumu vai attiecīgā gadījumā ieceļ savu juridisko pārstāvi un dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējai ierobežot šo izvēles brīvību, piemēram, uzliekot pienākumu izraudzīties izraudzīto iedibinājumu vai iecelt juridisko pārstāvi savā teritorijā. Taču šajā direktīvā vajadzētu paredzēt arī noteiktus ierobežojumus attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju minēto izvēles brīvību, jo īpaši attiecībā uz faktu, ka izraudzītajam iedibinājumam vajadzētu būt iedibinātam vai attiecīgā gadījumā juridiskajam pārstāvim vajadzētu rezidēt dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs sniedz pakalpojumus vai ir iedibināts, kā arī būtu jāparedz pienākums izraudzīties izraudzīto iedibinājumu vai iecelt juridisko pārstāvi vienā no dalībvalstīm, kas piedalās juridiskā instrumentā, kas minēts šajā direktīvā. Juridiskā pārstāvja iecelšana kā tāda nebūtu jāuzskata par faktu, ka pakalpojuma sniedzējs ir iedibināts.

(14) Pakalpojumu sniedzēji, kuri ir visnozīmīgākie pierādījumu iegūšanā kriminālprocesos, ir elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji un noteikti informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, kuri sekmē mijiedarbību starp lietotājiem. Tāpēc šai direktīvai būtu jāattiecas uz abām grupām. Elektronisko sakaru pakalpojumi ir definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/1972 ([10]) un tie ietver starppersonu sakaru pakalpojumus, piemēram, IP balss pārraides, tūlītējās ziņapmaiņas un e-pasta pakalpojumus. Šī direktīva būtu jāpiemēro arī informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 ([11]) nozīmē, kuri nav uzskatāmi par elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem, bet kuri piedāvā saviem lietotājiem iespēju sazināties savā starpā vai piedāvā saviem lietotājiem pakalpojumus, ko var izmantot, lai to uzdevumā glabātu vai citādi apstrādātu datus. Tas būtu saskaņā ar Eiropas Padomes Konvencijā par kibernoziegumiem (ETS Nr. 185), kas noslēgta Budapeštā 2001. gada 23. novembrī, saukta arī par Budapeštas konvenciju, lietotajiem terminiem. Datu apstrāde būtu jāsaprot tehniskā nozīmē, proti, kā datu radīšana vai manipulācijas ar tiem, t. i., kā tehniskas darbības, kuru nolūks ir radīt vai pārveidot datus, izmantojot datoru datošanas jaudu.

To pakalpojumu sniedzēju kategorijās, uz kuriem attiecas šī direktīva, būtu jāiekļauj, piemēram, tiešsaistes tirdzniecības vietas, kas patērētājiem un uzņēmumiem nodrošina iespēju sazināties savā starpā un citus mitināšanas pakalpojumus, tostarp tad, ja pakalpojumu sniedz, izmantojot mākoņdatošanu, kā arī tiešsaistes spēļu platformas un tiešsaistes azartspēļu platformas. Ja informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs nenodrošina saviem lietotājiem iespēju sazināties savā starpā, bet nodrošina šādu saziņas iespēju tikai ar pakalpojumu sniedzēju, vai nenodrošina iespēju glabāt vai citādi apstrādāt datus, vai ja datu glabāšana nav lietotājiem sniegtā pakalpojuma pamatelements, kas ir būtiska daļa, piemēram, juridiskie, arhitektūras inženierijas un grāmatvedības pakalpojumi, kas tiek sniegti tiešsaistē attālināti, tam nebūtu jāietilpst šajā direktīvā noteiktās "pakalpojumu sniedzēja" definīcijas darbības jomā, pat ja minētā pakalpojumu sniedzēja sniegtie pakalpojumi ir informācijas sabiedrības pakalpojumi Direktīvas (ES) 2015/1535 nozīmē.

(15) Attiecībā uz tādu aktoru identificēšanu, kuri ir atbildīgi par ļaunprātīgām vai apdraudētām tīmekļa vietnēm, īpaši svarīgi ir pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz ar nosaukumu un numuru piešķiršanu saistītus interneta infrastruktūras pakalpojumus, piemēram, domēnu nosaukumu reģistri un reģistratori un privātuma un starpniekservera pakalpojumu sniedzēji vai reģionālie interneta reģistri interneta protokola ("IP") adresēm. Viņu rīcībā ir dati, kuri varētu nodrošināt iespēju identificēt personu vai struktūru, kas atbildīga par krimināInoziegumā izmantoto tīmekļa vietni, vai noziedzīgas darbības rezultātā cietušu personu.

(16) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji, kuri ir iedibināti vai piedāvā pakalpojumus to teritorijā, piešķir saviem izraudzītajiem iedibinājumiem un juridiskajiem pārstāvjiem nepieciešamās pilnvaras un līdzekļus, lai tie varētu izpildīt šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, kas saņemti no jebkuras dalībvalsts. Dalībvalstīm arī būtu jāpārliecinās, ka izraudzītie iedibinājumi vai juridiskie pārstāvji, kas iedibināti vai rezidē to teritorijā, ir saņēmuši no pakalpojumu sniedzējiem vajadzīgās pilnvaras un līdzekļus, lai tie varētu izpildīt šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, kas saņemti no jebkuras dalībvalsts, un ka, saņemot šādus lēmumus un rīkojumus, tie sadarbojas ar kompetentajām iestādēm saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu. Šādu pasākumu neesamībai vai trūkumiem minētajos pasākumos nebūtu jākalpo par attaisnojumu šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošu lēmumu vai rīkojumu neizpildei.

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV L 321, 17.12.2018., 36. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

Turklāt pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt iespējai attaisnot savu pienākumu neizpildi, kuri izriet no piemērojamā tiesiskā regulējuma, saņemot šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošos lēmumus vai rīkojumus, aizbildinoties ar iekšējo procedūru neesamību vai neefektīvitāti, jo viņi paši ir atbildīgi par nepieciešamo līdzekļu un pilnvaru nodrošināšanu, lai garantētu šādu lēmumu un rīkojumu izpildi. Izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem arī nevajadzētu būt iespējai attaisnot šādu neizpildi, piemēram, apgalvojot, ka tie nav pilnvaroti sniegt datus. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gan izraudzīto iedibinājumu vai juridisko pārstāvi, gan pakalpojumu sniedzēju var saukt pie solidāras atbildības, ja tas, saņemot šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, nepilda pienākumus, kas izriet no piemērojamā tiesiskā regulējuma, tā, ka katram no tiem var uzlikt sodus, kad jebkurš no tiem nepilda pienākumus. Proti, pakalpojumu sniedzējam vai izraudzītajam iedibinājumam, vai attiecīgā gadījumā juridiskajam pārstāvim nevajadzētu būt iespējai attaisnot minēto pienākumu neizpildi ar to, ka trūkst atbilstīgu iekšējo procedūru starp pakalpojumu sniedzēju un izraudzīto iedibinājumu vai juridisko pārstāvi. Solidārā atbildība nebūtu jāpiemēro par tādām attiecīgi vai nu pakalpojumu sniedzēja, vai izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja darbībām vai bezdarbību, kas ir noziedzīgs nodarījums dalībvalstī, kura uzliek sodu.

(17) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka katrs pakalpojumu sniedzējs, kurš ir iedibināts vai piedāvā pakalpojumus to teritorijā, rakstiski paziņo dalībvalsts, kurā iedibināts to izraudzītais iedibinājums vai rezidē to juridiskais pārstāvis, centrālajai iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar šo direktīvu, minētā izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja kontaktinformāciju, kā arī jebkādas izmaiņas tajā. Paziņojumā būtu jāsniedz arī informācija par valodām, kurās var vērsties pie izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja, un tām būtu jāietver viena vai vairākas no oficiālajām valodām, kā noteikts tās dalībvalsts valsts tiesību aktos, kurā ir iedibināts izraudzītais iedibinājums vai rezidē juridiskais pārstāvis, bet tajā var ietvert arī citas Savienības oficiālās valodas, piemēram, tās dalībvalsts valodu, kurā atrodas to galvenā mītne. Ja pakalpojumu sniedzējs izraugās vairākus izraudzītos iedibinājumus vai ieceļ vairākus juridiskos pārstāvjus saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka attiecībā uz katru izraudzīto iedibinājumu vai juridisko pārstāvi šādi pakalpojumu sniedzēji norāda precīzu teritoriālo darbības jomu, kam tas ir izraudzīts vai iecelts. Būtu jāaptver visu to dalībvalstu teritorija, kuras piedalās šīs direktīvas darbības jomā esošajos instrumentos. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes visus savus lēmumus un rīkojumus saskaņā ar šo direktīvu adresē pakalpojumu sniedzēja norādītajam izraudzītajam iedibinājumam vai juridiskajam pārstāvim. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka informācija, kas tām paziņota saskaņā ar šo direktīvu, ir publiski pieejama īpašā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla krimināllietās tīmekļa vietnē, lai atvieglotu koordināciju starp dalībvalstīm un to, ka citas dalībvalsts iestādes vēršas pie izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šī informācija tiek regulāri atjaunināta. Vajadzētu būt arī iespējai informāciju izplatīt tālāk, lai kompetentajām iestādēm atvieglotu piekļuvi minētajai informācijai, piemēram, izmantojot īpašas iekštīkla vietnes vai forumus un platformas.

(18) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētajiem sodiem vajadzētu būt efektīviem, samērīgiem un atturošiem. Dalībvalstīm minētie noteikumi un pasākumi līdz šajā direktīvā noteiktajam datumam būtu jādara zināmi Komisijai un nekavējoties būtu jāziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē. Tāpat dalībvalstīm katru gadu būtu jāinformē Komisija par neatbilstīgiem pakalpojumu sniedzējiem, attiecīgajiem izpildes pasākumiem, kas pret tiem ir vērsti, un uzliktajiem sodiem. Sodi nekādā gadījumā nedrīkstētu novest pie pastāvīga vai īslaicīga pakalpojumu sniegšanas aizlieguma. Ja pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus vairākās dalībvalstīs, dalībvalstīm būtu jākoordinē savi izpildes pasākumi. Centrālajām iestādēm būtu jāveic koordinācija, lai nodrošinātu saskaņotu un samērīgu pieeju. Komisijai pēc nepieciešamības būtu jāsekmē šāda koordinēšana un tā jebkurā gadījumā būtu jāinformē par pārkāpumu gadījumiem. Šī direktīva nereglamentē līgumiskas vienošanās par uzlikto sodu finansiālo seku nodošanu vai novirzīšanu starp pakalpojumu sniedzējiem, izraudzītajiem iedibinājumiem un juridiskajiem pārstāvjiem.

(19) Nosakot piemērotus sodus par pakalpojumu sniedzēju pārkāpumiem, kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā visi attiecīgie apstākļi, piemēram, pakalpojumu sniedzēja finansiālās spējas, pārkāpuma raksturs, smagums un ilgums, vai pārkāpums izdarīts ar nolūku vai nolaidības dēļ un vai pakalpojumu sniedzējs iepriekš ir saukts pie atbildības par līdzīgiem pārkāpumiem. Šajā sakarā īpaša uzmanība būtu jāpievērš mikrouzņēmumiem.

(20) Šī direktīva neskar valstu iestāžu pilnvaras civilprocesos vai administratīvajos procesos, tostarp gadījumus, kad šādu procesu rezultātā var piemērot sodus.

(21) Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu piemērošanu, būtu jāievieš papildu koordinācijas mehānismi starp dalībvalstīm. Šai nolūkā dalībvalstīm būtu jāizraugās viena vai vairākas centrālās iestādes, kas var sniegt citu dalībvalstu centrālajām iestādēm informāciju un palīdzību šīs direktīvas piemērošanā, jo īpaši gadījumos, kad tiek apsvērti izpildes pasākumi saskaņā ar šo direktīvu. Šim koordinācijas mehānismam būtu jānodrošina, ka attiecīgās dalībvalstis ir informētas par dalībvalsts nodomu uzsākt izpildes pasākumus. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka centrālās iestādes var sniegt cita citai jebkādu attiecīgu informāciju un palīdzību šādos apstākļos un attiecīgos gadījumos savstarpēji sadarboties. Sadarbība starp centrālām iestādēm izpildes pasākumu gadījumā varētu ietvert izpildes pasākumu koordinēšanu starp kompetentajām iestādēm dažādās dalībvalstīs. Šādai sadarbībai vajadzētu būt vērstai uz pozitīvu vai negatīvu kompetences konfliktu novēršanu. Izpildes pasākumu koordinēšanai centrālajām iestādēm būtu attiecīgos gadījumos jāiesaista arī Komisija. Šo iestāžu pienākuma sadarboties pastāvēšanai nevajadzētu skart dalībvalsts tiesības pašai uzlikt sodus pakalpojumu sniedzējiem, kuri nepilda šajā direktīvā paredzētos pienākumus. Centrālo iestāžu izraudzīšanās un informācijas publicēšana par tām atvieglotu pakalpojumu sniedzējiem paziņošanu par to izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja izraudzīšanu un kontaktinformāciju dalībvalstij, kurā iedibināts to izraudzītais iedibinājums vai rezidē to juridiskais pārstāvis. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par izraudzīto centrālo iestādi vai iestādēm un Komisijai būtu jāpārsūta izraudzīto centrālo iestāžu saraksts dalībvalstīm un jādara tas publiski pieejams.

(22) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, novērst šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai elektronisko pierādījumu iegūšanas kriminālprocesā kontekstā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, taču šādu pakalpojumu bezrobežu būtības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(23) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ([12]) 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2019. gada 6. novembrī sniedza savu atzinumu ([13]).

(24) Komisijai būtu jāveic šīs direktīvas izvērtējums, kam būtu jābalstās uz pieciem kritērijiem – efektivitāti, lietderīgumu, atbilstību, saskaņotību un ES pievienoto vērtību –, un minētajam izvērtējumam vajadzētu būt par pamatu iespējamo turpmāko pasākumu ietekmes novērtējumam. Izvērtējums būtu jāveic līdz 2029. gada 18. augustam, lai varētu apkopot pietiekami daudz datu par īstenošanu praksē. Informācija būtu jāapkopo regulāri, lai varētu veikt pamatotu šīs direktīvas novērtējumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī direktīva paredz noteikumus par noteiktu pakalpojumu sniedzēju, kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu, lai saņemtu, ievērotu un izpildītu dalībvalstu kompetento iestāžu izdotus lēmumus un rīkojumus ar mērķi iegūt elektroniskus pierādījumus kriminālprocesā.

2. Šo direktīvu piemēro lēmumiem un rīkojumiem, kas izdoti elektronisko pierādījumu vākšanas nolūkā, pamatojoties uz Regulu (ES) 2023/1543, Direktīvu 2014/41/ES un Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību. Šo direktīvu piemēro arī lēmumiem un rīkojumiem, kas izdoti elektronisko pierādījumu vākšanas nolūkā, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, kurus dalībvalsts adresē fiziskai vai juridiskai personai, kas darbojas kā pakalpojumu sniedzēja juridiskais pārstāvis vai izraudzītais iedibinājums minētās dalībvalsts teritorijā.

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

([13]) OV C 32, 31.1.2020., 11. lpp.

3. Šī direktīva neskar valstu iestāžu pilnvaras saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem elektronisko pierādījumu krimināllietās iegūšanas nolūkā tieši vērsties pie pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir iedibināti to teritorijā.

4. Dalībvalstis 1. punktā izklāstīto mērķu nolūkā neuzliek pakalpojumu sniedzējiem pienākumus papildus tiem, kas izriet no šīs direktīvas, jo īpaši attiecībā uz izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos vai juridisko pārstāvju iecelšanu.

5. Šo direktīvu piemēro pakalpojumu sniedzējiem, kā tie definēti 2. panta 1) punktā, kuri piedāvā savus pakalpojumus Savienībā. To nepiemēro pakalpojumu sniedzējiem, kas iedibināti vienas dalībvalsts teritorijā un kas piedāvā pakalpojumus tikai minētās dalībvalsts teritorijā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas sniedz vienu vai vairākus šādu turpmāk minētu kategoriju pakalpojumus, izņemot finanšu pakalpojumus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK ([14]) 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā:

   a) elektronisko sakaru pakalpojumi, kā definēts Direktīvas (ES) 2018/1972 2. panta 4. punktā;

   b) interneta domēna nosaukumu un IP numerācijas pakalpojumi, piemēram, IP adreses piešķiršana, domēna nosaukuma reģistrēšanas, domēna nosaukuma reģistratora un ar domēna nosaukumu saistītie privātuma un starpniecības pakalpojumi;

   c) citi informācijas sabiedrības pakalpojumi, kā minēts Direktīvas (ES) 2015/1535 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā un kas nodrošina:

      i) iespēju to lietotājiem sazināties savā starpā; vai

      ii) iespēju glabāt vai citādā veidā apstrādāt datus to lietotāju vārdā, kuriem pakalpojums tiek sniegts, ar noteikumu, ka datu glabāšana ir lietotājam sniegtā pakalpojuma pamatelements;

2) "pakalpojumu piedāvāšana dalībvalsts teritorijā" ir:

   a) iespējas nodrošināšana fiziskām vai juridiskām personām dalībvalstī izmantot 1. punktā uzskaitītos pakalpojumus; un

   b) tādas būtiskas saiknes ar a) apakšpunktā minēto dalībvalsti esamība, kuras pamatā ir konkrēti faktiski kritēriji; uzskata, ka šāda būtiska saikne pastāv tad, ja pakalpojuma sniedzējs ir iedibināts dalībvalstī vai – šāda iedibinājuma neesamības gadījumā – ja tam ir ievērojams skaits lietotāju attiecīgajā dalībvalstī, vai ja tā darbības ir vērstas uz attiecīgo dalībvalsti;

3) "pakalpojumu piedāvāšana Savienībā" ir:

   a) iespējas nodrošināšana fiziskām vai juridiskām personām dalībvalstī izmantot 1. punktā uzskaitītos pakalpojumus; un

   b) tādas būtiskas saiknes ar a) apakšpunktā minēto dalībvalsti esamība, kuras pamatā ir konkrēti faktiski kritēriji; uzskata, ka šāda būtiska saikne pastāv tad, ja pakalpojuma sniedzējs ir iedibināts dalībvalstī vai – šāda iedibinājuma neesamības gadījumā – ja tam ir ievērojams skaits lietotāju vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai ja tā darbības ir vērstas uz vienu vai vairākām dalībvalstīm;

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

4) "iedibinājums" ir vienība, kas faktiski veic saimniecisko darbību uz nenoteiktu laiku, izmantojot stabilu infrastruktūru, no kuras faktiski tiek veikta pakalpojumu sniegšanas darbība vai tiek pārvaldīta darījumdarbība;

5) "izraudzītais iedibinājums" ir iedibinājums ar juridiskas personas statusu, kuru rakstiski izraudzījies pakalpojumu sniedzējs, kas ir iedibināts dalībvalstī, kura piedalās šīs direktīvas 1. panta 2. punktā minētā juridiskā instrumenta īstenošanā 1. panta 1. punktā un 3. panta 1. punktā minētajos nolūkos;

6) "juridiskais pārstāvis" ir fiziska vai juridiska persona, kuru rakstiski iecēlis pakalpojumu sniedzējs, kas nav iedibināts dalībvalstī, kura piedalās 1. panta 2. punktā minētā juridiskā instrumenta īstenošanā 1. panta 1. punktā un 3. panta 1) punktā minētajos nolūkos.

3. pants

Izraudzītie iedibinājumi un juridiskie pārstāvji

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā pakalpojumus Savienībā, izraugās vai ieceļ vismaz vienu adresātu, lai tas saņemtu, ievērotu un izpildītu lēmumus un rīkojumus, kuri ietilpst 1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ("1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ietilpstošie lēmumi un rīkojumi") un kurus izdevušas dalībvalstu kompetentās iestādes ar mērķi vākt pierādījumus kriminālprocesā:

a) attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kas ir iedibināti Savienībā un kam ir juridiskas personas statuss, dalībvalstis, kurās pakalpojumu sniedzēji ir iedibināti, nodrošina, ka šādi pakalpojumu sniedzēji izraugās izraudzīto iedibinājumu vai izraudzītos iedibinājumus, kas ir atbildīgi par šā punkta ievaddaļā aprakstītajām darbībām;

b) attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri nav iedibināti Savienībā ar juridiskas personas statusu, dalībvalstis nodrošina, ka šādi pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā pakalpojumus to teritorijā, ieceļ juridisko pārstāvi vai juridiskos pārstāvjus, kas ir atbildīgi par šā punkta ievaddaļā aprakstītajām darbībām dalībvalstīs, kuras piedalās 1. panta 2. punktā minētajos instrumentos;

c) attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kas ir iedibināti dalībvalstīs, kuras nepiedalās 1. panta 2. punktā minētajos instrumentos, dalībvalstis nodrošina, ka šādi pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā pakalpojumus to teritorijā, ieceļ juridisko pārstāvi vai juridiskos pārstāvjus, kas ir atbildīgi par šā punkta ievaddaļā aprakstītajām darbībām dalībvalstīs, kuras piedalās šādos instrumentos.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētie adresāti:

a) ir iedibināti vai rezidē dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzēji piedāvā savus pakalpojumus; un

b) tiem var piemērot izpildes procedūras.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ietilpstošie lēmumi un rīkojumi tiek adresēti saskaņā ar šī panta 1. punktu minētajam nolūkam izraudzītajam iedibinājumam vai ieceltajam juridiskajam pārstāvim.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji, kuri ir iedibināti vai piedāvā pakalpojumus to teritorijā, piešķir saviem izraudzītajiem iedibinājumiem un juridiskajiem pārstāvjiem nepieciešamās pilnvaras un līdzekļus, lai tie varētu izpildīt 1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, kas saņemti no kādas dalībvalsts. Dalībvalstis arī pārliecinās, ka izraudzītie iedibinājumi, kas iedibināti to teritorijā, vai juridiskie pārstāvji, kas rezidē to teritorijā, ir saņēmuši no pakalpojumu sniedzējiem vajadzīgās pilnvaras un resursus, lai izpildītu minētos lēmumus un rīkojumus, kas saņemti no kādas dalībvalsts, un ka, saņemot minētos lēmumus un rīkojumus, tie sadarbojas ar kompetentajām iestādēm saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka gan izraudzīto iedibinājumu vai juridisko pārstāvi, gan pakalpojumu sniedzēju var saukt pie solidāras atbildības, ja tie, saņemot 1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, nepilda pienākumus, kas izriet no piemērojamā tiesiskā regulējuma, tā, ka katram no tiem var uzlikt sodu, ja jebkurš no tiem nepilda pienākumus. Proti, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējs vai izraudzītais iedibinājums, vai

attiecīgā gadījumā juridiskais pārstāvis nevar attaisnot minēto pienākumu neizpildi ar to, ka trūkst atbilstīgu iekšējo procedūru starp pakalpojumu sniedzēju un izraudzīto iedibinājumu vai iecelto juridisko pārstāvi. Solidāro atbildību nepiemēro par tādām attiecīgi pakalpojumu sniedzēja, ieraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja darbībām vai bezdarbību, kas ir noziedzīgs nodarījums tajā dalībvalstī, kura uzliek sodu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējiem, kuri 2026. gada 18. februārī piedāvā pakalpojumus Savienībā, līdz 2026. gada 18. augustam ir pienākums izraudzīties izraudzītos iedibinājumus vai iecelt juridiskos pārstāvjus, un ka pakalpojumu sniedzējiem, kuri sāks piedāvāt pakalpojumus Savienībā pēc 2026. gada 18. februāra, ir pienākums izraudzīties izraudzītos iedibinājumus vai iecelt juridiskos pārstāvjus sešu mēnešu laikā no dienas, kad tie sāk piedāvāt pakalpojumus Savienībā.

4. pants

Paziņojumi un valodas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katrs pakalpojumu sniedzējs, kurš ir iedibināts vai piedāvā pakalpojumus to teritorijā, rakstiski paziņo dalībvalsts, kurā atrodas tā izraudzītais iedibinājums vai kurā rezidē tā juridiskais pārstāvis, centrālajai iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar 6. pantu, par minētā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja kontaktinformāciju, kā arī par jebkādām tās izmaiņām.

2. Paziņojumā, kas minēts 1. punktā, norāda Savienības oficiālo valodu vai valodas, kā minēts Padomes Regulā Nr. 1 ([15]), kurās var vērsties pie juridiskā pārstāvja vai izraudzītās struktūras. Minētās valodas ietver vienu vai vairākas no oficiālajām valodām, kā noteikts tās dalībvalsts valsts tiesību aktos, kurā iedibināts izraudzītais iedibinājums vai rezidē juridiskais pārstāvis.

3. Ja pakalpojumu sniedzējs izraugās vairākus izraudzītos iedibinājumus vai ieceļ vairākus juridiskos pārstāvjus saskaņā ar 3. panta 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka šādi pakalpojumu sniedzēji šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā norāda minēto iedibinājumu vai juridisko pārstāvju izraudzīšanās vai iecelšanas teritoriālo tvērumu. Paziņojumā norāda Savienības vai dalībvalstu oficiālo valodu vai valodas, kurās var vērsties pie katra izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas tām paziņota saskaņā ar šo pantu, ir darīta publiski pieejama tam īpaši paredzētā Eiropas Tiesiskās sadarbības krimināllietās tīkla tīmekļa lapā. Dalībvalstis nodrošina, ka minētā informācija tiek regulāri atjaunināta. Šo informāciju var izplatīt tālāk, lai atvieglotu kompetento iestāžu piekļuvi.

5. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot 3. un 4. pantu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis līdz 2026. gada 18. februārim dara zināmus minētos noteikumus un pasākumus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē. Tāpat dalībvalstis katru gadu informē Komisiju par neatbilstīgiem pakalpojumu sniedzējiem, attiecīgajiem izpildes pasākumiem, kas pret tiem ir vērsti, un uzliktajiem sodiem.

6. pants

Centrālās iestādes

1. Saskaņā ar savām tiesību sistēmām dalībvalstis izraugās vienu vai vairākas centrālās iestādes, lai nodrošinātu to, ka šī direktīva tiek piemērota konsekventi un samērīgi.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par centrālo iestādi vai centrālajām iestādēm, ko tās izraugās saskaņā ar 1. punktu. Komisija nosūta izraudzīto centrālo iestāžu sarakstu dalībvalstīm un dara to publiski pieejamu.

([15]) Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.).

3. Dalībvalstis nodrošina, ka to centrālās iestādes veic koordināciju un sadarbojas cita ar citu un, attiecīgā gadījumā, ar Komisiju un ka centrālās iestādes sniedz visu atbilstošo informāciju un palīdzību cita citai, lai konsekventi un samērīgi piemērotu šo direktīvu. Šāda koordinācija, sadarbība un informācijas un palīdzības sniegšana īpaši attiecas uz izpildes pasākumiem.

7. pants

Transponēšana

1. Līdz 2026. gada 18. februārim dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Izvērtēšana

Līdz 2029. gada 18. augustam Komisija veic šīs direktīvas izvērtēšanu. Komisija izvērtējuma ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Izvērtēšanu veic saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādnēm. Dalībvalstis Komisijai sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu minēto ziņojumu.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

10. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2023. gada 12. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*
R. METSOLA	P. NAVARRO RÍOS

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV